

کورد و خه‌یام نه‌ناسین

پښت

پېشه کی	۷
سهد ره سمهت له خه یام	۱۱
خه یام چوڼ باسکراوه	۱۳
زانست و زانیارانئ سهرده می خه یام	۳۳
بارودوخی سیاسی سهرده می خه یام	۳۹
فهلسه فهی خه یام	۴۹
شوره تی خه یام	۷۳
به ره مه کانی خه یام	۷۹
هله لېژارده یه ک له چوارینه کان	۹۵
سهرچاوه کان	۳۴۷
چاپکراوه کانی نووسهر	۳۴۹
نووسهر له چهند دیریکدا	۳۵۱

پيشه کی

منیش وەك ملیۆنەها مرۆقی سەر زەوی عاشقی خەيامم، لێرە و لەوی دەربارەى خەيام نووسراوەن و وەبەرچاوم كەوتووبن بە چيژيكي سەپەرەو خوندومنەتەو، بۆ خۆشم وردە ياداشتم لەسەر نووسيون و لە گۆشەيەكدا پاراستوومن و رۆژ بە رۆژيش ئەو ياداشتانە زۆرتر و زۆرتر دەبن... خەيام رووباريكي سەركيش و پڕ لە هەلەهەلە و شەپۆلە، لرفە كشيە و كەفچەپيئي رووباري خەيام نارام و ناسايشی بۆ نيبه، زەمان پيادا راناگا، ئەگەرچی دەيهوي لغاوی لە بېرچوونەوي لە دەم بنيت، ئەمما ديوانەگی و شەيدای خەيام لەو دەدا نيبه، نە زەمان، نە چەرخ، نە گەردوون، نە گيروگفتی زەمانە جۆراوجۆرهكان توانای دەستەمۆ كردنی خەياميان نەبوو و ناشييت، بۆيه هەموو رۆژيكي لە گۆشەيەكدا لە ديبەكدا، لە شارنيكدا، لە پايتەختيكد لە ولاتيكد چەندين خەيام لە داك دەبن و گۆرانيبه ئەفسانەيبه كانی ئەوي سنووری جوغرافياي هيه، ئەو خالی پشكين و فرۆكەخانە و سەر سنووره كانی هيه دەستەپاچە و زەبوونانە كە عاشق جادووی چوارينه كانی خەيامە مات و گيژ و رادەووستن و هيجيان پي ناکريت... جادووی ئەو چوارينه ئەفسانەيبانە ياساكانی زەبوون كردهو، چوارچيوە زەقەكانی هاراندوووتە سەر يەكدا...

خەيام نيرسيكي ئينسانى تەواى ميللەتانە، خەيام كاكەى زات و ويژدانە، باوەك بەندە لەگەڵ بېروراي ئيلحادى خەيامدا نيم و ئەيبيزينم، ئەمە تۆزەكينا لە پاى بەرزى ئەو كەم ناكاتەو، لەناو ميللەتى دوور و نزيكدا رەنگ و دەنگ و زەمان و زمان خوو و خەسلەتى تەواى ميللەتانى گرتووتەو، لەهەر گوشە و قوژبنياكى ئەم تۆپە خولايەدا بەشانا زييەو پيئاسى ناسيوناليسىتى بە خەيام دراو و بوو بە بەشيتك لە بېروراي توپيژى خويناوەاران و توويژەرانى تر...

داخم لەو دەوايه كوردهى ويرانە مالى بى ئەحوالى بى خەيالى دەستەمۆى هەزاران سال كويژهوهرى بە زۆر بهى زۆرى خويناوەارانيشەو لەم بنەدەستەدا خەيام ناسييت، ئەگەر تۆزەكينا دەنگواسى خەياميشى بيستووييت نەكولاً و نەبرژاو، بە كابرايه كى هەميشە

سەرخۆشى، بى بەند و بارى بى هۆش كەوتوى نيۆ مەيخانەكان و كاسە ليئسى دەربارە پڕ لە كەش و فشەكانى ئەو دەمەى زانيو... هەروا لەم روووه بېرى ليئەكەمەو و ناگەمە سنوورى قانيع بوون، ئەو هيان دەزائم رەش سواری نەخويئەواری و بى فەرەنگى لە سەرتاسەرى كوردستانا هيتلە دەكا و كروويەتى، پيم واييت ئەو نەناسينه ئەمە يەكيتك لە هۆكسانى بيت، بەلام هەمووى نيبه، تۆ بليئى بېروراي ئايينى و دەمارگرژى لە نەخويئەواريه كە كاری تر و جەرگەر تر بيت?... يا نەبوونى دام و دەزگای چاپ و چاپەمەنى و بى كەسى و بى خيوى و خاوەنى...؟

من وانا زائم دەمارگرژى ئايينى دەر و دەروازەى لە چوارينهكان گرتوو بيت... چونكە ئەو چوارينانە كراونەتە زمانى گەلانيك بەسەختى پابەندى ئايينى پيرۆزى ئيسلامن و دەست بەدەست دەكرين، چەندين كەس و چەندين جار لەبندەستى "الازهر"دا كراونەتە عەرەبى، پاكستانى، ئەندەنووسى، توركى جوزام ماليزيايى ئيتەر وەرە و تەماشاكە... بەهەر حال من تەقلاى خۆم كرووه، ئەگەرچی دەزائم لەو ولاتەدا هيتنە چاپ و چاپەمەنى كوردى نازاد و ناسان نيبه... دەسلەتدارانى شاهەنشاهى ((ئاريا ميهرى)) لە چوارچيوەى كوردستانى ئيرانا ئەوى دەربارەى كورد و بۆنى تەكپەرەوى كوردايهتى لى بيت (ميهس)كە لە بېرەبەن و گوزەشت ناكەن... بۆ منيكي پەنابەرى خانو بەكۆل رەنگە زۆرتر لە كەسانى تر بۆم بكرپتە كيشە و گۆو و گرفتارى و چۆن و چى... جا هەر لەبەر ئەم هۆيه چەندين دەستنووسى ترم ئەوتەتا خۆل دەخۆن و بۆ خۆشم غەمى ئەوان دەخۆم... دەزائم رۆژيكي لە رۆژان لە چاپ دەدرين... كەيه...؟ نازائم...!

خۆ ناگادارى ئەو هەم چەند شاعير و نووسەرى دى كورد هەنديتك لە چوارينه كانی خەياميان كرووه بە كوردى، لەم روووه لەگەل مام "هەژار"ى خۆشەويستدا زۆر داوين.

بەندە لەسەرەتاو و يستم تەنها تيشك بخەمە سەر ژيان و فەلسەفەى خەيام و سەردەمى خەيام، بەلام وردە وردەش بەدزييەو بى بەرنامە دارشتن دەستم كرده وەرگيرانى چوارينهكان لە هەر فرسەت و هەليكد چوارينهيه كەم دەكرده كوردى كە نوایم زۆر بوونە ئنيجا وتم با دەستنوسە كەم هەر كوردى نەبيت كە وتمە وەرگيرهيئانى چاوگە جۆراوجۆره كانی عەرەبى و ئينگليزى و فەرەنسى و ئەلمانى... ئەوى نەمزانيا لى دەست و برادەران يارمەتيم وەردەگرت... سەرئەنجام تەرجومەى عەرەبى "احمد الصافى النجفى"م لە گەلنيك وردەكارتر هاتە بەرچاو و ئينگليزيبه كەى "فيتز جيرالد" باوەك "جيرالد" تەنها "۷۵" چوارينهى

کردووه ته ئینگلیزی هه ندیکی ترم هی "جۆن" ناویک هه لێژارد وهک زانراوه چوارینه کانی خه یام له خوو و خسله تی شه رابدایه تا کۆنترین، گه وارا تر و په سه ندرن، منیش له م غه ریستانه بینم له حوشر درێژتره با ئەم دهستنووسه شم برواته لای ئەوانی تر و وهک ئەوان بێ کەس و بێ خاوهن و بێ باوان چاوه‌ڕوان بن... خوا ههقی ئیمه‌ی کوردی وێرانه مالا له سه‌به‌بکارانمان بستی... ده‌بلێ نامین...!

له بیرم نه‌بوو بلیم بۆچی مینیاتوره‌کانی هونه‌رمه‌ندی زێڕین ده‌ست و بلیمه‌تی "به‌هزاد" م له نیو کار و کرده‌وی هونه‌ری تر هه‌لێژارد و کردمه‌ هاو‌پای ئەم ده‌ستنووسه، له سالی یه‌که‌می کۆلیژی هونه‌ره‌جوانه‌کانی زانکۆی تاران بووم به‌شی "میعماري" مامۆستا کافمان پیتشنیاریان کرد له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێک له قوتابیانان برۆین بۆ هه‌وال پرسى "به‌هزاد" که به‌سه‌ر جیگه‌ی نه‌خۆشیه‌وه بوو... هه‌رواش کرا... له‌وێرنا مامۆستایه‌کی به‌شی په‌یکه‌رساز داوای کرد که "به‌هزاد" ماوه‌ی پێ بدا تا قالب له روخسار بگریت... له سه‌ره‌تاوه "به‌هزاد" ده‌ستی به‌گریان کرد و ئینجا گوتی: فه‌رموو ده‌ست به‌کاربه... داوای سى و دوو رۆژ له‌به‌ر ده‌رگای مالى "به‌هزاد" دا دووباره کۆبووینه‌وه ئه‌مجاره‌یان بۆ به‌پێکردنی تهرمه‌که‌ی به‌ره‌و گۆرستان. جگه له‌مانه، به‌نده شیفته‌ی ره‌نگه‌کانی به‌هزاد م ورده‌کاریه‌کانی که‌شیده‌کی و له ئەندازه به‌ده‌ری شکل و شه‌مایلی... هه‌ر جوولانه‌وه‌یه‌کی پره له وه‌ستا‌کاری و لێزانی... پیم وانییه به‌م زوانه به‌هزادیکی تر خۆ وه‌ده‌رخا... رۆح و ره‌وانی شاد له‌گه‌ڵ ره‌وانی که‌له شاعیرانی گه‌له چه‌وساوه‌که‌مدا... توخوا دووباره بلێ نامین...!!

خوسره‌و جاف

تاران

ئه‌میر ئابادی سه‌روو

١٩٧٦/٧/٢٦

مه‌لا بانگدان

رۆژئاوا! مامه كوردهی مالتویرانی ههزاران ساله.. ئا لهم ئیره سهدا.. یهشتا خهيام ناناسیته و نهگه ناویشی بهیتهت به کابرایهکی مهیخانه نشینی سهرخۆشی بی هۆش نیو کوچه کۆلانی داناوه.. نهك تهنها تویتۆی کۆلکه خونهواران وای بو دهچن بهلکو زۆریه زۆری تهوانهش وا خۆیان باراست گۆم لهگهلتانا.. بهنده زهمانیکه ئهم كتاوهم نووسیوه و نهمویراوه له چاپی دهم.. مهسهلهی پر له کش و فشی پر له درۆی ((هملهی نیمانی)) رژی می رووخا و لهم دوادوایانهدا له دادگاکانی پشکنینی سهدهکانی ناوهراستی کلێساو مهسیحیهت درندهترو داپلۆسیتهتر بوون.. بو خۆم تووشی بیگرهوه بهردهیهکیان کردم نهگه پیاو چاکیک نهبوایه کللوم بابردهوی تهنها لهسهه باسی تیههلهچوونیک له یهکیک له رۆمانهکانا له نیوان ژن و پیاویکی نیو رووداو..

با ئهویش بلیم: سهههتا ئهم كتاوهم ناوانبوو (تهری خهيام دهناسی؟) تا برای بهرزه مهلا بهختیار پێشنیازی بهشداربوونی فیستیقالی گهلاویژی پیکردم.. وتم: باسیکی وام ههیه.. وتی وا باشه بیکهیته (کوردو خهيام نهناسین) جوانتر بیت؟

ههروام کردو باسهکش لهنیو باسهکانا گرهوی یهکهمی بردهوه سهرتان نایهشینم.. گول و رهیحانهتان بو دهوشینم.. ئهوه ئیوهو ئهمهش مامه خهيامی سهرکیشی ههوارگهی دهردو ئیچی بهشهیهت.

خوسرهو جاف

۲۰۰۳/۱۲/۱۶

ههولیر

سهه رهحهته له خهيام

منیش وهك ملیونهها مرۆقی ئهم سهه زهویه عاشق و شیفتهی شهراپی نابی خهيامم.. مهستی و مهنگی شهراپی خهام ههستییهکی وژدانییه مرۆقی سهه زیندوو وردهکار دهگهیهنیته لهزهته کهونیهکان..

خهيام وهك با، وهك درم و وهبا مهزه جوگرافییهکانی نهناسیوه، ئههزاش و باپی بو خالی پشکنینی سهه سنوورهکان و فرۆکهخانهی نهوهك و دانانییه.. بهلکو جههنگ و لاقرتیشی پیکردوون.

سهوادی خهيام بیروپراو بوچوون و فهلسهفهی خهيام له قولایی هه مرۆقیکدا مهلاسی داوه، ئهو گری کویرهیه ئهو پرسیاره بی وهلامانه، له سهههتای بهشهیهتهوه تا ئه مرۆ کهم کهس خۆی کردوه به خاوهنی، وهك دهردیکی بی دهرمان له میشک و ئاوهزی ئهندیشمهنادانا جوولاهو نوستوهوه دیسانهوه هاتوهتهوه ههشۆکه..

بهنده عاشقی خهيامم.. ئا.. ئهشههه دو موردیکی بی تهملو لای تیرامانهکانیم.. بهیهک جیاوازی بهنده پابهندی.. وهحدانیته حکیم خهيام وهك ههه به ئاسمانهوه دهر وا بی سنوور.. وهك بههه بهسهه ههه جیاو لوتهک و ترۆپیکهوه دهباری..

مامه لهکانی خهيام نهکۆن دهبن نه لهبیریش دهچن، ئهوی ئهه پهنجهی لهسهه خستوون گیروگرتیهکی رۆژانهی مرۆقه سا رهگهزی زهرد بی یا رهش یا سوور یا سپی.. ههه مرۆقیکی رۆشنیو خۆی به خاوهنی پرسیارهکانی خهيام دهزانی و تازه جاروباریشی لی تووره دهبی و.. دهلیی ئهه خۆ پرسیاریکه له مندالییهوه خولیامهوه نهمتوانیوه دهریپریم و بیخهمه قالبهوه.. مامه خهيام و بو لی زهوت کردووم..؟

بهنده دهلیم: کورد خهيام ناناسیته له خۆت دامهینه تا چهند سالیک لهمهوه بهه له ولاتی خهيامدا لهسهه زهوی باوباپیرانیا خهيام گووم بوو نهناسراو بوو.. نهگهه رۆژئاواویهکان بهزم و شایلوغانی لهدایک بوونی دووبارهی خهيامیان نهگهرا.. ئهویش له کیسی میللهتی رۆژههلات و سهههتایهه بهشهیهت دهبوو.. کهواته: مالیان ئاوا..

خەيام چۆن باسگراوه

تا ئىستا ئەو دەى كە زانراوه كۆنترين كىتاو و تۆمارىك دەر بارەى عومەر خەيام نووسرابىت و دوو ابىت (چهار مقاله) ى نظامى عروضى سەمەر قەدنىيە. نووسەرە كەى سالى ۵۰۶ ى ك لە شارى (بەلخ) دا گەيشتووتە خزمەتى خەيام، سالى ۵۳۰ ى كۆچىش لە شارى (نەيشاپور) دا كۆزەرى دەكە و پتە سەر مەزارى خەيام. سەمەر قەندى دەگىر پتە و دەلى:

لە سالى ۵۰۶ ك چومە دىوانى ئەمىر ئەسەد، لەو تالارەدا خواجه نىمام عومەر خەيام و خواجه نىمام مظفر ئەسەرازى دانىشبوون. لەو كۆرەدا لە خواجه خەيامم بىست كە فەر موى كاتىك دەمرىت كۆرە كەى لە جىگە يە كدا دەبىت لە ژىر كۆل و كۆلزاردا دەشارىتەو. مەن ئەم قەسە يەم نەسەلمان، لە بىرىشم چووەو. بە رىكەوت دواى بىست و چوار سالى كۆزەرم كەوتە شارى نەيشاپور و قەسە كەى خواجه خەيام بىر كەوتەو، شارەزايە كم لە كەل خۆمدا برد و بردمىيە سەر كۆرە كەى، كە نوارىم كۆر داپوشراوى ژىر كۆلى رەنگا ورەنگە بە دىتنى ئەو دىمەنە خۆم پىرانه گىراو زار زار دەستم بە گىران كرد.

داستانىكى ترى خواجه خەيامم لە بىرە. دەمزانى (حجە الحق) خەيام يە كىكە لە ئەستىرە ناسان، بەلام مەن بۆ خۆم هېچم لى نەدىبوو، جا لەو دەلىنىام لە سالى ۶۰۸ ى ك سولتان دەنىر پتە لاي (خواجه بزرگ صدرالدين محمدى كورى مظفر) كە بە خواجه عومەر خەيام بللى دەمەوى بۆم بۆ راو، با رۆژىك بۆ تەرخان كا كە تووشى باران و بەفر و تۆف نەم، خواجهش دواى بەراورد و لە يەكدا نەو رۆژىكى تايەت بۆ سولتان دادەنا كە بارانى تىدا نابارىت... سولتان لە رۆژى تەرخان كراودا، بەخۆى و دەستە و دايرە يەو هاورى خەيام لە شار و دەردىت. يەك دوو فەرسە خىك دەبرن و لەپىر ناسمان تارىك دەكا و بزىشكە و چەخاخە ناسمان دەكاته مەشخەلان. شا دەكە و پتە بىرى گەرانەو، خەيام دەلىت: ئەگەر سولتان بەگويم بكا هېچ نىيازىك بە گەرانەو نىيە! زۆر ناخايەنىت هەور دىر دەدا و ناسمان دەكرىتەو تا چەند رۆژىك باران نابارىت.

دواى كىتاوى چوارمەقالە ديارە كۆنترين باسىك دەر بارەى خەيام و دەست هاتووىت لە لايەن (ابو حەسەنى كورى عەلىيى كورى زەيدى بەيەقى) يەو بوو، لە كىتاوى (صوان الحكمە: ۵۵۳-۵۶۵) دا نووسراو.

نووسەرە كەى لە سالى ۵۰۹ دا گەيشتووتە خزمەتى عومەر خەيام و لەو روو دەو نووسىويەتى: (الدىستور الفيلسوف حجە الحق عمر بن ابراهيم الخيام) خەلكى شارى نەيشاپورە، باووپىرانىشى هەر لەو شارەدا ژىاون خەيام زانايەكى توانا و لىهاتوو و دەگمەنى سەردەمى خۆى بوو. تا بلىنى ناچاو كرژ و توورە و نالۆز و بى دەنگ و كۆشە گىر بوو، گەلىك كىتاو و نامىلكەى جۆراو جۆرى دەر بارەى سروشت و وجود و زمانى عەرەبى و مېژوو داناو. دەلىن رۆژىك دەر و با دىوانى شهاب الدىنى براى نظام الملك (سەرەك وەزىرانى دەر بارەى سەلجوقى)، لە دىوانە كەيدا (امام القراء حسن الغزالى) لادەبىت، ديارە پىش ئەو، باس دەر بارەى تايىن بوو، كە دادەنىش پتە روى تىدە كەن و دەلىن: ديارە خوا تۆى هېناو... باسە كەى بۆ دەگىر نەو ئەو پىش بە ناسانى گىروگرتە كەيان بۆ شىدە كاتەو. ئىنجا (امام القراء) روو دەكاته خەيام دەلىت: خوا نمونەت زۆرتر كا بۆ موسلمانان، پىم وانەبوو جگە لە خۆم كەس ئەمەى زانىيىت.

شارەزورى لە كىتاوى (تزهه الارواح: ۵۸۶-۶۱۱) دا هەمان دوو چىرۆكى باس كر دوو كە سەمەر قەندى وتوويەتى: بى ئەو دەى ناوى سەرچاو كە بەنىت.

هەندىك لە سەرچاو دەى دى پىبوايە دواى (چوار مەقالە) و (صوان الحكمە) كۆنترين باسىك دەر بارەى خەيام كرابىت شىعەرە كانى خاقانى شىروانىيە كە لە سالى ۵۰۵ ك مردووە كە دەلىت:

زان عقل بدو گفت عمر عثمان

هم عمر خيامى و هم عمر خطاب

واتە زانىارى و تىگەيشتن وا لە پلە و پايسەكى بەرزدايە وەك عومەرى خەيام، لە دادپەرورەيشدا وەك عومەرى كورى خەطابە.

۵- شىخ نجم الدين ابوبكرى رازى لە كىتاوى (مرصاد العباد: ۶۲۰) دا بۆرە نامازەيەكى بۆ عومەر خەيام كر دوو كە دەلىت: كابرايەكى داناو زانايەكى شۆرە تدار و بەناوبانگ بوو، ئەم دوو دىرە شىعەرەى لە رووى ناشوفتە گىيى فىكرى و سەرسامى و دوو دلىيەو و توتو:

در دائره كامدن و رفتن ماست

انرا نه بدايت نه نهايت پيدااست

كس می نژند دراین عالم راست
كاین آمدن ازكجاو رفتن كجاست

خه یامیش فه رمان ددها چه ندین په یکه ری په لسه وره كان دروستبکه ن و له جیگا
جؤراوجؤره كانی شاردا داینه ن، نه وانیش هه روا ده كهن، زؤر ناخایه نیت پؤلی په لسه وره شار
به جی دیلن، خه لكه كهش له ریقنه رزگاریان ده بیته.

هه روا ده گپه نه كه چه ند كه سیك له مه لا و ناخوندى نه وه ده مه به یانیان زوو دهرؤیشتنه
خزمه تی خه یام و دواى دهرس وهرگرتن دیسان به دزییه وه ده گه رانه وه، هه وال ده گاته خه یام كه
یه كیك له وه كه سه ناسراوانه له ناو خه لكدا به خراپه و ناماقولانه ناوی دینیت. خه یام كال ددها
ده هؤل و زورنا ژه نیک (واتا چاوش) گهرمی بكا. كابرای ناسراو كه دیت زورناژهن بؤی پیا
ده كا و ده هؤل كوتیش گرمه و زرمه ی خؤی ده ستیپده كا، ثیت هر خه لكه و گلپرده بنه وه نه وه
خه له خه یام دیته قسه و ده لیت: (نه م كابرایه وا له كؤر و كؤمه لا به ناحه زى باسی من ده كا
هه موو به ربه یانیكیش هاتوره تا دهرسى پى بلیم!!

له كتاوی (جامع التواریخ) دا ره شیده دینی كوری فضل اللهی وه زیر كه له سالی ۷۱۸ك
كوژراوه نه وه كتاوه ش به كتاویكى گرنگی كؤمه له ی (اسماعیلیه) ناسراوه، له ژیر سهردیتری
(سهرگوزه شته ی گه وره كه مان) كه مه به ستی هه سن صه باحه باسی داستانه به ناوبانگه كه ی
سى هاورى ﴿سوین خؤره كه ده كا كه چؤن له سهرده می گه نجایه تیدا نظام الملك و خه یام و
هه سن صه باح پیکه وه به لای زانایه کی نه وه ده مه وه دهرسیان خویندوه سویند بؤ یه ك ده خؤن
كه له داهاتوردا هه ر کامیان گه یشتنه پله و پایه ی به رز ناگاداری نه وانى تر بیته.

نه وه كتاوه یه كیك بووه له وه كتاوانه ی له سووتان رزگاری بووه... كاتیک قه لای (هلموت) له
لایه ن سوپای خوینخوار و رووخینه ری (هؤلاكو) خانى مه غولیه وه نابلووقه دهری و
سهرنه نجام وه ده ستی دینیت. فه رمان ده داته (عطا الملك جوینی) نووسه ری (میژووی
جیهانگیر) كه كتاوخانه ی هلموت بېشكنی نه وه كتاوانه ی زیانبه خسه بیسووتنی. (عطا الملك)
فه رمانی هؤلاكو جیبه جی ده كات و چه ند كتاویك نه بیته كتاوخانه كه ده كاته خؤراکی
گروو گلپه ی ناگر.

داستانى په یمانى سى هاوریه كهش له زؤریه ی زؤری سهرچاوه كاندا نووسراوه وهك (جامع
التواریخ، تاریخ گزیده، روضة الصفا، حبیب السیر، تژكره دولتشاه) وه سهرنجام وه سیه ته
ده ستخه ته كه ی نظام الملك.. سهره پای نه وه كتاوانه ش هه ر كتاویك دهرباره ی خه یام نووسراویت
نه م چیرۆكه شی تیدا گونجینراوه... به لام به پیتی بیروپای زؤر له ره ژه لانتناسان نه وه داستانه
له گه ل واقیعه تدا ناگونجیت. چونگه گومان له وه دانیه كه نظام الملك له سالی ۴۰۸ك له دایك

دواى شاره زووری (ابن الاثیر) له كتاوی (كامل التواریخ: ۶۲۸) دا ده لیت: نظام الملك
كؤمه لیک زانیاری و نه ستیره ناسی كؤكرده وه تا له زؤر لاو بابه تی زانست بكوشن و بدوین و
بنووسن، سولتان مه لیکشای سه لجووقی زهر و زوریكى خسته ژیر ده ستیانه وه، كه نه مانه بوون:
عومه ری كوری ئیبراهیم خه یام، ابو مظفری نه سفه رازی، مه میونی كوری نجیب واسطی و بریكى
دی... هه مان كؤمه ل (زیخ) ی جه لالییان دروستكرد و سالتنامه یان پیکه ینا، و یه كه مین ره ژوی
نه ورؤز به سه ری سال دانرا، دواى (مردنی مه لیکشا: ۴۸۵ك) نه وه كؤمه له تفر و تونا کران.

به دواى (ابن الاثیر) دا قاضی اكرم جمال الدین ابو الحسن كوری یوسف قفطی: ۶۴۲ك له
كتاوی (تاریخ الحكماء) دا ده لیت: نیمامی خوراسان و زانیاری زه مان و سه ریپه ی دانایان
عومه ر خه یام بؤ خؤی ده ریاهه کی خوروشانی زانیاری جؤراوجؤر بووه، به لام له دواى
ژیانیدا ترسی لیتشتوه و گه لیک به پاریزه وه هه ناگوی ناوه و دواوه.

به لای باوه ریپیکراوانه وه نه بیته هیچ جؤره بیروپایه کی دهرنه خستوه ترساوه به تومه تی بی
نایینی و زندیقیه وه سه ری تبابه ن. ریگای دور و دریژی هه ج ده گریته به ر و به ریگه ی
به غدادا ده گه ریته وه. له شاری به غدا زؤر كه سی لی گلپه ده بیته وه تا گفتموگؤی له گه لدا بکه ن،
به لام خه یام دهرگا داده خا و هیچ كه سیك له پهیره وانى بیروپای و دوژمنانیشی نایینی و گورج
و گؤل ریگای نه یشاپور ده گریته به ر و ده گه ریته وه.

پاشان نؤره دیته سه ر (زه كه ریای كوری محمدی قه زوینی) كه له كتاوی (اشار البلاد و اخبار
العباد: ۶۲۴ك) دا نووسیویه تی كه ده گاته باسی شاری نه یشاپور ده لی: نه م شاره زانیار
خولقیته، هه وارگه و مه نزلگای دانایه کی وه كو عومه ر خه یامه... خه یام بلیمه تیكى ده گمه ن و
له زؤریه ی زؤری زانسته كاندا سواركارانه نه سپی تاوداوه. له سهرده می مه لیکشای سه لجووقیدا
پاره و پوول و ده سه لاتیکى زؤریان خستوه ته ژیر فه رمانیه وه. خه یام بنكه یه کی نه ستیره ناسین
و تاسمان په یمانى سازندوه و سه رتاسه ری شه و خه ریكى دیده بانیه ی قولایی تاسمان بووه.

كاتیک سولتان ده مریت به رنامه و ره ژه ی عومه ریش خاموشی و له ناو دهریت.
ده لین ره ژویك خه یام گوزهری ده كه ویته شاریك، شاره كه پر ده بیته له جؤریك بالنده كه
ریقنه كه یان شاریان لورس داپوشیه... خه لكی شار ده ست به دامینى خه یام ده كه ون تا
له ده ست ریقنه رزگاریان بكات.

میرخند، نووسه‌ری کتاوی (روضه الصفا) یه و یه کیتک بوو له زانایانی سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کۆچه‌ری و له سالی ۹۰۳ مردوو ده‌لیت: (نظام الملك) ی سه‌ره‌ک وه‌زیرانی سه‌له‌جوقیان وتوویه‌تی: موفه‌قی نه‌یشاپووری -خوا بیبه‌خشیت- یه‌کیتک بوو له زانا ناسراوه‌کانی زه‌مانی حۆی.. واش باو بووه‌ نه‌وه‌ی به‌لای نه‌وه‌ دهرس بخوینتی له‌ داهاتوودا ده‌گاته‌ پله‌ و پایه‌ی به‌رز و پیاویکی گه‌وره‌ی لیّ دهرده‌چیّت... هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ هۆیه‌ باوکم له‌گه‌ل مه‌لا عبدالصمد ناویک ناردمییه‌ لای تا به‌ قوتابی رامگریّت... هه‌ر واش کرا.. له‌ ده‌مانه‌دا من به‌لای مامۆستاوه‌ بووم دوو قوتابی دی گه‌لیک زیت و زیره‌ک و هوشیار به‌ لایه‌وه‌ دهرسیان ده‌خوند. بۆ ماوه‌ی چوار ساڵ له‌گه‌ل نه‌وه‌ دوو قوتابییه‌دا شه‌وه‌ و رۆژ پیکه‌وه‌ بووین، یه‌کیتکیان به‌ ناوی عومهر خه‌یام نه‌وه‌ی تریان هه‌سه‌ن سه‌باح. حۆ هه‌سه‌نه‌که‌یان بریسه‌که‌ی ده‌هات له‌ زیره‌کی و هوشیاریدا.

عومهر رۆله‌ی شاری نه‌یشاپوور و هه‌ر له‌و شاره‌یشدا هاتبووه‌ دونیاوه‌، هه‌سه‌نه‌که‌ له‌ شاری (ره‌ی) ده‌هاتبوو کورپی پیاویکی ناحه‌ز و ناخۆشه‌ویست و بیژیاو بوو، خه‌لکی ره‌ی هه‌زیان له‌ کاروبار و ره‌فتاریان نه‌ده‌کرد، هه‌سه‌نیش له‌ شاری ره‌ی تۆمه‌تی بی‌دینی و بی‌ئاوه‌ری به‌ دواوه‌ بوو. له‌ ترسی فه‌مانه‌وه‌ی شاری (نه‌بو موسلیم) ناویک که‌ گه‌لیک له‌ رووی ئایینه‌وه‌ ده‌مارگرژ و په‌یره‌ی (سونی) بوو.

هه‌سه‌ن بۆ داپۆشین و نارام کردنه‌وه‌ی هه‌راو هۆریای نه‌وه‌ توومه‌ته‌ مامۆستای موفه‌ق نه‌یشاپووری هه‌له‌بژاردبوو که‌ نه‌ویش سوننی مه‌زه‌ب بوو، هه‌سه‌ن بۆ حۆی ده‌یگوت به‌ ره‌گه‌ز ده‌رواته‌ سه‌ر تیره‌ی (حیمیه‌ری) که‌ یه‌کیتکه‌ له‌ تیره‌ به‌ناوبانگه‌کانی عه‌شایه‌ری عه‌ره‌ب، به‌لام له‌ راستیدا باوک و باپیری هه‌سه‌ن سه‌باح خه‌لکی خۆراسانن. رۆژیک هه‌سه‌ن هات و وتی: وه‌ک ده‌لین نه‌وه‌ی به‌لای نه‌وه‌ مامۆستاوه‌ دهرس بخوینیت سه‌ره‌نجام ده‌گاته‌ پله‌ و پایه‌ی به‌رز و بلنډ، با نینه‌ هه‌رسیتکمان په‌یمان به‌ستین و به‌لین به‌ یه‌کتر بده‌ین هه‌رکامان له‌ داهاتوودا سه‌ره‌که‌وتین و گه‌یشتییه‌ پایه‌ی به‌رز ناگاداری نه‌وانی تر بیّت، ساڵان تیپه‌ری و هاتوچوو، من رووم کرده‌ شاری غه‌زنه‌ و کابولستان که‌ گه‌رامه‌وه‌ که‌وتمه‌ به‌رچاوی (ته‌لب ته‌رسلان)ی شای سه‌له‌جوقی و کارپکی گه‌وره‌ و گرنگی پێ سپاردم و بوومه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لات... رۆژیک عومهر خه‌یام هات بۆ لام و په‌یمانکه‌ی وه‌بیرم خسته‌وه‌ منیش ناماده‌ی نه‌جمادانی به‌لین بووم و به‌ عومهر وت: که‌سه‌یکی دانای وه‌ک تۆ هه‌ر ده‌بیّت له‌ دهرباری شاکاندا هاو‌ده‌م و هاو‌پازی شا بیّت... سه‌به‌ی نه‌م باسه‌ له‌ گه‌ل سولتانان ده‌که‌م.

عومهر له‌ وه‌لامدا وتی: من سوپاسی برابه‌تی و مه‌ردانه‌گیت ده‌که‌م و له‌ داهاتووشدا خۆم به‌ سه‌رسوپورده‌ی تۆ ده‌زام نه‌م بێر و به‌لینه‌ له‌ که‌سیتکی وه‌ک تۆ ده‌وه‌شیتته‌وه‌. به‌لام نه‌وه‌ی راستی بیّت لام خوشه‌ به‌ خویندنه‌وه‌ و کاروباری زانست و زانیارییه‌وه‌ خه‌ریک بم تا بیگره‌ و به‌رده‌ی دهربار! منیش خه‌یامم به‌ چاکی ده‌ناسی و ده‌زمانی شتیکی باوه‌ری پێی نه‌بیّت نایکا و بپریام دا موچه‌یه‌کی ۱۲۰۰ دیناری ساڵانه‌ی بۆ بپرمه‌وه‌ تا به‌ کاروباری زانیارییه‌وه‌ خه‌ریک بیّت وه‌ک زانراویشه‌ عومهر خه‌یام له‌ بارودۆخی زانیاریدا گه‌یشته‌وه‌ پله‌ و پایه‌ی به‌رز و دیاری، سه‌ره‌نجام نیشتته‌جیتی شاری (مه‌رو) بووه‌ و به‌ دهرس و تنه‌وه‌ سه‌رگه‌رم بوو و له‌ هه‌مان کاتدا به‌ لای سولتانیه‌وه‌ جیگه‌ی ریژ و حورمه‌ت چاودێری بوو.

زۆر که‌س له‌م رووه‌وه‌ دواوه‌ و به‌ ئاسانی دان به‌و په‌یمان و به‌لینی نه‌وه‌ سیّ که‌سه‌دا نانان و به‌ چیرۆکی ده‌ست هه‌لبه‌ست و دوور له‌ راستی ده‌زانن.

له‌ کتاوی (السوزاء و الکتاب)دا که‌ له‌ لایه‌ن ابی عبدالله محمد کورپی عبیدوس جیه‌شاریه‌وه‌ نووسراوه‌ و له‌ ولاتی میسریدا له‌ چاپدراوه‌، له‌ لاپه‌ره‌ ۹۶ که‌ دهرباره‌ی وزه‌را و چاوساقانی سه‌رده‌می نه‌بو جه‌عفه‌ری مه‌نسور نووسیویه‌تی ده‌لیت:

عبدالمک کورپی حمید پیاوی حاتم کورپی نعمان الباهلی و یه‌کیتک بووه‌ له‌ سه‌رنوسه‌ره‌کانی، رۆژیک له‌ شاری (حه‌ران) داده‌نیشت له‌ ژێردار هه‌نجیریکدا که‌ بچی بن نزمه‌ الصغری و عبدالله بن نعمان و دوو که‌سی تر ده‌لیت... وا داموده‌ستگای ته‌مه‌وییان نه‌ما و ده‌سه‌لاتی عه‌باسیه‌کان دیتته‌ سه‌رکار... نه‌گه‌ر هه‌ر کامان له‌ داهاتوودا گه‌یشته‌ ده‌سه‌لاتی و پله‌ی به‌رز با ناگاداری نه‌وانی تر بیّت... بۆ یه‌کتر سویند ده‌خۆن.

نه‌بو جه‌عفه‌ری مه‌نصور به‌ دواي نووسه‌ریکی باشدا ده‌گه‌ریت ناوی عبدالملک بن حمیدی بۆ هه‌لده‌دن و کاروباری پێ ده‌سه‌پیریت، شه‌ویش هاواله‌کانی ده‌که‌وتیه‌ بیری و هه‌ر یه‌که‌یان کارپکیان پێ ده‌سه‌پیریت.

شمس الدین ته‌بزیری له‌ دوو جیگه‌دا ناوی خه‌یام ده‌با. یه‌کیتکیان دهرباره‌ی نه‌وه‌ دانایه‌ که‌ به‌ خراو ناوی ده‌با و به‌ لاشیه‌وه‌ دهرسی خویندوووه‌ و ده‌هۆل و سرنای بۆ دینن تا خه‌لک بزانیّت که‌ لای نه‌وه‌ دهرس ده‌خوینتی.

له‌ کتیبی (اثار البلاد و اخبار العباد)ی زه‌که‌ریای کورپی محمدی کورپی مه‌جمودی فه‌زیندا نه‌وه‌ زانایه‌ به‌ (غه‌زالی) ده‌زانیّت، هه‌روه‌ها یار نه‌جمه‌د ره‌شیدیش له‌ کتاوی (ته‌ره‌بخانه‌)دا ده‌لیت نه‌وه‌ی خه‌یام ده‌هۆلی بۆ لیداووه‌ غه‌زالی بووه‌، شه‌مسی ته‌به‌ریزیش هه‌روا ده‌لیت و له‌

جینگیه کی ترا دیسانه وه دیته سهر باسی خه یام که شیخ ئیبراهیم ناویک ره خنه له شیعره کانی خه یام ده گریت و پیتی وایه خه یام له باره ی بیروراوه کابرایه کی سهر گهردان بووه، منیش له وه لامیدا وتم گومان له سهر گهردانیی خه یامدا نییه. شهو جاریک ئینکار ده کا و جاریک دهر باره ی شه فلاك و روژگار و بهخت و جهخت و شتی تر ده لیت و ههرچیش ده لیت ناگاته ناكام... منیش ده لیم سهر گهردان بووه...

چونکه پیای به باوه به خوا سهر گهردان نابیت.

له به شی زانیاری ژماره دا لاپه ره ی ۴۸۴ له (پیشه کی ئیبن خلدون) دا به پیتی بیروپای زانیانی تر خه یام له جهر و هه نده سه دا دهستی بالای هه بووه.

له کتای (تارخ کبیر) ی جعفر کوری محمدی کوری حسن به ناویانگ به (جعفری) دهر باره ی (حکمای ئیسلام) ناوی خه یامی هیناوه ده لیت: خه یام دانایه کی به رزی ئیسلامه و ته وای زانیان دانایان به لیزانی و دانایی شه ودا ناوه، و زیجی بو مه لیکشای سه لجوقی دروست کردوه، شیعی جوانی هه یه، له سالی ۵۲۶ دا مردوه.

فیتز جیرالد:

کۆنترین روژه لاتناسیک دهر باره ی خه یام نووسیبت (ژان شاردن) ی فه رانسواییه، که گه شته که ی بو خوی به میژوی سهر ده می سه فه ویه کان ده ژمیردیت.

له سالی ۱۸۵۹ز کتاویکی بی بهرگ و بچوک و په ریوت له ژیر چاپ هاته دهر وه، نه که سهرنجی که سیک رابکیشته به لکو په کراست خرایه سه وه ته ی کتاوه هه رزان و بی نرخه کانه وه به دوا ی یه ک دوو سالی کدا دوو کهس له شاعیره ناسراوه کانی ئینگلیز به ناوی (روسه ن)^(۱) و (سوین برن)^(۲) گوزهریان ده که ویتته (کواریج)^(۳) بو خویان به سه وه ته یه که له کتاوی نه ناسراوه وه خه ریک بوون و ده ست به ده ستیان ده کرد، به هیوای دۆزینه وه ی کتاویک، شتیک، یان پارچه ک شیعی! ئیتر کتاویان ده ست به ده ست ده کرد به ریکه وت کتاوچه یه کی بی رهنگ و روی گریدراویان وه به رچاو که وت وه که هه تیویکی بی ناز و ریز و حورمه ت له بنی سه وه ته که دایه، شه مه ی لی نووسراوو: (چوارینه کانی عومه ر خه یام: شاعیر و شه ستیره ناسی ئیرانی، له نده ن

(1) Rossetti.

(2) Swin Burn.

(3) Quoritch.

۱۸۹۵ز) ناوی نووسره که ی به سهر بهرگه که وه وه دی نه ده کرا. سوین برن شه و کتاوه ی به یه که (په نی) کپی. شه و کتاوچه یه له ناو سه وه ته هاته دهر وه وه ک دیوتیک له چراکه ی عه لانه ددین وه ده ربیت زوری نه خایاند شه و ته ی شه و هفتا و پینج چوارینه که وته سهر زمانی خوینده واران ی شاری له نده ن و دهر و به ر ی، خه لکه که به ده به رانه بر نرخ به دوا ی شه و کتاوه دا ده گه ران و وه ده ستیان نه ده هینا! خه لکه که هینده مه ست و که یلی باده ی خه یام بوو بوون شه وه ی بیر یان لی نه ده کرده وه باده گپیر و مه یگپیره که بوو. که سیک ناوی وه رگپیره که ی نه ده هینا پیتان و ابو هینده هزی له تیکه لای خه لک و دهر و به ر نییه، گوشه گیر و به ره له بئیره، ره نگه ته وای کات و ساتی به په رست و تیفر کپین له ئاین و په روه رداگار بباته سهر، یان تورپه و ئالوز و به دخوه بویه له تیکه لای نیو خه لک پاریز ده کا.

دوا ی هه شتا سال دوو باره شه و کتاوچه یه له چاپ درایه وه وه ک نوقل و نه بات که وته به ر ده ست و ده می خه لکی خونده وار، له م ساته وه به دوا ناوی وه رگپیره که شی که وته سهر زمانان و زۆره ی زوری چاوساقانی شه ده بی ئینگلیزی دانیان به وه دانا و سه لماندیان وه رگپیره که نه که تنه ها ورده کاری تیدا کردوه و چوارینه کانی به جۆریک وه رگپیره ته سهر زمانی ئینگلیزی پر له وه ستا کاری و له هه مانکاتدا په ی به ناخی خه یام بر دووه و زیره کانه شه رابی نابی ئیرانی و یسکی ئینگلیزی تیکه لای و ناویتته کردوه و داویتته ده ست باده خۆران و به زمگپیره وه.

شه و وارد جیرالد کوری یه کیک له بنه ماله ده وله مه نده کانی شه و حه له و له ته مه نی بیست و یه ک سالاندا تالار و کۆشکی باو باپیری بیژاندوه و به جیه تیلوه و له مال دهر چوه و له یه کیک له لادییه کانی ناوچه ی (سواق) دا له چواردیواریکی نیوه که لاه و هه رووژاودا ده گیر سیتته وه، دوور له هه راو هۆریا و بیگره و به رده و کش و فشی بنه ماله ناسراوه کانی شه و حه له که شه بو خوی به شه ندامی شه و تویتته ده ژمیردا. له و کویره دییه دا سه کیک و پشیل یه که و تووتیه کی کردوه ته هاراز و هاو نیازی خوی تاسالی ۱۸۸۰ز که م کهس ناگاداری چو نیه تی ژیان ی شه و وارد بووه، بیست و یه ک سال به سهر له چاپدانی چوارینه کاندایه تیپه ری شه و وارد جگه له چه ند که سیک نه بیت هه روا گوشه گیر و له پشت په رده وه دوور له خه لک ده ژیا... تا یه کیک له ناسراوه کانی به ناوی (و. ئولدین رایت) چو نیه تی ژیان و بریک له کاره شه ده بییه کانی له سی بهرگدا له چاپدا. دوا ی به چاپ گه یشتنی شه و کتاوه سی بهرگییه ئیتر ناوی شه و وارد له سهرتاسه ری دونیای شه ده بیاتی شه وروپا و شه مریکادا که وته سهر زمان و هینده ی تر ناوی خوی و خه یامی زۆتر و بلاوتر کرده وه، روژیک نه بوو یه کیک له روژنامه و گوژاره شه ده بییه کانی

ئەو ھەلە دەربارەى ئەدوارد و خەيام نەنوسىت و نەيسەلمېن وەرگېرەكەى ھۇشيارانە مەستى بەدەى خەيام بوو و لە كانىاوى خەيامدا تىنووپەتى شكاوہ.

ئەدوارد لە سالى ۱۸۰۹ز لە رۆژى ۳۱ى مارسدا لە شارى سوفاك لە بنەمالەيەكى ئەشرف ھاتووہتە جېھانەوہ، بە پىتى ئاداب و نەرىتى بنەمالە ناسراوہكانى ئەودەمە لە تەمەنى پانزە سالىدا نىردراوہ بۇ كۆلىژى (ترينىتى)^(۱) لە زانكۆى كەمبىرىج و بەدژوارى كۆلىژ تەواو دەكا و بە ئاسانى لە رەسم و رەوال و ئەشرفىەتى پىر لە كەش و فشى ئەو ھەلە ياخى دەبىت و تالارى باوكى بەجى دەھىلېت و ژيانىكى سادە و بى ئارايىش ھەلدەبىژى. بۇ ساوہى شانزە سال دوور لەتەواوى خۆپىشاندان و پەنجە بۇ درىژ كردن ژيان دەگوزەرىنىت... تەواوى ئەو ساوہىە تا تەمەنى چل و دوو سالى لەو كۆپرە دىيەكدا بە كاروبارى ئەدەبىيات و مۇسىقا و فەلسەفەوہ خۆى سەرگەرم دەكا.

لە سالى ۱۸۵۱ز بىرەوہرى سەردەمى زانكۆى كرده كتاوتىك و بە چاپى گەياند، بە دواى ئەوہدا چەند شانۆى لە زمانى ئەسپانىيەوہ وەرگېرايە سەر ئىنگلىزى. يەك دوو درامى يۇنانى كۆنىشى كرده ئىنگلىزى. ئەوانە ھەموو ھىندە بەلاى ئەدەب دۆستانەوہ پەسەند نەكراوہ... بۆيە لە يەككىك لە گۇقارەكانى ئەو دەمەدا نووسراوہ: (ئەمانە شايانى خويىندەوہ نىن!).

ئەدوارد لەناو چىنى رۆشنىر و خويىندەواراندا دۆست و ھاوړپى زۆرى ھەبوو لەوہ دەچىت لە ھەمووان زياتر لەگەل پىرۆفيسور (كويل)ى كارناس و لىزانى زمانى سانسكرىتيدا گەرمتر و تىكەلاوتر بوو، پىرۆفيسورى ناوبراو بە باشى ئاگادارى زمانى فارسى بووہ و بۇ خۆشى بە مامۆستاي زمانى فارسى ئەدوارد ناسراوہ.

ئەدوارد دواى ئەوہى باشتر ئاگادارى وردەكارىي زمانى فارسى بوو. ئەدەبىياتى كلاسىكى توور داىە ئەولاوہ و لە سالى ۱۸۶۰ز (سلامان وابسال)ى شاعىرى بەناوبانگ (جامى)ى بە شىوہى شىعر وەرگېرايە سەر زمانى ئىنگلىزى با وەك ئەو كارە بە لاى زۆر كەسى ئەدەبناسەوہ بە كارىكى ناياب لە قەلەم دراوہ بەلام لەگەل چوارىنەكانى خەيامدا زۆريان بەينە.

نامەيەكى ئەدوارد جىرالډ دۆزراوہتەوہ كە سالى ۱۸۵۶ز بۇ يەككىك لە دۆستانى نووسىوہ تىيىدا دەلى: (گەلىك بەوہە شانازى دەكەم كە چومەتە نىو وردەكارى ئەدەبىياتى فارسىيەوہ، بەندە نە مەبەستم مەولانا مەلەوى رۆمىيە و نە حافظ —ئەگەرچى شىعرەكانى حافظ لەگەل

(1) Trinity College.

وەرگېراندا ناگوئىن و پابەندى ئاھەنگىكى تايبەت بە خۇن —ئەوہى لام روون بووہتەوہ شىعرەكانى حافظ و خەيام يەك پارچە زىن). ((من سەرتاسەرى ژيانم بەفېرۆ تىپەپاندوہ ھىچ تام و چىتۆكەم لە ژيان وەرنەكردەوہ وەختى ئەوہم ھاتووہ لە دەربارەى (عشق) و مەى گوزاريدا لەنگەرى لى بجم و پاى لى درىژ بكم)).

ئەدوارد بە پىچەوانەى مامۆستايانى عىشقناسى رۆژھەلات و وردەكارىيەكانىانەوہ عاشقى زارى پىرە كچىكى زەرد و زەعيف و وردىلانە دەبىت لە رۆژانى تاتىلا وانەى ئايىنى بە مندالانى نىو كلىسا دەگوت. ئەدوارد پىتى وابو بە راستى عىشقى گوم بووى خۆى دۆزىوہتەوہ و ئەو كچەش عاشقى زارى ئەوہ و بى گومان عىشقى راستەقىنەى لە (بىنارد يارتى)ى باوكىيەوہ بۇ ساوہتەوہ، بى يەك و دوو پىوہندىي ژن و مېردىي لەگەل دەبەستى، بەلام ھەر لە رۆژى يەكەمى بووك و زاوايەتيدا ھەستى بە ھەلەى خۆى كرد، ئەوہ بوو لە وەلامى پىرۆزبايى يەككىك لە ھاوړپىەكانيدا وتوبوى: ((تكايە لەم رووہو پىرۆزبايىم لى مەكەن)).

يەشتا مانگى ھەنگوئىنى تىنەپەپاند بوو كەوتە بىرى رزگاربوون و تەلاق دانەوہ —ھەر بۇ ئەو مەبەستە بارگەى لى بەست و خۆى گەياندە شارى لەندەن و لەويدا خانويەكى بەكرى گرت پەنجەرەى ژوورى خەوى بەسەر گۆرستانىكەوہ بوو، پەنجەرەى ژوورى دانىشتىشى بەسەر باخچەى جانەوہرانەوہ. ژنە كە پەردەى ژوورى خەوى لادەدا كىتل و مەزراى گۆرى جۆراوجۆرى دەدى كە دەھاتە ژوورى دانىشتەوہ، بۆرەى وچ و قىوہى مەيمون و لوورەى گورگ و زايەلەى جانەوہرانى دەھاتە گوى!! زۆرى نەخاياند لەيەك جوى بوونەوہ و ئەدوارد بە تەواوى خۆى خستە نىو بەخت و جەختى بادە و شەرابەوہ.

ئەمەش ناشكەرا و روونە دەستى رىكەوت و يارمەتى نەدابا نە فىتر جىرالډ و نە عومەر خەيام ئەم ناوبانگە گەورەيان نەدەبوو. ئەو دوو شاعىرە وردەكارە بوونە ھۆى دووبارە لە داىكبونى خەيام و وەرگېرانەكەى فىتر جىرالډ بەو شىوہىە كە لە روح و بىروپراى خەيامەوہ نزيك بووتەوہ، ھەر ھەموو ئەوانە رۆحى خەياميان شاد كردهوہ، ئەگەرچى بۇ خۆى باوہرى بە ھەتا ھەتاي رۆح نەبووہ و پىتى وابوہ مردن واتا لەناوچوونى رۆح.

تا ئەدوارد فىتر جىرالډ لە ژياندا بوو بۇ جارى پىنجەم وەرگېرانەكەيان لە چاپ داىەوہ. سەدان شاعىر و رۆژھەلاتناسى تر لاسايى ئەدواردىان كردهوہ و ھەزاران چوارىنەيان نووسىيەوہ و لە بىر چوونەوہ. ئەوہى وەك چوارچىوہىەكى زىرپىن ساوہتەوہ چوارىنەكانى خەيامە.

ئەدوارد فیتز جیرالد لە رۆژی چوار دەی ژوئینی سالی ۱۸۸۱ز لە پرخەمی خەودا جیھانی بەجی هیللا، بیست سال دواى مردنی وەرگێرانه کەى دیسانەوه گەردەلوولێکی پر لە دەنگوباس و ریز و حورمەتی نایەوه و لە هەمانکاتدا پەپەرەوانیکی گەلێک فراوانی فەلسەفەى خەيامی لە ئەوروپادا هێنایە جەولان و لیدوان، ئەندێشمەندان مامۆستایانی فەلسەفە و بیروپرای بەرزى فەلسەفەى جۆراوجۆر لەسەر بناغەى فەلسەفەى خەيام سەدان کتاویان خستە ژێر چاپەوه بەو شیۆه رۆحى سەرکێش و ئارام نەگرتووی خەيامی شاعیر و خەيامی ئەستێرەناس و حەکیم و خەيامی خۆش گوزەران و خەيامی بە گومان و توورە و ئالۆزیان نەوازش کردەوه.

ئەدوارد لە رووی نوسخەى کتاوخانەى بودلیان چوارینەکانى وەرگێراوه و ئەو بەرگە تا بە ئەمرۆ بە کۆنترین بەرکێکی بە دەست هاتوو لە قەلەم دەدریت، لە سالی ۸۶۵کە لە شارى شیراز نووسراوه، واتا سێسەد سال دواى مردنى خەيام، رەنگە ئەو ۱۵۰ چوارینە کە لەو نوسخەدا نووسراوه هەر هەمووی هی خەيام نەبیت. لەم رووهوه خوالێخوشبوو (فروغى) دواوه و چەندین چوارینەى دەستنیشان کردوو کە ناکریت هی خەيام بن. بەلام زێرەکی و وردبینى ئەدوارد، رەش و سسپى لەیەك جووی کردەتەوه، هەندیک چوارینەى وەرگێراوه لە هێچ نوسخەیه کدا وەدى نەکران (ئەشى هی خۆی بن) لەم رووشەوه (فروغى) دانى بە وەستاکاری ئەدوارد ناوه و کارەکەى بە شاکاریکی ئەدەبى دەزانیت و لێزانانە پەنجەى خستووتە سەر زەوقى ئەدەبى خۆیندەوارانى ئینگلیز و ئەوروپایی.

هاتوو وەك نامەیه کى ئەدەبى چۆن سەرەتا و پانابى بۆ دادەنریت ریز و ریک و رەوان زنجیرەیه کى زێرینی چوارینەکانى بە یەكەوه پێوەندداوه و نامەیه کى ئەدەبى فەلسەفى لى پێك هیناوه و بە زمانى خەيامەوه فەلسەفەیه کى تاییەت روون دەکاتەوه خۆینەر دەخاتە بیر و لێکدانەوه و گێژ و وێژى و سەرسامییهوه.

ئەمەش نمونەیه کە لە وەرگێرانه کەى ئەدوارد فیتز جیرالد:

وا بەر بەیانە، هەتاو لە ئاسۆ عەبیانە،
خەلکینە درەنگە فریای بادە هەلدان ناکەون
کە بۆی دەرچوون گەرانه وەیه کە لە گۆردانییه.
بەهارە، چریکەى بولبولە لەنیۆ گولێ زەردو سووردا
رۆژگار گەلێک گولزارى لە نیۆ بردوووه

دیسانەوه لەنیۆ خاک و خۆلا رواوتەوه
کە رۆژگارێک لى سوورو بەژن و بالای
نازەنین روخساران بووه.

ئەدوارد دواى شیوەنى پر لە زارى بۆ گول و شینابى و دار و درەخت و کورتیی ژیان و زیندوو نەبوونەوه دەکەوتتە باسى سەرەمى مندالی خۆى و چۆنیەتى رۆشنبیری ئەو حەلە و ئەو هەموو تەقەلایە کە سەرەنجامە کەى مردنە. شاعیر بیروپرای خۆى و رۆحى چوارینەکانى خەيامی تێکەل کردوووه لە هەمان کاتدا کە سایەتیشى، مەى خۆرەوهیه کى تەواوى لى دەرەدەچیت و هەموو شتێک بە لەناو رۆیشتوو دەزانیت کە مەترەخەم و بى دەرەدەست عەقل و دین دەخاتە لاوه، پەنجە لە عیشق گیر دەکا و دەلێت: ((هەتاوه کۆ بیروپرای رۆشنبیریش ناگاتە فریای کەس و ئەوهى دەتوانی ببیکە. ئەیکەى لە دەستت رۆیشتوو.)) ئینجا دیتە سەر باسى خەيام و دەلێت: خەيام گوزەرى دەکەوتتە کارگەى گۆزە سازیک، بە پێى فەلسەفەى تاییەت بە خۆى بە زمانى بى زمانى کووپە و گۆزەوه دیتە ستایشى مەى و بادەوهو دەلێت کە مردم لە خاک و خۆلم گۆزەیه ک دروست بکەن و پرى کەن لە شەراب ئەوه دووبارەى زیندووونەوهیه. سەرەنجام ئاخ بۆ رۆژانى لاری و گەنجایەتى هەلده کیشى و دەلێت: (بریا جیهانیکم بسازاندايه پر بووايه لە عیشق و سەفا.)

ئەدوارد فیتز جیرالد لەو ۷۵ چوارینەدا کە وەرگێراوه تە سەر زمانى ئینگلیزى هۆشیارانە خەيامى دەرک کردوووه بە باشى هەلسەنگاندوووه.

لە رۆژگارێکدا ئەدوارد ئەو چوارینانەى وەرگێراوه میللەتى ئینگلیز هەندە پابەندى (اصول) نەبووبون، خەلکە کە رۆژانى شەممە دەپزیشن بۆ کلیسا.. بەلام ئەو هەندەش دین و نایینیان بەلاوه گرنگ نەبووه تەنیا لەبەر نەبوونی گیروگرفتى کۆمەلایەتى هەندیک رەفتار و کرداریان کردوووه لە ناوا رۆژیکدا فەلسەفەى خەيام کەوتە دەستى خەلکى ئەو حەلە و ناسانى داس و تەورداسى خستە بن و بنچکى دوورپووی، درۆ، چاپلووسى، رووکەش بازى و شان تەکینەوه، بەو وشە و واژە رازاوانەوه فەلسەفەى خۆشگوزەرانى تێکەل بە (تەسلیم).. تەسلیمیکی دوور لە بى بەندوبارى و ناتومییدی و لە هەمانکاتدا ریزلێنان بۆ سات و کات و رۆژ و مانگ و سال و تەواوى ژیان.. بانگەوازیکی وای نایەوه زۆر کەسى لە بیخەبەرى و هەرواژیان ئاگادار کردەوه.

با ئەوئەش بۆلیم تا بە ئەمرۆ هیچ شیعەر و ریکخراویکی شیعری تا بە ئەمرۆ لە زمانی ئینگلیزیدا بە ئەندازەى چوارینەکانى خەيام (فیتز جیرالد) تارمایی نەخستۆتە سەر بیروپراو ناداب و نەریتی میللەتی ئینگلیز بە شیۆهیه کی وا هەندیک لە چوارینەکانی لە قسەى رۆژانەدا بە کارى دەبن.

نامە یە کى / مەنفە لوطى:

هاوړپى زانام،

وهدیغ ئەفەندى بوستانى.

وا لە خوۆندنەوئەى چوارینەکانى خەيام بوومەو، خوۆم پێرانه گېرا تا باسى بازىك لەو شیعراەت بۆ نەكەم كە بۆ خوۆم پەبیم پى نەبردوو.

بەندە وەك كابراییەكى رووتەى سەرگەشتە و دەربەدەرى نىو چوار تەنشتىكى وشك و برینگ و رووتەل لە پێر بکەوئیتە نىو دۆل و دەربەندىكى سەر سەوز و رازاوه بە گوڵ و گولزارى رەنگاو رەنگ، هەر هەنگاوێك دەنا تیشكى رۆشن... و گوڵى سوور و شینایی پرشەدارى لە بەربادا داخراو، ناسمانى شینى بى بن و بىخ و پۆل پۆل كۆتر و چولەكەى رەنگاورەنگ لە چلێك بۆ چلێكى دى فرین و تێكەل و پێكەل دەبوون و بە شەر و ناشتییهوه ناسمانیان تەى دەکرد و دیسانەوه لە كەنارى كانیادا دەنیشتنەوه... دەباخوئیند و دەباخوئیند هەر یەكە ئاوازىك و هەریەكە بە شیۆهیهك ئەو جیاوازییه بى هاوتا و ئەفسووناوییه مەگەر لە دەنگ و رەنگى نىو پەریانى بەهەشتە وە دەكرى و بیسترت.

دۆلى سەر سەوز و پرشەدارم دەبرى، هاوشانى رووبارى ماریپى كەف چەپین چا و لە دوور... بى ئەوئەى كەسێك وەدى بکەم تا گەیشتمە تەختە لانییهك لە كەنارى رووبارى توورە و ئالۆزدا. دوو دلم! دەمەوئیت بەسەر ئەو سەوزاییەدا ئۆقرەگرم و پى راکیشم... بۆچى نا؟... پیاویكى دەم بە پێكەنین یان بەزى نەخشاوى سەرلیو تاویكى تر شیۆه و جوانى و نازەنینى دیت لە رووخسارى پەرى ناسایەك تاویكى تر دەم بە لیوان. ئیتر تا و تاو دەم دەم مەى و جوانى لە گەل زەرافەتى شیعردا ئاویتەى سروشتى رەنگاورەنگ و بى دەنگیدا. هەرچى ناخ و ئەندیشه هەیه لە شەقەى بالەدەدا و خوۆى دەگەیه نیتە ئەو لای نەزانراوه كان، تا بەند و كەمەندى دەرد و ئازار و پەژارە بپچرینیت و خوۆى بگەیه نیتە چیژ و تامى تەنهایی و هەلبەست و بادە و ئافرەت.

لەوئەى دلتیام ئەگەر شا و سەلاتینش بکەونه بیرهوه هەلیسەنگینن كە بە چ جوړىك لە دەربارەى پێر زۆر و زەرا فرمان دەرانن بە خوۆى دەلێت: من چیمە لە شا و لە سولتان و لە دەربار و لە ئەمیر و لە وەزیر و لە گزیر و لە كۆشك و تالار و بەهەشت...! لەوئەى دەرد و ژان و غەم و پەژارە و بوونەهات و كوژرانە! لەوئەى هاوار سەربورە و گریانە! لەوئەى بى دەنگى لە سایی تەنیاى دایە، لەوئەى دوو لیو هەیه، لیو لىوان و لیو گوشتنى كیژى نازدار و نازەنین..

خەيام كە باسى پایان و دوا دواى دەكا و دەلێت:

بۆچى ئەوئەى لە چنگم دایە بیدەمە سەى، ماسییهك بە دەستەوه هەزاران ماسى نىو دەریا دەهینى، من ئەوئەى ئەوئەتا هەم.. كاتىك وا بەم چەشنە هەست بە بوون دەكەم لە دەستى نادەم... با سەى سەبە بىت من هیچ دەربارەى سەبەینى نازام...

بە دژوار دەیسەلمینم كە ئیمە گەنجینەى زەر و زیوین و چال دەكرینن و سەبەینى وە دەرمان دینن.

ئینجا دیتە سەر خوۆى دیتە ستایشى پەروەردگار و داواى بەخشین و لیبورن دەكا لە تاوان و گومانەكانى خوۆش بىت و دەلێت:

پەروەردگار! بۆ خوۆت ئاگادارى بىر و باوەرمى و دەزانى لەو رۆژەوئە ئیمانم هیناوه هەروام و هەلنەگەرەمەتەوه و هەمان جوړ تیدەفكریم كە خاوەن ئیمانان هەیانە... تاوانەكەم بیهخشە، من لە رووى یاخى بوون و لاسارییهوه تاوانم نەكردەوه هەرگیز لەم رووهوه یاخى نەبوومە، بەلام چى بکەم چیژى بادە پەرشانى کردووم، ئاشوفتە و دوو دلى کردووم.

بەخشەندەگى پەروەردگار دەریایەكى بى بنە و بێخە هەرچى تاوانبار و ملهپوران هەن مەلەى تیدا دەكەن!

ئینجا دیتەوه سەر باسى مرۆف و هەستى بەزەبى لە دەروونیا دیتە هەلەهەلە و دەستدەكا بە شیۆه نىكى زەبوونانە بۆ زیندوان و مردوان و دەلێت:

كچە جوانە نازدارەكە!

تو خوا لەسەر خوۆت هەنگاو بنە و پا هەلگەرە..

لە ژیر پیتا هەرچى شینایی هەیه ریشووى لە دل و جەرگى

لە تو نازدار تر دایە، ئەوئەى وەك تو رۆژگارێك هەزار ئاوات و

تایبەتی تیدا دەبینریت. بەلای منەوه ئەوی گومانی لی ناکریت (یانزده) چوارینەیه که به دستخەتی خودی خەيام نووسراون. ئاخۆ دەبیت لەسەر چ بنەما و بیرو باوەر و بەرنامەییەك ئەو هەموو چوارینەیان داوەتە پال خەيام؟. و بەناوی ئەو دەم بە دەم بلاویوەتەوه؟ ئایا لە رووی خۆشەویستییه وەبە یان بێزبان و دوژمنایەتی؟. هەرکامیان بێت. ئەك رەوا بێت. تاوانە. بەلام من پێموایە دوو هۆی سەرەکی هانی ئەو کەسانە ی داوە تا وابکەن. . یەكەم کابرایەکی وەك عومەر خەيام بەو کەسایەتییه ئەدەبی و رۆشنبیری سەردەمی خۆیەوه زۆر کەس و زۆر کۆمەڵ و زۆر بڕکە و پەڕپەوانی بیروپرای جۆراوجۆر لێدەبیت بە دۆست و دوژمن بڕیک هاورا و بڕیک بەرانبەر و دەست بە یەخە ئەوانە ی خەيامی بن بە لای پەرستن و یەکتاییدا بۆی دەتاشن ئەوانی تریش لە رووی کینە و شاکامییەوه چوارینە ی پ، لە کوفر و گومان و دەم دەمی بۆ تۆمار دەکەن. ابن القفطی وتویەتی: (کۆمەڵ سۆفیان چوارینەکانی خەيامیان وەرگێراوەتە سەر هەوا و هەناسە ی خۆیان و بەپێی بۆچوونی خۆیان پێشوەند و پاشوەندیان پێوه پەيوەست داوه. هۆی دووهم دەگەریتەوه بۆ میرزا بنووسەکانی ئەو حەلە ئەوانە ی دەستنووسی چوارینەکانیان کردووه بە پێی هەر چوارینەیهك پوول و پارە ی زەربان وەرگرتووه... ئومەرا و دەست رۆششتوانی ئەو کاتە بێر و رایان زۆرتر بەلای دەستنووسی زێڕین و چوارچۆی ناوی ئالتون و قەبارە ی چوارینەکانی بووه تا رۆحی چوارینەکان. جا میرزا بنووسی دەخەل باز و زەردۆست و زیرەك بۆ دیناریك زۆرتر کۆشاون تا کاکلە ی رۆحی خەيام.

ودیع بوستانی

ئەگەر دەتەوێت ئەندازە ی عیشق و شیفتهگیی میللەتانی ئەمریکا و ئینگلیز دەربارە ی خەيام بزانیت با بۆ بگێرمەوه.. لە شاری لەندەندا رۆشتمە کتاوخانە ی تایبەتی مۆزەخانە ی ئینگلیزەوه که بۆ خۆی بە کتاوخانە ی میللەتی ئینگلیز دەژمێردریت. لەوێرا ۱۵۳ کتاوم دەربارە ی عومەر خەيام وەبەرچاو کەوت.. لە وەرگێرپانەکە ی فیتز جیرالدەوه بێگەرە بەر تا تابلۆی رەنگاورەنگ و رەش و سپی و بێ تابلۆ بە لە یەکدانەوه ی جۆراوجۆر بە شیعر، بە پەخشان دەستکاری کراو یان هەمان مانا هەمە چەشنە. لەسەر نوسخەکە ی (کەلکەتا)وه (ئوسلی) بەوانەوه رانەوهستام زۆربە ی زۆری کتاوخانە تایبەتییهکانیش گەرآم و دەربارە ی خەيام

پرس و جوم دەکرد.. لێیان دەپرسیم.. دەربارە ی خەيام چ جۆرە کتاویکت دەوی؟.. وەرگێری کی؟.. نیگاردار یان بێ نیگار..؟

لێرەدا ناوی بازیک ناوت بۆ دینم که من سوووم لی وەرگرتوون:-

ئەدوارد هرو ئالن، ئەدوار براون، وینکلسن، شیرازی، هوینفلد، گارنر، میکارتی، هنری فرنان، نیکولاروس، لوارن تایلارد، جاراسان دوتس، مسز جسی، مسز بورین.

لەبەر ئەوه ی وەرگێرپانەکە ی (فیتز جیرالد) بە چاوگە ی سەرەکیی زۆر لە وەرگێرپانەکان دەناسریت نەمخستە ئێو ئەم زنجیرەیهوه، هەر وهه ناوی وەرگێرپە ئەلمانەکانیشم تیا نەگونجانند لەبەر نەزانینی زمانی ئەلمانە ده‌بوايه ناوی هیندیك لهو نیگار کیشانهشم بەردبا که وینە ی چوارینەکانیان کیشابوو وەك هونەر مەند (جلبرت جیمس).

۱- حەكیم ئەبوالمحسن ئەنباری

یەكێك بوو لە گەورە زانیاران و لێزانی کاروباری ئەندازیاریدا سەردەمدار و پەرچەمدار بوو... رۆژێك یەكێك لە پیاوێ ئایینیەکانی ئەو حەلە لێی دەپرسیت بە چییەوێ خەریکی؟.. دەلێت بە یەكێك لە ئایەتەکانی کتای خواوە خەریکم. دەلێت: کام ئایەت؟..

ئەنباری دەلێت: ئەوێ وافەرموویەتی (اولم پروا الی السماء فوقهم کیف بنیناها). جا من بەوێو خەریکم کە پەروردگار چۆنی دامەزراندوو و بونیاتی ناو.

۲- فەرامەرزێ کورێ علی کورێ فەرامەرز ئەمیری یەزد

یەكێك لە ئومەرا و دەست رۆشیتووێ رۆشنبیرەکانی سەردەمی خەيام بوو. بەیەهقی دەلێ: لە سالی ۵۱۶ هـ له خوراساندا گەیشتمە خزمەتی، ئەمیریکی راست و دادگەر و خۆشەویست بوو... رۆژێك لە عومەر خەيام دەپرسیت رات چییە دەبارەری رەخنەکانی (حیکم ابو البرکات) دەبارەری وتەکانی (ابو علی سینا)..؟ خەيام لە وەلامدا دەلێ: ابو البرکات لە وتەکانی ئەبو علی سینا تێنەگەیشتوو، پێشم وانییە ئەو توانایەتی تیدا بیت لەو وتانەیی ئەبو علی تیبگا. ئەوێك توانای تێگەیشتنی تیا نەبیت هەلسەنگاندن و گومان کردن لە وتەکانی ئەبو علی سینا قسەیی پرپووچە.

۳- محەمەد ئیبلاتی فەیلەسوف

بەیەهقی دەلێت:

لە زۆر زانیاریدا دەسەلاتدار و بە توانا و لێهاتوو بوو، کتای جۆراوجۆری نووسیوێ وەك (اللوأحق) و (دوست نامە) و (سولتان نامە) و (عداد الوق) و (الحیوان).

۴- حەكیم علی کورێ محەمەد حجازی قایتی

یەكێك بوو لە قوتابیانی خەيام و لە زانیاری پزیشکیدا بە توانا و بەناریانگ بوو، کتایێکی نووسیوێ بە ناوی سولتان سنجری سەلجوقی و کتایێکی دی بە ناوی خوازمشاه، نەوێد ساڵ ژیاوێ، لە سالی ۵۶۶ هـ مردووێ.

زانست و زانیاری سەردەمی خەيام

ئەوێمان زانی عومەر خەيام لە سەدەیی پێنجەمی کۆچیدا ژیاوێ و لە زۆر زانستی جۆراوجۆردا دەسەلاتدار و سەردەمداری کۆر و کۆمەل بوو، بە باشی ئاگاداری فەلسەفەیی یۆنان و تارادەییەکیش پەپەرێ و پابەندی بیر و راکانیان بوو و سەلماندوویەتی.. لە ئەرسۆتۆو بیگرە تا ئیفلاتون و سوکرات و ئیقلیدس و بە تلیموس و جالینۆس و فیتاغۆرس و زەنون و ئەپیکور.

هەر لەو سەردەمدا زۆر کەس کۆشاوێ دەبارەری قوتابخانە جۆراوجۆرە فەلسەفییەکانی بدویت و لە رووی بۆچوونی تاییبەت بە خۆییەوێ هەلاجی و شیبکاتەوێ. خەيام لە گەرمەیی کۆمەلگای ئایینی جۆراوجۆردا ژیاوێ، لە موعتەزلیەوێ تا سەر ئەشاعیرە و حەنبەلی و جەبریە ئاشکەرا و نەیینی و لە تەقەلادا بوونە و پەپەرەوانی زۆر و کەمیان لە دەور گلێسر بوتەوێ خەيامیش تەماشاکەری بۆچوون و کێشەیان بوو و زۆر لە بیر و راو پەرتووک و نامیلکەیان خۆیندوێتەوێ.

نامەکانی (اخوان الصفا) بە چوار لادا بلاوێکرایەوێ.

هەر لەو دەماندا کەلە زانیاری وەك (ابن سینا) هاتووێتە کایەوێ، مەملاتی نیو پەپەرەوانی زانیاری و فەلسەفە لە لایەك وە پیاوانی ئایینی و خانەقا جۆراوجۆرەکان بە لایەك، ئیمامی غەزالی چەندین کتای لە وەلامی کۆمەلگا فەلسەفییەکاندا نووسیوێتەوێ، بیروپرای سۆفیگەری پەرەیی سەندووێ، زۆر کەس وەك کەس بیروپرای تاییبەت بە خۆی بلاوێکردووێتەوێ و تۆمەتی بی ئایینی و (زندیقی)یان پیاکراوێ.

خەيام لە ئاوا چوار تەنیشتیکیدا ژیاوێ و پێگەیشتووێ و تێگەیشتووێ و خەلکی پێگەیاندووێ. وا زۆر بە کورتی باسی هەندی لە ناوئارانی زانیاری ئەو سەردەمە دەکەین:

۵- عبدالله كورى محمدى ميانچى

ئەمىش بە قوتابى خەيام لە قەلەم دراوہ. بەيھەقى دەلىق: بەلای تىمامى غەزالىيەوہ دەرسى خوندووه، زىرەك و هوشيارانە وتەى حەكىمانى تىكەل بە بىرورپاى سۇفيان كردووه، گەلەك ناسك و لەسەرخۆ و دانسا و رووخۆش بووه. زۆركەس شاكامىيان بە توانا و سەردەمدارىان بردووه. سەر ئەنجام تۆمەتى جۆراوجۆريان بۆ سازاندووه. (ابو فارسى وەزىرى دەرگەزىنى) قۆلبەستى كرد و بردى بۆ شارى بەغدا، لە شارى ھەمەدان دا لە چوارمىخەيدا و كوشتى.

۶- فەيلەسوف محمد كورى معمورى بەيھەقى

خەلكى شارى (بەيھەق) و يەكەك بووه لە زانبارە بە تواناكان، ھەتا وەكو خەيام دانى بە توانا و زانستىدا ناوہ. لەسەر قسەى مەلىكشای سەلجۇقى رۆيشتووه بۆ شارى ئەسفەھان تا سەرپەرشتى بنكەى ئەستىرە ناسىنى ئەوى بگرىتتە ئەستۆ.

بە پىي لىكەندەوہى ئەستىرەى بەختى خۆى دەرواتە ئەو باوہرەوہ كە تووشى گرفتارى و دەردەسەرىيەكى گەرە دەبىت. لە ترسا لە سولتان و دامودەستگای سەلاتىن دوور دەكەوتتەوہ و لە گۆشەيەكدا دوور لە ھەرا و ھۆريا بە زانست و زانبارىيەوہ خۆى خەرىك دەكات. لەو ھەلەدا جولاۋنەوہى (باطنى) لە گىرە و كىشەيەكى گەرەدا دەبن لەگەل دەولەت و دەسەلاتدارانى دەولەتدا، لە ھەر كوێرا بزاترا با كابر پەيرەوہى جولاۋنەوہى باطنىيە دەيانسووتاند. رۆژىك يەكەك لە باطنىيەكان دەبن بۆ سووتان، خەلكىش بە سەربانان و سەر دىوارەكانەوہ تەماشا دەكەن، ئافرەتەك (محمد معمورى) دەبىنى بە تەنيا لە ژوورىكدايە - ھاواردەكا: خەلكىنە ھەرن ئەمە يەكەك لە باطنىيەكان، خەلكەش ھىرشى بۆ دەبەن و بالى دەبەستن و دەيكۆژن. لە دوايىدا دەردەكەوئەت فەيلەسوفى گەرە محمدى كورى معمورى بەيھەقيان كوشتووه.

ئەمەش چەند وتەيە كىتەتى:

رىكەوت رازىكى گەرەى پەرورەدگارە.

ھەركاتى زانبارى پەرەبسىنى لەسەر حىسابى نەفامى و نەخوتىندەوارىيە.

۷- فەيلەسوف ئەبو حاتەمى ئەسفەرازى

ھاو سەردەمى خەيام، زۆر وتوويان لە نيواندا ھەبووہ بەلام لەو دەروا لە يەكەوہ دوو ژباين. لە زانبارى قورسايى و كىشانە و تەوازندا (مىكانىكا) ئاگادار و لىزان بووہ. تەرازووى ئەرخەمىدىسى بە وردى لەيەكداوہتەوہ، ھەرچى فىل و فرى زەرنگەر و كەيل و كىشانە ھەيە ھەمووى خستووتە بەردەست.

تەرازوويەكى بۆ سولتان دروستكردووه گەلەك ورد و ناسك كارى كردووه. سەرپەرشتى خەزىنەى شا لە ترسى پاشەرۆژ و دەرگەوتنى دزى و دەخەلى تەرازووه كە دەھاوژنىتەوہ ئەم ھەوالەى دەگاتى بە ئەندازەيەك نارەحەت دەبىت، لە داخا دەمرىت، ئەمەش چەند وتەيە كىتەتى: ھەز و چىژ و لەزەتى جىسمانى ئەگەر بەراوردى بكەى لەگەل لەزەتى (عەقلى) دا وەك چىژ و تام كردن وايە.

ھەرودھا وتوويەتى:

مندال مندالى باوكە، بەلام ماموستا باوكى رۆحانىي قوتايىيە.

۸- حەكىم مەيمونى كورى نەجىب (الواسطى)

زانبارىيەكى بە توانا و ناودارى پزىشكى و خەلكى (واسطى) عىراق بووہ. تا بيتوانىيا لە دامودەزگای دەولتەتەوہ دوور دەكەوتتەوہ، ئەمىرى شارى (ھىرات) شرف الدين ظھير الملك زۆرى لەگەلدا كۆشاوہ لە كۆر و كۆمەلدا بەشدار بىت و نەدەبوو.

ئەمەش يەكەكە لە وتەكانى:

ئەگەر بە رىكەوت لە رووى ھەلەشەيىيەوہ دەستكەوتىكەت و دەستكەوت مەكۆشە دووبارە ھەلە و ھەلەشەيى بەكار بەيىنىت.

۹- الخازن

لە زانستى مىكانىكا دا دەسەلاتدار و بە توانا بووہ، لە شارى مەروى خوراساندا ھاتووتە دۇنياوہ، زىرەك و هوشيار، وا دەللىن كە (زىج) سولتان مەلىكشا ئەم دروستىكردووه، كئاويكى بەناوى (كتابى ميزان) داناوہ و بە يەكەمىن كئاو دادەنرىت لە زانستى مىكانىكا دا، لەو كئاوہدا روونى كردووتەوہ (با) بۆ خۆى قورسايى ھەيە و بە وردى دەرخستووه ياساى ئەرخەمىدىس تەنيا بۆ ئاوىيە و بەسەر غازىشدا ئەنجامدەردىت. تەرازوويەكى پڕ لە وردەكارى دروستكرد كە قورسايى (با) يى كىشانە بكا وەگومانى تىدانىيە (خازن) پەرچەمدارى زانبارى ئەو ھەلە بووہ.

۱۰- الخرقی

له سالی ۵۳۲هـ كه له يه كتيك له لادتيه كانی مهردا هاتووته دنيواوه، له زانستی فهلهك و رياضيات و جوگرافيدا به دهسه لات و ليزان بووه. هه نديك له نووسينه كانی به زماني عه ره بي نووسيوه وهكو: تركيب الافلاك و هيئة الارض.

۱۱- الاسطرلابی

ابو القاسم هبه الله ی كورې احمد بغدادی، به (البديع الاسطرلابی) به ناوبانگه، شهديپ و دانا و پزیشك و فهيله سوف بووه له شاری ته سفه هان هاتووته دنيواوه و له سهرده می (المسترشد بالله) خهليفه ی عه باسيدا له بهغدا ژياوه و له سالی ۵۳۴هـ مردووه.

به م چند ناوانه كه باسم كردن به باشی ده رده كه ويته خيام له سهرده ميكد ا ژياوه له زور كوشه و كه ناردا و چواساقی فراوان ژياون، وهك: علی كورې شاههك - ابن صلاح نهيشاپووری - ابوالفضل عبدالکريم - ابن ياسين - عبدالملك شیرازی - الحصار - ابن الکتاب کمال الدين كورې يوسف - محمد كورې حسين ابن تلميذ، و كهسانی تر.

۱۲- غه زالی

ئيمامي غه زالی له سالی ۴۵۰هـ كه دايك بووه و له ته مه نی په نجا و پينج سالیدا مردووه. سه رها له شاری (طوس) به لای ماموستا احمد رازكانيه وه ده رسی خویندووه و به دواي شه ودا چووته شاری نهيشاپوور و به لای ئيمامي حه رمه ين (ابی المعالی الجوينی) به وه به ده رس خویندنه وه خهريك ده بيت، له سه ره تاوه دوودل و به گومان نوارپويه ته زورشتدا سه ره نجام چووته لای (نظام الملك). شه ویش ناروويه بو قوتابخانه ی (نظامية) له بهغدا، چوار سال له مه دره سه دا ژياوه، به لای خه لکی به غداوه ريز و حورمه تی فراوانی هه بووه. له پر گورانكاريبهك ديته سه ر بيرورايدا و هه رچی گومان و دوودلييه هيه ته تووری ده داته شه ولاوه و له باره گای په روه ردگاردا راسته قينه به چوكدا ديته و ستایش و كرئوش بردن ده كاته پيشه. به ره و شام به ری ده كه وی ماوه يه كه له شام ده مي نيته وه ئينجا ده روا بو شاری قودس، شمشيری له كيلان وه دردينی و ده كه ويته به رانه برکی له گه ل په يره وانی فه لسه فه و فهيله سوف مه تابانا، شه گه رچی (ابن رشد) له كتاوی (تهافت التهافت) دا وه لامي غه زالیی داوه ته وه شه له هيرشی خویدا به رده وام ده بيت.

غه زالی كتاوی جوراوجوری زوری نووسيوه وهك: احياء العلوم، الوسيط و البسيط، الوجيز و الخلاصه، معيار العلم و المقاصد و كتاوی زوری تر. دواي گه رانه وه بو نهيشاپوور به بلاوكردنه وه ی زانباری و بيرورای خوويه وه خهريك ده بيت. له گه رانه وه ی حه جه كه ی خه يامدا له بهغدا به كتریان ديوه و له زور لاپه نه وه له گه ل به كدا دواون به تاييه ت شه ستيره ناسين و ناسمان و رازه كانی.

۱۳- شه هرستاني

ابو القاسم عبدالکريم كورې ابوبکر احمد شه هرستاني به (ابوالفتح) به ناوبانگ بووه. له زانباری ئايینی و شه و ی پوی به ئايينه وه بيت ئاگادار و هوشيار بووه. له م رووه وه كتاوی زوری داناوه وهك: نهايه الاقلام فی علم الکلام، الملل و النحل، مناهج البيان. به شه ندازه يه كه زي ره كه بووه هه ر كتاویکی بخویندايه وه له به ری ده كرد. له سالی ۵۱۰هـ چووه بهغدا بو ماوه ی سی سال تييدا مايه وه، له گه ل خه يامدا براده رايه تيان هه بووه و پي كه وه ده رسيان خویندووه، بریک كه س تومه تی بی دینی و فه لسه فه باقيان پيا كردووه.

۱۴- ابو اسحق

ئيمامي شاری بهغداد سه ره پر رشتی مه دره سه ی (نظامية) و دوستانه تيبه کی گه رمی له گه ل (قازی) ابو الطيب الطبريدا هه بووه. شه كتاوانه ی نووسيوه: المذهب فی المذهب، التنبيه في الفقه، له سالی ۴۲۰هـ كه له شاری بهغدا مردووه و شيخ ابو نصر عبد السيد بن الصباغ جيگه ی گرتووه ته وه.

۱۵- ئيمامي حه رمه ين

ابو المعالی عبدالملك به ناوبانگ به ضياء الدين ئيمامي حه رمه ين يه كتيك بووه له قوتابيانی به يه هقی، رویش تووه بو شاری بهغدا و له ويرا چووه بو حيجاز. له مه كه كه دا چوار سال ماوه ته وه، له سه ره تا ی پاشايه تيبی شه لپ ته رسه لانی سه له جو قيدا گه راره ته وه شاری نهيشاپوور و بووه به سه ره پر رشتی مه دره سه ی (نظامية) ی شار. شه بو ئيسحاقی شیرازی و توويه تی: ((روژه ه لات گه ليك خوشبه خته كه زانباريیکی وه ئيمامي حه رمه ينی تيايه)). له سالی ۴۷۹هـ كه مردووه و بو ريزگرتن هه رچی بازار هيه داده خریت. يه كتيكيش بووه له ماموستا كانی عومه ر خه يام.

كۆششدا بوو، ئەو تەواچودە ترسیكى گەلێك زۆرى خستبوو دەلى خەلكەوه.. لەو لاتریشەوه دەماركۆزى مەسیحییەت لە پەرەسەندن و خوین ژشتندا بەردەوام و بە چەك و سوپای زریپۆشەوه بەرەو رۆژھەلات كەوتبوونە رى.

مەلەننى خویناوى لە نىوان دەسەلاتىكى سەدوسیائزەدە سالى نالى بوەپهه و هیز و توانای سەلجوقى تازە پى كۆدوى بەرزەفر. نالى بوپهه لە سالى ۳۳۴ك دەستیان كیشایە سەر عیراقدا و خەلیفەى عەباسیان لە تەواوى توانا و دەسەلات رووت و قووت و ئاوەرووت كرد. لەم دواداوانەدا هەندىك لە فەرمانرەوايانى بوپهه بە سولتان ناودەبران و بوونە خاوەن تالار و دەربار و مېر و گزیر و وهزیر.. ئەگەر تېژپەربى (ئەرسەلان چەسەسیرى) نەبوايە كە بۆ خۆى چا و ساق و پیاوماقوولى (بەاءالدوله) بوو، دەسەلاتى بوپههپههكانى وا بە ئاسانى لەناونەدەچوو. ئەو نامەپهه كە بۆ (مستەنصر بالله)ى عەلەوبى سولتانى ميسر نووسى بۆ ریشە دەرھینانى خەلافەى عەباسى. خەلیفەى عەباسى قائم بامر اللهى هاندا تا دەستى یارمەتى بۆ طغرل بەگى سەلجوقى درىژبكا و داواى لى بكا بەرەو بەغدا بەرەو خوار بىت.

طغرل بەگ ئەم داوايە بە هەل دەزانى، بە خۆى و سوپایەكى گەورە و گەپانەوه بەرەو شارى بەغدا دەكشیت و لە رۆژى هەينى رىكەوتى بىست و دووى مانگى موخەرەمى سالى ۴۷ك لە مزگەوتەكانى شارى بەغدادا خوتبە بە ناویبەوه دەخویننەوه و بۆ خۆیشى داوى سى رۆژ بە كەش و فشیكى فراوانەوه دیتە شارەوه تىتر بەغدا و عىراق بوو بە پارچەپههك لە دەسەلاتى سەلجوقیان، لە سەردەمى ئەلپ ئەرسەلاندا (نظام الملك)ى سەرەكى وهزیرە بەناوبانگەكەى قوتابخانەى (نظامیه)ى لە ۵۷ك لە بەغدا دروستكرد و كرديیه شوینى دانایان و خویندەكاران.

په كىك لە رووداوه گەورەكانى ئەم حەلە كە هەراوهزیرا و ئاشوفتەگىبەكى بەربلاوى خستە نىو ولاتە ئىسلامەكانەوه هیزشى سوپای سەلبى بوو بە سەر ولاتى ئىسلام. ئەو پەلامارە نیشانەى لە چۆنیهتى ژيان و تىفكرینى خەلكەكەدا و دەدرخست و (عومەر خەيام)یش وەك مومسلمانىك یان وەك رۆژھەلاتییهك ئەو هیزشە دىندانەپهه بەلاوه بە ستم و ناپەرەوا و دەستدریژى دەزانى، بەتایبەت رەفتارى خویناوى و وهحشیانەى سەلبىبەكان بوو بە سلوكانەوهى هەموو كەسیكى رۆژھەلات بە رازى نارازیانەوه.. شەر و چەپا و تالان و بېر و كوشت و كوشتار پىشەى رۆژانە بوو بۆ ساوەى دوو سەد سال دەولەت و دەسەلاتى فاطمىبەكان، سەلجوقىبەكان، ئەتابەگەكان، ئەبویبەكان، سەرئەنجام مەمالىك هەر پهكە بە جۆرىك بەرەنگارى ئەو هیزشە پەپاىبەپهه سەلبىیان بوون.

بارودۆخى سیاسى سەردەمى خەيام

خەيام لە سەردەمى دەسەلاتى سەلجوقىبەكاندا ژیاوه و هاتوووتە مەیدانەوه، ئەو دەسەلاتەش گەلێك ولاتانى دوور و نزىكى لە ژیر دەستدا بوو وەك خوراسان، كرمان، رەى، هەرىمى (جبال)، نازربایجان، رۆم، عىراق، جزیره، یەمەن و فارس بەتایبەتى لە سالى ۴۴۳ك گەیشتە ئەوپەرى هیز و توانا.

طغرل بەگ بە دامەزرىنەرى ئەو ئىمپراتۆریەتە ناسراوه و سەرجم نۆ سولتان فەرمانرەوايان كۆدوو: ۱- طغرل بەگ، ۲- ئەلپ ئەرسەلان ۳- مەلىكشاھ ۴- بىركىاروق ۵- ابوشجاع محمد ۶- ابو حارث سنجەر ۷- محمدى دووهم ۸- ئەرسەلانى كورپى طغرل ۹- طغرلى سىبەم.

ئەم دەسەلاتە لە لایەن خوارزەم شاھەكانەوه لە ناوچوو، خەيام پىتوهندى لە گەل دەربارى سەلجوقیدا هەبوو و (زىج)ى بۆ مەلىكشاھ سازاندوو. لە پىش مەلىكشاھیشدا پىتوهندى بە دەربارى ئەلپ ئەرسەلانەوه هەبوو و لە كاتى پاشایەتى سولتان سنجەردا مردوو.

لەو كاتەدا خەلافەتى عەباسى لەوپەرى بپهیزى و بیدەسەلاتیدا بەردەوام بوو بە مەرجىكى وا خەلیفە جگە لە چواردیوارى كۆشكەكەى قسە و فەرمانى نەدەرپۆشت. تەنیا ناوى بەسەر پوول و پارەوه دەبىنرا و بەسەر مینبەرەكانى مزگەوتدا لە رۆژانى هەینیدا ناو دەبرا. پىش سەلجوقىبەكان دەستەگیرەپههك بوون بە دەستى فەرمانرەوايانى نالى بوپههوه كەوا وردە وردە دەسەلات و توانای بوپههكان كەوتە مەترسببەوه، خەلكەكەش تا دەبوو ترسیان دەشكا و جەریبەزەتر دەبوون. لە هەمانكاتدا هیزى طغرل بەگ و سوارەى سەلجوقى لە پەرەسەندنا و رۆژ بە رۆژ بەربلاوتر و بە توانا تر دەپۆشتە پىشەوه و ناوچە و شارانى تازەى و دەست دەهاورد. تا بە ئاسانى توانیان شارى بەغداش لە جنگى نالى بوپهه و دەدەرپهینن و خەلیفەى عەباسى بچەنە ژیر سىپوهرى دەسەلاتیان.

خەيام لە سەردەمى سى خەلیفەى عەباسیدا ژیاوه (القائم بامر الله، المقتدى بالله، المسترشد بالله). لەم بىگرە و بەردەدا جولاانەوهى (باطنى) لە زۆر ولاتانى ئىسلامیدا لە تەقەلاو

بینگومان هۆی هه‌لگیرسانی شه‌ری سه‌لیبی زۆر و فراوانه بۆچوونه‌کانیش جۆراوجۆرن. سه‌ره‌تای هێرشه‌که‌یان گه‌لیک له ولاتانی ئیسلامیان داگیرکرد و ئیماره‌تی جۆراوجۆریان له نه‌نادۆل و شامادا پینکه‌یتنا وه‌ک ئیماره‌تی ره‌ها —ته‌نناکییه— ته‌م باسه‌ دوور و درێژه ئیتمه هه‌ر شه‌ه‌ندی لی باسه‌که‌یین. له ئاوا رۆژگارێکی پر له مملانی و خویناویدا گه‌وره‌ترین و به‌ناوبانگه‌ترین بزوتنه‌وه و کۆمه‌لگای (باطنیه — اسماعیلیه) به سه‌رکایه‌تی (حسن الصباح) که به هاواری و هاو قوتابخانه‌ی خه‌یام ده‌ژمێردریت دیته مه‌یدانه‌وه ته‌گه‌رچی بیرواری (باطنی) له میژه‌وه هه‌ر بوو به‌لام زیه‌رکیی هه‌سه‌ن سه‌باح، لێزانی هه‌سه‌ن سه‌باح، کارزانیی هه‌سه‌ن سه‌باح، خویتریژی و بیژه‌جمی هه‌سه‌ن سه‌باح شه‌و بزوتنه‌وه‌یه‌ی به‌ناوی (اسماعیلیه) دووباره سازی کرده‌وه و له زه‌مانیکی که‌م و کورتدا هه‌زاران په‌یره‌وانی له گۆشه و که‌ناری ولاتانی ئیسلامدا له ده‌وری خۆ گلیتر کرده‌وه و کردییه خه‌نجه‌ری ده‌ستی، خه‌نجه‌ریکی وا به ناسانی ده‌یتوانی له پرخی خه‌وی زۆرداران بيمالیتته سه‌ر سنگیان، ترس و چه‌که‌ره‌ی شه‌و خه‌نجه‌ره له دل و ده‌روونی زۆرداران دوور و نزیکدا هیلته ده‌کرد. سه‌یر له‌وه‌دایه له ئاوا ناشوفته بازاریکدا په‌لی زانیاری و زانست و ژماره‌ی زانیان له هه‌ر سه‌رده‌میکی تر زۆرتر ده‌بینران، گه‌لیک قوتابخانه و بنکه‌ی زانیاری و مزگه‌وت دروستکراوه، ژماره‌یه‌کی زۆر قوتابی و خویندکار به‌ فیربوونه‌وه خه‌ریک و شار به‌ شار... مزگه‌وت به‌ مزگه‌وت.. خانه‌قا به‌ خانه‌قا به‌ دوای زانیاریدا عه‌دال بوون. شه‌وانه به‌ خۆشه‌خت و لێهاتوو داده‌نران ته‌گه‌ر له قوتابخانه‌ی (ابن فورك ٠٦٠٦) یان قوتابخانه‌ی به‌یه‌قه‌ی ٤٥٠٠ (سعدیه) که له لایه‌ن سوپه‌که‌گینی برای سولتان مه‌حمودی عه‌زه‌نیه‌وه دروستکراوه قه‌بوول کرانایه. یا له هه‌لقه و کۆری (اسماعیل استرابادی)ی سۆفی به‌ ناوبانگ گوینگر بوونایه.

په‌ و پایه‌ی زانست و چاوساقی مامۆستایانی مه‌دره‌سه‌ی (نظامیه‌ی) به‌غدا ٤٥٤ که له هه‌له‌دا بی هاوتا و به‌ناوبانگ بووه، مامۆستایانی وه‌ک شه‌و ئیسحاقی شیرازی، ئیمامی شه‌بو نه‌سری ضیاع، ئیمامی عه‌زالی، شه‌بو قاسمی ده‌بوس، شاستی کیا، هه‌راس، نه‌جیبی، سه‌هره‌وه‌ردی ده‌رسیان تیا وتوه‌ته‌وه.

نظامیه‌ی به‌غدا وه‌ک ریکخراویکی زانیاری ده‌برا به‌ ریکه‌وه سالانه شه‌ست هه‌زار دیناری بۆ خه‌رجه‌که‌را. ده‌لێن یه‌کیک له‌وه‌ هۆیانه‌ی نێوانی مه‌لیکشای سه‌لجوقی و نظام الملکی وه‌زیری تیکدا سه‌رفیاتی مه‌دره‌سه‌ی نظامیه‌ی به‌غدا بووه، وایان برده‌بووه می‌شکی شاهه که شه‌و پارانه‌ی بۆ (نظامیه‌ی) به‌غدا خه‌رج ده‌کریت به‌ هه‌مان پاره دیوار و شوورده‌یی شاری

قوسته‌نته‌نیه ده‌هه‌رووژیتیتته سه‌ر دانیشتوانی و ئمیپراتۆره‌که‌یدا. له‌سه‌ر شه‌م مه‌سه‌له‌یه یه‌خه‌ی (نظام) ده‌گرێ و لیبی نالۆز ده‌بیته.

نظام له وه‌لامدا ده‌لیته:

کورم.. من کابرایه‌کی ناچامیم (عه‌جم) ته‌گه‌ر له بازاری کۆیله فرۆشاندا بفرۆشریم پینج دینار ناژیم (ناکه‌م) و جه‌نابتیش ره‌نگه هه‌ر سی دینار بکه‌یت.

به‌سه‌ر شه‌مه‌دا جه‌نابت شه‌و و رۆژ به‌راباردن و خۆش گۆزه‌رانی و ناوه‌واییت شه‌وه‌ی ده‌گاته لای خوا کرده‌وه‌ی ناشیرینه، ته‌گه‌ر له‌شکه‌ره‌که‌تیش رم و نیزه‌کانیان سی گه‌ز درێژ و شمشیره‌کانیان لالا موو بکا ئیستا بۆ خۆیان خنکاوێ نێو باده و گرفتاری چه‌قه‌نه لیدانن من سوپایه‌کی گه‌لیک گرنگم بۆ سازاندوویت ناویاتم ناوه (له‌شکری شه‌و) ته‌گه‌ر له‌شکه‌ره خوین ریزه‌که‌ت له شه‌ودا له خه‌وابن شه‌وا (له‌شکری شه‌و) له شه‌و چاوی ناچیتته خه‌و، هوشیار تا به‌یان ده‌ست به‌دوعا بۆ شا و ده‌سه‌لاتی شا. له ده‌رگای په‌روه‌ردگار ده‌پارنه‌وه.

بزوتنه‌وه‌ی باطنی

خالیکی گرنگ شایانی روون کرده‌وه‌یه شه‌ویش کۆمه‌لگای (باطنی) چه‌کی ده‌ستیان ته‌نیا خه‌نجه‌ر و کوشت و تیرۆر و تۆقانی خه‌لک نه‌بووه به‌لکه‌ شه‌و ده‌سته‌که‌یان پرپوهه له تۆمار و کتیبی ده‌سنووس و بیروپراو بۆچوونی تیکه‌ل به‌ (مه‌تق). شه‌مه خه‌لکی هانداوه له رووی مه‌نتقه‌وه وه‌لامیان بده‌نه‌وه وه‌کو:

قازی شه‌بو به‌کری باقلانی کتاویکی دژ به‌ کۆمه‌لگا و بزوتنه‌وه‌ی باطنی بلاوکرده‌وه به‌ ناوی (کشف الباطنیه). یان که‌سانیک دی وه‌ک (ابو الفتح محمد کورپی ابو القاسم)، (عبدالکریم کورپی شه‌بو به‌کری احمد شه‌رستانی)، (حجة الاسلام عه‌زالی).

ئیمامی عه‌زالی کتاویکی به‌ ناوی (فضاع الباطنیه) دژ به‌ باطنی نووسیوه، تیا ده‌رباره‌ی بۆچوون و ره‌وشت و تیغه‌کرینی (قراطمه) و (اسماعیلیه) و په‌یره‌وانیان داوه. شه‌م کتاوه له‌ مۆزه‌خانه‌ی به‌ریتانیادا تا شه‌مپۆ پارێزراره.

یان کتاوی (اخبار القراطمه) که له لایه‌ن کورپی مالک الحماییه نووسراوه. یان دانیه‌کی وه‌ک محمد کورپی عه‌لی کورپی ره‌زام الکرحی، یان باسه توندوتیژه‌کانی (فخرالدین رازی) که له کۆر و کۆمه‌ل و مینه‌به‌که‌ندا دژیان ده‌دا، تا هه‌ره‌شه‌یان لیکرد شه‌ویش له ترسا بیده‌نگ و خامۆش بوویه‌وه.

بیروپای باطنی

بزوتنه‌وهی (باطنی) یه گه‌وره‌ترین و دامه‌زراوترین و ریکوپیٚکتترین و پرمه‌ترسیتترین جوولانه‌وهی سهرده‌می خه‌یام داده‌نریت. ره‌گیان له ته‌واوی شاره‌کاندا هه‌بووه و نوپنهر و بنکه‌ی جؤراوجؤر و قلا‌ی سه‌خت و سفت و خؤ به‌خت که‌رانی نه‌ترساویان به سه‌رتاسه‌ری ولاتی ئیسلامدا بلاوکرده‌وه‌ه... بیروپای باطنی له کۆنه‌وه هه‌بووه به‌لام نه‌ک له‌سه‌ر بنه‌ما و ریکخراوی پر له ورده‌کاریی سهرده‌می هه‌سه‌ن سه‌باح. لیٚهاتوویی و زیره‌کیی و دری و بیٚه‌می هه‌سه‌ن بزوتنه‌وه‌ی باطنی کرده هیتٚکی و پشتی ته‌واوی زؤرداران و ده‌سه‌لاتدارانی هیتٚنایه له‌رزین.

پیش سه‌رؤکایه‌تی (هه‌سه‌ن) بیروپای باطنی دوو سه‌ده له خه‌وی دوورودریتٚ ده‌تلایه‌وه، په‌لوپۆیان رچاو له بیرجون و بیناو بوون. له سه‌ره‌تاوه به لایه‌نگیرانی (اسماعیلیه) ده‌ناسران، دوایی هه‌واو هه‌ناسه‌یان به‌ره‌وه کۆمه‌لگای (قرمتی) یان گؤرا. کاتیک ئیمامی سادق جعفری کورپی محمد وه‌فاتی کرد. بریتک له په‌یره‌وانی هه‌لیاندا که (اسماعیل)ی کورپی جیتی گرتوته‌وه. له کاتیکدا اسماعیل له پیش باوکیدا مردبوو داواکاران دانیان به‌و مردنه‌دا نه‌ناوه پینان وابوو که زیندوو. بریتی تر لایان وابوو که مردوو و ئیمامه‌ت له توخم و نه‌ته‌وه‌ی نه‌ودا ده‌مینیتته‌وه. ئیمامی سادق خزماتکاریکی هه‌بووه به‌ناوی (مه‌میونی کورپی دیسان). ئەم مه‌میونه شه‌رتی به (القداح) ده‌رکرده‌وه. به پیتی بیروپای زانی گه‌وره عبدالقادر البغدادی که له کتوای (الفرق بین الفرق)دا نووسیویه: له سه‌ره‌تاوه بیروپای (باطنی) له لایه‌ن مه‌میونه‌وه بونیاتنراوه و که‌سانیکی زؤریش که‌وتونه‌ته دوا. به‌لام ابن‌الندیم به پیچه‌وانه‌وه ده‌لیت: مه‌میون به دامه‌زرینه‌ری (باطنی) دانانریت، به‌لکو بؤ خؤی کۆمه‌له‌یه‌کی دروستکرده‌وه به‌ناوی (میمونیه) وه. ئەو کۆمه‌له په‌یره‌وانی زؤری لی گلیتر بووه‌ته‌وه و پینان وابوو هه‌زرتی علی خوا بووه. به‌دوای مه‌میوندا عه‌بدوئلای کورپی به‌ توانا و ده‌سه‌لات و ته‌قه‌لایه‌کی به‌ریلاو جینگه‌ی باوکی ده‌گریته‌وه و به هه‌ر چوارلادا نوپنهر ده‌نیریت بؤ بلاوکرده‌وه‌ی بیروپا نارمانه‌کانیان. له شاری (کووفه)دا کابرایه‌ک به ناوی (حمدان کورپی نه‌شعه‌ث) که شه‌رتی به (قرمط) ده‌رکرده‌وو و له دیتی (قه‌س یسارام)دا ژیاوه ده‌بیتته چاوساق و به‌رپۆه‌به‌ری بیروپای (باطنی).. به‌دوای ئەوا (ابو سعید الجنابی) ده‌که‌ویتته ته‌قالاو و هه‌لپه‌ و ریکخستن و پیکخستن. به ده‌سه‌لاته‌وه به‌حره‌ین ده‌که‌نه بنکه و هه‌وارگه‌یان و خؤیانی تیا قایم ده‌که‌ن. به‌دوای ئەوا یه‌کێک له قوتابیانی هه‌مدان به ناوی (زه‌کرۆیه‌ی کورپی مه‌رۆیه‌ی دندان) ئالای

کۆمه‌له به ده‌سته‌وه ده‌گریت، له لایه‌کی تره‌وه مه‌میونی برای هه‌مدان له ناوچه‌ی (فارس)ی نیرانا به تواناوه ده‌که‌ویتته بلاوکرده‌وه‌ی بیروپای کۆمه‌له‌که‌یان.

عبدالقادر بغدادی ده‌لی: جولانه‌وه‌ی (باطنی) زؤرت له سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی مه‌ئمون و موعتسه‌می دوو خه‌لیفه‌ی به توانای عه‌باسیدا په‌ره ده‌ستینیت به‌تایبه‌ت له لایه‌ن بابه‌کی خورم دینه‌وه. ته‌نانه‌ت (نه‌فشین)ی فه‌رمانده‌ی سوپای عه‌باسی به دزییه‌وه یه‌کێک بووه له په‌یره‌وانی (باطنیه‌ت). بزوتنه‌وه‌ی فه‌رمه‌تییه‌کانی (قرامطه) زؤر کاری نارپه‌وا و ناحه‌ز و ناپه‌سه‌ندیان له ولاته ئیسلامیه‌یه‌کاندا نه‌نجامدا.

یه‌کێک له ده‌سه‌لاتدارانی (قرامطه) به‌ناوی (سلیمان کورپی هه‌سه‌ن جه‌نابی) هیتٚش ده‌باته سه‌ر شاری به‌سه‌ره و رینگای حاجییان ده‌گری و ئەوه‌ی حاجی و زه‌واری حاجیان هه‌یه ده‌یکوژی و به چه‌پاو ده‌بیا. ئینجا به‌ره‌وه مه‌که‌که روو ده‌ناو ئەوه‌ی وه‌به‌رچاو که‌وتوو داویه‌ته ده‌م تیژی شمشیره‌وه، (حجر الاسود) هه‌لده‌که‌نی و له‌گه‌ل خؤیدا ده‌بیاته‌وه بؤ به‌حره‌ین. به‌وه‌ش رانه‌وه‌ستاوه ده‌که‌ویتته که‌لکه‌له‌ی گرتنی شاری به‌غدا و به له‌شکره‌وه به‌ره‌وه شاری به‌غدا مل ده‌نیت. له شاری ژنیک له‌سه‌ر بانه‌وه به‌ردیکی تی ده‌گری و هه‌ر به‌و به‌رده مردوو.

ئیتز به مردنی ئەو له‌شکره‌که‌ی بلاوی لیده‌کا و ناگره‌که‌ی ده‌کوژیتته‌وه. تا دووباره له لایه‌ن (حسن السباح) به رسم و ره‌والیکی تازه و ریکخراویکی ورد و له یه‌کدراوه هه‌لده‌گیرسینه‌وه. با وه گؤرانکارییه‌کی شه‌وتو له بنه‌مای بیروپاکایاندا وه‌دی نه‌ده‌کرا ئەما (هه‌سه‌ن) له زیره‌کیدایه‌تی زه‌مان بوو، خوینی تازه‌ی کرده‌وه ره‌گه ماسیاوه‌کانی بیروپای باطنیه‌تدا.

زؤربه‌ی زؤری لیزان و چاوساقان پینان وایه کاکله‌ی بیروپای باطنیه‌ت له مه‌جووسیه‌ته‌وه مانه‌وی و مزده‌کی و کۆمه‌له‌ی ده‌هه‌ریانه‌وه وه‌رگیراوه و له چوار چیتیه‌یه‌کی نوی و تازه‌دا روکراوه. گویا به‌لای باطنیه‌کانه‌وه هه‌ره‌کردنی کچ و خوشک به قه‌ده‌غه نه‌ژمیردراوه. به‌وه‌شه‌وه رانه‌وه‌ستاون ئەوه‌ی هه‌ز و له‌زه‌ت و تام و چیتز هه‌یه هه‌ر هه‌موو بؤ په‌یره‌وانیان نازاد بووه. یه‌کێک له چاوساقانیان به‌ناوی (ابن ابی زکریا الصافی) له سالی ٣١٩ک رایگه‌یانندوو: ((ئه‌و کؤیله پیاوه‌ی له‌گه‌ل خاوه‌نه‌که‌یدا دروست نه‌بی و بؤی نه‌خه‌ویت کوشتنی حه‌لاله‌)) ((ئه‌و که‌سه‌ی ناگر بکوژیتیتته‌وه شایانی ده‌ست برینه‌.. یا پفی له ناگر کردبی و کوژاندیبتته‌وه شایانی زمان برینه‌)). پینان وایه مرؤف که مرد زیندوو ناییتته‌وه، رۆحیک له گؤردا نییه. په‌یامبه‌رانی په‌روه‌دگاربان به‌لاوه سه‌وداگه‌ری ده‌سه‌لات و سه‌رؤکایه‌تی بوونه و به فیل و فر خه‌لکیان خه‌له‌تاندوو. ئیتز له‌م بابته کوفره. گه‌وره.. گه‌ورانه‌!

عبداللای کوری حەسەن قەیرەوانی نامەییەك بۆ سلێمانی كوری حەسەنی كوری سەعید جەنابی دەنوسێت كە هەردووکیان لە دەسەڵتدارانی (قراطمە) ژمێردراون دەلیت: كاریکی وا بكە ئەوەی بەلامی خەلكەوه خۆشە بابێكەن، وایان تیگەیهنە كە تۆ یەكێکی لەوان هەر كە متمانەت پەیداكرد بە كراوێی لەگەڵیان بدوو بە تاییەت ئەوانە و فەیلەسوف مەئابن گەلێك بۆ ئێمە سوود بەخست دەبن. هەر وەها لە كتاوی (إبطال القول فی الميعاد و العقاب) دا دەلیت: بەهەشت ئەم جیهانە واتییدا دەژین، دۆزەخیش ئەوەیە كە بە نوێژ و رۆژوو و حەج و جیهادەوه خەریك بێت. هەر وەها دەلیت: پەیرەوانی شەریعەت دەپەرستەن دەهیناسن و نەدیوانە جگە لە ناوی نەبێت... من داوات لێدەكەم كاریکی وا بكەیت ئەندازە گومان لە دل و دەروندا زۆرتر كەیت بە تاییەتی دەربارە قورئان و ئنجیل و تەورات و زەبوور و باوەریان بە زیندوو بوونەوه و حیساب و كتاو كەم كەرەوه و مەبەتێك، پێیان بەسەلمێتە نە پەری لە ئاسمان و نە جۆكەش لە زەوی! دەبێت بەو خەلكە بەسەلمێتێت كە لە پێش نادەمدا مرۆقیكی زۆر بەسەر زووییەوه ژیاون... ئەم جیهانە گەلێك لەوه كۆنترە و ئەم خەلكە دەیزانێت. لە پایانی نامەكەیدا دەلیت: سەیر لەوه دایە كەبەرێكی بێژن لە تەنیشتییدا خوشكێكی جوان یان كچێكی جوانی لێراكشاوه لە خۆی قەدەغە كردوو و دایناوه بۆ كەسانی تر! ئەم تیغفكرینە ترسیكی نادیار و شاراو و ناپەسەندە! ئەم سەلمانی كوری حەسەن!

ئەم نامەییە گەورەترین بەلگەیی بێ ئایینی، بێ باوەری، پەس رەوشتی و دەروون ناپاکیی كۆمەڵی (باطنی) مان بۆ دەر دەخا و لە هەمانكاتدا زیرەكانە سیاسەتیکی ورد و لە سەرخۆیان بەكاربردوو... لەگەڵ دانادا دانایانە، لەگەڵ نەخوندەوار و رووكەش تیغفكران بە زمانی سادە سەدان بۆچوونی شەیتانیان بەكار بردوو بۆ ئامانج و ئارمانەكانیان. رێكخراویكی پەر لە هەراو هۆزیاری پروپاگەندەیان پێكەتێناوه، بۆ بلاو كردنەوه و پەرەسەندنی بۆچوونەكانیان سەدان كتاو و پەرتووکیان نووسییو و بلاو كردوو تەوه. دوا تاقی كردنەوهی ئەندام بە درێژایی چوار ساڵ لە زۆر بواری جۆراوجۆردا ئەو حەلە كتاو پەرتووکی خۆیان دەخەنە بەر دەست تا بۆ خۆی راستەوخۆ بیرواكانیان بخوینێتەوه وەك كتاوی: الریح و الدولاب، الحدود و الاسناد، اللامع الزاهر، الميدان، النيران، الملاحم، المقصد.

ئەندامی تازە رێكخراوی (باطنی) لە پێشدا حەوت قۇناغ بېریت و چەند جار تاقی كرتیتەوه ئەو حەلە كێسای راستەوخۆی بیرواری (باطنی) دەخوێتە بەر دەست لە هەر قۇناغێكدا نامە و برۆشۆریكی تاییەتی پێدەدرا لە یەكەم قۇناغدا نامە (البلاغ) دوویم بوو لەوان كۆنتر بەلامی سێهەم بوو، سالیك بەسەر ئەندام بوونیاندا تێپەربێت. بەلامی چوارەم بۆ ئەوانەییە دوو ساڵ بەسەر ئەندام بوونیاندا گۆزەرابێت بەلامی پێنجەم بۆ ئەندامی سێ ساڵەییە. بەلامی شەشەم بۆ ئەندامی شەش ساڵەییە، حەوتەم بۆ روونكردنەوهی تەواوی بیروار بۆچوونی كۆمەڵە باطنیانە.

وەك وتمان (حسن الصباح) بە لێتاتوویی و كارزانی و وردەكارییەوه كۆمیتە و بنكەیی لە سەرتاسەری وڵاتانی ئیسلامیدا سازاند و دووبارە پەرچەمی شەرۆل لە یادچووی بزوتنەوهی (باطنی) بەرز كردوو و لە تەواوی قەلا و سەرلوتكە سەختەكاندا شەكەندەوه.

حەسەن لە سالی ٤٣٠ك لە شاری رەدی لە دایكبوو، بۆ خۆی وا راگەیاندوو كە لە نەتەوهی (ابو یوسف الحمری) یە كە یەكێك بوو لە ئەمیرانی یەمەن... گوايە باوكی لە شاری كووفەوه هاتوو تە شاری (قوم) لەوێرا رۆیشتوو تە شاری (رەدی)، بەلام خەلكی شاری (طوس) و دەروزی دەخەنەوه و دەلێن كوری پیاویك بوو بە ناوی عەلی كە لە ناوچەیی (نەسفەهان) ژیاوه هەر لەوێش مردوو. حەسەن خۆی گەیاندوو تە وڵاتی میسر و توانیویەتی لە دەربارەیی خەلیفە (المستنصر) فاطمیدا جێگەیی پای بکاتەوه و پەيوەندی لەگەڵ كۆمەڵەیی نەهینی (اسماعیلیه) ببەست و بە بیروار بۆچوونی تازەوه بەرەو ئێران بگەریتەوه. لە سەرەتاهە لە ناوچەیی خوراساندا دەستی كردوو تە بلاو كردنەوهی بیرواكانی و كۆمەڵێكی زۆر پەیرەوانی لێ گلیببوو تەوه، ئینجا بەرەو (دەیلەم) وەرێ دەكەوت و لەوێرا ناوچەییەك بە پوول و پارە دەكرێت لە پیاویك بە ناوی (لتماچ). سەرئەنجام لە سالی ٤٨٣ك دا سەردەمی مەلیكشای سەلجوقیدا دەتوانی دەست بکێشیتە سەر قەلائی سەر بە ئاسمان كێشاری (تەلموت) دا كە دەكەوتتە نزیک شاری (قەزوین) ی ئیستاوه.

دامودەزگایەكی پەر لە وردەكاریی پێكدیانی... ترس و تیروور دەكاته شمشیری دەستی و بۆ بەدیپێتانی ئامانجەكانی، لە هەمان قەلادا سوپا و دەسلالت و بەرەنگارییەكی وا دروستدەكا بۆ ماوی ١٧١ ساڵ درێژە بکێشیت، تا لە لایەن سوپای خوینی رێژ و رووخیەری هۆلاكو خانە مەغولییەوه قەلاکە دەهروژێت بەسەر قەلاداراندا.

دەستە و داپەرەى (حەسەن سەباح) پەپرەوى رىكخراوئىكى ورد و زنجىرەى براوتە رىگەوہ. دەلئىن كە حەسەن مردووه تا دوو حەفتە كەس نەپوئراوہ برواتە خەلۆتەگاكەپەوہ كەسپش زاتى ئەوہى نەبووہ بلىت حەسەن مردووه.

بەدوای مردنى (حەسەن سەباح) پەپرەوانىش ھەمان شىئەپەيان بەكاربردووه كە حەسەن دايناوہ، كە برىتییە لە:

۱- سەرۆك: يان گەورە و دەم سپى چيا كە تەواوى كاروبارى پەپرەوان و كۆمەلەى لە ژىر دەستدایە.

۲- (الدعاه): كە سى كەسن لە سى ولات ھەلدەبۆئىردرىن -ولاتى چيا-قەھستان-شام- كە راستەوخۆ پىئەندىان لە گەل سەرۆكدا ھەپە.

۳- پەيامبەرەان: بە كادىرانى كۆمەلگا دەناسرىن، كاروپىشەپەيان بلاوكردنەوہى كۆمەلگاپەوہ زۆرتەر لە ناو خەلكە كە دان.

۴- ھاوئىيان: كە بە ھاوالان و لىپرسراوانى (دعاه) دەدرىن لە قەلەم.

۵- خۆپەخت كەرەان: ئەوانەى فەرمانى كوشتن و كاروبارى پر لە مەترسى ئەنجامدەدەن.

۶- تازەكان: بەسەربازانى كۆمەلە و لە ژىر تاقىكردنەوہ دان.

۷- خەلك: ئەو كەسانەى ھىندە ناگادارى بۆچوون و كاروبارى كۆمەلە نىن و بە ھىرشبەرەانى سەر قەلا و ولاتان دەناسرىن.

بەم شىئەپە حەسەن تسوانى رىكخراوئىكى خويىناوى ترسىنەرى وردەكار، رووخىنەر پىكبەھىنئىت و زۆر كەسى ناسراو و دەسەلاتدارىش تىرۆر بكات يەكئە لەوانە سەرەك وەزىرى دەربارى سەلجوقىيان (نظام الملك) بووہ.

(حسن الصباح) دوای ۳۷ سال فەرمانپەرەواپى لە قەلاى (ئەلموت)دا مردووه. حەسەن پىاوئىكى زىرەك، دانا، بەتوانا، كۆلنەدەر، ترسىنەر، ناگادارى گەلئەك زانست و زانىارى بووہ بەتايبەت ئەندازىارى و ئەستىرەناسى.

فلسه‌فهی خه‌یام

زهمان ههرچهنده زۆر و سه‌ده‌کان به‌دوای یه‌کدا کۆمه‌ل و تۆپه‌ل کهن توانای فه‌رامۆش کردنی ورده ناهه‌نگه‌کانی خه‌یامی تیا‌بیت. ئەو نه‌واو نزاو زایه‌له کورت و که‌مه، ئەو ناشوفته‌گی و ئالۆزیی دهم ده‌مه سه‌رتاسه‌ری گیتسی گرتوه‌ته به‌ر به‌ر و ئەندیشه‌ی ئەندیشه‌ندان چاوساقانی خستوه‌ته جوولان و هه‌شوکه و واقورمان، هه‌ر چوارینه‌یه‌کی دونیایه‌کی سه‌ر سوپینه‌ره، ده‌ریایه‌کی خرۆشاری پان و پۆر و بۆ که‌نار و بی‌به‌ره به‌ بیستنی تاکه چوارینه‌یه‌ک مرۆڤ به‌رهو دۆل و ده‌ربه‌ندی تیفکرین سه‌رالیز ده‌کا و ره‌گه‌زی ئینسان ده‌ست به‌ ده‌ست ده‌کات و کۆریه ئاسا ده‌یلاوینتیه‌وه... هاواره‌کانی خه‌یام ناله و فه‌ریاده‌کانی خه‌یام.. شیوه‌نه‌کانی، گومان و دوودلییه‌کانی خه‌یام... ئاوینه‌نای دهره و ئالۆزی و په‌ریشان حالی و ترس و ئاره‌زوو نا‌ئومیدی ئینسانه که له ئەزه‌له‌وه چین چین، پۆل پۆل، گیتز و ویتز بێن بۆ پی‌گه‌یشتن و تی‌گه‌یشتن سه‌ریان ناوه‌ته‌وه و بوونه‌ته خاک و خۆل.

خه‌یامی دا‌هینه‌ر کۆشاهه به‌ شیوه‌یه‌کی تازه و نوێ و تیا‌بیت به‌ خۆ به‌ده‌ست و په‌نجه‌یه‌کی له‌رزۆکه‌وه گری و هه‌لقه‌ی هه‌زاران ساله و بگه‌ر ملیۆنه‌ها سال بکاته‌وه و ده‌روونی که‌ف کردوی دامرکینیتیه‌وه و په‌ی به‌ رازی وجود ببا و مامه‌له له‌گه‌ل هه‌یزه گه‌وره نه‌زاتراو و نه‌بینه‌راوه‌کاندا بکات.

تیا‌مانی خه‌یام ته‌لیسمیککی ئەفسووناوییه... وه‌ک تۆفانیککی هه‌لکردوی بۆ مه‌زر و سنور هه‌موو تووتیک ده‌گریتته به‌ر زانایان و خونده‌وارانی چاوساق و سه‌ره، بۆ ئاینان و ئاینداران، عاشقان و پێ ده‌ربه‌ستان، کۆلکه خوینه‌وار و نه‌خونده‌وار، به‌خته‌وران و هه‌زاران و داماو، هه‌ر هه‌موو خۆی له‌و چوارینه کورتانه‌دا ده‌دۆزنه‌وه و به‌لای ناخ و که‌سایه‌تییه‌وه به‌ بی‌گانه‌ی دانانیت هه‌ر تووتیک به‌ جۆریک مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌کا، له‌ جیهانی فه‌لسه‌فه و ری‌بازی جۆراوجۆری فه‌لسه‌فیدا بۆچونه‌کانی خه‌یام گه‌لیک سات و کاتی ئەندیشه‌ندان و فه‌یله‌سوفانی به‌ خۆه‌ ترخان کردوه، زانیاریی دونیای سروشت گیتز و ویتزی زانستی سروشتی خه‌یام، شه‌رابی سووری نابی کۆن و تالی خه‌یام: هه‌رچی کۆنتریت له‌زار و تام و چیژ

گه‌واراتر و هه‌ست جووتینه‌تر ده‌بیت... گۆرائیه‌کی که‌ونی ده‌که‌وتیه سه‌ر زمانی ته‌واوی نه‌ته‌وه‌کانی سه‌ر زه‌وییه‌وه به‌ زه‌رد و سوور و ره‌ش و سپییه‌وه... زۆر له‌ شاعیران و ئەندیشه‌ندانیه‌م به‌ شه‌ریه‌ته وه‌ک خه‌یام بیران کردوه‌ته‌وه، وه‌ک خه‌یام که‌وتونه‌ته گومان و تیا‌مان و ژان و ده‌ردی ویتزان و گۆزه‌شت و تاوان، که‌سیان نه‌گه‌شتونه‌ته داوتنی چیا‌ی سه‌ر به‌ ئاسمان کیشاوی خه‌یامدا. چوارینه‌کانی خه‌یام ئەفسانه‌یه‌کی هه‌میشه‌گییه، له‌گه‌ل ره‌گه‌زی مرۆفدا له‌دا‌یکبوه، ئەمرۆ له‌ دوینی سه‌رسوپینه‌تره. هه‌وینیکه بۆ ته‌وا‌جودی ئینسانی.

وه‌ره‌ برای کوردی خوینه‌رم! با تاوتیک له‌ خانه‌قاکه‌ی پیری نه‌یشاپوردا ده‌ست به‌ سنگ، بیده‌نگ و نارام ده‌مولوتی وشک هه‌لاتوومان به‌ شه‌رابی ئەفسووناویی حیکمه‌ت و فه‌لسه‌فه‌ی ته‌رکه‌ین... سه‌ری ته‌عزیمی بۆ دانه‌وین... با له‌باره‌ی پر له‌ گۆلزاری شه‌یدا‌کە‌ی نه‌یشاپوردا سوخته ئاسا برۆینه چۆکا و به‌ ترسه‌وه به‌ ریزه‌وه ده‌ست بۆ چوارینه‌کانی ببه‌ین و رازه‌کانی هه‌لده‌ینه‌وه و توخی به‌ره‌مه‌کانی تری نه‌که‌وین، نه‌ ته‌ستیره‌ناسین. نه‌ په‌رتوک و نامه‌ی جۆراوجۆری ده‌ریایه‌ی ده‌وا و ده‌رمان. نه‌زانیاری فه‌له‌ک. نه‌ لیزانین ده‌ریایه‌ی سروشت و باو و باران و تۆف و ره‌هیله. تووف و ئۆفی خه‌یام هه‌یچ کامیان فریامان ناکه‌وی، هه‌یچ کامیان زامان ساریژ نا‌کا و ژانمان که‌م ناکاته‌وه جگه له‌ چوارینه‌ پر له‌ ژیان و مردنه‌که‌ی نه‌بیت چوارینه‌کانه سه‌ره‌قاره‌ی زه‌واری خه‌یام، چوارینه‌کانه ده‌مانگه‌یه‌ننه هه‌وارگه‌ی راسته‌قینه‌ی پیری زه‌مان خه‌یامی سه‌رگه‌شته و بپوچان.

سا وه‌ره‌ برای کوردم! نازیزی خوینده‌وار و رۆشنبیرم! با نازانه و بازانه له‌ سه‌رخۆ ورده‌کاریی رازه‌کانی خه‌یام هه‌لده‌ینه‌وه و بنوارینه کۆشک و تالار و کۆنگه‌ی شاری خه‌یامدا و کووچه و کۆلان و گه‌رک و شه‌قامی شاری عیشتی خه‌یام ته‌یکه‌ین و دنک دنک په‌نجه بۆ په‌یکه‌ره‌کانی، بۆ شانۆییه‌کانی دریتز بکه‌ین، گوێ هه‌لخه‌ین بۆ ناهه‌نگه‌کانی شاری خه‌یام و له‌سه‌ر نه‌وای ئاسمانی خه‌یام بکه‌وینه سه‌ماوه: سه‌مای دوور له‌ سه‌داگه‌ری.. دوور له‌ بی‌خه‌به‌ری موشته‌ری مه‌تابانه گۆزه و کووچه‌ره کۆنی گۆزه سازای شاری خه‌یام ده‌ست به‌ ده‌ست که‌ین بیان‌دوین.

خه‌یام ترساوتیککی ئازا بووه، چوارینه‌کانی خه‌رمانیکه له‌ ورده‌کاری. پر له‌ هه‌مه‌ت و گۆزه‌شت. پر له‌ لیبوردن و جوره‌ت. به‌ ویتزانه‌وه، به‌ ئیمان‌ه‌وه ئەو‌ی پێ گه‌یشتوه تی‌گه‌یشتوه و توویه‌تی! بۆ ترس له‌ بیرورای رچاری ده‌روبه‌ر! بۆ ده‌ربه‌رست له‌ رووکه‌شانه تی‌فکرینی چوارته‌نیشتی له‌ دنیا بۆ خه‌به‌ر، ئەو له‌ لیته و قو‌راوی گۆمی ده‌ق به‌ستوی ئەو هه‌له‌دا نه‌پلکاوه‌ته‌وه. بۆ ئەوه‌ی ده‌ست به‌ یه‌خه‌نیت. بۆ ئەوه‌ی دژ به‌ پیاوانی ئاینی به‌رانبه‌رکی

بكاو لیبیان سووربیتهوه... بى ئەوئى رەخنى راستەوخۆ لە كۆمەلە كۆرى زانیاری ئەو دەمە بگرتت، جگە لە ئاوپى تىكەل بە زەردە خەندە نەبیت، جگە لە كەنار گرتن و بى دەنگى نەبیت و خۆ دوان مەملانى نەكردوه. روحى سەركىشى خەيام، دەروونى پىششى خەيام دیتە هەلەهە و كودەتایەكى نەینى دەستپىدەكا و زۆر بیروپای دق بەستوو دیتتە لەرزین زۆر باوەر و ئاداب و نەرىتى دەمارگرتانە سووك و تپۆ گەلێك دامودەزگای هۆكارەى فیل و درۆ و گۆبەند و تەشقەلە ئاوەرووت و بىنرخ و گومان لىكراو نیشاندهدا...

خەيام لەوه ترساوه بە ئاگرى شاكامى بازىك لە پەرچەمدارانى ئابىن بسووتتت و هەرچى رىساوه شى بگەنەوه. وهستاكارانە هەنگاوى ناوه سلوك و سرك و هوشيار داواوه جوولآوهتەوه، چوارىنەكانى وەدەرەنەخستوه، ئەما بەداوى زەوارىان نەكەوتوه و لەگەل خوادا داوا، خۆى دواندوه، بىرى دەكاتەوه... دەمىك گومان... دەمىك یەقین... دەمىك گریان... دەمىك كەنن. بەتازارەوه پلكاوتەوه و لە تارىكستانى پىر لە تل و بەرد و دەونى گۆبەنبازان كەم و زۆر پای هەلگەوتوه و كەوتوه و هەلساوتەوه.

لە كتاوى (اخبار العلماء باخبار الحکماء - ٦٤٦ك) نووسراوه: ((ناو كرۆكى چوارىنەكانى خەيام وەك ماریكى ژەهردار وان بۆ ئابىن و شەرىعت. زنجیر و كۆت و بەندىكە بۆ گومراى)). وردە وردە دەردەكانى خەيام گۆشەگىرى خەيام، زەردە خەندەى خەيام سەرنجى پىاوانى ئابىنى ئەو حەلە و تەكىبە و خانەقاكانى راکىشاو كەوتنە پىرس و جۆ و گومانەوه، خەيام ترسا بە هەمان دەردى (هەلاج) و (ابن المقفع)ى بىهن، بارگەى لى بەست و رىگای دوور و درىژى مەككەى گرتەبەر و رۆشت بۆ حەج.

بەندە لەوهى دلنىام حەجەكەى خەيام حەجى ترس و مەبادا و بۆ بەرگى تۆمەتى دەمار گرتان و بىدەنگ كردنى چىبە و وتى وتى بوو!. جگە لە چوارىنەكانى كە ئەویش بەلاى چەند كەسىكى باوەر پىكراوى خۆى نەبیت لە كتاوهكانى دىدا كە لەسەر داواى ئومەرا و سەلاتىنى ئەو حەلە نووسىووتە مەرج و مەرز و سنوورى ئابىنى پارازتووه يان كۆشاوه هەر نەبیت قەسى پىرووچى ئەو كاتەى تىا نەگوچىنیت. لە كتاوى (نەوروزنامە)دا لاپەرە ٣ دەلئت:

((پەروردگار هەتارى لە تىشك دروستكرد و زەوى ناسمانى خستە ژىر گر و گلپە و بلىسەوه)). لە نەوروزنامەدا خەيام بە وردى دەكەوتتە باسى ناسمان و گەردوون و ئەستىرە و بىگرە و بەردەى بیروپای تىكەل بە مېتالوژى داوهتە دەم بەكەوه بەگوىرەى زانیارىی ئەو كاتەى بەشتىكى تازە و نوى لە قەلەم دەدرى. خەيام زىرەكانە تەنىشتى خۆى شى و هەلاجى كردوه.

هەلئسەنگاندووه ئەگەر لەو حەلەدا هەندىك لە چوارىنەكانى وە چنگى دوژمنانى كەوتایە و بگەوتایەتە سەر زارى پىاوانى ئابىنى و دەسەلاتدارانى دەمارگرتن لەتەت دەكرا وەك ئەم چوارىنە دەلئت:

گویند بهشت و حورو کوپر باشد
جوى مى و شهد و شىرو شکر باشد
پرکن قدح بادە بر دەستم نە
نقدى ز هزار نسیه بهتر باشد
بە كوردى:

دەلئىن بەهەشت و پەرى و كەوسەر هەیه
رووبارى مەى و هەنگوین و شىر و شەكەر هەیه
بۆم تىكە لىوانى مەى و بىدە دەستم
مىوه لە دەمایە، سبەى چ نیازم بە دارى پىر بەر هەیه.

یان كە دەلئت:

آنانکه محیط فضل و اداب شدند
در جمع کمال شمع اصحاب شدند
زین شب تاریک نبردند بروز
کفتند فسانه ای و در خواب شدند
بەكوردى:

ئەوانەى سەربىن نشىنى كۆرى زانىارىن
لە بەزمى يارانان لالە و مۆمىكى ديارىن
لەشەو تارا نەزانانە هەنگا و دەنئىن

پىرووچىيان وت و مەنگى خەوى شەرمەزارىن

سەدان سائە و هەزاران سائە ئەندىشمەندان و گەلێك بیروپای ئابىنى واى بەراورد كردوه و لەیهكى داوهتەوه كە (مرۆڤ) ئاوپنە غماى كردار و زەرافەتكارى پەروردگارە. يان لە لایەلای چىرۆك و ئەفسانەكانى گەلاندا نرخ و شوئى مرۆڤ لە هەلسوورانى كەون و كائىناتدا دىارى و رۆلى سەرەكى هەیه، زۆر بیروپای تر دەلئت كە پەروردگار ئەم كەون و كەهكەشان و كائىناتەى

له بهر مرۆف سازاندووه، هینده نرخ و بایی مرۆف لای پهروهردگاروه بهرز و بلنده، خه یام به پیچه وانوه ده نوارپته هاو کیشه (معادله) که و پئی وانیه نهو ناسمان و کۆمه لگای ملیۆنان و ملیاردان تهستییره که ملیۆنان سالی به تیزی تیشک (واته ساله تیشک) بۆ پرۆین پئی ناگهین له بهر خاتری چاوی رهش یان شینی مرۆف پهروهردگار دروستی کردیت، به لکو مردنی مرۆفیک ههروهک له ناوچوونی میش و میشوولهیه که بۆیه ده لیت:

یک قطره اب بودو با دریا شد
یک ذره خاک و با زه مین یکتا شد
آمد شدن تو اندر این عالم چیست
آمد مگسی بدیدو نا پیدا شد
کوردیه که ی:

دلۆپیی ناو بوو تیکه لئی ده ریا بووهوه
ریزه یه که خۆل بوو تیکه لئی زهویی و چیا بووهوه
ناپرسی هاتنت بۆ ئەم جیهانه چی بوو؟
میشتیک خولقار دووباره گوم و نا پهیدا بووهوه

بنواژه زه ده خه نده و لاقرتی و لاسارییه کانی خه یام! بئی شه وهی ترسی له نه فرینی پاشه پرۆژ و گۆر هه لکه ندنی بیت بیروباوه ری سهدان ساله ی، هه زاران ساله ی که لانی جۆراوجۆر ده خاته ژیر زه ره بیینه وه و شه باوه رانه ده داته بهر جه فنگ و مه سخه ره پیکردن و بئی شه وهی ریگا و ریبازیکی چوارچیوه دار بخته بهر ده ست جگه له گومان و سلووکانه وه نه بیت، بئی سه ره ته نجام له کۆششه که یدا بهر ده وام و ده یه ویت چنگ له رۆژنه یه که گیرکات و بیکاته پاپلکه و خۆی بگه یه نیته قوولایی ناسمان، به لکی ریزه رازییک له رازه کانی شه زه لی بۆ ده رکه ویت، په له قازه کانی، خۆه لدانسه کانی یه که به دوی یه کدا بئی ناکام و ماندوو و دهسته پاچه دان به بئی ده سه لاتتی و زه بووینی ره گه زی (مرۆف) دا ده نیت و گیژ و ویژ مه ننگ و مه دهوش نازانیت ئەم تافگه ئەزه لیه چاوه که ی له کوپنه وه یه، به ره و چ دۆل و ده ره ندیکی هه تا هه تایی سه را لیژه ...؟

ئینجا سوور ده بیته وه یه خه ی تا پوی شه وانه ده گریت که پیمان وایه که باشتری لیده زانن...
زه رده خه نه بیده نکه کانی ده کاته قاقایه کی شه فسوناوی، ده لیت:

چون نیست مقام ما در این قدیم
بس بی می و معشوقه خطا نیست عظیم
تاکی ز قدیم و محدپ ای فرد حکیم
چون من رفتم جهان چه محدث چه قدیم
کوردیه که ی:

من که بی ناوونیشان بم لهو هه وارگه کۆنه
بئی مه ی و یار ژیان تاوانی گه وره و روونه
تا که ی باسی کۆن و تازه م بۆ ده که ی شه ی پیری دانا؟
من که مردم به من چی ئەم جیهانه کۆنه یان چۆنه!

یان ده لیت:

تا چند حدیث پنج و چار ای ساقی
مشکل چه یکی چه صد هزار ای ساقی
خاکیم و همه چنگ بساز ای مطرب
بادیم همه باده بیار ای ساقی
کوردیه که ی:

بۆ بدوین ده رباره ی پینچ و چوار شه ی مه یگیژ
گرفتاری یه کینک بین یا سه ده هزار شه ی مه یگیژ
یه که ریزه خۆل بۆم لیده له تار شه ی مو ترپب
کزه (با) م و مه یم ده یی چیمه له نازار شه ی مه یگیژ

خه یام لهو چوارینه دا ده لیت: چه نده به تاسه ی ئەم جیهانه ی! باوه بکه بئی هووده یه — کیشه و دوان و وتووژ و له یه کدانه وه ده رباره ی پینچ هه سه ته که ی (مرۆف). بئی سووده هه لسه نگانندی چوار (عنصر)^(۱). بۆچی له سه ره شانۆی ترس و زه نده ق چووندا ژیان له سه ره ببه یین...؟ شه وانیه و تراره و دارپژراوه هه ره هه موو درۆ و شه فسانه یه!.

(۱) فه یله سووفه کانی یۆنان پیمان و ابووه که زیندرویی و کانیات و کهون له م چوار (عنصر) ه پیکهاتوه: ناو، ناگر، خۆن، با.

نه زانیاری، نه ناین هیچ کامیکیان توانای له یه کدانه وهی رازی ئەم کهونهیان نییسه و نابیتت بهسهر ئەو تۆپه خۆلاوییهوه نه خۆشبهختی تیدایه نه سزا..

رابردوو و داهاتوو ههردووکیان هیچن... بۆچی له نیتوان دوو هیچدا ژبان بهینهسهر...؟ خه یام لای و ابوه له وردترین سات و کات سوود وهرگرتن شایستهی ژبانی مرۆفه، له سایه ی درهخت و گولزار و شینایی دلپه زێردا.. له ژیر شهوقی زیوینی مانگه شهودا... له گه له هوا و ئاههنگی چهند وتار و ته ره بیدا.. له باوهشی نازه نین روخساریکدا، کاکله و راسته قینهی ژبانه نه ک گوزهران له گه له ترس و چه که ره، مه بادا و مه بادادا.

خه یام وهک زانیاریکی زانا و (ریاضی) زان و (جههیر) زان تیفکراوه، زۆربهی زۆری بنه مای فهلسه فهی خه یام له سه ره ژماره و هاوکیشهی جههیری دامه زراوه: دوو جار دوو چوار، نه سی ده کا و نه پینچ، ههروایش نوارویه ته سروشت. سروشتی به که ره و کوپیر و بیههست زانیوه له سوور خوار دنی خۆیدا بی شه وهی گوپی له هاوار و تکا و پارانه وهی کهس بیت بیچارانه بهردهوامه.

سروشت نه گه ر بیتوانیبا چاره ی دهردی بی دهرمانی خۆی ده کرد و بۆ تاوێک هه نووزی ده کرد و له خول خوار دن ده که وت.

به لای خه یامه وه گه ر دوونیش ته رکێکی خراوته سه ره له هیللی خۆیدا ده سوور پیته وه رهنگه ته ویش وهک مرۆفه حه زی له ئارام گرتن و ئاسایش هه بیت، به لام له سوور خوار دنیدا ناچاره و زانیویه تی چه رخ و گه ر دوون و کۆمه لگای ته ستیره کانی قوولایی ئاسمان به پیتی یاسایه کی ورد و دامه زراوه له خول خوار دنان و ملیۆنه ها سالیشه هه ره له سوور خوار دنه دا به رده وام بوونه ... دهن. ئەو به باشی ئاگاداری فیزیای ئاسمانی بووه و له وهش دلنیا بووه ئەو ته ستیره ئانه هیه چ رۆل و ده ورێکیان له به ده به ختی یان خۆشبه ختی خه لکی سه ره زه ویدا نییه و نه بووه. بۆیه ره شیبینی له زۆربه ی زۆری چوارینه کانیدا ناشکرایه. مردن، تیاچوون، گهفت، گۆرستان، که موکوری تی ژبان و سروشت به دایکیکی خۆینه خوار و شیت و دیوانه داد نهیت که چه نده به دل ره قییه وه ساوا و جگه ر گۆشه کانی له نیو ده با و وای لیده کا ناواته خوازی مه رگ بیت.. بۆیه ده لیت:

افلاك كه جز غم نغزایند دگر
نهنند بجا تا نر بایند دگر
نا امدگان اگر بدانند كه ما
از هرچی میکشیم نا بند دگر

کوردییه که ی:

گه ر دوون یه کپارچه دهر د و غه مه

هه رچی دهر فیتی برسییه و ده لێ که مه

ئه وانه ی نه هاتوون یه شتا

نازانن زینده گی هه وار گی دهر د و ته مه

ئەم ئاوات خواییانه ی (خه یام) ه له زۆر له چوارینه کانیدا وه دی ده کریت تارا ده یه کی زۆر له نیرفانای بوودا ده جیت که پیتیوايه جیهان بریتییه له کۆمه له رووداوێکی به یه که وه په یوه ست و گریدراو، جیهانی بینراو وهک په له هه ورێکه یا خه فه تیکی پر له دیمه نی جۆراو جۆره. هه ستی ره شیبینی له ناخی زۆر له شاعرانی جیهانی ئە ده بیاتدا بینراوه. نار ه زایه تی و دلته نگیی شوعه را، جگه له نار ه زایه تی له بارودۆخی سیاسی و هه لۆیست به رانه به ر دهر روبه ر زۆر تر زویر و زیز بوونی نازیزان و یا نه بوونی، هه ژاری و بۆنه هات بووه.

ده رده کانی خه یام فه یله سووف مه تابانه یه، ژانه کانی جیاوازه، هه سته کانی پر ه له ژان و دهر د، ده ردیکی بی دهر مان، ده ردیکی گه وره و سه ره وایلیده کا له گۆمی ره شیبینی و بیچاره بییدا بتلیتیه وه. به جۆرێکی وا له و ره شیبینی و نازاره هه ستیکی سازنده ی چوار چیه داری لیدر وست ده کات و ده یگه یه نیتته ده رباری راز و فه لسه فه. بۆچوونه کانی خه یام پر ه له باسی شه راب و شیعیر و سروشت و ئافره ت. په له و پایه ی ئافره ت به لای خه یامه وه ناگاته رازی سه رسوهر هینه ری شه راب. ئە گه رچی ئەوانه هه موو گه رده لولو لی هه لکردووی دهر وونی خه یام ئارام نا که نه وه ته نیا بۆ ده میک و ساتیک خۆی پی لا واندووه ته وه تا سنووری خۆ خه له تاندن. ده رده که ی خه یام ده ردیکی فه لسه فییه، پر ه له نفرین و ئینکار، ئەو نفرین و بیژیانه له ره فتار و کرداری رۆژانه شدا خۆی له روخساری نمایان کردووه... که م کهس خه یامی دیوه پیتی که نیت. شوپنه او ه ریش هه ره وهک خه یام تیفکراوه، بۆیه ده لیت: ((ته قه لاو هه ولدان بیه ووده یه. ئەم جیهانه ی که پر ه له ته ستیره و مانگ و خۆر با وه ر بکه بۆ خۆی هیه چه)).

خه یام ناچار نه کرابا له هیه چ کۆر و کۆمه لیکدا خۆی و ده در نه ده خست، ئە وه ی خه لکی ده بیست به لایه وه بی ترخ و توور په ها هاتووه ته چار، ئە وه ی له دهر و به ریدا دراوه ئەو به فلسیکی سوور نه یسه ندووه وهک له شیعیره عه ره بیه کانداناشکرا روونی کردووه ته وه به تاییه تی له پیتسه کیی کتاوی ((الجبر و المقابله)) دا ده لیت:

((تەشھەد و زانايان نەماون و لەناو رۆيشتوون، ئەگەر ژمارەيەکی کەميشيان وەدی بکړين ئەوانەش حەق و حەقیقەتيان بە نرخيکی کەم فرۆشتوو و ئەگەر دانايەك بيهويّت دوور له درۆ و فيلّ و کەلەك و تەشھەلە تيّفكریّت دەدریته به گالته و تیری جەفەنگی نارپەواو ستم)).

دیاره له هەر سەردەمییدا کاسەلێسان و رووکەش تیّفكران و شان تەكینەران وەك هەمیشە له پێش کاربەدەست و جلەوی زۆرکار و باریان بە دەستەوہ بوو... ئەوەتا کەلە زانایەکی تیّفكرای دەورانی بەشەریبەت له دەست کۆمەلێك کاسەلێس و نیوہزانا دەمی شکایەتی کردووہتەوہ و ھاواریشی نەگەيشتووہتە کەس و بە ناچارى پەپرى گرتووہ و گۆشەى غەمی ھەلبژاردووہ و دەردەکانى کاویژ و لەگەلّ خۆ خواردنا رۆژگارى بردووہتە سەر... سەیر لەوہ دایە شاکانى ئە حەلە، دەسەلاتداران و دەربار نیشانی سەردەمی خەيام و دواى خەيام بە زانا و دانایانیشەوہ زۆرەى زۆریان له بیر نەماون یان بە دەگمەن ناودەبرين. ھەنگامەى خەيام ئەمپۆر لە سبەى پڕ لە ھەرا و ھۆریاترە سۆمبوليکی بەشەریبەتە.

(دیوژین) فەیلەسوفى بەناوبانگی میژووی یۆنان لە رۆژی رۆشنادا فانۆس بە دەست لە کووچە و کولان و شەقامى (ئەتینا) دەسوورایەوہ. لییان پرسى: بەم رۆژە رۆشنا بەم فانۆسەوہ بە دواى چیدا دەگەپێی؟.. وتى: مەرفۆ...!! وازانراوہ شوغەرا ئەوہى دەلیین ئەنجامى نادەن و تەنیا ھەر بۆ وتنەکەیانە و ئەوئەندە پابەندى ھەستى خۆشەويستى نابن و لە رووی مەرفۆقیەتى سەروشت و سۆفیگەریبەوہ، ھەرچیش بلین کەمى ئەنجام دەدەن.. خەيام لەوانە نەبوو لەگەلّ خۆیدا بکەويّتە گالتهوہ یان شتێك بلیّت باوہپى پى نەبیّت. پەپرگرتنەکەشى نیشانەى راستگۆیى لەگەلّ زاتى خۆیدا بوو، ئەو ھیندە لە دەرووبەرى نارازى بیزار بوو، گۆشەى تەنھایی ھەلبژاردووہ، پەبیوہستە روخساریکی تیّفكرانە و گرژ و مۆنى پێوہ بوو. بەسەر ئەو خەلق و خوویەشدا زۆر سەراچاوہ بە دەستەوہیە کە خەيام ھاتوچۆى دەربارى سەلجوقى کردووہ و ریز و پایەيەکی بەرز و بلندی لە دەرباردا ھەبوو، بە تابیەت بەلامى سەرەك وەزیری بەدەسەلات و کارزانی دەربارى سەلجوقى (نظام الملک).

ئەگەرچى دژوار دیتە چا و داستانى ھاوپیەتى نظام الملک و خەيام و ھەسەن سەباح لە سەردەمى (پان ئیرانیسم)یدا تیز رۆيشتووہ و بە ناشکەرا پەرچەمى یاخى بونى ھەلکردووہ و گەلێك لە بیروپراى ئایینی توورداوہتە ئەو لاوہ... ئاخ و ئۆف ھەلدەکیشى بۆ دەسەلات و فەرھەنگى لە دەست چووی ئیران و خوینەر ھەمان دەدا ھانىکی پڕ لە تیّفكرين بۆیە دەلیت:

ان قصرى كە بر چرخ ھمى زد پھلو
بر درگە او شھان نھاندی رو
دیدیم بر كنگرە اش فاختە اى
نشستە ھى گفّت كە كوكوكو
كوردییەكەى:

ئەو كۆشكەى وا ھەرووژاوى دەستى گەردووئە
دەربارى شاىەك بوو ئیستا بەرەو تیاچوونە
بنواړە كۆترە برجیلە تییدا دەخوینی
دەلیت كوا لە كوین؟ دەبینى لە بیرچوونە؟

یان دەلیت:

ان قصرى كە بەرام در او جام گرفت
اھو بچە كرد و شیر آرام گرفت
بەرام كە گور میگرفتى ھمە عمر
دیدى چگونە گور بەرام گرفت
كوردییەكەى:

لەو تەلاریدا شا بارام جامى گرتووہ
ئاسك زابوون و بەلەوہران نارامى گرتووہ
بارامیك تیّفكرای ژيانى (گور)ى دەگرت
بنواړە چۆن گۆر بارمى گرتووہ.

پلەى ناسیونالیسمى خەيام تا دەروا تیژتر و بى پەروا تر دەبیّت، ئەوہى لە لایەن رەگەز سامییەوہ ھاتووہ بیّت و خەلکەكە سەلماندووی بیّت ھەتا وەكو (ئایین) ئەو رەتى دەکاتەوہ، پەنا دەباتە زانست و مەنتیق و فەلسەفە... تا لە پێشدا خۆى پى رازى بکا کەچی رۆژ بە رۆژ گێژتر و ئەفسوردەتر و دەستە پاچەتر خۆى لە ناویئەى واقیعیەتدا دەبیئیت و کردگار تەشبیھ دەکاتە گۆزەساز و (مەرفۆ)یش بە ھەویئى گۆزە و خودى گۆزە. بۆیە دەلیت:

این کوزە چو من عاشق زارى بودست
در بند سر زلف نگارى بود است

این دهسته که بر گردن او میبینی

دستی است که بر گردن یاری بوداست

کوردیبه که ی:

نه و گزیه وهك من كوژراوی یاریك بووه

سووتاری سهر و زولف و نیگاریك بووه

نه و دهسته یه ی له گهر دنیا ده بیینی

دهستیک ی له سهر نه گریجه ی نازادریك بووه

یاخیگه ربی خه یام به ره به ره .. پهره دهستینیت و بی ترس و مه بادا په نجه ده خاته سهر

کاکله ی بیروپا و باسی و ده لیت: به هه شت و دزه خ هه ردو له ناوه و ناخ و ویژدانی مرؤقدا

مه لاسی داوه بویه ده لیت:

گردون نگر ی ز عمر فرسوده ماست

جیجون اثری ز چشم پالوده ماست

دوزخ شرری ز ریج بیهوده و ماست

فردوس دمی ز وقت اسوده ماست

کوردیبه که ی:

گه ردوون ساتیکه له ژیانم

جه بیجون فرمیسیکیکه له چاوانم

گلپه ی دهروون ویژدانه گری دزه خ

به هه شت تاویکه له ناسووده یی ژیانم

خه یام خوی پیرانه گیراوه و بیوچان له هاندانا بووه به چپه و بانگه وازه وه به گالتسه و

راسته قینه وه مامه له که ره دده کاته وه و ده لیت: بنواره گول و گولزار و دیمه نی به هه شت ناسای

فراوان ... گوی بگره له په له وه ری خوش ناوازی دلته وازی ره نگاوه رنگی جوان ... نا هه نگ، که نین،

شهراب، ژنی نازدار و شوخ پکهر و باریک که مهر ... دیمه نی رازاوه ی جزراو جزوی تر که له زور

جینگه و شویندا ده بینریت ... نه وانه هه موو نیشانه ی راسته و خوی به هه شتن، له وانه خوشتر به سهر

زه ویبه وه نین ... جا بوچ هه له ده دست ده دهیت؟ جا بوچی نه ژیانه کورت و که مه به فیرو

تیده په پینیت؟ خوت هه لسه گره بو سبه ی! تازه کام سبه ی؟! نه م ورده کفرانه ی خه یامه

زنجیره یه کن به دوا یه کدا له زور به ی چوارینه کانیدا زه ق زه قی دیارن.

دیمه سهر بیروباوه رینک که گه لیک له پیاوچاکانی نیسلام بو دوچار نه بوونی گوناح به ناسانی

به کوفری موسلمانیک دانانن به تاییه ت نه و که سه مردوو بیت (اذکروا موتاکم باخیر). هه نه م

پاریز کردنه بووه ته هوی چه ندین فلیقانه ی زور حه قیقه ت و زور چل و پوو په لی له زور باس وه در

هیناوه ... من وا ده زانم نه گهر نیشانه و به لگه ی زور و فراوان به دهسته وه بیت ده باره ی بییدینی

کابرایه ک با نه و که سه ش شاعیر یان زانیار یان چوزانم فه یله سووفیکی گه وه و ناسراویش بیت،

باس بکریت و بو پاشه ر ژرؤشن کریته وه سوودی له زیانی زورتره، نه گهر بی باوه ربی شاعیر یکی

گه وه وهك (بشار بن برد) بخریته بهر چاو سوودی زورتره یان زیان ...؟ یان یاخی بوونه کانی

(ابوعلاء المعری) که پره له بیباوه ری و ره دکردنه وه ی زور بیروپا نیسلامی پیروز.

نوسه ری باش، هه لسه نگیته ری ورده کار دوور له بیروپا تاییه تی خوی هه لویتستی زانیان و

دانایان رؤشن بکاته وه سهر که وتووتر ده بیت وهك و تراوه (لاحیاء فی الدین) هه واش له زانیاری و

زانستدا چاویوشی نهك ره وایت تاوانه ...!

تا خه یام له ژیاندا بووه که س خه یامی به شاعیر نه ناسیوه، وه نه بیت له بهر سووکی

مه نزیله تی شاعیر و که له بهر پیاه لدان و ته ماحی زهر و زور و ژیان شیعریان وتووه، نه و

چوارینه کانی شار دوو بیته وه به لکو ترسه که ی خه یام له مهرگ و پت په تی و له تله ت کردن

بووه ... هه زار ساله خه یام مردووه تازه نه و ترسیکی له مهرگ و پت په تی نیبه و نه ماوه ... من

بوچی بترسم باسی بی نایینی خه یام بکه م ...؟ به لکو هه لسه نگانندی چوارینه کانی به شیوه یه کی

زانستانه بو نیسلام سووده خشته ... به لکی بیت هاندانی چاوساقیتکی نایینی و وه لامی

شعیره کانی خه یام بداته وه. نه گهر چی له و حه له دا ده مارگرژی نایینی هیله ی کردوه نه ما له

هه مان کاتدا زانست و رؤشن بیری لیره و له وی بینراوه زور له زانست و فه لسه فه ی یونانی

وه رگیراونه ته سهر زمانی عه ره بی و فارسی، کومه ل و برکه ی نایینی جزراو جزو و بزوتنه وه ی

(باطنی) له نه و په ری گه شه کردندا بووه، نه وانه هه موو هیچ جزره نیشانه یه کی له بیروپا

تاییه تی خه یامدا جینه هیشته وه، خه یام سه روکاری له گه ل زانیاری و زانستی بیته ستدا بوو

(جه بر، هه نده سه، ریاضیات) نه و زانستانه نه شه ری تیدایه نه حیزب و کومه ل و برکه و توپه ل،

ژماره جادویه که له نار ته واری میله تاندا هه ره یه که و یه که به دوو نایت ... نه گهر دوو که س

له سهر مه سه له یه کی (ریاضی) که وتنه کی شه وه بیگومان یه کیکیان هه له یه و کابرایه کی له وانه

چاوساقت به ناسانی بویان شیده کاته وه و کی شه که ش ده برپته وه ... نه ما بیروپا (نایینی) جگه له

نایه تی پیروزی قورشان به م ناسانیبه نیبه، نه گهر جیاوازی که وته نیو دوو که سه وه ده باره ی

مەسەلەيەكى ئايىنى با ئەو دوو كەسەش يەك ئايىن و مەزەب بىن بە دژوارىك دەكەون.
مەسائىلى وىژدانى دوورە لە مادەگەرى و حىساب و ئەندازە و (س X س). بىنوارە ئەم چوارىنە،
بەوردى ژمارە و يەك و دووى تىدايە ديارە:

گويند بهشت و حور و كوثر باشد
جوى مى و شير و شهد و شكر باشد
يك جام بده بباد ان اى ساقى
نقدى ز هزار نسيه خوشتر باشد
كوردىيەكەى

دەلئىن بەهەشت پەر لە كەوسەر و پەرىي نازەننە
رووبارى مەى و شير و شەكەر و هەنگوينە
پىكىك دەيه ئەى سەروى خەرامان
ئەمپۆ بدەمە سبەى نىشانەى نەزاننە

هەرودەها دەلئى:

اى رب تو كرىمى و كرىمى كرمست
عاصى زچەر و برون زباغ ارمست
با طاعتم ار ببخشى اين نيست كرم
بامعصيتم اگر ببخشى كرم است

كوردىيەكەى

خوا هميشه كردهوى لىبوردن و بەخشينە
پاداشتى تاوان گرى تاگرى بەتىنە
لە پاداشتى كرنووشا گەر بمەخشى
كەى بەخشينە مامەلەيەكى ناشرينە

لەم چوارىنەدا ئاشوفتەگى و پەرىشان فيكرىي خەيام دەگاتە پۆپە و تا بە تاى تەرازوى تىدا
ديارە.. چاكە و خراپە پەرسەن و ملهوپى و ئىنكار سەرئەنجامىش پاداشت و سزا... چوارچمكى
لەيبەدارا دەكا و لە واقىعەت هەرا دەكا و بۆى دەردەچىت و خۆى بەبى تاوان دادەنسى و دەلئىت:

زەبوونىكى وەك من چىم لە دەست دىت ئەوئى كوردومە پىتان كوردوم و بى دەسەلاتانە كوردومە،
هەمان مەسەلەى (مخیر و مسير) لەوئى دلئىام ئەوئى خەيام و توويەتى و بۆى كۆشاوہ نەهەلاج و
نە (ابن المقفع) نەيان و تووہ كوفرەكە راستەوخۆيە. بىنوارە ئەم چوارىنە چەند دەست بە يەخەيە و
راستەوخۆ بىروپاى خۆى دەرخستووہ، ئەگەرچى زۆر كەس و زۆر لىزان پىيان وايە ئەم چوارىنە هى
خەيام نىيە، بەلام لەبەر ئەوئى لە تەواوى چوارىنەكانىدا هەن لە يەكى دەدەينەوہ.

ابريق مى مرا شكستى رى
برمن در عيش را بستى رى
من مى خورم و تو مىكنى بد مستى
خاكم بدهن مگر تو مستى رى

كوردىيەكەى

شوشەى بادە و مەيم دەشكىنى

لە رىدا كەبەكە و داوم بۆ دەچىنى

خوايە من دەخۆمەوہ و ... تو دەتگرى

قورم بەسەر ناشكرا سەرخۆشى دەنوئى

پرسىيارىك خۆى قوت دەكاتەوہ ئايا بۆچوونەكانى خەيام لە پىش خەيامدا هەبووہ.. وە دواى
خۆى پەپرەوانى بىروپاى خەيام چىيان كوردووہ و چيان بەسەرھاتووہ؟

وہك زانراوہ بى باوہرى لە هەر سەردەمىكدا هەبووہ سا ئەو بى باوہرپىيە لە لايەن كەسبەكەوہ
يان تاكىكەوہ يان كۆمەلەكەوہ بلاو بوويتەوہ لەسەر هەر بۆچوون و بناغەيەك دانرايىت بەبى دىن
و (ملحد) ناوبراون. توومەتى ئىلحادىش لە ئايىنى پىرۆزى ئىسلامدا چوارچىتوہى سزاكەى
ديارىيە، هەر لەبەر ئەو سزايە بە ئەو پەرى نەپىنىيەوہ جوولائونەتەوہ.

هەررون ئەلن كىتائىكى دەربارەى چوارىنە گومان لىكراوہكانى خەيام نووسىوہ و دەلئىت: ((لە
كىتائى سەركوزەشتەى دەسەلاتى (كابل)دا نووسەرىك بەناوى ئىل قىنستى سالى ۱۸۱۵ز باس لە
كۆمەلەيەك دەكا لە دەربارى محمدى غەزنەويدا لە بزوتنەوہ و تەقەلادا بوون، ئەو كۆمەلە ناوى
(ملازكى))يان لە خۆنابوو. تەواوى بۆچوونەكانىان لە ماىە و هەويىنى چوارىنەكانى خەيام
وەرگرتووہ. هەمان كۆمەلە توانىويانە گەلنىك لە ناسراوانى دەربارى سولتان محمدى غەزنەوى
بەكەنە هاوړا و پەپرەوى بىروپاىان.

ئەگەر لە مێژدا ھەرچیش لە بابەتی چوارینەکانی خەيام و تراپیت ھەر بەھى خەياميان داناو، چونکە بېراکەى چوارینەکانى خەيام لەسەر بناغە و بنەرەتى زەرافەتکارى، سووک و رەوان کەم و کورت و سادە بوون دامەزران و خەلک دەدوینى.

ئەو شىوہ نووسینە بە ئەندازەيەک تام و چىژدارە و زەمان کۆنى ناکا و پەيوەستە ھەلمى لىھەلدەستى و ھەر خويىنەرک خۆى بە خاوەنى دادەنیت باوەک باوەرپى بە ئەندىشە و بۆچونەکانى نەبیت خالىکى دیکەى گرنگ لە فەلسەفەى خەيامدا وەدى دەکریت تايبەتمەندى خۆيەتى و لاسکابى لە کەسانى پيش خۆى نەکردووەتەوہ ئەو بە جۆرکى تر دەنوارپتە (مردن) نەھاتووە لەسەر بۆچونى فەلسەفەى (ئىلاھى) و چۆنەتى رۆح و رەوان و مردن شىکاتەوہ و ھەلسەنگىنیت، ئەو پىي و ابووە لەش و بەدەن شىدەبیتەوہ و دەگۆرپتەوہ سەرشتى تر دابەش دەبیت، ھىندە بە ھەستىکى شاعىرانە و غەمگىنانەوہ باس لەو دابەش بوونە دەکا ناخى ھەر خويىنەرک دەبزوینى، بەلای خەيامەوہ لەولای (مادە) وەشتىکى تر و ھەبوونىکى تر ناکریت ببیت. زىندەگى لە کۆمەلک (ذرة) پىکھاتووە، ئەو زەرپراتە لەناوېرۆ نىيە و لەناوناچى و بەردەوامە لە دووبارەسازىدا بەشىوہىکى تر و لە قالب و چوارچىوہىکى تر دا، دىسانەوہ شىبوونەوہ و پەخش بوونەوہ ئىتر بەو چەشنە ھەمان بەزەم و ھەمان رەزەم لەسەر ئەم بناغەيە پىيوايە (مرۆق) نەترسى ھەيە و نەئومىد لە ناکامى چوار (عنصر) و تيشكى ھەوت ئەختەرەکە پىکھاتووە و (رۆح) پيش دواى مردن لەناو دەروا:

ای آنکە نتىجە چوار و ھفتى
وز ھفت و چھار دايم اندر تفتى
مى خور کە ھەزار بار پيشت گفتم
باز آمدنت نىست چو رفتى رفتى

کوردىيەکەى:

ئەى ئەو کەسەى ناکامى چوار و ھەوتى
ھارپاوى ژىربارى بۆنەھات و کارى چەوتى
بجۆرەوہ ھەزار جار رامگەياند
گەرآنەوہت بۆنىيە مردى بۆ ھەميشە خەوتى

بانگەوازی خەيام ئاشکرايە و پېسەدەم و راستە و خۆى رۆژى ھەشەر و زىندوبوونەوہ رەدەدەکاتەوہ و ھانى ھەل لەدەست نەدان دەدا و کورت و کەمى ژيان رادەگەيەنیت و بە ئاشکرا ھەميشەگى (رۆح) رەد دەکاتەوہ و دەلئت ھەر گيانلەبەرىک بمریت روحيک لە گۆردا نابیت. روح لەناوچوہ ئەوانەى لە زىندەگىدا ئەگەر پىاو خاس و کردەوہى باشيان لىوہشايىتەوہ کە مردن (زەرات) ى لەشيان دەکەويتە ساختمانى گۆزەيەکى پر لە شەرابەوہ ھەميشە ھاودەم و ھاوچىزى شەراب دەبن.

بىنگومان ئەم جۆرە بۆچونە نە چوارچىوہىکى ديارىيە و نە دوورى و نزيکىيەکەى پرە لە ئاشوختەگى ئالۆزى و دوور لە (ژمارە) بۆ کەسىکى وەک خەيام کە پابەندى ژمارە و (ئەبەد) ى ناسراو، نەشياوہ لەم رووہە خويىنەر لە دەشتى بى ئاو و وشک و برىنگدا بەرەللا بکا، ئەو بىروراو ئالۆزى و ئاشوختەگىيە بۆ ساتىک يەخەى خەيام بەرناو و دەستى وەبىنى ناوہ، خاک و خۆل دەبىنى (زەرات) ى دىتە بىر. سەوزايى و شىنابى و گول و گولزارى دىتە بەرچاو دەکەويتە بىرى (زەرات) ەوہ قەد و بالاي مەوزون و لەرەى سنگ و کەمەر و شەکانەوہى زولف و ئەگرىجەى دىتە بەرچاو، زەراتى دىتە بەرچاو کە چۆن ئەو لەش و لارە بە درىژايى زەمان تىکەلئى خۆل بووہ و دەفر و گۆزەيان لىسازاندروہ پرکراوہ لە شەرابى ناب، بەلای خەيامەوہ (مەى) وەک رۆح وايە لە لەشدا... (مەى) ھۆيەکە بۆ مەبەستى، بۆ لەبىرچوون و مەنگى و مەدھۆشى و فەرامۆشى. زۆرجار لە چوارىنەکانىدا باسى دەمى گۆزە، لىوى گۆزە، گەردنى گۆزە، دەستەى گۆزە و سک و گەدەى گۆزە دەکا کە ھەر ھەمويان لە پەلوپۆى مرۆق و لەشى مرۆقدا ھەن و ناويان ھەمانە، مەيەکەش سەفابەخشى گيانە وەک روح لە لەشدا.. بنوارە چى دەلئت:

اين گۆزە چومن عاشق زارى بودست
درىند سرو زلف نگارى بودست
اين دستە کە بر گردن او ميبىنى
دستى است کە بر گردن يارى بودست

کوردىيەکەى

ئەو گۆزەيە وەک من لە عىشقا سوتاو بووہ
شىفتەى سەر و ئەگرىجە و مەستى چاو بووہ

ئەو دەستگەرى لە گەردنیا دەبینی

دەستی عاشقی گەردن و زولفی خاوە بوو

بە تەواوی وردەکاری خەیا مەو نائوانییت پەریشان حالئی و عەودالئی خۆئی بشارتیتهو، بەهەرلادا پەل دەکوئی و خۆی هەلئەدا هیچی نایەتە دەستەو، نە پای لە پتەوی گیر دەبیئت و نە چنگی لە پەلوپۆ سەرگەردان و ویل و دەربەدەر بە دوای وەلامی خۆیدا دەگەرپیت.. نە دەزانییت لە کوینیتهو هاتوو و نە پەیی بەو هەش دەبا بەرەو کوینیته سەرالیژ دەکرپیت.. بە وردی دەنوارپیتە پاچکەیی زل هیژی سروشت کە چەند رێک و رەوان و مەوزون لە خول خوارندایە و ئەرکی سەرشانئە ئەنجامدەدا و هەرچی بوون هەییە لە ژێر قورساییی زەمانا ریزە ریزە دەکا و دیسانەو دەیهییتیتەو کایەو. هەرچی لەو موعادەلەییە ورد دەبییتەو. هەرچی لە رووی رۆشنبیرییهو هەلئی دەسەنگینی و بە وەردەکاریی فەلسەفییهو بۆی دەوړوا هیسجیان نایەنە فریایەو... سروشتیش کەر و لال کەمتەر خەم بەرانبەر غەم و شادی بەرانبەر شەر و شۆر و کوشت و برین. زیندە کیش بۆ خۆی وەک خەونیکی پەر لە ترس و تۆقیان و شەو لاپەرەیی هەمیشە گیی خۆی هەلئەداتەو.

بەلای خەیا مەو رابوردوو و بیرەویری و یادگارە، داھاتوو گوم و نادیارە، ئەو ساتەیی تییدایە کە تێپەرپی بە لە دەست چووی دەزانییت:

هنگام سپیدە دەم خروس سحری
دانی کە چرا همی کند نوحه گری
یعنی کەیی غوند در آیینەء صبح
کرز عمر شی گزشت تو بی خەبەری

کوردییە کەیی

دەزانی مەلا بانگدان کە ئەشیر بۆچ دەخوینی
شیوینی دەگاتە چوار تەنیشت و هەموو شوینی
دەلێت بزانی شەویک لە تەمەنت تێپەرپی
سبەیی سوارەیی مردن لە پەر خۆی دەنوینی

دیسانەو خەیا مەو دەیتەو سەرباسی ئومید و قۆزانەوئی سات و کات لە کاتی کدا بۆ خۆی سەرتاسەری ژبانی پربوو لە پەژارە و دەرد و تەنهایی و گۆشەگیری.. کەچی لە هەمان دانا بەردەوامە و لە مەلەنە کەیدا ئەو پەرپی یاخی بوون نیشان دەدا و تۆلە لە مەرگ و تیاچوون دەکاتەو:

فردا علم نفاق طی خواهم کرد
با موی سفید قصد می خواهم کرد
پیمانە عمر من بە هفتاد رسید
این دم نکنم نشاط کی خواهم کرد

کوردییە کەیی

سبەیی دووړوویی دەخەمە ئەو لاو
با وەک پیرم و ئەو عومرەشم لە بۆ ماو
لە گۆشە مەیحانەدا ردینم سوری مەیی دەکەم
دەبا بیکەم هیئەدەم پێو نە ماو...!!

دیارە سەردەمی مندالئی و گەنجایەتی خەیا مەو هیئەدە بەلای خۆشەختییەو نەرۆیشتوو، لە تەمەنی پیریدا دەستی گەیشتوو تە دەمی و ئەوئی لە رابردوودا بۆی نە گونجاو لە پیریدا کە دەتوانی بە چنگ و بازوو باوەشی پێدادەکا و نەکا تەمەن مۆلەت نەدا و هەندیک لە ئارەزوو و ئاواتەکانی نەیهییتەدی.. لەم بابەتە چوارینانە زۆر دووبارە دەکاتەو، هەر کتاوی چوارینەکان دەکەیتەو و پەرەکانی هەلئەدەیتەو بۆنی شەرابی جۆراوجۆر مەست و مەنگت دەکا.. هیئەدە لە لەزەتەو بای سەراب و خوارنەو و سوودی خۆرەنەو دەکا هیچ دەوا و دەرمانیکی پیا ناگا، لە کتاوی نەوڕۆز نامە کەیدا لە لاپەرەیی (٦٠) لە رووی زانیاری پزشکییهو سوود و قازانجی شەراب دەژمیرپیت و بۆ شایەتیش ناوی بووعەلی سینا و محەدی زەکەریای رازی دینی و دەلێت: ((هیچ شتی کە بۆ لەشی مرۆقە لە شەرابی ترپی تال و ساف و رۆشن (شەرابی سپی) باشتر نییە دەرمانی لابرەنی غەم و پەژارەیی.. تەواوی دانیان و زانیان دانیان بەو دەناو کە ((شەراب)) گەلێک دەرد و پەژارە تیماردەکا)) ل ٦١، لە بەهەشتدا بەزم و رەزم و رابواردن زۆرە، شەراب خۆشترینیانە، رەنگە ئەم دوا رستەیی لە رووی باوەر بە داروژ و بەهەشت و دۆزەخەو و تووپییت، لە کاتی کدا بە زەردەخەنەو دەلێت:

(گویند بهشت و حوض کوثر باشد)

خهيام هيټنده له مردن توقياوه سايه و تارمايي مردن بؤ تاويك دهستبهرداري نهبووه، له ناچاريدا پهناي بردهته بهر مهی خوی خهله تاندووه و نه مرؤی داووته دهست سبهی هه تا وه کو له کاتی مژ پیوه نانی شه رابدا کاتیک لیوی به سر لیوی دفری قورپینه وه بووه... دفره که چهیه کی به گویتدا داوه که رۆژیک له رۆژان هوش وهک شو و ابووه و مژی ناووته بادهی نیو دفری گلینه وه. بهو هه موو ترس و لهرز و توقیانوه که ههستی پیکردووه و له شهوپری نهییدا بهرنامه ریژی بؤ کودهتا و شۆرشیکي سهرتاسه ری یونیا تناوه تا له پاشه رۆژدا په رچه مدارانی تیغفرینه کانی تۆلهی شو و خه لکه که بکه نه وه، بهرنامهی راپه رپینی داناوه دژ به ثابین. دژ به دانایان.. دژ به زانیارانئ ثابین و پهیرهانی خانه قا و ته کیه کان. شو گه یشتووته باوه دیک که شو چاوساقانه شپه خۆرن، شان ته کیتین، کاسه لیتسن، گۆبه ندگین! جگه له سوودی خۆیان نه بیته بیریان له هیچ نه کردووته وه، بهوانه وه راناوه ستیت دژ به ناسمان دیته جۆش و خروش، بویه ده لیم ناسمان چونکه ته واری شو و نایینانهی قورثانی پیروز باسی لیده کات و ناویان دهبه له ناسمانه وه هاتونه ته خواره وه. خه یام سه ره برز ده کاته وه ناسمانی هزار به هزاری پر له جریوهی ته ستیره ده بیینی له جیتی شووی کرپوش بؤ دروستکه و رازینه ره که ی ببا له گه ل (ریکه وت) دا ده که ویتنه مملان و شپه قوچ.. شو پیی و ابووه (مرؤق) که خولقاوه که سیك لیی نه پرسپوه، هیچی نه زانیوه، هیچی نه دیوه، که خوی ناسپوه به ته واری ههسته وه بیر و لهش و نه ندامی پرپوه له ههز و چیژ و ناروه وو و نومید. ته گه ره له رووی نیازوهه ملکه چی ناروه زوه کانی بیته رهوا نییه سزا بدریت، چونکه له شهزه له وه شو کرده وانه.. شو تاوانه یان له چاره نووسپوه که بیکا.. که کردی بۆچ سزا دریت..؟ که وا په روه ردگار مرؤقی تاوانبار خولقاندووه مرؤقی له کۆمه لیک ناروه وو هزی پر له تاوان پر له گوناح پیکهیناوه، ناوا که سیك به زه جمهت خاوین ده مینیتته وه. ننج له په روه ردگار ده که ویتنه بیروه ده لیت: په روه ردگار به خشنده یه. به خشنده گی نیازی به بهرانبه ر نییه و بی بهرانبه ر ده به خشیت، په روه ردگار یهک دنیا به زه ییه بۆچی له تای تاواندا تۆلیم لیده کاته وه؟ به زه یی و به خشین هه ر بؤ گوناحکاران و تاوانبارانه، پیاوچاکان چ نیازیکیان به به خشین هه یه... له کوفر و بیباوه رپیدا دم ده گری و ده که ویتنه کیتشانه ی تاوانه کانی و به خشنده گی په روه ردگار وه و ده لیت:

ایزد چو نخواست من خواسته ام
کی گردد راست انچه من خواسته ام

گر هست صواب انچه او خواسته است
پس جمله خطاست انچه من خواسته ام

کوردییه که ی:

خوا نه یویستووه من ریستمه وایی
شو هی که ده مه وی و به وی پیم ره وایی
سه رجهم که یل و کیتشانه ی هه له و تاوان بیته
له وه ده روا تای ته رازووی تاوانم بی تابي
یان ده لیت

ناکرده گناه در جهان کیست بگو
انکس که گنه نکرد چون زیست بگو
من بد کنم و تو بد مکافات دهی
بس فرق میان من و تو چیست بگو
کوردییه که ی:

کام کس له گیتیدا بی جورم و تاوانه
زینده گی بی هه له و تاوان که ی ژیانه
من هه له و تاوان که م و تۆیش سزام بده ی
باوه ر بکه فهرقیکی وامان نیه له نیوانا

چل به چله کانی خه یامت بهرچاوه...؟ ده نوپای چۆن یه خه یهک به رده دا و توند و سفت و سهخت یه خه یه کی تر ده گری و ده ست وه بیین دهنه تاسنووری خنکاندن و تاسان.. نینجا سه ر هه لده بریت و ورد و ورد ده نواریته شینایی ناسمان و له شوی تاریکدا هه زاران ته ستیره وه بزمار به ناسمانه وه چه سپاون و له و ورده کاری و دامه زانندن و کۆمه لگایا نه سه ری سپ ده میتنی و له خوی ده پرسیت ده ستکردی کیتیه شو زه رافه ته؟ ریکه وته.. یان زه مانه..؟

زه مانه هه میسه دوور بووه له زه رافه تکاری و حق و حه قیقهت، که سانیکی وای سه ر خستووه نهک هه قی ژیان ی هه بیته خۆینی بؤ گه رۆلی ده شیت، زه مانه نازاد و نازاد یخوواز کوژه. زه مانه نامهرد و خۆینخوار و دژه. زه مانه یهک دنیا به هانه یه. زه مانه بی مه ودا و نه ندازه و که یل و کیتشانه یه. که واته

چەر خە .. چەر خە گەردوون ..!! کام چەر خ؟ چەر خە دەسەمۆ و زەبسون، چەر خە زالم و کەوچ و کۆیلەسەت، ئە گەر ((چەر خ)) بێتوانیبا تاوێک لە خول خواردن ئۆقرە دەگرت هەناسەبەه کی دەدا:

در گوش دلم گفت فلک پنهانی
حکمی که قضا بود زمن میدانی
در گردش خویش اگر مرا دست بدی
خود برهاندمی زسرگردانی

کوردییە کە
فەلەک پێی و تەم بە پەنھانی
برادەر ئەرئ ئەوێ دەزانی ..?
ئە گەر بێم توانیبا خول خواردم
رادەگرت و ناسوودە دەبووم لە سەرگەردانی ..!!

خەیا م تا پیر دەبیت تووڕەبێ و ئالۆزی کەنەفتی پەرەتر دەستینێ و هەر کە هەست بە لێسواری گورۆ تیاچوونی هەتا هەتای دەکا و ئەو هەموو تەقالاو تیڤکرینەه دەربارە زەوی و ئاسمان و دەریا بوون و نەبوون بێ سەرئەنجام و بێ تاکام بە رووی دەستییهو دەمیتیت و دۆش داماو مەنگ و مەدھۆش کەسێک وەدی ناکاو پەنای بۆ بباو وەلامی سەرگەشتی و بێ دەرەتانی خۆی لێ پرسیت... ئنجا لە خۆی دەپرسیت:

گەردوون گەورە .. گەورە .. ئاسمان پان و پۆر و بێ بن و بێخە ؟ وایە ؟
ئە من چی .. ؟ بۆچی هاتوومەتە ئەم جیھانەو ؟

بۆچی لیتی و دەدر دەچم .. ؟ لە کۆینەو هاتوومە و بۆکۆینە دەرۆم .. ؟ ئەم رۆحە بۆ چ هاتووتە نیو لە شەمەو و زۆر ناخایەنیت لیتی و دەدر دیت .. ؟ پەرودگار ئەم هەموو گیانلەبەرە نازدارانە هیناوتە جیھانەو .. بۆچی لەناویان دەبا .. ؟ وەك گۆزە سازێك بەدل و داو گۆزەبەه کی خۆش و قەد و قامەت و بە ئەندازی رەنگاورەنگ دروست بکا و لە پڕییدا بە زەویدا و ورد و هانی بکا ..

خەیا م لە وردبوونەو کەیدا بەردەوام و پەنا دەباتە زۆر هۆ و بەلگە و پێی رازی ناییت و مندال ئاسا و رک لە شتێکی تر دەگریت و لە جیاتی ئەوێ تیڤکرینەکانی تۆزەکیک ئارامی و ئاسایشی بێبەخشی دەستەپارچەتر و دەست بە ئەژنۆ لیتی دادەنیشیت .. !?

ئەوانە ی باوەرپان بەیەکتایی و مەزنی و بێهاتوایی پەرودگار هەبیت، کەم جار ناشووتە دەبن و بیریان سەرگەردان و بێهەوارگە دەبیت .. خەیا مێک پەرچەمی شۆرشی دژ بە ئاین، دژ بە پەرودگار، دژ بە زەوی، دژ بە ئاسمانی هەلگرتوو، بێ گومان سەرگەشتەکی و بێتاکامی ناخ و دەروونی دەپلێشیت ئەو هەرچەند عەقل و مەنتیق دەکاتە پرد و دەیهوێت بەسەریا بگوزەریت . عەقل دەماسێ و مەنتیقیش لال، بێ ئەوێ بگاتە نیاز کە حەقیقەتە، حەقیقەتێکی وا جگە لە سەرسوڕمان و ژانی سەرگەردانی نەبیت هیچی لێ ناگا بۆیە دەلێت:

امدم باضطارم اول بوجود
جز حیرتم از حیات چیزی نفرو
رفیتم با اکراه و ندانیم چه بود
ز این امدن و بودن و رفتن مقصود

کوردییە کە
بێ پرس هاتوومەتە دنیاو
گێژم و حەوت خوانم خستووتە ئەو لاو
ناچار وا دەم نێریت ئەو .. هەمان
لەم هاتن و رۆشیتنە گێژم و سەرەم سەرماو

ئەو ترسە گەورەبە کە وردە وردە لە بێر و قوولایی ناخی خەیا مدا گەورە بوو هەرچی راپەرین و ملهوپرێ ئینکار و دوو دلێ و گومان و عەقل و مەنتیق هەبە هەر هەمووی لە ژێر سایە خۆیدا داپۆشیو، پەییوستە رووخساری مردن و تیاچوونی لەبەرچاو، هەر شەوێک لە ژێرانی دەگوزەریت بەو ئەندازەبە زووتر خۆی بەسەر تاتەشۆری تیا چوونەو دەبینیت . ئیتر ئەو ژانە نخبەرەوارە، شەوێکی تر و رۆژێکی تر زەردەخەنە رەش سواری مەرگیشی لەبەرچاو لاناچیت، دەیهوێت چوار چمکی لێ بەدارابکا و پرتاو بۆی دەرچیت دەکەوێتە بیری ئەندامی ئەو هەموو نازدارانە کە لە ژێر پای دان، ئەم هەموو لەش و لارە کە هەستیان پێدەکا، شەرمی کەلە و ئیسیکیک دیگری کە رۆژگاریک تاجی زێرینی لەسەر بوو، بە ناچاری پەنا دەباتەو دەفر و لیوان و بادە کە دەم لەسەر لێوی دەفرێکی گلێن دادەنا و مژ بە مەیهو دەنا، هەست بە گەرمیی لێوێکی گۆشتنی نازەنینیک دەکا، گول و گولزاری لائەفسوونابییە، لای وایە ریشووی

له جهرگی نازدارانه چه سپیوه، قور شیتلانی گۆزه سازانی لاتاوانه، ههنگاوانانی لازه همه ته، مهرگیش دهست به یه خه لهو ههناوه راوه ستاوه.. زه بوونانه پسه به کورتیی ژیان دهبه له شه ویکی مهستانه کورتتر، که پیری به تهواری یه خه پیده گری، دان به وهدا دهنی گیانله به ران باز یچه دهستی کردگارن.. هه ریه که بیان رۆلئیکیان پی سپی دراوه و سه رته نجامه که شی هیچه و به ره و دۆل و هه لدرگای ته به دییه ت.

سوپا و له شکری خه یام سه رته نجام شه ر ده دۆرینیت، تهواری راپه رینه کانی خه یام.. بزووتنه وه و تیغ کربنه کانی... کوده تا کانی له یه خچالی زه مانا ده رچیت، که ده بینیت ته و او ته قه لاکانی مۆله ق نه له زهوی دایه و نه له ناسمان په ناد هاته بهر لاساری و بی ده ره سستی. سووره.. ته نگه چیکلدان.

کهون به ته راویلکه داده نیت.. جیهان و ژیان پروپوچن. له خۆله وه هاتووین و ده بینه وه خۆل، زینده گی خه ونیکی کورت و که مه پره له درۆ، له فیل، له زولم، له کاسه لیسسی، له فشه و تر قۆزی. پره له چاکه و جوانی و زهرافهت و ناحهزی، هه ر هه موو نه وانه وه ک یه ک له ناو ده چن.. بو هه ر کوی برۆیت ناسمان یه ک ره نگه.

که واته ئه ی مه یگپری به خشنده! وه ره. لهو جامه پر شه پراوی گولپه نگه م بو تی که تا بیته مانای دهردی بیده رمانی پیریمه وه.

خه یام له سه ره تاسه ری ژیانیدا داوی بو کهس نه ناوه ته وه، شتیک با وه ری پی نه بوو بیت نه ی وتوو، نه کۆشاوه جگه له خۆی که سیکی تر بجه له تییت.

ئه ما برای کوردم!

ده نواری چ خه له تان دنیکی ئه فسووناوییه داوی هه زار سال هه لمی لی هه لده ستی!. ئه وهش بابلین له بهر نه شته ی (مه ی) په نای نه بردوو ته بهر مه ی، یان بو بیزیانی ناین باسی بی ناینی نه کردوو، به هه ر چوار لادا له ته قه لادا بووه تا له به ندیخانسه ی بیر و نه ندیشه ی خۆی رزگاری بیت.

ئىمە دەلئىن يەككە لە ھۆيە گرنىگە كانى شاردنە ھەي چوارىنە كانى ترس بوو، دوو مەيان لەو ھەلەدا سەير نەكردنى شىعر و شاعىرى بە چاوى رىزە ھە، سىيە مەيش زمانى ئەدەبى ئەو دەمەي رۆشنىيران و قوتابخانە جۆراوجۆرە كانى ئەملاو ئەولاد دەربار و ئومەرا ھەر ھەموو زمانى ھەرەبى بوو، فارسىي بە زمانىكى ئەدەبى نەزانراو.

سەد سوپاس بۆ رۆشنىيرانى رۆژئاوا بە تايبەت ئەدوارد فېتسز جىرالدى كەلە شاعىرى ئىنگىلىزى. ئەگەر ئەو نەبوايە، ئەگەر ئەو بەو شىرىنىيە چوارىنە كانى ھەرنەگىرپايەتە سەر زمانى ئىنگىلىزى خەيامىش ھەك سەدان بگرە ھەزاران زانا و داناي رۆژھەلاتى لەبەر دەچويە ھە، ئەو بوو بە ھۆي شۆرەتى سەرەككى خەيام لە تىكراي جىھاندا، لە ولاتانى رۆژئاوا زۆر كۆگا و يانەي جۆراوجۆر ناوي خەيامى لەسەرە زۆر ئەنجومەن و كۆمىتە بەناوي خەيامە ھە ناوانراو، يانەي عومەر خەيام لە شارى لەندەن سالى ۱۸۹۳ ز بېيار دەدەن دوو دەستە گول بە دىيارى بىەن و بىخەنە سەر گۆرى فېتسز جىرالدى ئەو دوو دەستە گولە لە باخچەي كيو گاردنى Kew Gardens شارى لەندەندا پەرورەدە كرابوو ھەو لە تۆوي گولزاري سەر گۆرى خەيام ھىنرابوو.

ھەر لەو رۆژەدا بەسەر گۆرى فېتسز جىرالدى ھەو چەندىن چوارىنەي خەيام دەخوئىنە ھەو و داستانى ئەو دوو دەستە گولەش دەگىرنە ھە.

ئاغاي سىمپسن Mr. Simpson كە لە لاىەن رۆژنامەي ئىللوستردەيتد لەندەن يىنوز Illustrated London News لەگەل كۆمىتەي كۆتايى ھىنانى ناكۆكىي سنوورى ئىوان ئىران و ئەفغانستان، نېردراو دەلى: لە سالى ۱۸۸۴ ز گۆرەي دەكەوئىتە نىكى نەيشاپور و دەكەوئىتە خولياي زيارەتى مەزاري خەيام، ھەرچى دەكۆشيت شتتەك لە خەيام لە باسى خەيام و لە پاشا ھەي خەيام: مال و تېرە و خزم و خوئش و قوتابخانە و كتاوخانە ... چووزام ئەو ھەي بۆي بە خەيامە ھە بېت سەرئەنجام بۆي دەردەكەوي جگە لە گۆرەكەي نىشانەيەكى ترى ئەوتۆي لەو شارەدا بەجى نەماو.

ئىنجا دەلى:

من و كۆمىتە ھەر ھەموو ميوانى شارى ئىران بوو... ناسرالدىن شاي قاجار لە لاىەن دەربارى قاجار ھە چاوساقتىكان ھەگەل خستبوو بۆ ھەلسووراڭدى كاروبار و گىروگرفتمان، ئەو كابرايە تارادەيەك دەمى لە ئەدەبىيات و شىعر و شاعىرى دەكوتا كە نىيازى خۆم پىنگوت كەوا دەمەوئىت گۆرى خەيام بىنم رايگەياند كە دەزانئىت گۆرەكەي لە كوئىدايە و بەلئىنى دا مباتە سەر گۆرەكەي دواي چەند رۆژتەك بەرەو سەر گۆرى خەيام ھەري كەوتىن... ھەر لە

شۆرەتى خەيام

تا لە ژياندا بوو كەس ھەك شاعىر نەيناسىو، بۆ خوئشى واي دەرنەخستوو! باوەرناكەم لەبەر ئەو بېت كە شوغەراي ئەو دەمە بە شايستەگىيە ھە ناو نەبراون و ئەو ھەي بە كەمايەتى بۆ خۆي زانئىت؟! بەلكو ترسى لە چۆنەتى شىعەرە كانى بوو كە بگرئىنە بەلگەيەكى تىز و زەق سەرى تيا ببات.

ئەما خەيام لە ژياندا لە ھەموو جىگە و شوئىنىكدا پەنجەيان بۆ درئىزكردو ھەو پلە و پايەي زانبارى و رۆشنىرى بەچوارلادا بەربلاو بوو. بە گويە ھەي نووسىنى (سەمەرەندى، زەمەخشەرى و بەيھەقى) گەلەك نازناوي پىبەخشاو ھەو بەناوي جۆراوجۆرە ھە ناوبرا ھە: ھەك: ئىمام، ھەكىمى جىھان، دەستوورى فەيلەسوف، جە الحق، ئەو ناوانەش پەيوەندىيان لەگەل پلەي زانبارى و (اختصاص) خەيامدا ھەبوو. ھونەرى پزىشكىي زانئىو، ئەستىرەناسىن زانئىتى سروسىتى باوباران، ياساكانى زمانى ھەرەبى و زانئىتى ئىسلامى، گۆرگياناسىن. ھەريەكەش لەو زانئىتە بۆ خۆي بەتەنيا بارمەتەيە بۆ شۆرەتى كەسيك ئەگەر بە راستى تىدا لىزان بوئىت.

ھەك لە پىشدا لە ترسى تۆمەتى بىدىنى و زەندىقى رىي ھەجى گرتو ھەتەبەر و لە گەرانە ھەو لە شارى بەغدا گەلەك دۆست و يارانى زانبارى و بۆچونە كانى خۆي لى گلىر دەبىتە ھە. ئەما ترسى لە تۆمەتى زەندىقى واي لىدەكا دەرگا لە خۆي دا بەستى و گفئۆگۆ لەگەل كەسدا نەكانت. لە دەربارى سەلجوقىدا پلەوپايە و شۆرەتى خەيام جىگايەكى دىبارى خۆي ھەبوو... بە ئەستىرەناسى سولتان ناوبرا ھە، كاتتەك لە گەشتەكەيدا گۆرەي دەكەوئىتە شارى (بوخارا) خاقانى ئەو ھەلە (شمس الملوك) لە تەنىشت خۆيە ھەي دادەنئىت.

دىسانە ھە دىمە ھە سەر نووسىنە كانى (زەمەخشەرى و سەمەرەندى و بەيھەقى) ئەم سى كەسە لەگەل سەردەمى خەيامدا ھىندەيان ئىوان نەبوو، ھەرسىكىكان بەھىچ جۆرىك باسى شاعىر بوونى خەياميان نەكردو ھە تايبەت (بەيھەقى) كە زۆر باس لە خەيام و زانئىتە جۆراوجۆرە كانى خەيامى كرو ھە، ئەو ھەي بەلايدا نەروئىشتوو شىعر و شاعىرىيەتى خەيامە.

دوره گومەتیکی گهوره و بهرز و بلندی رهنگاورهنگی پرۆزهیی شانازی به بینەر دهفرۆشت، له دلی خۆمدا سەد نافهرینم هەنارد بۆ دەسەلاتدارانی ولات و ئەو میللەتە کە چەند بە هەوای دانا و لیها تەوانی خۆیان و له بیریان ناکەن، ئەو گومەتە بەرزو ریزەم بە سەرسامییەوه وەرنگرت خەیاڵ لەو شایستەترە و مافی رەوای خۆیەتی بەو شیوە نرخ و بایی بۆ دابنریت.. ئیتر لەو بیرانەدا دەخولامەوه تا گەشتینە تەنیش (گومان) لەوێرا پەیم بە هەلەئە خۆم برد و زانیم تیژ رۆیشتوم... ئەو گومەتە بەسەر ئیمامزادەیه کەوه بەناوی (محمد محروق) کە برای ئیمام رەزایە.

هەر لە بن دەستی هەمان ئیمامزادەدا گۆرستانیکێ پر لە دار و درەخت وەدی دەکرا زانیم گۆرێ خەیاڵ یەکیکە لەو گۆرپانە و هونەری گوم نەبوون و سارا نەبوونی گۆرپە کەمی دەگەریتەوه بۆ ئەو ئیمامزادەیه.

نەختیک بەناو گۆرپەکاندا گەڕاین کابرای چاوساق دەستی بۆ چوار دیواریکی هەروژاو درێژکرد و وتی: ئەوەتا گۆرێ خەیاڵ.

لە بن دیواری گۆرێ خەیاڵدا چەندین بنچکێ گۆل، شان بە شان سەوز بووبوون.. ئەمما بەرەو وشک بوونەوه دەچوون. کەمێک لە تۆوه کانیم خستە ناو دەستەسریکەوه بەهەوای ئەوێ رۆژیک لە رۆژان لە ولاتە کەمدا ئەو تۆوه بچینریت تا بووینە خاوەنی گۆلیک کە رەگی لە سەر دل و دەروونی خەیاڵدا رۆژیک لە رۆژان رەواوە و هەر وام کرد و ئەو تۆوانە و فەلسەفەیی خەیاڵ و سەر گۆرێ فیتز جیرالد.

هەمان ئەنجومەن - ئەنجومەنی لایەنگرانی خەیاڵ - لە سالی ١٨٤٧ز نامەیه ک دەنووسن بۆ شاری قاجار (ناصرالدین شاه) کە گومەت و مەزاریکی شایستە بەسەر گۆرێ خەیاڵەوه ئەنجامبەدات... لە وەلامدا دەلی: (ئێوه ئازادن و دەتوانن گومەت و مەزار بەسەر گۆرێ شاعیرانی ئێرانییهوه ئەنجامبەدن، ئەم هەنگاوەش من شاد و خۆشەخت دەکا بەلام بە پوول و پارە ئەنجومەنە کەتان نەکا پارە ئیمە).

کەسیکی وەک ناصرالدین شای قاجار کە بۆ خۆی دەستی شیعر و شاعیربوونی هەبووه و یەکیک بووه لە دەست رۆیشتوانی سەدەئە نۆزدەهەم بەو چەشنە نرخ لە شاعیریکێ گهوره و بلیمەتی بەشەریبەت دەکریت و دەبیتە مایەئە ئەم بەسەر هاتە! هەلبەتە ئەوه هیچ لە پلە و پایە زانیاری و بلیمەتی خەیاڵی کەم نەکردوووە تا بە ئەمۆر هیچ شاعیریکێ رۆژەلات و هیچ کتاویکی ئەدەبی نەگەشتوووە شۆرتی چوارینەکانی خەیاڵ.

رەنگە لە کتاوی (هەزار و یەک شەوه) ش بەناوبانگەر بیت، لە ئینگلستاندا دەست وەببینی شکسپر دەنا، لە ئەلمانیا دا جی بە (گۆتە) لەق و لە روسیادا پوشکین دینیتە لەرزین، لە ولاتە عەرەبەکانیشدا (موتەنبەبی) لەگەڵ ئەم هەموو نەوا و شۆرتە لە رۆی چ رازوو ئەفسوونیکەوهیه؟ ئایا لە خەیاڵ شاعیرتر لە ولاتاندا وەدی نەکراوه...؟ یان لە ئێراندا لەو شاعیرتری تێدانەبووه؟ ئەگەر هەبوونە بۆچی شۆرت و ناویان نەگەشتوووە داوینسی چیا ی بەرز و بلندی خەیاڵ...؟

لە کاتێکدا (حافظ) گەلیک لە خەیاڵ شاعیرترە، غەزەلیاتە کەمی دونهیاکە هونەر و وردە کارییه.. یان سۆفیگەری مەولانا جلال الدینی رۆمی یان ئەفسانەکانی فیردەوسی و شاهنامە کەمی یان گۆلستانی سەعدی..؟! بێ شک ئەوانە هەر هەموو لە خەیاڵ شاعیرتر بوونە، شەیدایانی غەزەلیات گوم بووی خۆیان لە دیوانی (حافظ)ی شیرازیدا دەدۆزنەوه. سەرسوپوردەکانی دونهیا سۆفیگەری لە (مەشئەوی) مەولەوییدا دەتوینەوه یان هەنگامەوه بگرە و بەرەدی پر لە راز و مێژوو و ئەفسانەیی شانامەیی فیردەوسی هەر یەکە لەوانە تام و چێژی تایبەت بە خۆی هەیه، نیازیکێ تایبەت بەراورد دەکا...

خەیاڵ شیعیری بۆ ئینسان و تەسۆوه، تەواوی گێرگرفتیی مەرۆق بەراورد دەکات و هەلەسەنکیت.. هەموو مەرۆقیک خۆی بە خاوەنی بۆچوونەکانی دەزانیت... تازە بەزمانیکێ هێندە سادە و رەوان هەموو تووژیک وەک یەک هەست بە تام و چێژی دەکا هەتا وەکو نەخویندەواران کە گوێ لەو چوارینانە بگرن هەستیان دەبزویت. چ ئومی و چ خویندەوار جارویار دەکەویتە بیرەوه لە کوینەوه هاتوو و سەرەنجام بۆ کوینە دەروا؟ ئەوی نیازی خەلکە زۆرە کەیه لە چوارینەکانی خەیاڵدا وتراوه و پەنجەیی خراوەتە سەر. ئەو نیازانە نیازی سەرتاسەری مەرۆقە تەرخانی هیچ تووژ و هیچ میللەت و هیچ رەگەزیکێ تایبەت نییه.

تایبەتمەندی خەیاڵ و هەلبۆاردنی باسەکانی پەنجە لەسەر دانانی باسی ئاسمان و ئاین و هاتن و رۆیشتن و گوناح و تاوان و پەرگرتنی لەبت و بتەوان زەردەخەنەیی بۆ دەنگی دەبارەیی کاسەلیسی زانایان و گەوجیی زۆرداران بۆ خۆی ئەوانە نیازی و رازی بیر و ئەندیشەیی خەلکێکی زۆرە.

رەنگە شیوەی شیکردنەوهی غەم و جیهانی رشبینی خەیاڵ بۆ خۆی بەلگەیه کی تری شۆرتە کەمی بیت.. ئەو هێندە راستگویانە لە ناو مییدی دەوت، ئەو باسە بۆ خۆی دەبیتە پیش قەرەوێ ئومی و بەرەدەوامیی ژیان بەتەواوی کەمی و بۆنەهاتەکانیهوه.

خه‌يام نهك ته‌نيا تارمايي خستويه‌ته سهر توپ‌ژيكي تاييهت يان به‌ته‌نها خوينده‌واران به‌لكو له زور بابته و لايه‌نه‌وه بالي كيشاوه‌ته سهر شيعر و نه‌ده‌بي كه‌له شاعيرانى نه‌ده‌بياتى ئيترانا وهك حافزى شيرازى و سه‌عدى و مه‌ولانا جه‌لاله‌ده‌يني رومي و زوري تری شاعيرانى گه‌وره و پايه‌به‌رز، به‌لام نهك به‌و په‌رده دادرييه‌ى خه‌يام، نهك به‌و ده‌ست به‌يه‌خه بوونه‌ى خه‌يام... نه‌وه‌تا (حافز) زوريه‌ى زوري وشه و واژه و موفره‌داتى خه‌يام به‌كارده‌با به‌لام له ژيتر په‌رده‌ى ده‌رويشانه و مه‌كته‌بي نه‌ده‌بياتى سوڤينيزمدا.

شه‌رابى خه‌يام و شه‌رابى حافز هه‌ردوو‌كيان شه‌رابن و له ناوى تری دروستده‌كرين و هه‌ردوو‌كيان وهك يهك مه‌ستى و مه‌نگى ده‌ده‌نه بخوره‌كه‌ى. كه‌چى حافز ئوستادانه و ليزانانه ده‌ست بو‌باده و مه‌ى و گوژه ده‌با.. ناسكت له مه‌يگير ده‌پاريتته‌وه، هه‌مان ليوى ناسك و ليوى گوشت هه‌لده‌مژى كه خه‌يام تاسوى بووه، هه‌مان زولف سه‌رى زولف، نيگار و گولزارى خه‌يامى به‌كاره‌يتناوه، نه‌ما شه‌رمى له ده‌ست نه‌داوه، هينده به پيچ و په‌ناو هوشيارانه له (محبوبه) نزيك ده‌بيته‌وه ته‌نها چاوساق ده‌بينيت. ده‌فه‌رموو بزانه چ ده‌لى:

گر از اين منزل ويران بسوى خانهء روم
دگر انجا كه روم عه‌قل فرزانه‌روم
زاين سف گر سلامت بوطن باز رسم
نذر كردم كه هم از راه بيخانه روم

يان ده‌فه‌رموييت:

مادرس سحر در ره ميخانه نهاديم
محصول دعا در ره جانانه نهاديم

يان ده‌فه‌رموييت:

بيا تاگل براقشانيم و مى در ساغر اندازيم
فلکرا سقف بشكافيم و طرح نو در اندازيم
اگر غم له‌شكر انگيزد كه خون عاشقان ريزد
من و ساقى بهمسازيم و بنيادش بر اندازيم

ده‌لى: وه‌رن با ده‌روبه‌ر گولباران و ليوانه‌كانمان تازه‌كه‌ينه‌وه و يه‌خه‌ى ئاسمان دادرين و بيروپراى تازه و نوي گه‌لاله بكه‌ين، نه‌گه‌ر غه‌م و بوته‌هات موپاو له‌شكرى خوي سازكا بو رزاندى خوينى ناشقان.. من و ساقى نه‌گه‌ر ده‌ست به يهك كه‌ين باوه‌ر بكه ريشوو ريچه‌له‌كى له‌بن دينين.

سه‌عديى شيرازى نه‌ويش په‌يره‌وى بوچوونه‌كانى خه‌يامه به‌لام به شيوه‌ى خوي، وهك ده‌لى:

عجز نيست از خاك اگر گل شكفت

كه چندين گل اندام در خاك خفت

واتا جيگه‌ى سه‌رسامى نيهه گول له‌ناو خاكدا بروين چونكه هه‌زاران گوله‌ندام له ژيتر نه‌و خوله دايه. يان ده‌لييت:

سعديا دى رفت و فردا همچنان موجود نيست

در ميان اين وان فرصت شمار امروز را

سه‌عدى واده‌بينى نه‌مروت له ده‌ست رويشت و سبه‌ى له گوردا نيهه، له نيوان نه‌مروت سبه‌يدا نه‌مروت هه‌له و له ده‌ستى مه‌ده.

مه‌ولانا رومي نه‌ويش به شيوه‌ى تاييهت به‌خوي ستايشى سوڤيانه‌ى خوي بو خه‌يام و توانا زانيارى خه‌يام هه‌واله ده‌كا و به ريز و حورمه‌ته‌وه ناوى دينيت، جگه له‌وانه‌ى باسم كردن (فريدالدين عطار) و (ئيمامى غه‌زالى) يش جاروبار هه‌مان وشه و موفره‌داتى خه‌ياميان به‌كاربردووه.

غه‌زالى ده‌فه‌رموييت:

چرخ فانوس خيالى عالمى حيران دراو

مردمان چون صورت فانوس سرگردان دراو

يان عطار ده‌فه‌رموييت:

گرچو رستم شوكت زورت بود

يا چو بهرام در گورت بود

خه‌يام جگه له چوارينه‌كاني چهندين شيعري به زمانى عه‌ره‌بيش وتووه، با وهك زه‌مه‌خشه‌رى به رتيكى و ره‌وانى دان و به توانابى و بليمه‌تیی خه‌يامدا نانیت به‌لام هه‌ر باسى كردووه، دووان له وه‌له‌بستانه (قه‌فه‌طی) له كتاوى (تزهة الارواح و روضة الافراح) دا بلاوى كردووه‌تسه‌وه و له‌وه دوو پارچه‌دا بوچوون و هه‌ناسه‌ى (ابو علاء المعرى) تيدا دياره وهك فهرموويه‌تى:

اذا رجيت نفسى بميسور بلغة
 يحصلها بالكد كفى و ساعدي
 امنة تصاريف الحوادث كلها
 فكن يازمانى موعدي او مواعيدى
 اليس قضى الافلاك من دورها بان
 تعيد الى نحس جميع المساع
 فيا نفس صبرا فى مقيلك ربما
 تحرّ ذراها بانتفاض القواعد

يان ده‌فهرموويت:

ترين لي الدنيا بل السبعة العلى
 بل الفلك الاعلى اذا جاش خاطري
 اصوم عن الفحشاء جهرا وخيفة
 عفافا و افطاري بتقدیس فاطري
 فكم عصبه ضلت عن الحق فاهتدت
 لطرق الهدى عن فيضى المتقاطر
 لان صراطي المستقيم بصائر
 نصبن على وادي العمى كالفناطر

وهك وتمان خه‌يام چهندين كتاوى جو‌راوجو‌ر تو‌مار و نامه‌ى جو‌راوجو‌رى لى وه‌جى ماوه وهك:
 ۱- تو‌مارتيك ده‌رباره‌ى رو‌شن كردنه‌وه‌ى (جه‌بر و موقابه‌له) كه سه‌رجه‌م ۵۲ په‌رپه‌يه و له‌ه لايه‌ن زانباريكي ئەلمانیه‌وه به‌ناوى (وابيك) له شارى پاریس له سالى ۱۸۵۱ز له چاپ دراوه.

به‌ره‌مه‌كاني خه‌يام

به‌يه‌ه‌قى ده‌ليت:

(له دواى نه‌بو عه‌لىيى سينا كه‌س نه‌گه‌يشتووه‌ته په‌له‌ى زانبارى و بليمه‌تى خه‌يام).

شاره‌زوورى ده‌ليت:

(له دواى (بوو عه‌لى سينا) عومه‌ر خه‌يام نه‌يشاپوورى به زانبارى يه‌كه‌م ده‌ناسريت).

قه‌فه‌طى ده‌ليت:

(له زانبارى ته‌ستيره‌ناسين و فه‌له‌كياتدا كه‌سى پينه‌گه‌يشتووه).

عيماده‌ديني قه‌زووينى ده‌لى:

(په‌ل و پايه‌ى زانبارى (حه‌كىمى خه‌يام) له زو‌رباه‌تدا به‌رز و بلنده، بيهاوتا بووه تاييه‌ت

له رووى بيركارى و زانستى فه‌له‌كدا).

ئيبنو نه‌ثير له كتاوى (كامل فى التاريخ) دا كه ده‌گاته سه‌ر باسى رووداوه‌كاني سالى

۴۶۷ك ده‌ليت:

له بنكه‌ى ته‌ستيره‌ناسين و ئاسمان چاوديتري كردندا كه له‌سه‌ر برپيارى مه‌ليكشاي سه‌له‌جوقى

دروستكرابوو كو‌مه‌لييك زانبار و داناي تيدا گلير كرابويه‌وه وهك عومه‌رى خه‌يام و ابو مظفري

ته‌سفه‌رازى و مه‌يموونى كورپى (نه‌جيب)ى واسطى و كه‌سانى دى. نه‌وه كو‌مه‌له زانباره توانيبان

كارى گه‌وره و شايسته نه‌نجامبه‌دن، يه‌كيك له‌وانه (زيج)ى مه‌ليكشايى بووه.

هه‌روه‌ها به‌يه‌ه‌قى ده‌لى:

خه‌يام له زانستى پزيشكدا زه‌برده‌ست و به‌توانا بووه، سولتان سنجه‌رى سه‌له‌جوقى له

منداليدا نه‌خوش ده‌كه‌ويت و خه‌يام ده‌به‌نه سه‌رى كه ده‌پيشكنى و نه‌م ديو و نه‌وه ديوى ده‌كا

له وه‌لامى (ميجرال‌دوله)ى سه‌رۆك وه‌زيراندا ده‌ليت: (ژيانى له مه‌ترسيدايه).

نه‌م قسه‌يه قوله ره‌شيكي كوئيله‌ى ده‌ربار گوئى پيوه‌ده‌بيت و ده‌يگيرتسه‌وه بو سولتان،

ته‌وئيش نه‌وه قسه‌يه‌ى له بيرنارواو تا ده‌مریت خه‌يام ده‌بيزه‌نيت. هه‌روه‌ها به‌يه‌ه‌قى ده‌ليت:

جگه له زانستى پزيشكى له بيركارى و فه‌له‌ك و ميژوودا سه‌رده‌مدار بووه.

- ۲- کتاویک دهرباره یی پروپای (تقلیدس) که له مۆزه‌خانه‌ی نه‌نجومنه‌نی کتیبه‌نایابه‌کاندا له شاری له‌ندهن پارێزراوه.
- ۳- (زیخ‌ی مه‌لیکشاهی.
- ۴- تۆماریک دهرباره‌ی سروشت، به‌یهه‌قی و شاره‌زووری هه‌ردووکیان باسیان لیکردوه.
- ۵- نامه‌یه‌کی درێژ دهرباره‌ی هه‌بوون (الوجود) که به‌ زمانی فارسی نووسیویه‌تی بۆ (فخرالملک‌ی کوری موته‌یدی نووسیوه، له‌ ده‌ستخه‌ته‌ له‌ مۆزه‌خانه‌ی به‌ریتانیا‌دا پارێزراوه.
- ۶- نامه‌یه‌ک له‌ وه‌لامی سی‌ پرسیار که له‌ لایهن محی‌ الدین سه‌بریه‌یه‌ له‌ میسر به‌ ناوی (جامع‌ البدائع) له‌ چاپ دراوه.
- ۷- تۆماریک دهرباره‌ی (که‌ون) که به‌ باسیکی فه‌لسه‌فه‌یی له‌قه‌لم دراوه.
- ۸- نامه‌یه‌ک دهرباره‌ی چۆنیه‌تی ساخته‌ و دزی و فیل و فر له‌ که‌یل و کیشانه‌ی زیر و زیودا، له‌ موزه‌خانه‌ی (گوته) له‌ ئەلمانیا‌دا پارێزراوه.
- ۹- نامه‌یه‌ک به‌ناوی (لوازم‌ الامکنه) دهرباره‌ی گۆرانی وه‌رزه‌کانی ساڵه.
- ۱۰- نامه‌یه‌ک له‌ وه‌لامی قازی (ابو نصر محمد کوری عبدالرحیم‌ النسوری)دا که دهرباره‌ی حیکمه‌تی په‌روه‌رگار ده‌دوێت.
- له‌ دوایدا (نه‌روژنامه) که له‌ دوایه‌دا دۆزراوه‌ته‌وه‌ و یه‌شتا هه‌ر به‌ ته‌ما هه‌یه‌ که کتاوی تری یا چوارینه‌ی تری بدۆزێته‌وه‌.

نه‌روژنامه:

زۆر نییه‌ نه‌روژنامه‌ی خه‌یام دۆزراوه‌ته‌وه‌. برێکیش یه‌شتا پێیان وایه‌ که هه‌ی ئه‌و نییه‌ و ئه‌و نه‌ینووسیوه، له‌ رووی چ لیکدانه‌وه‌ و هه‌لسه‌نگاندیک ئه‌وه‌یان نازانم...

ئه‌گه‌ر هه‌یج شک و گومانیک له‌وه‌یدا نییه‌ که خه‌یام نووسیویه‌ و زۆریش له‌ چاوساقان و ته‌مای سه‌ره‌له‌دان و دۆزینه‌وه‌ی برێکی تری نووسینه‌کانی خه‌یام و پێیان وایه‌ ناکیه‌ت و نه‌شیاوه‌ بۆ دانایه‌کی وه‌ک خه‌یام به‌و ته‌مه‌نه‌ درێژه‌یه‌وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی نووسییه‌ و تۆمار کردووێت.. به‌ هه‌ر حاڵ نه‌روژنامه‌ کتاوچه‌یه‌کی ده‌گه‌من و نایابه، پر له‌ به‌یروپای سه‌یر و زانستی جۆرجۆر، به‌گۆیه‌ی پله‌ی زانیاری ئه‌و حه‌له‌ و ئاداب و نه‌ریته‌ی ئه‌و کاته‌ له‌ ریزی کتاوه‌ نایابه‌کان له‌ قه‌لم ده‌درێت.

له‌ نه‌روژنامه‌دا لیکدانه‌وه‌ی میژوووی ئییران به‌و شیوه‌ی ده‌ریخستوه‌ هه‌سته‌ی ناسیونالیسمی خه‌یام وه‌ده‌ده‌خا که چه‌نده‌ غه‌م و خه‌فه‌ت ده‌خوا بۆ رابوردووی پر له‌ زۆر و ده‌سه‌لاتی میله‌ت و ولاته‌که‌ی، داستان و چیرۆکی زۆر، گفتار و کرداری شاو لێزانانی گه‌له‌که‌ی، به‌یروپای نایینی میله‌تانی ئییران له‌ پێش ئیسلامدا هه‌تا وه‌کو ئه‌فسانه‌ و به‌یگه‌ره‌ و به‌رده‌ی میتالۆژیی تیا گونجاندوه‌، به‌ داستانی نه‌روژوه‌ که چۆن شاهه‌کانی ئییران بۆیان ده‌رکه‌وتوه‌ هه‌تا دوو جۆر خول ده‌خوا و سالییش سه‌رحه‌م سیسه‌د و شه‌ست و پینج رۆژ و چاره‌گێکه‌. ناوی نه‌روژ بۆ یه‌که‌مین جار له‌ لایهن جه‌مشید شاهه‌ دانراوه‌ و به‌ دوا‌ی ئه‌ودا شاکان و ته‌واوی سه‌ر زنجیره‌ی ده‌سه‌لاتی ئییران رۆژی نه‌روژیان لا پیرۆز بووه‌، به‌وه‌وه‌ راناوه‌ستی و دێته‌سه‌ر باوردۆخی چۆنیه‌تی ساختمان و بونیات نانی ساختمان له‌ لایهن شاهه‌کانی ئییرانه‌وه‌ که چه‌نده‌ به‌ تاسه‌ خه‌ریکی ئه‌و کاره‌ بوونه‌ و ئه‌گه‌ر ئه‌و شایه‌ پێی ته‌واو نه‌کرایه‌ت ئه‌وی دوا‌ی ئه‌و دلگه‌رمتر بووه‌ بۆ ته‌واوکردنی.

ئه‌یوانی کیسرا له‌ لایهن شاپوور (ذو‌ الاکتاف)ه‌وه‌ ده‌ست پێکراوه‌ و له‌ لایهن نوشین ره‌وان (نه‌وشیره‌وان)ه‌وه‌ ته‌واو‌کراوه‌ هه‌روه‌ها پرده‌ چه‌ند خاوه‌که‌ی (ئه‌ندیمشک) ئینجا به‌ شیوه‌یه‌کی ورد و له‌سه‌رخۆ دێته‌ سه‌ر باسی ئاداب و نه‌ریته‌ی ئه‌و کتاوه‌ چۆنیه‌تی فه‌رمانه‌وای ده‌سه‌لاتدارانی کۆنی ئییران به‌تایبه‌ت تاج له‌ سه‌رانی ئییران و ده‌لیت: شاکان له‌ زۆر گوناح و تاوان و کرداری ناپه‌سه‌ند و نابه‌جێیان به‌خشیوه‌ و تاوانبار یان سزا نه‌داوه‌، ئه‌مما له‌ سی تاوان چاوپۆشییان نه‌کردوه‌ و توند و تیژی و سفت و سه‌ختیان نواندوه‌:

یه‌که‌م: ئه‌وانه‌ی رازی شاهیان ئاشکرا کردوه‌.

دووه‌م: ئه‌وانه‌ی جنیویان به‌ ئیزه‌دان و په‌روه‌رگار دابووێت.

سیه‌م: ئه‌وانه‌ی له‌ کاتی پێوستدا فه‌رمانیان ئه‌نجام نه‌داوێت و نا فه‌رمانیان لێوه‌شایه‌ته‌وه‌. ئینجا خه‌یامی دانا و سه‌رگه‌شته‌ی زه‌مان ورده‌ ورده‌ له‌ سه‌رخۆ دێته‌ زمان و ده‌گێرێته‌وه‌ و ده‌لیت: له‌ یه‌که‌مین رۆژی نه‌روژدا گه‌وره‌ی (مووبه‌دان) واته‌ مووبه‌دی مووبه‌ده‌کان به‌جل و به‌رگی رازاوه‌وه‌ به‌چه‌ندین جۆر دیارییه‌وه‌ به‌ره‌و ده‌ربار وه‌ری ده‌که‌وێت.. بۆ یه‌که‌مین جار ئه‌م ناهه‌نگه‌ له‌ لایهن که‌نجوسه‌ره‌وه‌ ده‌سته‌ی پێککردوه‌ و تا دواشای زنجیره‌ی ساسانیان یه‌زدوگورد به‌رده‌وام بووه‌.

پیرشالیاری نایینی و سه‌ربن نشینی کۆر و کۆمه‌لی پیاوانی ئایینی زه‌رده‌شت مووبه‌دی مووبه‌ده‌کان به‌ دیارییه‌کانییه‌وه‌ ده‌گاته‌ حزووری شا. کاسه‌یه‌ک زێرینی پر له‌ مه‌ی،

ئەنگوستىيلەيەك، يەك دىنارى شاھى خوسرەوانى، چەپكىك گولە جۆى پىّ نەگەيشتوو (شىرە)، شمشىرىك، تىروكەوانىك، پىتووسىك، ئەسپىك، بازىك و كورپىكى جوانكىلە.

بەدوای ديارى گەورەى مووبەدەكاندا، دەسەلاتداران و پىاو ماقولانى سەرتاسەرى ولات ھەر يەكە بە گوپرە و تواناى خۆى ديارى پىشكەش دەكەن و سەرى سەرسەپەردەگى دادەنوئىن، ئىنجا باسەكانى خەيام دىتە سەر بىروراو بۆچوونى خۆى و دەلىت: (تا پىش دەسەلاتى جەمشىد مرؤف ھىچ جۆرە ئاگادارىيەكى دەبارەى كانەكانى ژىر زەوى نەبوو، نە ئاسنى ناسىو و نە زىو و نە زىر، لە سەردەمى جەمشىد شاو پەيان بە كانى ژىر زەوى بردوو و ئەو دۆزىنەوہى بوو تە ھۆى پەرسەندنى ھىز و دەسەلات و بەربلاوى توانا و ژىان. ئىنجا دىتە سەر باسى زىر و سوودى زىر دەلىت:

زىر بە رۆشناى چاوشادكەرەوہى دلان دەژمىردىت پىاو ئازا دەكا، زانىارىى زۆتر، روخسار گەشاو تر و گەنجايەتى بەردەوام و بىر و ھۆش بەربلاوتر و پىرى و دەدا دەخا، ژىان بەختەو و بەلاى خەلگەو رىزدار و خۆشەويست دەكا. ئىنجا دەلىت: (ئەگەر مندالىك لە جامى زىر پىنا شىرى بەدەتى ئەو مندالە قسەزان و خۆشەويست و لەش و ئەندامى بەھىز و چاوتىر دەپى، ئەگەر ئالغەيەكى زىر پىن لە پىى باز بخرىت ئەو بازە لە راودا ئازا و تىز و چالاکىي چەندىن بەرانبەر دەبىتەوہ.

ئەگەر لەش و ئەندامى مرؤف يان ھەر شتىك بە شمشىرى زىر يان بە زىر برىندار بكرىت زامەكەى زۆر زوو پەيوەست و شوپىنەكەى ھەر ديارى و دەمى ناچىتەوہ يەك... جا باكچان و ژنانى دەولەماندان گوپچكەى مندالەكانىان بە سووزنى زىر كون كەن تا كونكەى سارىز نەبىتەوہ، ئەگەر لە گۆزە و كووپەى زىر ئا و بخورىتەوہ ئەو كەسە تووشى نەخۆشى سك پەنەمان نابىت... ھەرەھا خەيام دىتە شان و با ھووى زىر و سوودى زىر و پلەوپايەى زىر بىّ ئەوہى باسى ئەوانە بكا رەنگە لە خەونىشدا زىر بە چاوانەبىنن و لە لەشىشىان نەخشابىت، بەو حىسابە ھەرچى بەدبەختى و نەخۆشى و بىدەسەلاتى ھەيە لە نەبوونى زىرە، مام خەيام باس دەگۆرى و دىتە سەرباسى كان و توپتەكانى كانى ژىر زەوى و دەفەرمووت: لەسەر ھەر زەويەكدا بىّ بەلگە ئەگەر ئا و مايەوہ و نەرويشتە خواروہ و گلىر بوويەوہ بزائە ژىرەكەى كانى تىدايە.. يا دراي بەفبارىن لە ھەندىك جىگەيدا بەفر نەمايەوہ بزائە ژىرەكەى كانە... يا ئەگەر پەلىك لە پەلوپۆى دارىك خودسەرانە دوور لە پەلوپۆكانى تر بە لايەكى تايبەتدا روا بزائە ئەو دارە بەسەر كانەوہى!

چىرۆك (۱)

رۆژنىك (نوشىن رەوان) - نەوشىرەوان - دەيەوت سەروپشتى بتاشىت، لە كاتى سەرو رىش تاشىندا كابرى سەرتاش دەلى: شاي شايان، كچەكەتم بەدە مارهى بكەم.. كارپىكى وا دەكەم بەسەر دوژمنەكەتدا كە قەيسەرى رۆمە زالت دەكەم. نەوشىرەوان سەرى لە ژىر چەقۆى سەرتاشدا دەبىت ھىچ نالى و خۆى پى رادەگىر دواى سەرتاشىن دەنيرىتە دواى سەرەك وەزىرى بەناوبانگ و داناو لىزان (بوزەر جەمھەر) دا وتەى سەرتاشەكەى بۆ دەگىرپىتەوہ... ئەويش دەنيرىتە دواى سەرتاشا و پى دەلىت: چىت عەرزى شا كردوہ؟. لەو لەمىدا دەلىت: ھىچ.

بوزەر جەمھەر فەرمان دەدا لە كاتى سەرتاشىنى شادا سەرتاش لە كوئىدا راوہستاوہ زەوى ھەلگەنن. ھەر وا دەكەن گەنجىنەيەكى پر لە زىرى فراوان دەدۆزىنەوہ. دىسانەوہ خالى خەيام لە داستان سەرايىدا بەردەوامە و دەلىت: ھاوپىتەكەم ھەيە راستگۆيە و باوهرم بە قسەكانى تى بۆى گىرامەو وتى: لە شارى بوخاردا ژنىكى شىت و ئاوارە لە كۆلانەكانى شاردا دەگەراو خەلگەكەش سەريان دەخستە سەرى، رۆژنىك لە مالىكدا جلويەرگى جوان و زىر و خشلىكى فراوانى لەبەر دەخەن و دەپرازىننەوہ و پى دەلىن وا بەشوى دەدەن، ژنەكەى خۆى بەو زىر و زىو و خشل و بەرگەوہ دى شىتەيەكەى لەسەر پەرى و ھاتەوہ سەرخۆى و بوو بە ئافرەتىكى سروشتى.

ئىنجا مام خەيام ھەر وا داستان و چىرۆكى سەرتاشمان بۆ دەگىرپىتەوہ و دەلى: ئەگەر گەورە پىوان لە كاتى دروست بوونا لەگەل خىزانىيانا پشتوئىنى زىر پىان لە پشتدا بىت دەبنە خواوہنى كورپىكى بەتوانا و جوان خاس و زىت و زىرەك و چاكترىشە پارچە زىرپىك بە بىشكەى مندالەوہ بىستىن كاتىك لە بىشكەو گروگالدايە.

ھەر وا لە چلىكەوہ دەپەرىتەوہ سەر چلىكى دى و ھەر سەير و سەمەرەيە و دەپىرپىتەوہ دەلىت: ئەنگوستىيلە (كلكەوانە) رۆل و ھەيەتتىكى فراوانى ھەيە لەسەرتاسەرى ژيانا بۆ ئەوانەى كە لە پەنجەى دەكەن، بى گومان ئەنگوستىيلە شتىكى جوان و پەسندە، نەشياوہ گەورە پىوان و دەمپاسان لە پەنجەياندا نەبىت.. خەيام پىى وايە يەكەمىن كەس ئەنگوستىيلەى لە پەنجەى كردوہ و بەكارى ھىتاوہ جەمشىد شابوہ.

بەكارھىتانى ئەنگوستىيلە نىشانەى دەمپاسىيە، ئەوہى دەمپاست و ئازابىت بەخشىنى لى دەوہشپتەوہ، مرؤفى بەخشندەش دەگاتە پلەى دەسەلات و توانا.. نامەيەكى مۆركراو گەلىك لە

نامەپەكەى بى مۆر و بېنىشان پەسەندترە. حەزرەتى سەلىمان ئەنگوسىيلەكەى گوم كىرد، زۆر لە دەسەلاتىشى لە گەل لە ناوچو، كاتىك پەيامبەرى خىواى (محمەد) سەلاوى خىواى لىبىت نامە بە ناوبانگەكەى بۆ (يەزدگورد) نووسى مۆرى پىنە نەبوو ئەوئىش گەوجانە نامەكەى درىوہ و تەوويەتى: نامەى بى مۆر وەك سەرى بى كلاًو واىە.

زانايان وتوويانە شمشىر و پىنوس هەردوو كيان لە خزمەتى ئەنگوسىيلەى شاھ دان. جۆرى ئەنگوسىيلەش فراوانە، بەلام شاكان هەردوو جۆريان بەكاربردوہ و نىگىنى ئەنگوسىيلەكانيان يان ياقوت بوہ يان پىرۆزە. ياقوتىش جگە لە ئەماس بە هىچ شتىكى تر لە تراش نادىت. دەگىرپنەوہ پەيامبەرى ئىسلام (سەلاوى خىواى لىبىت) لەشەرى خەندەقدا ئەنگوسىيلەكەى لە پەنجەدا بوہ نىگىنەكەى ياقوت و دوو ھەزار دىنار نرخی بوہ.

دوہەمیان پىرۆزە كە ھەلگەكەى لە چاوپىسان دەپارىزىت و خەونى ھەلجە و بەلجە (كابوس) نابىت.

چىرۆكى (۲)

ئەسكەندەرى مەكدۆنى پىش ئەوہى جىھان بگىت خەونى سەرسەرى دەدى، لە يەكەى لەو خەونانەدا دەبىنىت ئەنگوسىيلەكى لە دەستىدايە نىگىنى بەسەرەوہ نىبە كاتىك خەوہكەى بۆ ئەرستۆ دەگىرپنەوہ بۆ لىكەدەتەوہ كە ئەم جىھانە دەگرىت و وەچنگى دىنى، بەلام بۆ خۆت هىچ سوودىكى لى وەرناگرىت.

ھەروا دەگىرپنەوہ رۆزىك يەزدگورد دوا شاى ساسانى ئەنگوسىيلەكەى لە پەنجەدا دەبىت تىرىك دى و دەدا لە نىگىنى ئەنگوسىيلەكەى دەشكىنى، كەسىك نەيزانى ئەو تىرە لە كۆپنەوہ ھات و كى ھاويشتى؟.. وەك زانراوہ تاج و تەختى خرايە ژىر سى ئەسپى سوپاى ئىسلام.. سەرئەنجامىك ئاشەوائىك كوشتى.

دىسانەوہ خالو خەيام لە شەكرباراندا بەردەوامە دەلەت: مەمەد ئەمىن كورى ھارونە رەشىدى خەلىفەى عەباسى لە نىكى حەوزىكدا دانىشت و ئەنگوسىيلەكەى لە پەنجەدا دەبىت و پەيوەستە لە پەنجەدا سوورى دەدا و ئەم بەيتە شىعەرە دەخوئىتەوہ:

نفلق هاماً من رجال أعرّة
علينا و هم كانوا اعقّ و أظلما

لەو كاتەدا يەكەى لە كەنەزەكانى توورە و ئالۆز دەبىت، هىچى بەدەستەوہ نابىت تىگرىت ئەنگوسىيلەكەى تىدەگرىت. ئەنگوسىيلە دەكەوتتە ناو حەوزى مەرمەرەوہ ھەرچەندە بۆى دەگەپىن، ئاوەكەى خالى دەكەن، ئەنگوسىيلە نادۆزنەوہ، لە نىكى ھەمان حەوزدا (طاهرى) كوئىر سەرى دەپىت!

نەرزنامە پر لە داستان و رووداوى تام و چىژدار تا بە وردى پەرەكانى ھەلدەيتەوہ زۆرتر گىراو پەسەندتر دىتە بەرچا، ئەگەرچى زانستى ئەو ھەلە بە گوىرە پەلى زانىارى ئەمپۆى مرۆف شتىكى ئەوتۆ نىبە ئەمما خوئنەر دەخاتە بىر كەنەوہ.. خەيام وەك دوو براىەكى تىژبال بە لوكتە لە فرىن داىە و بە گوىرەى زانستى ئەو ھەلانە گەلىك لە پىش و وردەكارتر بوہ... بەو پەرى لىزانىيەوہ زۆرشت ھەلدەسەنگىنى و دەبختە بەرچاوى خەلكى ئەو دەمە كە زۆر لەو قسانە بەلاى نەخوندەواران و كۆلكە زانىارانەوہ بەتاوان دەزانرا.. ئەو مورشىدانە وەك پىرىكى رۆشنىر و نەترس زانىارىيەكانى روون كەردوہ..

خەيام دىتە سەرباسى گولە جۆى تەر و نەگەيشتو دەلەت: شاھەكانى ئىران پەيوەستە پىنگەيشتنى گولى جۆيان بە فالى خۆشەختى زانىوہ و بە نىشانەى ناو و بووژانەوہى خەلكى برسى و بەسەرچوونى زستان، بۆيە مووبەدى مووبەدان بە دىارى بردوويەتى بۆ شاى وەلات. ئىنجا دەلەت: جۆ نانە و جۆ دەرمانە. بۆيە زۆرەى زۆرى پىاچاكان نانى جۆيان بە خواردىنى سەرەكىيى جۆيان داناوہ، پەيامبەرى ئىسلام فەرموويەتى: نان نانى جۆيە، ھەر كەسىكى پى قانەى بوہ و تىرى پىخوار بەختەوہرە. وەك دەزانىن خواردىنى دلخواى پەيامبەران بوہ. نانى جۆ خوئىن پاك دەكاتەوہ. گەلىكەى درم و نەخۆشى لە لەش و بەدەنا لەناو دەبات و دەبىتە رىشەكەندنى بىست و چوار جۆر نەخۆشى. دانايانى عىراق ناوى جۆيان ناوہ (ئاوى پىرۆز) ئىنجا مامە خەيام دەكەوتتە ناوھىنانى ئەو نەخۆشىيانە كە جۆ لە ناو دەبات: كۆكە، گرانەتا، تاى دەم دەم، دلئەنگى، سىل، بۆ جەرگ باشە، بۆ وشكىيى گەدە و رىخۆلە، تىنوويەتى درۆينەى بەردەوام لەناو دەبا، بۆ پاراستنى ھىلكەى گون لە درم، سافى سىنە، دەردى بندەست، كاركردى گەدە و جگەر، پەيوەست بوونى پىشە و پەلوپۆ، يان بۆ لەجى چوونى دەست و پى و جومگە، بۆ چاك بوونەوہى سووتان، بۆ نەخۆشىيى (نەقرەس)، كرم كوشتنى نىو گەدە و رىخۆلە و زۆر شتى تر.

ئەورۆكەش ئەمە سەلمىندراوہ كە نانى جۆ گەلىك لە نانى گەم سوودبەخشتىر و بەرەواجترە، لە زۆرەى كۆگا و رستورانەكانى جىھاندا نانى جۆيان بەشىوہى جۆراوجۆر داناوہ و بەستەبەندىش كراون نرەكەشى لە نانى گەم گرانترە... ئەم سوودبەخشىيى جۆيە

وتەى يەككىك لى ھاۋرېئىيە كانم دەخاتەۋە بىر كە وتى: خۇايبە!.. ئاۋى جۆى (بىرە) ئەۋەندە خۇشە داخۇ خۇدى جۆ چەندە خۇش بېت..؟ مېنىش لى ۋەلا مېدا وتم: كە ئەۋەندە كەر نېيىە ملىۋنەھا ساللە بەۋ شېۋە عاشقى زارى جۆيە، خۆ لى روى كەرپەتەۋە نېيىە ۋە نەبوۋە بەۋ شېۋە لى ھەزە كەيدا بەردەۋامە.. ئەگەر رات لى سەر بېت ھەر ئىستا دەلېم شەلتاننىكت بۆ بېن ۋە سەرى تېنە!..

چېرۆك (۳)

بېستومە (ھورمز) شا باۋكى خوسرەۋ (يەككىكە لى شاھە كانى ساسانىيان) رۆژىك بەلای پارچەپەك جۆى سەۋزا دەگوزەرېت، ئاۋر لى پايئەكەى دەداتەۋە ۋە ئاۋى لى دەدەردېت.. دەلېت: برون جامىك ئاۋم لى ۋە ئاۋە بۆ بېن تا بېخۆمەۋە، كە خواردىيەتى وتى: ئەۋ ئاۋە پېرۆزە ۋە شېفا بەخشە، ماندوبى ۋە دەردېنېت، ئاسايش دەبەخشېت ۋە تەندروستى مەۋق تا سالى داھاتوۋا دەپارېزېت.

ھەرەھا دەلېت: ھەزەرتى ئادەم لەبەر ئەۋە لى بەھەشتدا گەنى قەدەغى خوارد لى بەھەشت ۋە دەرنرا.. پەرۋەردگار گەنى كرده خۇزاكى ھەرچى دەخوارد تېرى پى نەدەخوارد، شكاتى خۆى گەياندە پەرۋەردگار، خاۋەند (جۆى) بۆ نارد ۋە كرىبە نان ۋە خواردى ۋە نازا ۋە تېر بوۋ.

ئىنجا مام خەيام دېتە سەر باسى شمشىر، شمشىر پاسەۋانى دەسەلاتە، پارېزەرى ۋە لاتە، ئەگەر شمشىر نەبېت شىرازە تېككەچېت، مەۋق بە نرختىن گەۋھەرىك لى دلى زەۋبىيەۋە ۋە چىگى ھىناۋە (ئاسن) بوۋە، جەمشىد شا لى ئاسن شمشىرى سازان. زۆر چاك جوان ۋە زەرىفە بە دەست ۋە ئەندامەۋە بەلام ھېچيان ناگاتە بېكەۋتنى شمشىرا، ئەم جېھانە بى ئاسن ۋەك گەنجىك ۋە اىيە بى پىاۋەتى، بەرژەۋەندى سەرتاسەرى مەۋق ۋە گەلان ۋە رەگەزەكان لى ترس ۋە ئومېدايە زۆر كەس شمشىر دەۋەشېنېت بۆ بەدەستھېنانى ئاۋاتەكانى زۆر كەس خۆى لى شمشىر دەپارېزېت تا سەرى تېدا نەچېت ھەرەھا پەيامبەرى ئىسلام سەلاۋى خاۋى لېبېت فەرموۋىيەتى: دەر كەۋتنى بىرورپاى ئىسلام ئاۋراى شمشىر بوۋە، ئىنجا لالۆ ھۆمەر وردتر دېتە باسى شمشىر دەلېت: ئازابى ۋە خوين ھاۋلف ۋە دوۋانەن، پىاۋى نازا تا خوين زۆرتەر بېرېزېت بى باكتەرە ۋە نازاترە.. ئەمەش چەند جۆر نېۋى شمشىرى باشن: - يەمانى، ھىندى، قەلى، سلىمانى، نەسىبى، مەرىخى، موار، بەحرى، دېمەشقى، مېسىرى، حنىفى، ۋە قەراجورى.

خالۆ خەيام لى شمشىرەۋە دېتە سەرباسى تېرۋەوان.. لى سەرەتاۋە دەلېت: پەيامبەرى ئىسلام (صلى الله عليه وسلم) فەرموۋىيەتى: (علموا صبيانكم الرمايه و السباحه) - مېندالەكانتان فېرى مەلەكردن ۋە تېر ۋە كەمان ھاۋزېتن بېكەن.

يەكەمېن كەسېك تېرۋەمانى بەكارھېنا (كىومەرث) شا بوۋ كە لى داركەمانەكەى ۋە لى پېشەش تېرەكەى دروست كرىبوۋ بە دواى ئەۋدا (ئارەش) - ئارەشى كەمانگېر) بە دواى ئەۋدا بارامى گۆر كە كلكى پەيكانەكانى چوار پەرە لېكردبوۋ كە دېھاۋېشت گىزەى دەھات.

چېرۆك (۴)

لى سامى نەرمانيان پىرسى ئەرى ئەى ھەمېشە سەر كەۋتوۋ ۋە سالار نېشانەى رازاۋەبى سۇپا ۋە لەشكر لى چىدايە..؟ لى ۋەلا مېدا ۋە تۋوۋىيەتى: شەر كرىدن بە تېرۋەمان.

دەلېن رۆژىك لى راۋدا بارامى گۆر كە بەلایى نۇعمانى كورى (موزېر) ۋە دەبېت دوۋ بالئندە بە ئاسمانەۋە دەبن لى يەك ساتدا ھەردوۋىكىان بەردەداتەۋە خوارى. نۇعمان پېى دەلېت: ئەى كورى شا! تا جېھانە تېر ھاۋزېتېكى تىرى ۋەك تۆ بە خۆيەۋە نابىنېت.

خەيام لى باسى تېر ۋە كەمانەۋە دېتە سەر (بېنوس) ۋە دەلېت: زانايان بېنوسىيان بە ئارايىشگەى توانا ۋە دەسەلات داناۋە، پېنوس بىسكەى لى كەدانى بەرد بۆ پۆلايە، سەرئەنجام رۆشنايى ھەلگېر سېنە.

دەگېر نەۋە شاھەكى ملھور ۋە شەرەنگېز يەككىك دىنېرېتە سەر شاھەكى تر ۋە بە پەيكەكەى دەلېت: ئەم شمشىرەى دەدەيتى ۋە ھېچ نالىيەت. كابرا دەپرا ھەرۋادەكا كە شا فەرموۋى بوۋ.. شا كە شمشىرى روت لەبەر دەستى خۆيدا دەبېنېت بە ۋەزىرەكەى دەلېت: ۋەلامى چى بەدەينەۋە..؟ ۋەزىرەكە پېنوسىك دەداتە پەيكەكە ۋە دەلېت: ۋەلامى ئەۋ شمشىرە ئەم پېنوسىيە بېدە بە شاكات.

شاى ملھور لى ۋەلامەكەى بە وردى تېدەگا كە پېنى دەلېت زانبارى ۋە زانست گەلىك لى شمشىر پېنوسىتەرە، بۆ بەردەۋامى دەسەلات.

خالۆ خەيام ۋاز لى پېنوس دىنى ۋە دېتە سەر باسى ئەسپ ۋە زەرافەتى ئەسپ ۋە دەلېت: ھېچ جوانىيەك لى رەگەزى چوارپاياندا ناگاتە جوانى ۋە قەۋارە ۋە (تناسب) لى لەشى ئەسپ. (لە لايەن ئەناتومى ناسانەۋە دواى جوانى ۋە (تناسب) لى لەشى مەۋق ئەسپ پەلى دوۋەمە).

په يامبهري نيسلام (صلى الله عليه وسلم) فرموويه تي: (الخير معقود في نواصي الخيل) وانا بيت و بهر كهت به ناو چاوانى ته سپه و هيه. له كوند له ئيرانا به ته سپيان و تووه (باگيان). روميهه كان و توويانه (باپا)، تورك و توويه (ههنگاوند). عه رهب و توويه تي (بوراق) ي سهر زه ي.

كه پخوسره و شاي ساساني و توويه تي: له دام و ده ستگا و ده سه لاتما هيچ شتيكم به نه ندازه ي ته سپ لا گرنك و خو شه ويست نييه. خوسره ي په رويز كاتيكا (شه و ديز) يان هينا تا سوارى بيت (شه و ديز) ته سپه به ناو بانگه كه ي خوسره ي په رويز بوو كه له ههنگامه ي شيرين و فره ادا ناو ي هاتوه) پيش نه وه ي سوارى بيت و توويو: نه گهر مرؤف به لاي په روه دگار وه جيگه ي ريز نه ده بوو ته م جبهانه ي پنه ده به خشى و له ته سپ باشت نييه بويه نيمه سوارى ده بين چونكه ته سپ سه روپه ي چارپايانه.

و تراوه نه وه ي ريزى ته سپي لانه بيت به ي ريزى و بيحورمه تيبه وه سه رد نه يتته وه! نيمامى عه لى فرموويه تي: (ما خلق الله الفرس الا ليعتز به الانسان و يذل به الشيطان).

وانا په روه ردگا ته سپي خولقاندوه، له بهر خو شه ويستى مرؤف و سه رشوړى شه يتان. عه بدولاي كورى طاهير و توويه تي: (ركوب الفرس احب الي من ركوب عنق الفلك). نوعمانى كورى مونذير و توويه تي: (الخيال حصون رجال الليل ولولا الخيل لم تكن الشجاعه اسما يستحق به الشجاع) وانا ته سپ قه لاو شوهرى پياوانى شه وه، نه گهر ته سپ نه ده با نازايى نه ده بوو نيويكي په سه ند و پيكه و توو بو نازايان).

خه يامى بليمه ت له باسى ته سپه وه ديتته سه ر باسى (باز) و ده فرموويت: باز هاوراز و ده مسازى شاو گه وه پياوانه.. بو خو يشى به شاي بالنده كان دانراوه. هه لو له باز گه وره تره به لام ناگاته خو و خسله تي بازا، باز هاورى و هاوراي شاكانه. ده لين: نه گهر بازيك رووى به لاي شاوه چهرخان نه وه ده گه يه نييت كه نه شايه به زويه كي زوو ولا تيكي تر ده خاته ژير چه پوكييه وه، نه گهر له كاتى فريندا سه رى به ره و خوار گرت نه و كاركي دلته زين ديتته سه ر شا، نه گهر له ناسمانا له گه ل بازيكي ديدا به شه ر بيت نه وه شه پيكي خويناوى روو ده دا.

ده لين: ماهان شايه كي گه وره و زورزان و هوشيار بوو روژنيك چاوى لى ده بيت بازه وانه كه ي بازه كه ي به سه ر ده سته و هيه و بو خو يشى شاو ده خواته وه.. فرمانيدا سه د قه مچى ليبدن. كبرا هه رچهنه نالاندى كه زورى تينوو بووه بى سوود بوو.. تا شا رايگه يانند

كه باز هاوده مى شايه، هاوراوى شايه، نه شياوه تو نه وه نده بى ريزانه لى بنواړي. نه و قه مچيانه ت نو شى گيان بيت.

پاشان مامه خه يام دانا و زاناي زه مان ديتته سه ر باسه (خه ياته كه ي) كه باسى شه راوه. واده ست بيده كا: دانايانى ميژوو (جالينو س، سوكرات، يوكرات، بووعه لى سينا، محمدى زه كرايى رازى) و توويانه له شه راو سوو ده خستر نييه و نه بووه بو له ش و نه دامي مرؤف، به تايه تي شه راوى تيرى تال و روشن و ساف. ته م جوړه شه راوه غه م و په ژاره له ده روونا له ناو ده با، نينسانيش قه لو و خواردنى قورس و ناسان شى ده كاته وه، رووخسار سوور، پيستي له ش ناودار و روشن، هوشيارى زورتر ده كا. چارچنو ك به خشنده و ترسنو ك نازا ده كات.

شه رابى تي كه ل: بو نه وانه ي ژانه سه ريان هه يه و مهنگ و خومارن نارام به خشه، به لام سك ده په نمييت. نه گهر له گه ل گوشت و به هاراتدا بخوريتته وه باشته.

شه رابى ترش: بو نه وانه باشه گه ده يان گه رمه به لام تواناي پياوه تي كه م ده كاته وه له گه ل شرينى بخوريتته وه باشته. شه رابى ژير تيشكى هه تاو له هه رچى شه راو هه يه گه واراتره، سافى خوين ده گوړيت، له گه ل ريواس و سماق و هه ناردا بخوريتته وه نه و نازاره ي ناييت.

شه رابى ميژو: نه گهر زور تي كه ل نه كراييت خراو نييه، ژانه سك پيكيدينى، باشته له گه ل خه ياردا بخوريتته وه.

شه رابى خورما: له ش قه لو ده كا، تام و چيژى ناخوشه، باشته له گه ل ناوى هه ناردا بخوريتته وه.

چيرؤكى شه راو:

له ميژوودا نوو سراوه پاشه يه ك له ناوچه ي (هيرات) دا ژياوه به ناوى (شميران) گه ليك به توانا و ده سه لات، سويا و سامانيكى زورى هه بوو، ده ربارى جو لانگاي ثومرا و ليزانان و ده سه لاتداران بووه، له وه ده روا له توخم و نه ته وه ي جه مشيد شاي به ناو بانگ بوويت كورپيكي گه ليك نازا و دلير و تير ناويژيكي ناودارى هه بوو، روژنيك شا و ده سته و دايره كه ي له نينو باخيكا سه رگه رمى قسه و توويژو دهن له پر بالنده يه ك له ناسمانه وه له نزيكيانه وه ده نيشيتته وه كه تبي ده نوارن سه ر ده كه ن ماريك نالاه به گه ر دنيا و په يوه سته ده كو شيت پتوه ي بدا.. شا روو ده كاته كوره كه ي و ده لى: نا. ده ي! ياد ه ست و تيرت و ه ديكه ين و سه رى نه و ماره م بو بگره به نيشان و نه و بالنده يه

رزگار که .. کوپه تیره ده‌هاویژی و سه‌ری مار ده‌پیک و بالنده رزگار ده‌بی و دووسی جار به ناسماندا به دوری شاو خه‌لکه‌که‌دا ده‌سوورپیتته‌وه و ده‌دا له شه‌قه‌ی با و بۆی ده‌رده‌چیته. دواي سالیك له هه‌مان رۆژدا هه‌مان بالدار به‌سه‌ریانه‌وه چه‌ند ده‌ور ده‌دا پاشان له نزیکیان‌ه‌وه ده‌نیشیتته‌وه، چه‌ند جار ده‌نووک له زه‌وی ده‌دا دیسان ده‌فپړی و ده‌پړا.

شا ده‌لی پیموایه ته‌وه هه‌مان بالنده بوو که پارسال له ماره‌که رزگارمان کرد، وا ده‌زائم دیاریی بو هیناوین، برون برانن چی هیناوه ..؟ که ده‌رون جگه له دوو سی تو و زیاتر هیچی تر وه‌دی ناکه‌ن .. دووسی دانه تووه‌که دیننه لای شا .. شا ده‌نیریتته دواي دوو سی دانا و چیرۆکه‌که‌یان بو ده‌گیپرتته‌وه، بریار ده‌ده‌ن ته‌وه دوو سی تووه بنه‌ن (بنیژن) تا برانن چی لی سه‌وز ده‌بیت.

زور ناخایه‌نیته نه‌مامیک سه‌ر له زه‌وی وه‌ده‌ردیتیت، دواي ماوه‌یه‌ک په‌لوپۆی لی بلاو ده‌بیتته‌وه، گه‌لای فراوان دایده‌پۆشی، باخه‌وان و گه‌لا ده‌باته خزمه‌تی شا، هه‌رچی ده‌کۆشن و ورد ده‌بنه‌وه تا ته‌وه ده‌مه گه‌لای وایان وه‌دی نه‌کردوه .. زور ناخایه‌نیته بۆلی زۆری پیوه شوپ ده‌بیتته‌وه، شا و دانایان ده‌رۆنه سه‌یری و سه‌رسامانه تییی ده‌نوارن و نه‌زان ته‌وه چ جوړه به‌ر و میوه‌یه‌که بۆله سه‌وزه‌کان ره‌ش بوونه‌وه و دانه دانه‌ی ده‌که‌ونه سه‌ر زه‌وی، سه‌ره‌نجام تیده‌گه‌ن که به‌ری ته‌وه داره ته‌وه‌یه که ده‌بیینن. بریاریناندا ناوی ته‌وه بۆلانه بگرن و بجه‌نه نیتو گۆزه‌یه‌که‌وه تا برانن چی به‌سه‌ردیت دواي ماوه‌یه‌ک باخه‌وان دیسانه‌وه هاته‌وه خزمه‌تی شا و وتی: کوپه‌که بۆ خۆی ده‌کولیت؟! شا رۆیشه‌سه‌یری کوپه، نواری وا کوپه بی ناگر بۆ خوی ده‌کولیت و ملق ده‌دا. به باخه‌وانی وته هه‌ر که له کولان که‌وت ناگادارم بکه.

باخه‌وان دواي ماوه‌یه‌ک نواری ناوی ناو کوپه‌که ساف و بی گه‌رد وه‌ک یاقووتی سوور وایه .. به هه‌را خۆی گه‌یانده شا .. شا هاته‌وه سه‌یری کوپه .. سه‌لماندیان که سه‌ره‌نجامی ته‌وه میوه‌یه ته‌مه‌یه که ده‌بیینن. چاکه؟ خراپه؟ ژه‌هره؟ نازانن ..! بریاریناندا پیاویتی تاوانبار که بریاری مردنی به‌سه‌ردا دراوه له‌وه ناوه‌ی بده‌نی تا برانن که چی وه‌سه‌ردیت؟ جامیکیان پیداو خواردییه‌وه، زۆی نه‌کیشا کابرا هاته پیکه‌نین و چه‌قه‌نه لیدان. رووی کرده شاو بی ترس و چه‌که‌ر وتی: جامیکتی ترم بده‌نی .. هه‌ر چیم لیده‌که‌ن بیکه‌ن، پیاو خۆ هه‌ر ده‌مریت .. جامی سییه‌میشی خوارده‌وه که‌میک مه‌نگ بوو. له جامی چواره‌مدا خه‌وی لیکه‌وت، به سه‌هینیدا به خه‌به‌ر هاته‌وه هینایانه خزمه‌تی شا. لپی پرسی: نا ده‌ی بزائم چۆن چۆنین بوو ..؟

- نازانم چیتان بۆ بگیتمه‌وه، نازانم چیتان ده‌ر خوارد دام به‌لام هه‌رچی بوو گه‌لیک نایاب بوو .. یه‌که‌مین جامی توژه‌کیک تال هاته دم. هه‌ر ته‌وه‌نده رۆیشه‌ته خواره‌وه هه‌ستمکرد نیازم به جامیکتی دی هه‌یه که خوارده‌وه هه‌ستم به چالاکتی و سه‌رحالی و به‌خته‌ورییه‌کی فراوان کرد گه‌یستمه ته‌وه باوه‌ره که جیاوازییه‌کی ته‌وه توّم له‌گه‌ل توّدا نییه زۆری نه‌خایاند خه‌وم لیکه‌وت.

شا له تاوانه‌کانی خۆش بوو. ئینجا سه‌لماندیان شه‌راب گه‌واراو سه‌زگاره. به‌وه شپوه شه‌راو خوارده‌وه بلاو بووه‌وه و ناویای تری ناوچه‌ی (هیرات) تا به ته‌مپۆ هه‌ر جیهانگیره. لیره‌دا لالۆ خه‌یام باسی شه‌راوه (حه‌یاته‌که‌ی) ده‌پرتته‌وه سه‌رمه‌ست و وه‌ستا کارانه دیتته سه‌ر باسی جوانی و جوانی په‌رستان و ده‌لیت:

دیتنی روخساری جوان نیشانه‌ی به‌خت و جه‌خته .. ته‌وه که‌سه‌ی چاوی به شوخ په‌یکه‌ران و نازه‌نین روخساران که‌ویت وه‌ک وایه ته‌ستیره‌ی خۆشه‌ختی خۆی بوو ده‌رخستوو بیته. جوانی وه‌ک کراسیکتی بوون لی په‌رژاوی نیتو سنووقه که له‌به‌ر ده‌کریت بۆنه‌که‌ی له‌ناو خه‌لکیدا بلاو ده‌بیتته‌وه .. ته‌وانه‌ی په‌روه‌دگار جوانی پیاداون ته‌ستیره‌ی به‌ختیان گه‌شاوه‌تره، ته‌وانه‌ی جوان ره‌فتاریشیان جوانه، هه‌تا وه‌کو په‌یامبه‌ری ئیسلام سه‌لاوی خوی لیبیت فه‌رموویه‌تی: (اطلبوا حاجاتکم من حسان الوجوه) واته له جوانه‌کان داوی نیازتان بکه‌ن.

ده‌گیتره‌وه عه‌بدووللای کوری تاهیر رۆژیک له یه‌کیک له فه‌رمانده‌کانی تووره‌ ده‌بی و بریاری سزادانیکتی سه‌ختی ده‌دا. هه‌رچی ده‌کۆشیت له تاوانی خۆش بیته ده‌سته‌به‌رداری نالۆزی و بریاره‌که‌ی نابیت. ئافره‌تیکتی یه‌که‌جار جوانی هوشیار و زیره‌ک خۆی نایه‌وه بۆ رۆژی دانیشتنی له‌گه‌ل خه‌لک و خوادا .. به‌سه‌رو رووی داپۆشراوه‌وه رۆیشه‌ته دیوانی عه‌بدووللا و وتی:

- قوربان ته‌وانه‌ی هه‌یانه ده‌بی بیده‌ن. ته‌وانه‌ش ده‌توانن ده‌بیت به‌خشن.

عه‌بدووللا زانی ژنه بۆچی هاتوه، له وه‌لامیدا وتی:

تاوانی ناسیاره‌که‌ت له‌وه زۆرتره واتۆ تیی گه‌یشتوویت.

ژنه وه‌لامیدایه‌وه: قوربان خاتری من له‌وه تاوانه زۆرتره!

عه‌بدووللا به‌سه‌رسامییه‌وه وتی: خاتری تو بۆچی ته‌وه‌نده زۆربیت. تازه بۆ پیتوایه که به‌وه ته‌ندازه‌یه زۆره ..؟ ئنجا ژنه په‌چه‌که‌ی له‌سه‌ر رووخساری جاد و نامیزی هه‌لگرت و وتی: له‌به‌ر ته‌مه ..

عهبدوئلا وتی: خو وهلا راست دهکەى.. ئەو رووخساره جوانه ئەوه دیتنى له تاوانى ناسیاوه کهت خوښم!!

دهگێرئەوه رۆژێک سولتان مەحمودى غەزنەوى که یەشتا نەبووبوو یە سولتان له راو دیتەوه له دەرهوى شاردە مێرد میندالێکی وەبەرچاو دەکەوێت گەلێک جوانکیله و زەریف بووه.. جوانیى کورپه سەرئى راده کیشی و فەرمان دەدا کورپه لیبهوه نزیك که نهوه. له کورپه دەپرسیت:

- تۆ کورپى کبیت..؟

- باوکم مردوو. تەنھا دایکێکم هەیه له فالانە جینگەیه.

ئەمیر کورپه له گەل خویدا دەبا و له دەربارا بەپیتی رەسم و رەوالی ئەمیرزادەکان جلوبەرگی زەربافتی جوړاو جوړی له بەرە کەن و فیڕی نووسین و سوارکاری و ئەوهی شایستەى کورپىکی دەربار بێت بۆی دەکەن.

سولتان به کورپه راکه یاندبوو هەموو رۆژێک پێش ئەوهی هەر کارێک بەکەم دەبیت چاوم بە رووخسارى تۆ کەوێت! ئیتر ئەوه کاروبی شەهى کورپه بوو. شا له خەو هەلدهستا که چاوى هەلدههینایهوه کورپه دەدیت. رۆژ به رۆژ مەیلی سولتان دەربارهى کورپه زۆرتر و پەرهى دەسەند.. وای لیبهات تاوێک بى کورپه ئۆقرەى نەدەگرت. کورپه تەمەنى گەیشته هەژده و بە چەندین بەرانبەر جوانی و زەرافەتى درەخشانتەر بوو. رۆژێک کورپه درەنگ هاته خزمەتى سولتان. سولتان لهو درەنگ هاتنه توورپه و ئالۆز بوو.. بەتوورپه بوونەوه گوتی:

- هەتیو تۆ بۆ خووت لى گۆراوه؟.. من تۆم له کۆینەوه گەیاندهته ئەم پله و پایه؟. کهچی وا رەفتار دەکەى؟.. کورپه له وهلامى سولتانا وتی:

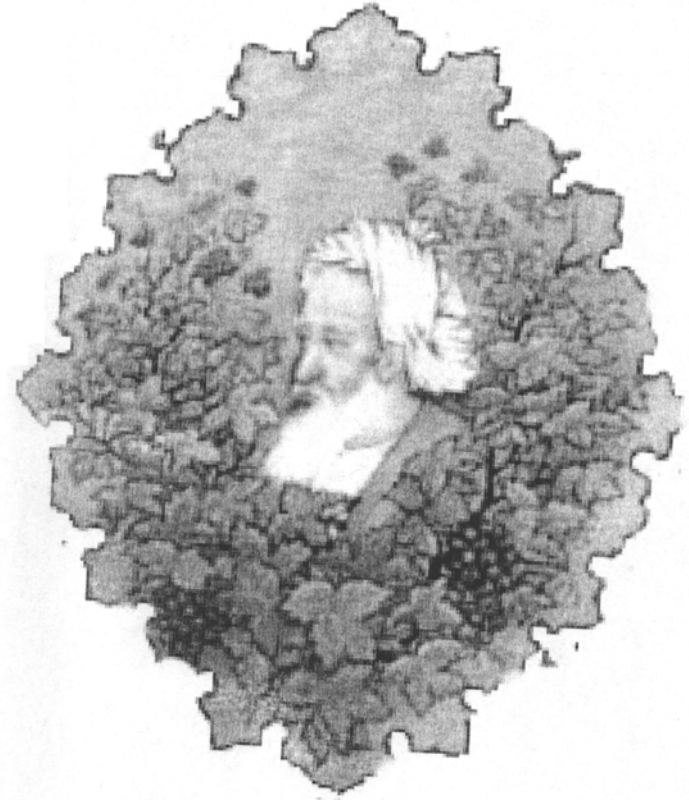
- ئەوهى سولتان دەیفەر مووێت هەر هەمووی راسته و جەواهیره. من له ناو خوولا گوم و شاراوە بووم. سولتان به دەستی خوێ دۆزیمیهوه، ئەم ژيانەى تیبیدام له سایهى سەرى سولتانە، ئەما ئەمانه هیچ منەتێکی وای تیدا نییه!

سولتان له بەر زاتی خوێ ئەمەى بۆ کردووم. من تەماشاکای شام ئەگەر شا تەماشاکای خوێ برازیمیتەوه. هیچ منەتێکی تیدانیه.. بەنده له بەنده گیدا تامردن بەردەوامم. له وهلامى زیرەکانەى کورپى شاد بوویهوه و نافەرىنى کرد.

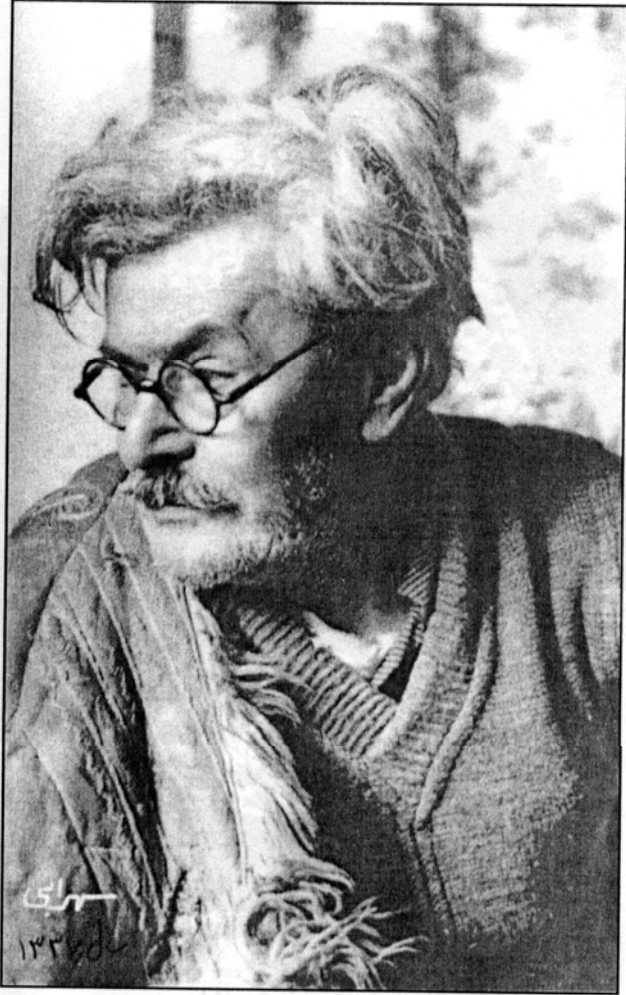
هەلبژاردەيەك لە چوارينەكان

فيئتز چيرالد
1883 - 1809

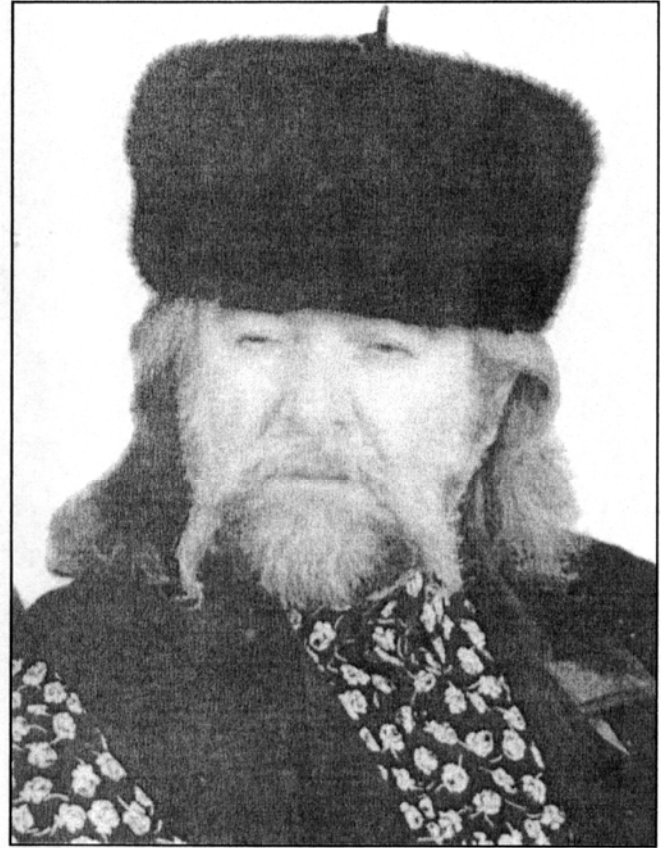
خەيام

به هزاد
1883
1966 - 1900

نہ جمهد صافی
1977 - 1897

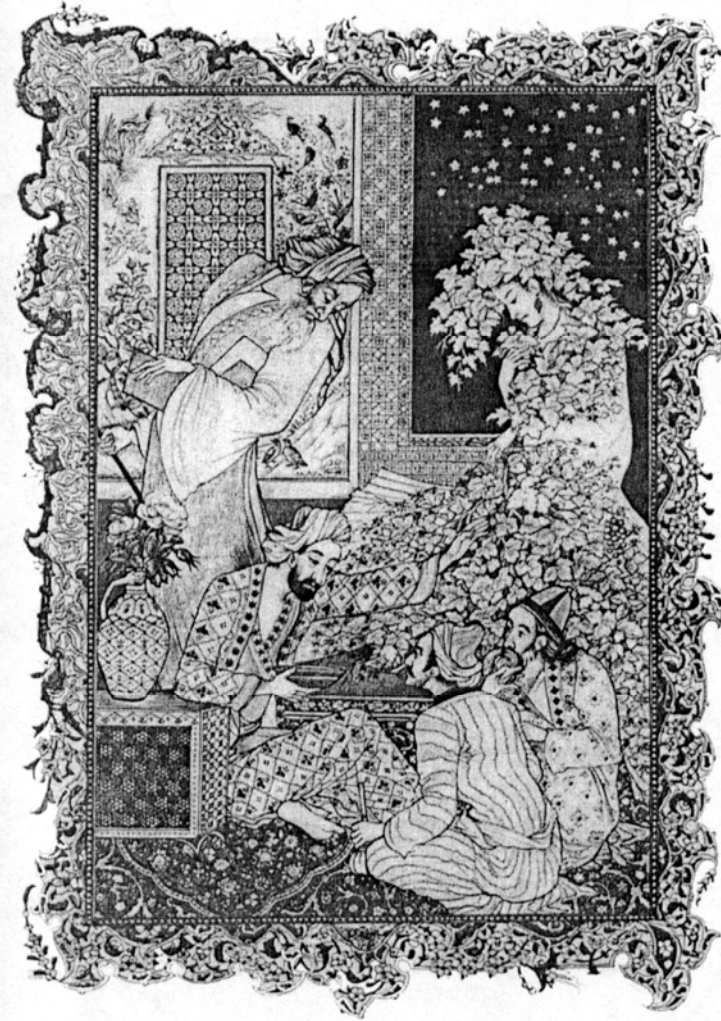

خوسره و جاف

أمشب جام يك منى خوايم کرد
خودرا بدو جام می غنی خواهم کرد
اول سیّ طلاق عقل و دین خوايم داد
پی دختر رزرا بزنی خواهم کرد

You know, my friends, how bravely in my house
For a new marriage I did make carouse
Divorced old barren reason from my bed,
And took the daughter of the vine to spouse.

ئەم شەو هیئەندە دەخۆمەوێ تا سنووری بیّ خەبەری
ئەبیوانی هۆش دەرووخینم دەرو دەروازە و پەیکەری
سیّ بەردە لە لەپی تێفکەری دەنیم و
کچی کۆلمە سووری تری هەلەدەبێتێرم بەهاوسەری

افسوس که سرمایه زکف بیرون شد
وز دست اجل بسی جگرها خون شد
کس نامد از انجھان که پرسم از وی
کا حوال مسافران دنیا چون شد

Yet Ah, that spring. Should vanish with the Rose!
That Youth's sweet-scented manuscript should close!
The Nightingale that in the branches snag,
Ah, whence, and whither flown again, who Knows?

برا تومیدم، داخه کهم تۆماری ژینم درپا
له داخی رووداوی مردن، سوتام له ناور گلپه و گرا
نهمدی بو جاریک که سیک له وی بیتته وه
تا پرسم چۆنه گوزهرانی نهو خه لکه له ویرا...؟

توبه مکن از می اگر ت می باشد
صد توبه نادمات در پی باشد
گل جامه در آن و بلبان نعره زنان
در وقت چنین توبه رواکی باشد؟

I indeed, indeed, Repentance oft, before
I swore --- but was I sober when I swore?
And then and then came spring, and Rose –in- hand
My thread – bare penitence apieces tore.

گهر بتوانی توبه مه که .. تا ده توانی
نه شیاوه توبه بیته مایه ی پریشانی
من که نه او نازی نازداران بمهه ژینی
نای چند زوو ده گه مه مهرزی په شیمانی

جامی است که عقل آفرین میزندش
صد بوسه ز مهر بر جبین میزندش
این کوزه گرد برچین جام لگیف
یسازدو باز بر زمین میزندش

Said one among them, "Surely not in vain,
My Substance from the common earth was ta'en,
That H who subtly wrwght me into shape
Should stamp me back to shapeless earth again?"

وَجَامٌ يَرُوقُ الْعَقْلَ لَطْفًا وَرَقَّةً
ويَهْفُو عَلَيْهِ الْقَلْبُ مِنْ شِدَّةِ الْحُبِّ
تَفَنَّنَ خَالِقُ الْوُجُودِ بِصَنْعِهِ
وَيَكْسِرُهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى الدُّرْبِ

ئاوینه‌یه، رخسار و رو خوی تیا دهنوینی
چارى مه‌سته دونیا‌یه هه‌سته، نیو نیگای دت دوینی
ئه‌ری نالییه‌ی گوزه سازی گه‌ردون
جوانی بو ده‌سازینی و شیتانه ده‌پشکیتینی؟

خیام که خیمه‌های حکمت میدوخت
در کوره غم فتاد و ناگاه بسوخت
مقراض اجل طناب عمرش چو برید
فراش قضا برایگانش بفروخت

Khayyam, (the tentmarker) who used to sew tents of Philosophy
Has fallen into the furnace of distress and suddenly been Burned.
The scissors of the death-hour have cut the rope of his life
Broker fate has sold him for nothing.

سووتا له غه‌ما ئه‌وی مایه و تفاقى بوو
خۆ ئه‌وی زانست بوو خه‌یام چاوساقى بوو
چه‌قۆى مردن به‌نى زیندوویی بری
سه‌ر ئه‌نجام بی ناونیشانی سه‌ر باقى بوو

چون لاله بنوروز قدح گیر بدست
با لاله رخی اگر ترا فرصت هست
می نوش بخرمی که این چرخ کهن
ناگاه ترا چو خاک گرداند پست

As then Tulip for her wonted sup
Of heavenly Vintage lifts her chalice up,
Do you twin offspring of the soil, till Heav'n
To Earth invert you like an empty cap.

کن کالشقاتق ممسکا کاسا لدی الند
یروز مع وردیة الوجنات
واشرب فانک سوق تصبح کالثری
ضعة بسیر الدهر ذی الذکبات

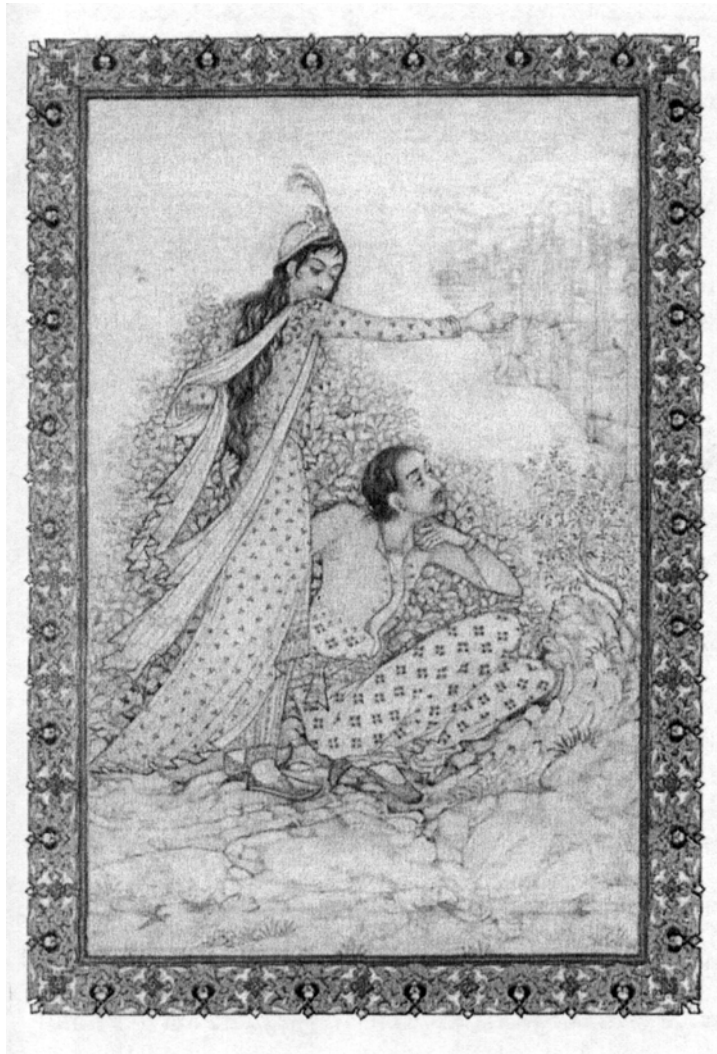
با گولالهی نه ورروز پینکی نه رخنه وانی
تیکه لی رو خساری جوان بیت نه گهر بتوانی..
بخره وه.. ها کا نه م کونه سه رایه..
توفان دایبوشی ته وای جوانی

چون جود ازل بود مرا انشا کرد
برمن ز نخست درس عشق املا کرد
وانگاه قراضه ریزه قلب مرا
مفتاح در خزائن معنی کرد

The Vine had struck a fibre: which about
If clings my Being let the Dervish flout;
Of my Base metal may be filed a key,
That shall unlock the Door he howls without

حین جود الاله فاض برانی
ویدرس الغرام قدما حبانی
ولقد صاع من قراضة قلبی
بعد هذا مفتاح کنز المعانی

نه زهل له میته قلبی دانام و خشتی رستم
نه لفویبی نه وینی فیتر کردم و تیی گه یشتم
دل می کرده کللی هز و ناره زوو
که روانیم له ژیر گونا حا کوما وه ته وه پشتم

بر چهره گل نسیم نوروز خوشست
 در صحن چمن وی دل افروز خوشست
 آزوی که گزشت هرچه گوئی خوش نیست
 خوشباش وزوی مگوکه امروز خوشست

Ah, but my computations, people say,
 Have squared the year to human compass, eh?
 If so, by striking from the calendar
 Unborn To-morrow, and dead yester dar

يحلو لدى النّيروز في الزّهر النّدي
 ويروق في الرّوض الحيا الشائق
 الامس مرّ فما يروق حديثه
 فاهنا و داغ امسا فيومك رائق

شنه‌ی بای نه‌وروزه گول دینیتته سه‌ما
 خوشبه .. به‌وی که ده‌بینی له‌به‌ر ده‌ما
 نه‌و ساته‌ی تبادای نامان نه‌روا به‌ فیرو
 رابویره .. نامان .. روژگار کورته و ته‌مه‌ن نه‌ما

تا چند اسیر رنگ و بو خواهی شد
واندر پی هرزشت ونکو خواهی شد
گرچشمه زمزمی دگر اب حیات
اخر بدل خاک فرو خواهی شد

How long will you remain the captive of colour and perfume?
And how long will you pursue each fair and ugly one?
Even if you were fountain of zamzam or the water of life
In the end you must disappear into heart of the dust.

حتى م انت اسير للون و الطعم الشم
ومقتف كل زين و كل شين مذمم
فان تكن ماء عين الحياة او بشر زمزم
ستودع الرمس حتما لدى القضاء المحتم

تاكهى كهيل و مهدهوش و سهرمهستى
كزيلهى هز و شهيداو .. جوان په رستى ..?
ناوى زينده گانيش گهر بنوشى
سهر شه نجام دوو چارى تاكامى بنهستى

ان قصر كه جمشيد در او جام گرفت
اهو بچه كرد و روبه ارام گرفت
بهرام كه گور ميگرفتى همه عمر
ديدى كه چگونه گور بهرام گرفت

They say the lion and the lizard keep
The courts where Jamshyd gloried and drank deep:
And Bahram, that great Hunter the wild ass
Stamp o er his Head, but cannot break his sleep.

يالبهرام كيف كان يصيد ال
وحش من قبل غدوة ورواحا
فانظر الان كيف قد صاده القبر
وامسى لا يستطيع براحا

شه كوشكهى جه مشيد تبادا راي دهوارد به سهرخوشى
ناسكى تيا زاوه، داي گردوه بى دهنكى و .. خاموشى
بارام په يوهسته راوچى گوربوو .. گورى ده كرد .
ديت وا بارام گور گرديه خوو خوول داييوشى .

ایدل چو حقیقت جهان هست مجاز
چندین چه بری خواری ازین رنج دراز
تن را بقضا سپارو بادرد بساز
کاین رفته قلم ز بهر تو ناید باز؟

Oh heart, as in truth the world is but a delusion
Why grieve so much at this dearth of kindness?
Give thyself up to fate and befriend thy sorrow,
For this pen will not retrace its writing for thee.

حقیقة الكون لیست عند ناظرها
سوی مجاز ففیم الهم و الالم
فجار دهرک و اخضع للقضاء فلن
تطبق تبديل ما قد خطه القلم

نهی دل نهم گیتییه گهردون بونیانی داناوه
ناوا نییه واتیهی دهگهی.. غهم بجهره نهولاره
تیکهلی غهم و دهردو.. روداوه
له میژا ههرچی. نووسراوه... دلنیابه نووسراوه!!

مقصود ز جمله افرینش مائیم
در چشم خرد جوهر بینش مائیم
این دائره جهان چو انگشتری است
بی هیچ شکی نقش نگینشی مائیم

The object of the entire creation are we;
In the eye of reason the power of vision are we.
This circle of the universe is like a ring;
Undoubtedly the engraving upon its stone are we.

نور البصيرة نحن في عين الحجي
وكذلك نحن القصد من ذا العالم
هذا الوجود قد استدار كخاتم
والنقش نحن بفص ذاك الخاتم

پان و پۆر و بهربلاوه نهه كهونه
به بهنی رهنكاو رهنك چنراوه نهه تهونه
شاگوئی قالیی ههزار رهنگی.. نیمهین
بیسهلمینه. نهمه بز خوئی باوه پریکی كهونه

دوری که در آمدن و رفتن ماست
اورا نه بدایت نه نهایت پیداست
کس می نزند و می درین معنی راست
کاین آمدن از کجا و رفتن بکجاست

Of the circle within which is our coming and our going
There is neither beginning nor end to be seen,
No man breathes a true word of this mystery
Whence this coming whither this going

لَيْسَ لَذَا الْعَالَمِ بَتْدَاءٍ
يَبْدُو وَلَا غَايَةَ وَحَدًّا
وَلَمْ أَجِدْ مَنْ يَقُولُ حَقًّا
مَنْ أَيْنَ جَنَّتْنَا وَأَيْنَ نَعْدُو

نم گیتییه ههوارگهی نههریمه و ناهوره
سه‌ره‌تای نه‌زانراوه و پایانی‌شی دیاره دووره
که‌سیک نه‌هات راسته‌قینه بلی. . هوی
نم خیل به‌ره و خیل به‌ره و ژوره.

انگس که زمین و چرخ و افلاک نهاد
بس داغ که او بردل غمناک نهاد
بسیار لب چو لعل و زلفین چومشک
در طبل زمین و حقه خاک نهاد

He who built the earth, the wheel and the spheres
Has set many a burn on our sorrow stricken heart.
Many ruby lips and many musk-like tesses
Has he placed under the surface of the, earth and
Into the vessel of its dust.

كَمْ لِلَّذِي بَسَطَ الثَّرَى وَبَنَى السَّمَاءَ
مَنْ لَوْعَةٍ بِقُلُوبِنَا وَعَذَابٍ
كَمْ مِنْ شِفَاهٍ كَالْعَقِيقِ وَطَرَّةٍ
كَالْمَسْكَ أَوْ دَعَهَا حِقَاقَ تَرَابٍ

نهو که‌سه‌ی شیراز‌ی جغزی زه‌وی داناوه
دونیایه غم و هه‌زار تاوانی لی و ه‌شاهه
هه‌زاران لیوی سوور و زولفی ره‌شی
له‌ژیر خه‌رمانی خولا داپوشاوه

سرمست بمیخانه کذر کردم دوش
پیری دیدم مست و سبونی بر دوش
گفتم ز خدا شرم نداری ای پیر
گفتا کرم از خداست می نوش خموش

And lately, by the tavern door agape
Came shining through dusk an angel shape
Bearing a vessel on his shoulder; and
He bid taste of it; and twas the grape!

دخلت فی الحانِ نشوانا و کان به
شیخ علی متنه کوز و قد سکر
فقلتُ هلا من اللة اعتراک حیا
قال احسها فهو یعفو واترک الهدرا

کهیل و سهرحال رووم کرده دهرگای مهیخانه
پیریکم دی گوزیه مهیی.. لهسه شانه
وتم.. پیری دانا.. کوا شهرمی خوا..؟
وتی.. وسبه خوا بهخشنده و گهوره و میهربانه

۱۲۰

چون عهده نمیشود کسی فردارا
حالی خوش کن تواین دل شیدارا
می نوش بماهتاب ای ماه که ماه
بیار بگردد و نیابد مارا

But see! The rising moon of heaven again
Looks for us, sweet-heart, through the quivering plane:
How oft hereafter rising will she look
Among those leaves—for one of us in vain!

لتن جالست من نهواه عمراً
وذقت جمیع لذات الوجود
فسوف تفارق الدنيا کان
الذی شاهدت حلم في هجود

کام سبهی..؟ کییه دهئیت وهک و تراوه وایه..!
رابویره دل سهر پرو لیوان لیوی.. سهودایه
فرسهته مانگهشه.. بخوره وه.. دلنیابه
سبهی مانگ به دواتا گهری.. توی وه گپرنایه

۱۱۹

از حادثه جهان آینده مترس
وز هرچه رسد چونیست پاینده مترس
این یکدمه عمر را غنیمت بشمار
ازرفته میندیش وز آینده مترس

Dread not the events of pregnant time.
Fear not what may come, for it is not lasting.
Spend on enjoyment this one present moment.
Regret not what is passed and fear not what is to come.

عاد السَّحَابُ عَلَى الْخَمَائِلِ بَاكِياً
فَالْعَيْشُ لَا يَصْفُو بَدُونَ الصَّرْخِ
هَذَا الرِّيَاضُ الْيَوْمَ مِنْتَزُهُ لَنَا
فَلِمَنْ رِيَاضُ رِفَاتِنَا هِيَ فِي غَدِ

داهاتوو رووداوی بخه نه و لاوه
نهو ترس و توقیانه چاو و راوه
فرسه ته نه م ژیا نه که هه ته
رابوردوو گوزه شت .. خو شبه ... سبه ی نیش ت له بو ماوه

پیری دیدم بخانه و خماری
گفتم ندهی ز رفتگان اخباری!
گفتا می خور که همچو تو بسیاری
رفتند و خبر باز نیامد باری

I saw an old man sleeping the sleep of intoxication,
The house of body swept clean of the dust of consciousness,
Having taken wine, lying drunken and helpless
And praying: "god is king"

و شیخ بنوم السُّكْرِ مُغْفِرٍ رَأَيْتُهُ
وَلَمْ تَبْقَ فِيهِ فِطْنَةٌ وَ شَعُورٌ
حَسَاها وَ اغْفِي وَ هُوَ نَشْوَانٌ قَائِلاً
إِلَهِي لَطِيفٌ بِالْعِبَادِ غَفُورٌ

پرسیم له پیری مه بخانه نشین
کوا له کوین نه وانهی وانین...؟
وتی بخوره وه زوری وه ک نیمه
هاتن و چوون و له ویرابی خه بهر له ژین

این چرخ که با کسی نمیگوید راز
کشته بستم هزار محمود و ایاز
می خور که بکس عمر دوباره ندهند
هر کس که شد از جهان نماید باز

With me along the strip of herbage strown
That just divides the desert the sown,
Where name of slave and sultan is forgot
And peace to Mahmud on his golden throne!

الدَّهْرُ مَا صَافَى امْرَأَ كَلًّا وَ كَمَّ
مِنْ عَاشِقٍ اَرْدَى وَمِنْ مَعْشُوقٍ
مَنْ مَاتَ لَا يَجِي لَعْمَرُكَ مَرَّةً
اٰخِرَى فَبَادِرٍ وَاِحْسُ جَامٍ رَحِيْقٍ

تَم چه رخه خوینی هزارانی رشتووه
چه کینکه هزاران (خوله) و (همه) ی پی کوشتووه
باده هه لده. بخوره وه. کام دووباره..?
باوهر بکه تهوی رژیی.. رویشتووه.

شادی بطلب که حاصل عمر دمی است
هر زره زخاک کیقبادی و جمی است
احوال جهان واصل این عمر که است
خوابی و خیالی و فریبی و دمی است

Seek not for happiness, for the sum life is breath;
Each atom is a part of some kaikobad or jamshid.
The state of the word and the remaining part of you a breath.
dream, a fancya deception, a breath. Is a

خَلَّ اِهْنَاءَ فَعْمَرْنَا نَفْسٌ وَّ مِنْ
جَمَشِيْدَ ذَرَاتُ الثَّرَى وَّ قِبَادِ
لَيْسَ الْوَجُوْدُ وَّ عُمْرُنَا الْفَانِي سُوِي
وَهْمٍ وَّ تَضْلِيْلٍ وَّ حَلْمٍ رِقَادُ

رابویره زیانمان کهم و سهرده میتکه
تهو خۆلی ژیر پییه پاشماوهی قوباد و جه میتکه
سهرتاسه ری ژین و گوزه رانی
ورپنه و خهو و خه یال و ته میتکه

ای همنفسان مرا زمی قوت کنید
وین چهره کهریا چو یاقوت کنید
گر فوت شوم بباده شوئید مرا
وز چوپ رزم تختهء تابوت کنید

Ah, with the grape my fading life provide.
And wash my body whence the life has died,
And lay me, shrouded in the living leaf,
By some not unfrequented garden-side.

اجعلوا قوتی الطَّلا واحیلوا
کهریاء الحدودِ للیاقوتِ
واذا میتَ فاجعلوا الراح غُسلی
ومنَ الکرمِ فاصنعوا تابوتی

ئهی هاوړپییانی نزدیک و دوورم
هر نیوډن مایه شادی و سرورم
مردم.. نامان بهمه می بمشون
له داری تری بسازن تابوت و ته ته شوړم

خیام اگر ز باده مستی خوشباش
با ما هرکی اگر نشستی خوشباش
چون عاقبت کار جهان نیستی است
انگار که نیسی چو هستی خوشباش

Khayyum, if you are intoxicated with wine, be glad,
If you are sitteng with one beautiful like the moon, be happy
As the end of all things is non existence,
Assume that you are not and happy that you still exist.

خیامُ طبُّ انْ نلتَ نشوةً قرقف
وحبک وردی الحدود وصالا
ان کان عاقبة الوجود هی الفنا
فافرض فناک و عیش سعیدا بالا

خه یام مهستی مهی بهو بو خوت رابویره
خوشبه له گهل نازداریکا تو خوا خوتی پی بسپییره
گهر ناکامی زینده گی تیکرا تیا چون بیت
له وی گهری.. به زمی خوت له ایرا بگپیره

یاران موافق همه از دست شدند
درپای اجل یکان پست شدند
خوردیم زیك شراب در مجلس عمر
دوری دوسه بیشتر زما مست شدند

For some we loved, the loveliest and the best
That from his vintage rolling time has prest,
Have drunk their cup a round or two before
And one by one crept silently to rest.

اری کلّ خِلَانِ الْوَفَاءِ تَفَرَّقُوا
فَبَيْنَ صَرِيحٍ لِلرَّدَى وَ قَتِيلٍ
شَرِبْنَا شَرَابًا وَاحِدًا غَيْرَ أَنَّهُمْ
بِهِ تَمَلَّوْا مِن قَبْلُنَا بِقَلِيلٍ

ئەوی ھاویری و نازیزم بوو خو ئەمان لیتره
نەیهک و نەدووان. برۆ هەزاران بۆمیرە
تییکرا لە یەک گۆزە دەماخواردەوه
زوو مەست دەبوون و دەیانوت: خۆت بە خوا بسپیتره

در دهر هر آنکه نیم نانی دارد
از هر نشست آشیائی دارد
نه خادم کس بود نه مخدوم کسی
گوشاد بزی که خوش جهانی دارد

Whoever on this earth possesses half a loaf
And a nest suited for his abode,
Whoever is no mans slave and no mans master,
Let him live content, for his existence is a blissful one.

مَنْ كَانَ نَصْفُ رَعِيْفٍ فِي الْحَيَاةِ لَهُ
وَمَسْكَنٌ فِيهِ مَشَاوُهُ وَ رَاحَتُهُ
لَمْ يَغْدُ سَيِّدٌ شَخْصٍ أَوْ غَلَامٌ فَتَى
فَهَنَّهُ فَلَقْد رَاقَتْ مَعِيشَتُهُ

ئەوی خاوەنی لەتیک نان و قومی دۆیە
چوار دیوار و سیوهری سهری هی خۆیە
سەرفه‌رازی مرۆڤە لەوه دایە
نە پیاوی ئەو و منە و نە پیاوی تۆیە

من بنده عاصیم رضای تو کجاست
تاریک دلم نور صفای تو کجاست
مارا تو بهشت اگر بطاعت بخشی
این مزد بود لطف و عطای تو کجاست

Oh thou, who man of baser earth didst make,
And ev'n with paradise the snake:
For all the sin the pace wretched man
Is black with Mans forgiveness give and take!

انا عَبْدكَ الْعَاصِي فَأَيْنَ رِضَاكَ
وَلَقَدْ دَجَىٰ قَلْبِي فَأَيْنَ سِنَاكَ
أَنْ كُنْتَ تَمْنَحُنَا الْجَنَانَ بِطَاعَةِ
يَكُ ذَا لَنَا بِيَعَا فَأَيْنَ عَطَاكَ

منی گیروده‌ی تاوانی تهم زینه
گهر به نویژه‌وه بمبه‌خشی که‌ی به‌خشینه؟
مامه‌له‌یه، سه‌ریه‌سه‌ره، ته‌وه سه‌ودایه
سه‌وداش نیشانه‌ی چاو نه‌پوشینه

هر سبزه که برکنار جوئی رسته است
 گوئی ز لب فرشته خوئی رسته است
 پا بر سر سبزه‌ها بخواری نهی
 کان سبزه ز خاک لاله روئی رسته است

And this delightful herb whose living green
 Fledges the river's lip which we lean...
 Ah, lean upon it lightly! For who knows
 From what once lovely lip it springs unseen!

كُلُّ عَشْبٍ يَبْدُو بِضَفَةِ نَهْرٍ
 قَدْ نَمَا مِنْ شِفَاهِ ظَهِيٍّ أَعْرٍ
 لَا تَطَا وَيَحْكُ النَّبَاتُ احْتِقَاراً
 فَهَوِ نَامٍ مِنْ مَزْهَرِ الْخَدِّ نَضْرٍ

هر گولاله و گه‌لا و گولیک روای لیوی ناوه
 وهك گه‌نه‌مووی روخساری جوانیکی لاوه
 نامان! به پاریزه‌ده هه‌نگاری بنی
 بزانه ره‌گه‌یان له‌نیو گلینه‌ی چاره.

ایدوست بیا تا غم فردا نخوریم
وین یکدمه عمر را غنیمت شمیریم
فردا که ازین دیر کهن درگذریم
با هفت هزار سالگان سربسیریم

Ah, my beloved, lill the cap that clears
To day of past Regret and fyture fears:
To - morrow! Why to - morrow I may be
Myself with yesterday's seven thousand years.

هَلُمَّ حَبِيبِي نَتْرِكْ اَلْهَمَّ فِيْ غَدٍ
وَ نَعْنَمُ قَصِيْرَ الْعُمْرِ قَبْلَ فَوَاتٍ
سُنْزَمُعُ عَنِ ذِي الدَّارِ رَحَلْتَنَا غَدًا
بِسَبْعَةِ اَلْاَفِّ مِنْ السَّنَوَاتِ

هاورپی! لاوهنی غه می سبهینی خواردن
ههله نه م ده می ژیا نه بو رابواردن
سبهی له م کونه سه را وده درچو وین
چ یه ک روژ و چ ههزار سال ژماردن

می خوردن من نه از برای طربست
ز بهر نشاط ترك دين وادبست
خواهم که به بیخودی بر آرم نفسی
می خوردن و مست بودم زین سبب است

My drinking is not for the purpose of enjoyment,
Nor for frivolity nor from indifference to religion and morality
I want for a while to be free from myself,
That is the reason for my drinking and my intoxication

لَمْ أَشْرَبِ الرّاحِ لِاجْلِ الطَّرْبِ
أَوْ تَرَكَ دِيْنِي وَأَطْرَحِ الْاَدَبِ
رُمْتُ الْحَيَاةَ دُونَ عَقْلِ الْحِظَّةِ
فَهَمْتُ بِالسُّكْرِ لِهَذَا السَّبَبِ

ناخوموه له بهر بهزم و رابواردن
یان له بهر دژ به ثاین و چیژی مهی خواردن
مهستی دهوی دهردی دهر و نمه، یاران
عالمه میکه خو به خواردهوه سپاردن

آناکانکه میحط فضل و اداب شدند
 در جمع کمال شع اصحاب شدند
 رهزین شب تاریک نبردند برون
 گفتند فسانه ای و درخواب شدند

The Revelations of devout and learn'd
 Who rose before us, and as prophets burn'd
 Are all but stories, which awoke from sleep
 They told their fellows, and to sleep return'd

إِنَّ الْأَلِيَّ بَلَّغُوا الْكَمَالَ وَاصْبَحُوا
 مَا بَيْنَ صَحْبِهِمْ سِرَاجُ النَّادِي
 لَمْ يَكْشِفُوا حَلْكَ الدِّيَاغِي بَلْ حَكُوا
 اسْطُورَةً ثُمَّ انْشَبُوا لِرَقَادِ

نهوانه‌ی سهر بن نشینی کۆری زانیارین
 له بهزمی یاراندا لاله و مؤمیکی دیارین
 له تاریکستانا ژیان و هه‌لدیپان
 پرو پوچیان وت و مه‌نگی خه‌وی شه‌رمه‌زارین

ایکاش که جای ارمیدن بودی
یا این ره دوررا رسیدن بودی،
کاش از پی صد هزار از دل خاک
چون سبزه امید برومیدن بودی

Oh that there was a resting place!
Or that we might reach the end of this long path!
Oh that there was a nope for us to rise again
After a hundred thousand years like grass springs from
The boson of the earth,

أَلَا لَيْتَ الشَّوَاءَ يَكُونُ أَوْ أَنْ
يَكُونُ لَنَا انْتِهَاءً فِي الْمَسِيرِ
وَلَيْتَ لَنَا وَإِنْ سَلَفَتْ قُرُونٌ
رَجَاءً أَنْ سُنْدُبْتُ كَالزُّهْرِ

مردن به دوامه و هیه که و توره ته شوینم
ده زانم چو اردیواری خۆله نارامگا و نوینم
خۆزگه دواي سه د سال له ژئیر خۆلا دووباره
تۆ بلیی وهك جوزهی ئومید سهر وه دهه ریینم؟

تا هشیارم طرب زمن پنهانست
چون مست شوم در خردم نقصانست
حالی است میان مستی و هشیاری
من شادم از آنکه زندگانی انست

As long as I am sober enjoyment is hidden from me,
And when I am intoxicated there is imperfection in my reason
There is a state midway between intoxication and sobriety
I am a slave of that state for that is life

إذا ما صحوتُ عَدِمْتُ الهنا
ومهما سكرتُ فقدتُ النُّهي
ولكنُ بينهما حالة
هي العيش و القلب رِقُّ لها

که هوشیارم کولیک غممه له سهر شانه
سهرخوش دهم هوشم گیز و پهرتشانه
به ندهی نهو هلهم نه مهست و نه هوشیارم
نهو تام چیژه.. رازی راسته قینهی ژبانه

نیکی وبدی که در نهاد بشر است
شادی و غمی که در قضاو قدر است
با چرخ نکن حواله کاندر ره عقل
چرخ از تو هزار بار بیچاره تراست

And that inverted bowl we call the sky,
Wherunder crawling coop'd we live call the sky,
Lift not your hands to it for help it
As importantly rolls as you or I.

حَسُنُ الامور و قُبِحها من نَحونا
وَمَنْ القِصا فَرِحُ و حزنُ مُدْنفُ
لاتعزُ الافلاكِ تلكَ فانما
او هي بشرع الحبِّ منك و اضعفُ

چاکه و خراپه و نهه ههلس و کهوته
شایی و شین و گریانه تیکه لئی ریکه وته
گلهیی له گهردوون بوج ده کهی؟
نهویش بو خوی دووچاری سهه د کاری چهوته

گردست دهد ز مغز گندم نانی
وز می دومی ز گوسفندی رانی
با لاله رخی و گوشه بستانی
عیشی بود این نه حد هر سلطانی

Here with little bread beneath the bough,
A flask of wine, a book of verse and thou
Beside me singing wilderness
Oh, wilderness paradise enow!

ان نلت من حنطة رغيفاً
وكوز خمر و فخذ شاة
وكان الفی معي بقفز
فقتُ بدأ عيشة الولاية

نه گهر بلویت نان و دویهک، تیکه نانی
یا پلی گوشت... مهی و خوانی
له گهن جوانیکدا گوزهران
نایگورمهوه به دهربار و توانای سولتانی

۱۴۴

چون چرخ بکام یک خردمند نگشت
تو خواه فلک هفت شمر خواهی هشت
چون بادی مرد وارزوها همه هشت
چه مور خورد بگور و چه گرگ بدشت

As the wheel revolves not according to the wish of any wise man
You may count spheres seven or, if you like eight,
As you must die and abandon all desires,
What if you are devoured by ants in the grave, what
If by wolves in the desert?

ان كانت الافلاك ضد ذوي البصائر جارية
ان شئت قل هي سبعة أو شئت عد ثمانية
واذا رحلت غداً و حلفت الاماني باقية
فلياكلنك نمل قبرك او ذباب البادية

لهو روزهی را گهردوون چهقی فهله کی دانا
بی چاره هاته دونیاوه زانیار و دانا
گهر ناکام همر ژیر لیفهی مردن بیت
چ گورگ بیخوا... یان یخکی لهناو ژانا.

۱۴۳

انروز که توسن فلک زین کرونند
وارایش مشتری و پروین کرونند
این بود نصیب ما زدیوان قضا
مارا چه گنه قسمت ما این کردند!

I tell thee this when strating from the goal
Over the shoulders of the flaming foal
Of heavn parwin and mushtari they flug
In my predestind plot of dust and soul

نهو رۆژهی وا رهخشی فهلهکیان زین کرد
پرشنگ و جریوهیان دابینی گه لایوژ و پهروین کرد
له تومارا نوسرا من ده بیّت و اجم..
ئیتر بو منیان ههوالهی کۆمهلی بی دین کرد..؟

این کهنه رباط راکه عالم نامست
وآرامگه ابلق صبح و شامست
بزمیست که وامانده صد جمشید است
قصریست که تکیه گاه صد بهرام است

Think in this batterd caravanserai
Whose doorways are alternate night and day,
How sultan after sultan with his pomp
Abode his hour or two, and went his way.

نهم چوار دهوره ههپوژاوه جیهانی ناوه
ههوارگهی تاریک و روونی تیشکی ههتاوه
پاشماوهی سه د جهمشید و بارامه
تهماشاکه ری گۆبهنی سوور و ههزاران رووداوه

چون عمر برسد چه بغداد و چه بلخ
پیمانہ کہ پر شود چه شیرین و چه تلخ
خوش باش کہ بعد از من و توماہ بسی
از سلخ بغرہ آید از غرہ بہ سلخ

Whether at naishapur or Babylon
Whether the cup with sweet or bitter run
The win of life keeps oozing drop by drop
The leaves of life keep falling one by one

من عاشقی بادہی تال و شیرینم
قہینا مردن لہ ناکا دہست بناتہ بیئم
گہر لہ بہ لحا بمرم یا شاری بہ غا
دونیہ ہرورہک خوئیہتی شتیکیہ من نابینیم

گر گوهر طاعتت نسفتم ناسرگز
گرد گنه از چهره نرفتم هرگز
با اینهمه نو میدنیم از کرمت
زانرو که یکی را دو نگفتم هرگز

If I have not stung pearls of piety,
If I have not swept the dust of sin from my face,
I am not without hope before the threshold of thy mercy
Because I have never called the on two.

ان لم أظعك إلهي في الحياة ولم
أظهر النفس من ادران عصيان
فليست النفس من جدواك قانطة
اذ لم أقل قط إن الواجد اثنان

دوورم له ستایش منم خهرمانی تاوان
نهویّ فهرمانت داوه جارّیک نه موت به چاوان
نومیدی به خشینم زوره من نهو که سه م
بۆ جارّیک من توّم نه کرده دووان

این اهل قبور خاک گشتند و غبار
هر ذره هر ذره گرفتند کنار
اه این چه شرابیست که ناخورده درتس
بیخود شده و بیخزند از همه کار؟

The inhabitants of the graves have become earth and dust,
Everyone, of their atoms has been separated from every other atom,
Oh what is that potion which makes them sleep
Senseless and ignorant of all that passes until the day of judgement?

جسوم ذوی هذی القبور تحللت
فبین بخار قد علا ووفات
فما هذه الراح التي صرعتهم
ولم ينهلوا منها سوى جرعات

نهوانه‌ی ههوارگه نشینی شاری خاموشن
له گهل خولاو نامیخته‌ن و ده جوشن
خوزگه ده‌زمانی مهستی چ بادیه کن...؟
هیئنده مه‌نگ و بی تاگاو مه‌دهوشن..

ان بخورم شراب کاین بوی شراب
 آید ز تراب چون روم زیر تراب،
 بر سر خاک من رسد مخموری
 از بوی شراب من شود مست و خراب

Then ev'n my buried ashes such a snare
 Of vintage shall fling up into the air,
 As not a true believer passing by
 But shall overtaken unaware.

وَلَكُمْ شَرِبْتُ الرَّاحَ حَتَّىٰ أَنْ اِغْبَىٰ
 فِي الرَّمَسِ ضَاعَ مِنَ التَّرَابِ عَبِيرُهَا
 أَوْ مَرَّ مَخْمُورٌ عَلَيَّ قَبْرِي اِنْتَشَا
 مِنْهَا وَأَفْقَدَةُ النَّهْيِ تَأْثِيرُهَا

بیٹش تہوہی خولّ دامپوشی و لہ شم بمری
 ہیئندہ مہی دہ خومہوہ بونی سہرا پا دامگری
 گہر مہ مخموریک بیٹتہ سہر گوڑم بہ ریہواری
 مہست و مہنگ بیٹت لہ بونی کچی تری

بنگر ز صبا دامن گل چاک شده
بلبل ز جمال گل گریناک شده
در سایه گل نشین که بسیار این گل
از شاخه فرد ریزد و با خاک شده

Behold, the robe of the rose has been torn by the zephyr,
The nightingale is inspired by the beauty of the rose.
Rest in the shadow of the rose, for many of its leaves will the rose.
Shed on the earth while we lie under the earth.

قَدْ دَاعِبَتْ رِيحُ الصَّبَا الْوَرْدَ وَقَدْ
هَاجَ الْهَزَّازَ حُسْنُهُ فَاسْتَبَشَّرَا
اجْلَسْ لَدَى الزَّهْرِ فَكَمْ عَلَى الشَّرَى
تَنَانِرُ الْأَزْهَارِ إِذْ نَحْنُ ثَرَى

با هه‌لی کردووه شیتانه گولی هیناوته سه‌ما
هه‌ر بولبولی شه‌یدایه مه‌ستانه ویردی عیشقی دیتته ده‌ما
له‌که‌ناری می‌رگوزارا عومری گول کوتا ته‌مه‌نه
ها. کا. خول دایپوشی و له‌به‌ر چاوانا نه‌ما...

هنگام سپیده‌دم خروس سحری
دانی که چرا همی کند نوحه‌گری؟
یعنی که: نمودن در آینه‌صبح
کز عمر شبی گذشت و تو بیخبری!

Do you know why in the early hour of dawn
The cock cries in such lamenting tone
It means that in the mirror of the morning it is revealed
That from life another night has passed and you are unaware of it.

أَتَدْرِي لِمَاذَا يُصْبِحُ الدِّيكُ صَائِحًا
يُرْدِدُ لِحْنِ النَّوْحِ فِي غَرَّةِ الْفَجْرِ
يُنَادِي لَقَدْ مَرَّتْ مِنَ الْعَمْرِ لَيْلَةٌ
وَهَا أَنْتَ لَمْ تَشْعُرْ بِذَلِكَ وَلَا تَدْرِي

ده‌زانی به‌ربه‌یان بویج ده‌خوینی که‌له‌شیری
نالوز و په‌ریشان و به‌ده‌نگ شیوه‌ن ده‌گی‌ری
ده‌لیت یاران له‌ناوینیه‌ی ژینا تومارکرا
شه‌ویک له‌عومرت تیبه‌ری و سبه‌ی هه‌روا راده‌بویری

اجزای پیاله که در می پیوست
بشکستن او روا نمیدارد مست
چندین سرو پای نازنین و کف دست
ار مهر که پیوست و بکین که شکست

Another said why, ne'er a peevish boy
Would break cup from which he drank in joy;
Shall he that of own free fancy made
The vessel, in an after rage destroy!

هَلْ الْجَامُ مَهْمَا ثُمَّ صُنْعاً وَ دَقَّةً
بِرِي كَسْرُهُ مِنْ كَانِ مَمْتَشِيَا سُكْرَا
فَفَيْمِ بَرِي الْخَلَّاقُ سَاقَا لَطِيفَةً
وَرَأْسًا وَ كَفًّا ثُمَّ يُكْسِرُهَا كَسْرًا

تینکه لای مهی و پیاله، مهست دهیبینی
مهیه ههستی خهوتوری.. مهی زهده.. ده بزوینی
ته و ده زانی پیاله له له شی نازداران پیک هاتوه
شیدی سه رخوش چون دلی دیت پیاله بشکینی؟

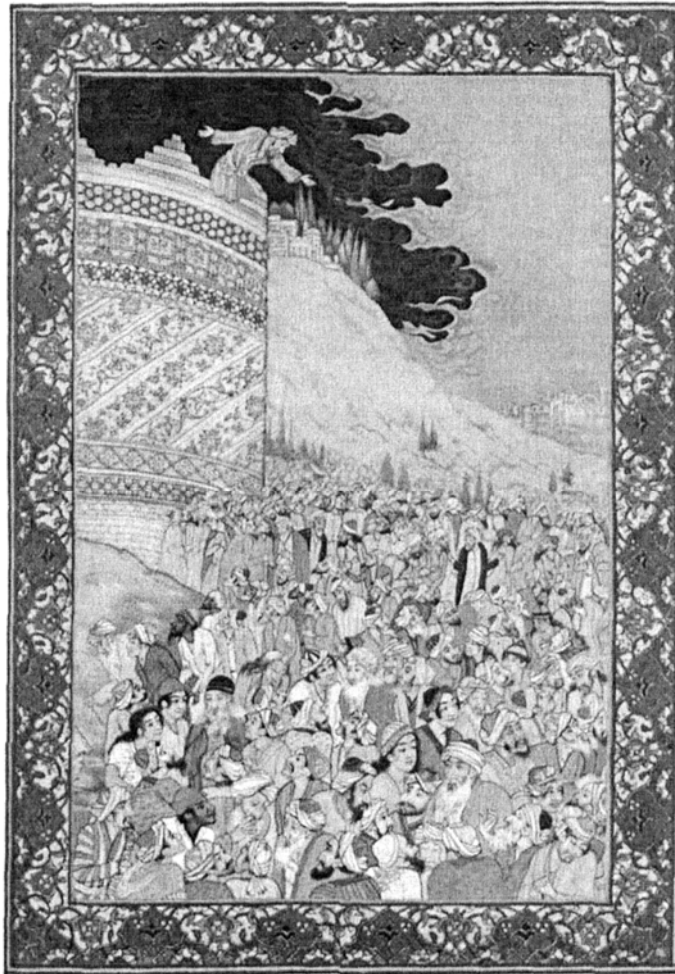

تاکی ز چراخ مسجد و دود کنشت
 تاکی ز زیان دوزخ و سود بهشت
 رو بر سر لوح بین که استاد قلم
 روز ازل آنچه بودنی بود نوشت

I must abjure the balm of life, I must scared by some
 After - reckoning ta'en on trust,
 Or lured with hope of some diviner drink,
 When the frail cap is crumbled into dust!

نِ او الحِجِیمِ المُسْعِرَةِ	حتی مَ ذَکْرُکَ لِلجَا
جِدِ او بُخْرِ الادیرة	والی متی سُرُجُ المِسا
واستحلّ و اقرأ اسطرة	انظر الی لوح القضا
هو کائن قد قَدَرَةُ	فاللة قدما کلما

تاکی به لای لالهی مزگهوت و دووکه لی کلیساوه
 باسی چاکه و خراپهی دوزهخ و بههشت بویج نه پراوه؟
 شه گهر وردبیته وه له توّماری شه زهل.. ده زانی
 شه وی رووی داوه.. له سه ره تاوه نووسراوه

بر کوزه گری پریر کردم کذری
از خاک همی نمود هر دم هنری
من دیدم اگر ندید هر بی بصری
خاک پدرم در کف هر کوزه گری

The other day I passed a potter in the market
Displaying his skill upon the clay.
I see, even if those without perception do not see it,
My father's clay in every potter hand.

مررتُ أمسِ بخزافٍ يُدَقُّ في
صُنْعِ الثرى دائباً من دونِ انصافِ
شاهدتُ إن لم يشاهدْ غيرِ ذي بصرِ
ثرى جُدودي يكفِّي كلَّ خزافِ

به ریکهوت چومه لای گوزه سازی، دوینی
دیم شاکار و هونه ری خوی دهنوینی
تهوی تیی گه یشتم و پیتی گه یشتم
خولی باپیرم ده فره له گشت شوینی

قومی متفکرند اندر ره دین
جمعی بگمان فتاده در راه یقین
میتسم از انکه بانگ اید روزی
کای بیخبران راه نه انست ونه این

A like for those who for TO-DAY prepare,
And those after some TO-MORROW stare,
A Muezzin from the tower of darkness cries,
“fools ! Your reward is neither here nor there!”

فكرتُ في الدينِ اقوام كما
حارَ بين الشكِّ و القطعِ فريقُ
فاذا الهاتفُ يدعوهم ايا
بله لاهذا ولا ذاك الطريقُ

بر پیک عه و دالی ناین و دینن
لایه ک گیزن و له دوو دلایا گیزن
له و سه رینه وه هاواری هاته گوی
گه وجینه! تیوه نه تالین و نه شیرینن

توبه مکن از می اگرت می باشد
صد توبه نادمات در پی باشد
گل جامه در ان و بلبلان نعره زنان
در وقت چنین توبه رواکی باشد؟

Indeed indeed repentance of't befor
I swore but was I sober when I sowre?
And then and then came spring. And rose in hand
My threat bare penitence tore.

لا تَتَّبِ قَطُّ عَنِ الرَّاحِ فَكَمَّ
توبه منها يتوبُ التائبُ
قد شد البلبُلُ و الوردُ زها
ابدا الوقت يتوب الشارب؟

توبه خوليامه که شهوم دیتته سهرا
ده لیم ته رکی که م مهی و به زم و ههرا
که وه رزی گول دی و بونی هه لده کا
توبه که م وه ک و ابیت له رزّا هه لکه ی چرا.

بازی بودم پریدم از عالم راز
شاید که رسم من از نشییبی بفراز
اینجا چو نیافتم کسی محرم راز
زان ره که درون شدم برون رفتم باز

With them the seed of wisdom did I sow,
And with my own hand wrought to make it grow:
And this was all the harvest that I reaped
“I came like water and like wind I go.”

كنتُ بازاً فطرتُ من عالم السرِّ
لأغدو عن الخصيص رفيعا
حيثُ إني لم القُ السرَّ اهلا
عدتُ من حيثُ قد اتيتُ سريعا

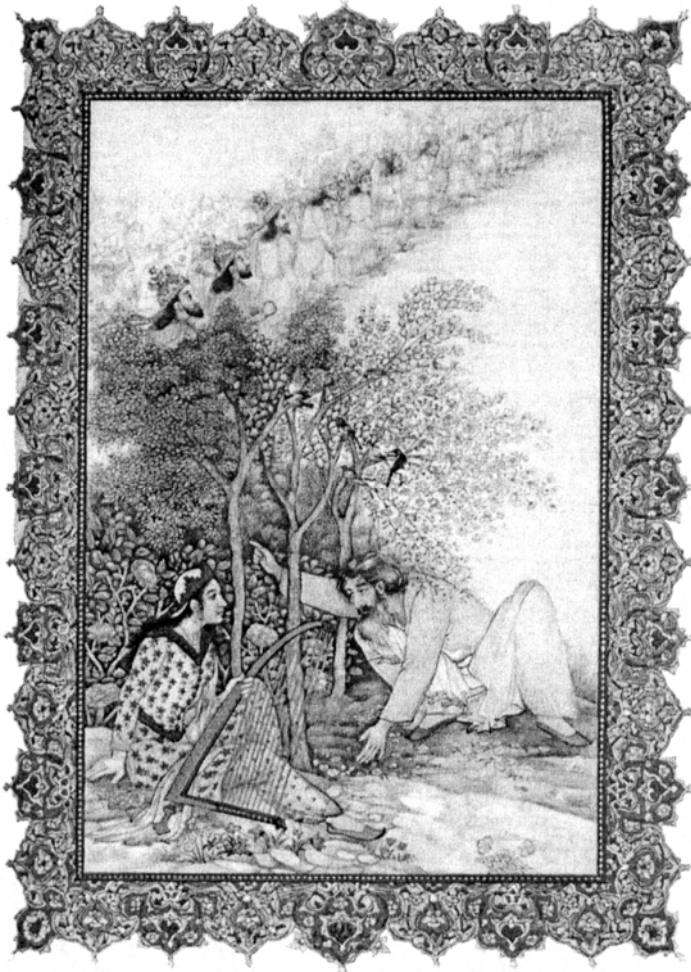
من بووم بازی سهه پوپه ی کلاوان
ژینم سهه رانسهه بؤ نه هات بوو. بی تاوان
نه مدی راز داریک گوی له ده ردم گری
هه روا بوی ده رچووم و گوم بووم له چاوان

ناکرده گناه در جهان کیست بگو؟
 و آن گس که گنه نکرده چون زیست بگو؟
 من بد کنم و تو بد مکافات دهی
 پس فرق میان من و تو چیست بگو؟

Tell me, who is there in the world who has committed no sin?
 And tell me, how has he lived who has committed no sin?
 I do evil and thou repay me with evil;
 Tell me, then what the difference is between thee and me?

إِنْ تَجِدْ لِي بِالْعَفْوِ لَمْ أَحْشَ ذَنْبًا
 أَوْ تَهَبْ لِي زَادًا أَمِنْتُ الْعَنَاءَ
 أَوْ تُبَيِّضَ بِالْعَفْوِ وَجْهِي فَاِنِّي
 لَسْتُ أَحْشَى صَحِيفَتِي السُّودَاءَ

شەری نالیتی لەم جیهانهدا کی خاوین و بی تاوانه؟
 ژیان بی گوناح کردن لاییه.. که ی ژیانه؟
 من تاوان بکه م و تویش ناماده ی تو له
 جیاوازیه کی نه و تو نابینم له نیوانه..

طبعم بناز و روزه چون مایل شد
گفتم که نجات کلیم حاصل شد
افسوس که ان وضو ببادی بشکست
وین روزه به نیم جرعه می باطل شد

Indeed the Idols I have loved so long
Have done my credit in Men's eye much wrong:
Have drown'd my Glory in shallow cup,
And sold my reputation for a song.

لِلصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ مِلْتُ تَنسَكَا
فَتَيَقَنْتُ نَفْسِي غَدَا بِنَجَاحِي
أَسْفَاً فَقَدْ نُقِضَ الرُّضْوَاءُ بِنَسْمَةٍ
وَالصَّوْمُ زَالَ بِنَصْفِ جَرَعَةٍ رَاحِ

برپارم دا برۆمه لای روژ و نوژی
تهرکی نه کهم تا شه و روژهی مهرگ ده منیژی
که چی دهستنویزم به تریک شکاو روژرووم
شه گهر ته وحم دلۆپ و مژیکی مهی بجیژی

هنگام صبح ای صنم فرخ پی
برساز ترانهء و به پیش آور می
کافکند بخاک صد هزاران جم و کی
این آمدن تینه مه و رفتن وی

Morning a thousand roses brings, you say;
Yes, but where leaves the rose of yesterday?
And this fire summer month that bring the rose
Shell take jamshyd and kaikobad away.

لَقَدْ آنَ الصُّبُوحِ فَعَمَّ حَبِيبِي
وَهَاتِ الرَّاحِ وَأَشْرَعُ بِالْغِنَاءِ
فَكَمْ ((جَمَشِيد)) اَرْدَى اَوْ ((قُبَاد))
مَحِي الصَّيْفِ اَوْ مَرَّ الشِّتَاءِ

ده هسته بیکه بهزم و تار و گورانی
شهی شوخی چاو توخی نمونهی جوانی
نای چهن جهم و که بخوسرهوی لیهاات و چوو
تویش وهرزی سالی و ده رویت و میوانی

ای مفتی شهر از تو پر کارتریم
با اینهمه مستی زو هشیار تریم
توخون کسان خوری و ماخون رزان
انصاف بده کدام خونخوار تریم!!

Oh judge, we are more occupied than you;
In spite of our intoxication we are clever than you
You drink the blood of men, we the blood of the vine,
Do us justice, who is the more blood thirsty, we or you?

نَحْنُ يَا مَفْتِي الْوَرَى مِنْكَ اَدْرِ
لَمْ تَزَلْ عَقْلَنَا مَدَى السُّكْرِ رَاحُ
أَنْتَ تَحْسُو دَمَ لَانَامِ وَ نَحْسُو
دَمَ كَرَمِ فَايِنَا السَّفَاحِ

ئەى موفتیی شار بنوارپه و هه‌لگره سه‌ری
تۆ خویینی خه‌لکی ده‌مژیت و من خویینی تری
وژدانت بی.. کامان خویین مژترین..؟
من مه‌ست و تۆ هۆشیار.. ده‌ک خوا بتگری.

اورد باضطرارم اول بوجود
جز حیرتم حیات چیزی نفرو
رفتیم باکراه و ندانیم چه بود
زین آمدن و بودن و رفتن مقصود

Into this universe, and why not knowing
Nor whence, like water willy nilly flowing
And out of it, as wind along the waste,
I know not whither willy nilly blowing

أتی بی لهذا الكون مُضْطَرّاً فَلَمْ
تزد لي الا حيرة و تعجب
وعدت على كره ولم ادر اننى
لماذا أتيت الكون وا فيم اذهب

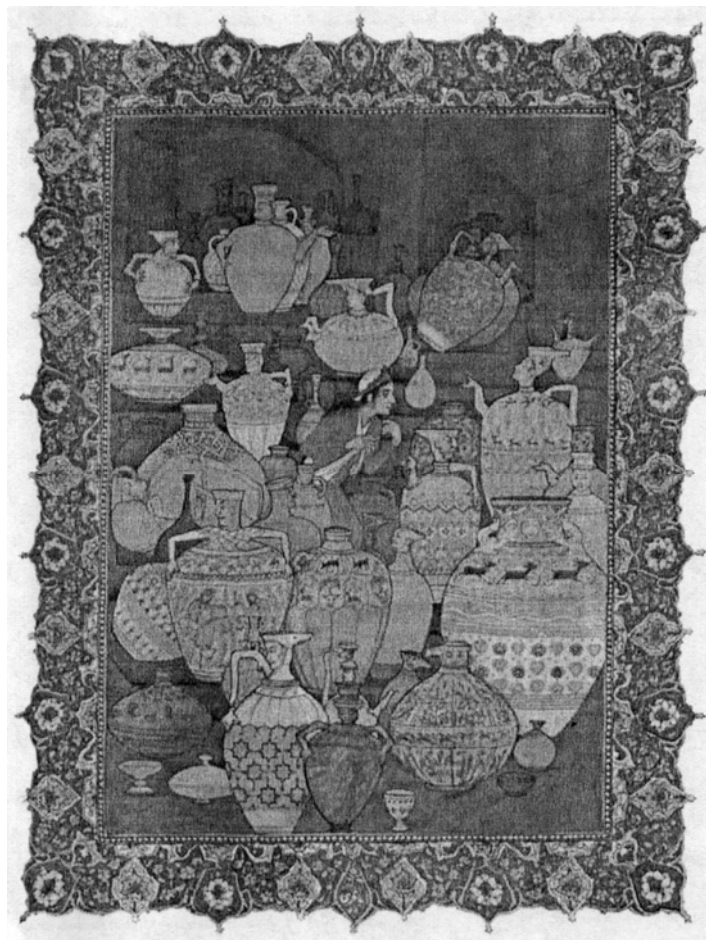
په‌لی گرتم و ناشوفته هینامیه دونیاوه
له‌م جیهانه نه‌گه‌یشتم له‌سه‌رسامیم به‌ شه‌لاوه
بی برسیش ده‌منییره‌وه و نازانم له‌ چیه
ئهم هاتن و بوون و چوون و گاز و تاوه..؟

در کارگه کوزه گری بودم دوش
دیدم دوهزار کوزه کویا و خموش
ناگاه یکی کوزه برآورد خروش
کو کوزه گرو کوزه خرو کوزه فروش

Thus with the dead as with the living what?
And why? So ready, but the where for not,
One on a sudden peevishly exclaim'd
“which is the potter, pray, and which the pot?”

شاهدتُ الفی جرة فی معملٍ
تدعو ولم تفتح بنطقِ فاها
فاذا باحداها تنادی این من
صنَعَ الجرارَ و باعها و شراها

له کارخانهی گۆزه سازدا سه رسام بووم، بی هوش
هه زاران گۆزه چنرابوون بی دنگ و خاموش
له پر گۆزه یهك نالاندى و.. وتی:
کوا گۆزه ساز و گۆزه ستین و گۆزه فروش..؟

گویند مرا که می بخور کمتر ازین
آخر بچه حذر برنداری سر ازین
عذرم رخ یار و باده و صبحدم است
انصاف بده چه عذر روشنتر ازین

They say to me ((drink less wine, after all, what
Excuse can free you from this guilt?))
((My excuse is the face of my beloved and the wine of the Early mom,
Do me justice, what excuse could be more
Splendid than this?))

قَدْ قِيلَ لِي قَلِيلُ تَعَاظِي الْخَمْرِ
بِأَيِّ عَذْرِ لَمْ نَزَلْ فِي سُكْرِ
نُورِ الظَّلَا عَذْرِي وَحُدُّ السَّاقِي
فَهَلْ تَرَى وَاضِحَ مَنْ ذَا الْعِزْرِ

وتیان زور خواردنه‌وه بی به‌لگه‌یه، که می کهره‌وه
به‌لای هوشه‌وه نه‌خته‌کی تاوهر به‌ره‌وه ..
وتم: جوانی و باده‌ی به‌ریه‌یان ده‌مه‌ه‌ژینن
به‌لگه له‌مه رۆنتر چ بیت جوام به‌ره‌وه ..؟

مگزار که غصه در کنارت گیرد
وانده و ملال روزگارت گیرد
می خور بکنار سبزه و آب روان
زان پیش که خاک در کنارت گیر

Ah make the most of what we yet may spend,
Before we too into the dust descend;
Dust into dust, and under dust to lie,
Sans wine, sans song sans singer, and ... sans end!

لا تدع الهمَّ يعتریک ولا
یضقُ بِک العیشُ و اطرح کمدک
ولازم الروض و الیماء و طب
من قبل ان یعصر الثری جسدک

غهم تورده نه‌ولاره بنویینه هوشی
باغهم وه باده نه‌تخواته‌وه و بتنوشی
له که‌ناری گولزارو تاوا بخوره‌وه ..
پیش شه‌وی خهرمانی خوول داتپوشی

زان پیش که بر سرت شبیخون آرند
فرمای که تا باد گلگون آرند
تو زرنه آی غافل نادان که ترا
در خاک نهند و باز بیرون آرند

For those who husbanded the golden grain
And those who flung it to the winds like rain
A like to no such aureate earth are turn'd
As, buried once, men want dug up again.

قُمْ قَبْلَ غَارَةِ الْأَسَى مُبَكْرًا
وَادِعُ بِهَا وَرْدِيَةَ تَجْلُو الدَّجَى
فَلَكْتَ يَا هَذَا الْغَبِي عَسَجِدًا
حَتَّى تَوَارَى فِي التَّرَى وَ تَخْرُجَا

پیش نهودی غم په لاماردا و هیرش بهری
بخورهوه بگره پینکت له دهستی ناز په روهری
که خرایته ژیر خهرمانی خؤل
بروا مه که دوویاره لیبی بیه تیه دهری..!!

در هر دشتی که لاله زاری بوداست
از سرخی خون شهریاری بوداست
هر برگ بنفشه کز زمین میروید
خالیست که بر رخ نگاری بوداست

Wherever in the desert a bed of tulips has sprung
Those tulips have been an emperor's blood.
Wherever a violet grows out the earth,
It is a beauty spot which once has been on the face of a beloved.

لَمْ يَنْمُ فِي الصَّحْرَاءِ رَوْضُ شَقَائِقِ
الْأَوْكَانَ دَمًا جَرَى لِأَمِيرٍ
وَكَذَاكَ كُلَّ وَرِيْقَةٍ بِنَفْسِجٍ
خَالٍ بَدَا زَمَنًا بَخْدٍ غَيْرِ

په خش و بلاوه گولاله له هم و لایه
سوری خوینی دلی نه میر و پاشایه
هر وهنه وشه یه ک جوزه وه در دین
خالی سهر روومه تی نازداریکی پهری ناسایه

گویند مرا که دوزخی باشد مست
قولیست خلاف دل در آن نتوان بست
گرعاشق و میخواره بدوزخ باشند
فردا بینی بهشت همچون کف دست

They tell me those who drink are doomed to hell;
This is a common saying but I cannot believe it
If all those in love and those who drink were to be in Hell,
Tomorrow you would see paradise as empty as my hand

قالوا ألا ان النشأوی فی لظى
قول له عقل المفکر مذكر
إن كان من يهوى و يسکر فی لظى
ستری الجنان کراحة اليد تُصفرُ

دهلین دوزهخ هوارگهی سهرخوشی تاوان به کوله
پرو پوچ دهلین... نه مه وتهی کهودن و کوله
گهر عاشق و سهرخوش دوزهخ نشین بن
باوه ربکه بههشت دهشتیکی چول و هولته

در مسجد گرچه بانیا از آمده ام
حقا که نه از بهر زیاده نماز آمده ام
روزی اینجا سجاده دزدیم
آن کهنه شده دوباره باز آمده ام

Although I came to the mosque with a wish
To say the truth, I came not to perform my devotions.
I had once stolen a prayer carpet here;
That has now become old, therefore I have come again

إذا ما اتینا خاشعین لمسجد
فلم نأت نقضی الصلاة فروضها
ولکن سرقتنا منه سجادة و مد
عراها الی الی جننا لکی نستعضها

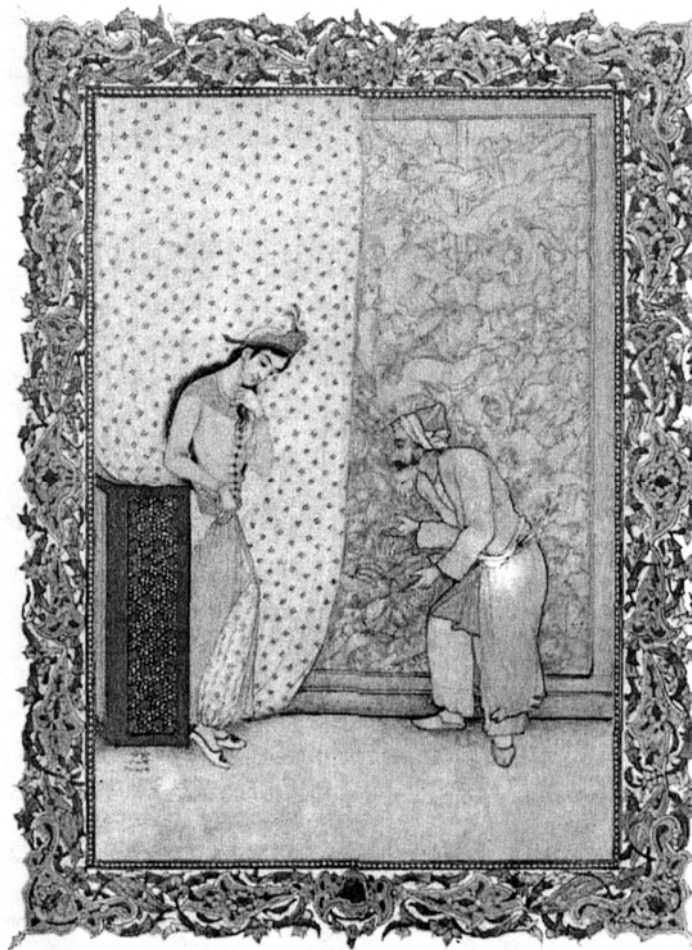
به نیازوه رووم کرده ده رگای مزگهوتی
بو نویژ نه چوروم... یان بو سورجده و هه لسه و کهوتی
به رمالیکم نه وسا تیا دزی بوو
شر بوو بوو و تم بیگورمه وه، با نه فهوتی

اسرار ازل را نه تو دانی و نه من
وین حرف معما نه تو خوانی و نه من
هست از پس پرده گفتگوی من و تو
چون پرده برافتد نه تومانی و نه من

There was the Door to which I found no key:
There was the Veil through which I could not see:
Some little talk awhile of ME and the
There was ... and then no more of thee and Me.

لا أنا عالم ولا أنت سر ال
دهر او حلّ مشكل منه دقا
نتظني خلف الستار فأن زا
ل فلا أنت او أنا ثم نبقي

هزاران کس له رازی نه زهل دواوه
ودهک خویه تی و مه ته لیکی هه لته هیتراره
گهر سهرا په رده ی هه لدریته وه. نه تو هه بیت و
نه نیمه. نه زهل هه ر به ته نهها بو خوی ماوه.

ایزد چو گل وجود ما می اراست
دانست ز فعل ماچه برخواهد خاست
بی حکمش نیست هرکناهی که مراست
پس سوختن روز قیامت زکجا است

When God mixed the clay of our existence
He knew what would be the outcome of our actions
None of my sins is committed without His order
Why then burning on the Day of Judgment?

قَدْ كَانَ يَدْرِي اللَّهُ كُلَّ فَعَالِنَا
مَنْ يَوْمَ صَوَّرَ طِينَنَا وَبَرَانَا
لَمْ نَرْتَكِبْ ذَنْبًا بِدُونِ قَضَائِهِ
فَإِذَا لِمَاذَا نَدْخُلُ النَّيْرَانَا؟

یهزدان به خشه ندهیه زور جوانی پی به خشیبین
شورهش دهزانی له میترآ چونین و چین
من تاوانم له تویل نوسرابیت
شهی بوچ بسووتیم به تومه تی یاخی له دین؟

گر باده خوری تو با خردمندان خور
یا با صنم لاله رخی خندان خور
بسیار محور ورو مکن فاش مساز
اندک خورو گه گاه خور وپنهان خور

If you drink wine , drink with wise men;
Or drink with a fair and smiling youth
Do not drink much , prattle not and do not show it
Drink little drink from time to time and drink secretly.

إِنْ تَشْرَبِ الرَّاحَ فَاشْرَبْ مَعَ ذَوِي أَدَبٍ
أَوْ ذِي جَمَالٍ صَقِيلِ الْخَدِّ مَبْتَسِمِ
وَدَعْ تَعَاطِيهَا بَيْنَ الْمَلَأِ عَلْنَا
وَأَشْرَبْ خَفَاءً وَلَا تُكْثِرْ وَلَا تُدِمِ

دهخوئتهوه بخورهوه کهم کهم بخو
که خواردتهوه، به پنهانی و دهم دهم بخو
هاورای نازداریک بخورهوه، گهر نا
له جوئی باده دهبرۆ ههر غهم بخو

کم کن طمع از و میزی خرسند
از نیک و بد زمانه بگل پیوند
می در کف و زلف دلبری گیر که زود
هم بگذرد و نماند این روزی چند

Diminish your greed of the world and live merrily,
And from the good und evil of the world loosen the
Fetlocks
Let your hand grasp the goblet and the tresses of your beloved,
For time revolves and not so many days remain.

دَعَّ عَنكَ حِرْصَ الْوَجُودِ وَاهْنَا
أَنْ أَحْسَنَ الدَّهْرُ أَوْ أَسَاءَ
وَأَعْبَثَ بِشَعْرِ الْحَبِيبِ وَاشْرَبَ
فَالْعَمْرُ يَمْضِي غَدًا هَبَاءَ

کاری دنیا چلکی دسته لیگه‌ری رابویره
چاکه و خراپه‌ی گهردوون به خووی بسپییره
بونی سه‌رو زولقی نازداران هه‌لمزه
بخوره‌وه میوانی، هیندهت نه‌ماوه لییره

در فصل بهار اگر بتی حور سرشت
یک ساغر می دهد مرا بر لب کشت
هرچند نزد عامه این باشد زشت
سگ به زمن است اگر برم نام بهشت

If in the Spring a lovely one fair as a houri
Hands me a goblet on the edge of a sown field
However much this may scandalize the people,
I should be worse than a dog if in such a moment
I should remember paradise.

لَسْتُ سِقَانِي فِي فَصْلِ الرَّبِيعِ رَشَاءً
فِي الرَّوْضِ كَأَسَادِهَاقَا تَنْعَشُ الْكَبْدَا
(وَإِنْ يَكُنْ لَمْ يَرَوْقْ هَذَا الْمَقَالُ فَتَى))
فَالْكَلْبُ يُفَضِّلُنِي إِنْ أَذْكَرَ الْخُلْدَا

وهرزی به‌هار نه‌و حه‌له‌ی که دل شاده
نازه‌نینی به نازه‌وه که‌ره‌م کا پیاله‌یه باده
سه‌گ بم گهر به‌هه‌شتم بی به‌ده‌مدا
خه‌لکی چیم پی ده‌لی.. بابلئی.. نازاده.

می لعل مزابست و صراحی کانست
جسم است پیاله و شرابش جانست
ان جام بلورین که زمی خندانست
اشگی است که خون دل در او پنهانست

Wine is a pure ruby and the flask is the mine;
The goblet is the body and the wine its Soul.
Yonder crystal flask that laughs with the wine
Is a tear in which a heart's blood is hidden.

عَقِيقُكَ الرَّاحُ وَالْكَاسَاتُ مَعْدَنُهُ
وَالرَّاحُ رُوحٌ مِنَ الْجَامِ اصْطَفَتْ بَدَنًا
وَإِنَّ كَأْسَ زَجَاجٍ بِالطَّلَا ضَحَكَتُ
دُمْعُ دَمِ الْقَلْبِ فِي اتِّنَانِهِ كَمْنَا

نهو رهنگه سووره تیکه لی باده و جامه
نامیخته ن دهک روح و گیان دهک دم و چیژ و تامه
نهو بلوره شاده بهمه ی.. بنواره دلویی
ده لئی دلویی خوینی دلی پر له زامه

در خواب بدم مرا خردمندی گفت
کز خواب کسی را گل شادی نشکفت
کاری چکنی که با اجل باشد جفت
می خور که بزیر خاک میباید خفت

I fell asleep, and a wise man said to me:
“Sleep has brought to one the rose of bliss.
Why do a thing which is the twin of death?
For many a life-time you must slumber.”

قَدْ انْطَوَى سَفْرُ الشَّبَابِ وَاعْتَدَى
رَبِيعُ افْرَاحِي شِتَاءً مَجْدِبًا
لَهْفِي لَطِيْرٍ كَانُ يُدْعَى بِالصَّبَا
مَتَى اَتَى وَايَّ وَقْتٍ ذَهَبَا

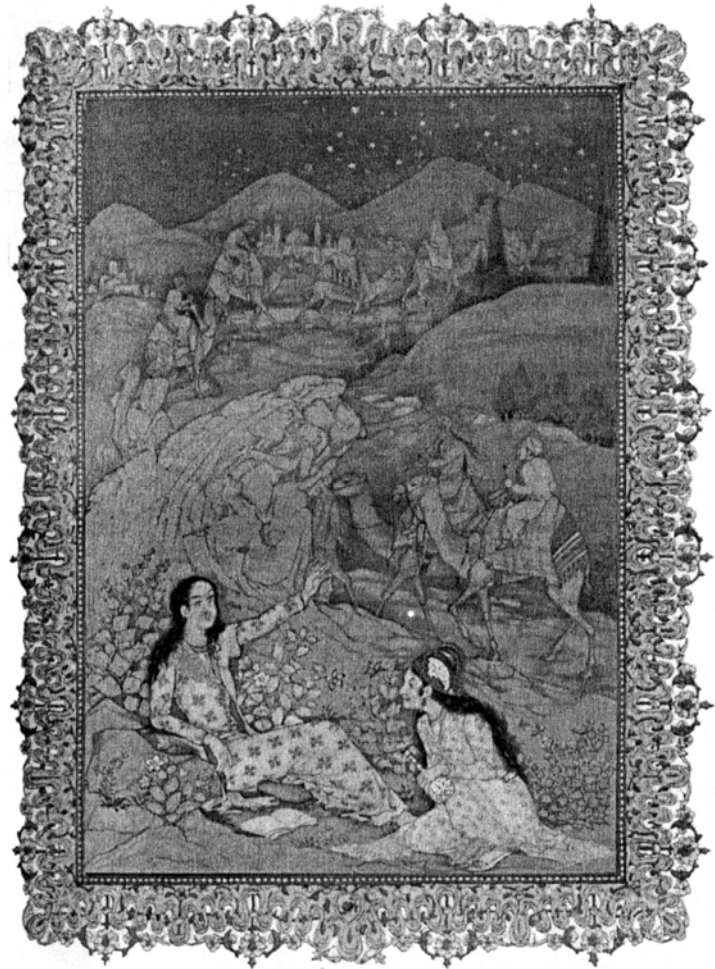
زانایه ک هاته خهوم وتی: براله
نه م ژیانه هه وینی ژه هریکی تاله
سبه ی له ژیزر خه رمایتیک خولایت
بخوره وه فورسه ته، مه رگت به سه ره وه ماله.

این قافله عمر عجب میگذرد
 دریا بدمی که بی طرب میگذرد
 ساقی غم فردای حریفان چه خوری
 پیش از پیاله را که شب میگذرد

One Moment in Annihilation s Waste
 One Moment, of the Well of Life to taste...
 The Stars are setting, and the Caravan
 Draws to the Dawn of Nothing... Oh make haste!

ما أسرع ما یسیر ركب العمر
 قم فاعنم لحظة الهنا و البشر
 دع هم غد لمن یهمون به
 واللیل سینقضي فجيء بالخمر

گوئ هه لحه تیبه ری زه واری ته مه ن و زه نگی
 ژیان به تاوازه خوشه نهك به دلته نگی
 مه یگییر لاره، غه می خه لکیت پی ناخوری
 دار مالی که با بگه مه سنووری مهستی و مه نگی.

امروز ترا دسترس فردا نیست
واندیشه فردات بجز سودا نیست
ضایع مکن ایندم اردلت شیدا نیست
کاین باقی عمرا را بقا پیدا نیست

Today you have no hold on tomorrow,
And the thought of tomorrow is naught but sadness.
Waste not this breath if your heart be not mad,
For you Know not the price of the rest of your life.

اليومَ مالكَ في أمرِ الغداةِ يدُ
وليسَ فكرُ غدٍ إلا من الخبلِ
فاغنم بقيةَ عمرٍ ان تكن يقظاً
فالعمرُ يفنى بلا بطءٍ ولا مهلٍ

سبهي تهريکه بالهفزه و تيژ په روازه
سه وداکهي تيرامانه، سه رسامييه، پر له رازه
بي هووده له دهستي مهده ده مي ژين
تهوي ماوه راييويره و له گه ليا بسازه.

مالعبتگانيم و فلك لعبت باز
از روی حقیقی نه از روی مجاز
بازی چه همی کنیم بر نطع وجود
رفتيم بصندوق عدم يك يك باز

Impotent Pieses of the Game he plays
Upon this Chequcr – board of nights and Days:
Hither and thither moves, and checks, and slays:
And one by back in the Closet lase.

غدونا لذي الافلاك العاب لاعب
أقولُ مقالاً لست فيه بكاذب
على نطع هذا الكون قد لعبت بنا
وعُدنا لصندوق الفنا بالتعاقب

تهوي دهيليم ناشکهره و روون و دياريه
توي بهر پای گهردونين له م يارويه
باراشي ناشي تيا چونين تيمه
به ره و گونجي نه مان ههنگاومان يه کجاريه

يارب تو گلم سرشته من چکنم
پشم وقصيم تو رشته من چکنم
هر نيك ویدی که از من اید بوجود
تو بر سر من نوشته من چکنم

Thou hast mixed the water and the clay from which
I was made – what can I do?
And Thou hast spun my wool and my silk – what Can I do?
All the good and bad that has appeared in me
Thou hast written on the Tablet of my Destiny - What can I do?

انت ابدعتنی من الماء والطـ
بین كما قد نسجت الیافَ جسمی
كل شر منی یلوح و خیر
انت قدرته فما هو جرمی

تهوی دهیکه م بین تاوانم، بؤم نووسراوه
بؤ خوی کاری تهزه له قهله می لی داوه
هر چیم لی وهشیتته وه: چاک و خراو
فرمانی تویه، بی گوناحم پراوه!

گر بر فلکم دست بدی چون یزدان
برد اشتمی من این فلک رازمیان
وز نو فلکی دگر چنان ساختمی
کازاده بکام دل سیدی اسان

Ah Love! Could you and I with Fate conspire
To grasp this sorry Scheme of Things entire,
Would not we shatter it to bits --- and then
Re-mould it nearer to the Heart s Desire!

لو كان لي كالله في فلک يد
لم ابق للافلاك من اثار
وخلقت افلاکاً تدور مکانها
وتسير حسب مشيئة الاحرار

بمتوانی با چه رخم له خشتهی دته رازان
دهست به یه خه و له شهردا ده مبهزان
گهردوونیککی نوئی و تازهم لی ده سازان
دهمکرده هه وارگهی نازادی خوازان

برسنك زدم دوش سبوی كاشی
چون مست بدم كه كردم این او باشی
بامن بزبان حال میگفت سبو
من همچو تو بوده‌ام تو چون من باشی

كسرتُ كوزا للطلا عن جهل
اذ كنت نشوانا سلیب العقل
فراح يدعو بلسان الحال
مثلك قد كنت وتغدو مثلي

بی شهرم له‌ته‌مهن و ته‌جرویه و سه‌رو ردینم
سه‌رخوشی کاریکی وایکرد گۆزه.. بشکینم
گۆزه لیم هاته زمان و وتی: نه‌وسا وه‌ك تۆبوومه
وا ده‌میینی گۆزه و ده‌فر بووه‌ته مه‌نزلگا و شوینم

هرچند كه رنگ و بوی زیباست مرا،
چون لاله‌رخ و چو سرو بالاست مرا،
معلوم نشد كه در طریخانه خاك
نقاش ازل بهرچه اراست مرا؟

However beautiful my colour and my shape,
Like a tulip my face and like a cypress my from,
I have not understood for what purpose the Painter of the
Beginning
Has adorned me thus for this pleasurehouse of dust.

بنواره چهنده قۆزم و شیوه و روخسارم نه‌خشیه
هینده جوانم نه‌رئ كه‌س جوانی وه‌کی منی دیوه؟
نه‌م هم‌مو جوانیه.. نیشته‌جینی ژیری خۆله
خوادا له‌م مامه‌له و سه‌ودایه نالیچی دۆزیوه؟

چون اب بجویبار وچون باد بدشت
روز دیگر از عمر من وتو بگذشت
تامن باشم غم دو روزه نخورم
روزی که نیامده است وروزی که گذشت

كالماء فى النهر او كالريح وسط فلا
الامس من عمرنا ولئى ولم يعد
يومان ما عشت لا اعنى بامرهما
يوم تولى و يوم بعد لم يرد

وهك ئاو له رووبارا، وهك تىژی با
هر رۆژی عومره دهروا بی پهروا
ئیتر غه مم پی ناخوری بۆ ئه و رۆژهی
نه هاتوه و یان ئه و رۆژهی که دهروا

آن که دراین زمانه کم گیری دوست
با اهل زمانه صحبت ازدور نکوست
آنکس که ترا بچملگی تکیه براوست
چون چشم خرد بازکنی دشمنت اوست

اختر بدهرك قلة الرفقاء
واصحب بذية وانت عنهم ناء
فمن اعتمدت عليه ان تنظره فى
عين البصيره اعظم الاعداء

ئهوانه ی چه ته ی سه رمله و که لیئین
پیاو نین بی په یمان و بی به لیئین
شایسته بی ره فاقه ت نین و نابن
به دژوار سووکه کاریکت بۆ پروینن

مائیم ومی ومطرب واین کنج خراب
فارغ ز امید رحمت و بیم عذاب
جان ودل و جامه در رهن شراب
ازاد ز خاک و باد و از آتش و آب

قَدْ حَظِينَا بِالْغِنَا وَالرَّاحِ فِي الدَّارِ الْخَرَابِ
وَفَرَعْنَا مِنْ مَنَى الرَّحْمَةِ أَوْ خَوْفِ الْعِقَابِ
وَسَمَوْنَا ثُمَّ عَنْ مَاءٍ وَنَارٍ وَتَرَابِ
فَالْكَسَا وَالْكَاسَ وَالْعَقْلَ مَعَارَهُنَّ الشَّرَابِ

منم و مهی و چوار دهوریکی ههرووژاو
بی ترس له ئومید و کلپه و گرو تاو
گیان و دل و دونیام بارمتهی مهیه
بی دهریهست له خوژ و باو ناگرو ئاو

درکار گه کوزه گری رفتم دوش
دیدم دو هزار کوزه گویا و خموش
ناگاه یکی کوزه برآورد خروش
کو کوزه گرو کوزه خرو کوزه فروش

شاهدتُ أَلْفِي جَرَّةٍ فِي مَعْمَلِ
تَدْعُو وَلَمْ تَفْتَحْ بِنَطْقِ فَاهَا
فَإِذَا بِأَحْدَاها تَنَادِي أَيْنَ مِنْ
صَنَعَ الْجَرَارِ وَيَاعَهَا وَشَرَاهَا

له کارخانهی گوزه سازدا سه رسام بووم بی هوش
ههزاران گوزه چنرا بوون وهك بتی خاموش
له پر گوزهیهك بانگی لی هه لساو وتی:
کوا گوزه ساز و گوزه سین و گوزه فروش؟

خاری که بزیر پای هر حیوانیست
زلف صنمی و ابروی جانانیست
هر خشت که بر کنگره ایوانیست
انگشت وزیری و سر سلطانیست

كُلُّ شَوْكٍ يَدُوسُهُ حَيَوَانٌ
كَانَ صَدْعًا أَوْ حَاجِبًا لِعَرِيرٍ
وَكَذَا اللَّبَنُ فِي دُرَى كُلِّ قَصْرِ
رَأْسُ مُلْكٍ أَوْ إِصْبَعُ لُوزِيرٍ

نهو درکه‌ی له ژیر سمی ته‌سپ و گایه‌که
سه‌رو زولقی نازدار و به‌زم نارایه‌که
هه‌ر خشتیک خشت ریژی نه‌یوانیکه
ده‌ست و که‌له‌ی وه‌زیرو پاشایه‌که

هر سبزه که برکنار جوئی رسته است
گوئی زلب فرشته خوئی رسته است
پایر سر هر سبزه بخاری ننهی
کین سبزه ز خاک لاله روئی رسته است

كُلُّ عَشْبٍ يَبْدُو بِضَفَةِ نَهْرٍ
قَدْ نَمَى مِنْ شِفَاهِ ظِيْبِي اَعْرٍ
لَا تَطَا وَيْحَكَ النَّبَاتَ اِحْتِقَارًا
فَهُوَ نَامٌ مِنْ مَزْهَرِ اَلْحَدِّ نَضْرٍ

هه‌ر گه‌لاو گولیک روای سه‌ر لیوی ناوه
وه‌ک مووی روومه‌تی تازه خه‌تی کوریک‌کی لاوه
تو خوابه پاریزه‌وه هه‌نگاو بنی
نهو گوله ریشووی له‌ناو گلینه‌ی دوو چاوه

اجزای پیاله را که درهم پیوست
اشکستن او کجا روا دارد مست
چندین سرو و ساق نازنین و کف دست
از مهر که پیوست و بکین که شکست

هَلْ الْجَامُ مَهْمَا تَمَّ صَنَعاً وَدَقَّةً
يَرَى كَسْرَةَ مَنْ كَانَ مِنْتَشِيَا سَكْرَا
فَفِيمِ بَرَى الْخَلَاقُ سَاقًا لَطِيفَةً
وَرَأَسَا وَكَفًا تَمَّ يَكْسِرُهَا كَسْرًا

پیاله و مهی تیکه لاون مهست دهییینی
نیو نیگایه کی هستی خوماری ده بزویی
تهو ده زانی پیاله له نه نداسی نازداران پیکهاتووه
سه رخوش چون دلی دیت پیاله بشکینی...؟

چون چرخ بکام يك خردمند نگشت
خواهی تو فلک هفت شمر خواهی هشت
چون باید مردو ارزوها همه هشت
چه مور خورد بگور چه گرگ بدشت

انْ كَانَتْ الْاَفْلَاقُ ضِدَّ ذَوِي الْبَصَائِرِ جَارِبَةً
انْ شِئْتَ قُلُوبَ هِيَ سَبْعَةٌ اَوْ شِئْتَ عُدَّ تَمَانِيَةً
وَإِذَا رَحَلْتَ غَدَاً وَخَلَفْتَ الْاِمَانِيَّ بَاقِيَةً
فَلْيَاكُلْتَنكَ مَمْلُوقٌ قَبْرِكَ اَوْ ذُنَابُ الْبَادِيَةِ

لهو روژوهه گهردوون چه قی فهله کی دانا
بی بهخت هاته دونیاوه زانیارو.. دانا
گهر سه رته نجام.. ههر مردن بییت
چ موچه ی گورک و موور بین، یان برین لهژانا.

در سر مکذار هیچ سوادى محال
مى خور و همه ساله ساغر مالا مال
با دختر رز نشین وعیشی مکین
دختر مجرام به که مادر بحلال

عش و ابنه الکرّم فى هناء
واشرب ودع باطل الخيال
فالبنّت مهما کن حراماً
اطيب من امها الحلال

لاوه ههسته بۆم تیکه باده ی سوورو نال
توخوابا زۆر بی دارمال.. دارمال
ترى کچی دارمیوه... شیرینتره
نه شیواوه کچ حه رام و دایک حه لال

اکنون که زخو شد لی بجز نام نماند
یکهمدم پخته جزمی خام نماند
دست طرب از ساغر می باز مگیر
امروز که در دست بجز جام نماند

لم یبقَ غیرُ اسمٍ مِنَ اللذاتِ او
غیرُ السلافةِ مِنْ جلیسِ کیسِ
لاتلقِ مِنْ یَدِکَ المدامَ فما بقی
فی الکفِ هذا الیومَ غیرَ الاکنوسِ

ثم زیانه کورت و ههناسه و تاویکه
مهیم دهبه .. هر کهسه خاوهنی باویکه
نامهرده زهمان، بی به قایه، بی وه قایه
هر کهسه به جوئی نیچیری تهله و داویکه

گویند محور می له بلا کش باشی
در روز مکافات دراتش باشی
این هست ولی زهره و عالم خوشتر
این یکدمه ك از شراب سرخوش باشی

قالوا دع الراح ستلقى البلاء
منها وتلقى في لظى مسعرة
نعم ولكن نشوتي لحظة
أحلى من الدنيا مع الآخرة

وتیان: لاه! هیئده بۆ سه رخۆشی؟ بۆ ده کۆشی؟
ناشکرایه ناکامی باده په‌رست و سه‌ر خۆشی.
وتم: من کلبل هه‌لگری هه‌ردوو دنیام
سه‌فای زۆره مه‌ی و مه‌نگی مه‌دهۆشی.

زیهنار کنون که میتوانی باری
بردار ز خاطر عزیزان باری
کین مملکت حسن نماند جاوید
از دست توهم برون رود یکباری

بادر الیوم اذ نطیق نوالا
وأزل عن حشا الرفاق الموما
إن ملك الجمال ليس بباقي
فستلقاه بغتة معدوما

تۆ که‌وا خو جوان و فریشته رووی
نازدار و شوخ و شه‌نگ و پی‌که‌وتووی
فرسه‌ته. تا سه‌ر نییه‌ که‌نجییه‌تی.
له‌ پر ده‌نواری ژاکاوی و له‌ده‌ست چووی.

قومی متفکرند در مذهب و دین
جمعی متحیرند در شک و یقین
ناگاه منادینی برآید ز کمین
کای بیخبر ان راه نه انست و نه این

فَكَرَّتْ فِي الدِّينِ اقْوَامٌ كَمَا
حَارَ بَيْنَ الشُّكِّ وَالْقَطْعِ فَرِيقٌ
فَإِذَا الْهَاتِفُ يَدْعُوهُمْ أَيَا
بُلَّهْ لَا هَذَا وَلَا ذَاكَ الطَّرِيقُ

له هه‌له‌فه‌ی نایینا برپیک سه‌رگه‌ردانن
برپیک ناشوفته و نالۆز و به‌گومانن
ترسم هه‌یه روژیک ده‌نگی بیته گویم
ریگه‌ی راست نه شه‌وه‌ونه شه‌م خۆتان وردب‌نه‌وه ده‌زانن.

اورد باضطرابم اول بوجود
جز حیرتم از جهان چیزی نفزود
رفتیم باکراه و ندانیم چه بود
زین آمدن و بودن و رفتن مقصود

اتى بي هذا الكون مضطرباً فلم
تزد لى إلا حيرةً و تعجبُ
وعُدتُ على كره ولم ادُر انْتى
لماذا اتيتُ الكونَ او فيمَ اذهبُ

ژیام.. له ژینا وه‌ک گویره‌ک و گیژی
خولقاندمی بی شه‌وه‌ی هیچم پی بیژی
وا ناخواستنه ده‌منیریته‌وه نه‌مزانی
بوون و نه‌ماتم چ بوو، وابی پرسیش ده‌منیرتی.

ای چرخ خسیس دون پرور خس
هرگز نروی تو بر مراد دل کهس
چرخا فلکا ترا همین عادت بس
ناکس تو کسی کنی وکس را ناکس

أيا فلکا يُرَبِّي كُلَّ نَذْلٍ
وليسَ يدورُ حَسْبَ رِضا الكَرِيمِ
كفى بك شيمَةَ ان رَحْت تَهْوِي
بذِي شَرَفٍ وتَسْمُو باللتيمِ

تهودی پیاوه به لای گهردونه وه بی نرخه
لاره سه نکه تاي تهرازووی ته م جهرخه
ناکسی کرده پیاو کهسانی هلدیرا
بی تهودی به لگه و هویه کی بو درخه

چندین غم مال و حسرت دنیا چیست
هرگز دیدی کسی که جاوید بزیست
این یکدو نفس که در تنت عاریتست
با عاریتی عاریتی باید زیست

إلى مَ أَسَاكَ عَلَى الْفَانِيَةِ
أَنَالَ أَمْرُوءَ عَيْشَةٍ بَاقِيَةٍ؟
هِيَ النَّفْسُ عَارِيَةٌ تُسْتَرَدُّ
فَعِشْ مَعَهَا عَيْشَةَ الْعَارِيَةِ

ته م جیهانه هیچی هیچه له بنه رتا
کهسی تیا نه ژیا بو هه تا، هه موفه و تا
تهوی ده بیینی .. زوگوزده ره .. ده ژین
هه موو له ژیر لیفه ی ته مانه تا

تا زهره و مه در آسمان گشت پدید
بهت زمی ناب کسی هیچ ندید
من در عجبم زمی فروشان که ایشان
به زانکه فروشنند چه خواهند خرید

مُدُّ أُرْدَهْرَتِ بِالْبَدْرِ وَالزُّهْرَةَ السَّمَا
إِلَى الْآنَ لَمْ يُوجَدْ أَلَدِّ مِنَ الْخَمْرِ
فِيَا عَجَبِي مَنْ بَاعَ الرَّاحَ هَلْ يَرَى
أَعَزَّ مِنَ الصُّهْبَاءِ إِنْ بَاعَهَا يَشْتَرِي

لهو روژدهوه نهستیره ناسمانی رازاودهتهوه
مرؤڤ (مه‌ی)ی وهك دیاری قوژاودهتهوه
سهرم سپ ده‌مینئ مه‌یفرؤش مه‌ی ده‌فرؤشئ
بلیئ نه‌زانئ له مه‌ی باشتر یه‌شتا نه‌دوژراودهتهوه...؟

می خوردن و گردنیکوان گردیدن
به زانکه بزرق زاهد ورزیدن
گر عاشق ومست دوزخی خواهد بود
پس روی بهشت کس نخواهد دیدن

أَحْسَنُ مِنْ زَهْدِ الْفَتَى عَنْ رِيًّا
رَشْفِ الْحَمِيَا وَأَقْتِفَاءِ الْحَسَانِ
إِنْ كَانَ أَهْلُ الْحُبِّ وَالرَّاحِ فِي
لَطْفِي فَلَنْ تَلْقَى أَمْرًا فِي الْجَنَانِ

خواردنهوه و تار و نهوا و ژانی دل‌داری
باشتره له جوبه پؤشی و ویرد و ساکاری
گهر عاشق و سه‌رخؤش دوژه‌خی بن
کهس رپی له به‌هه‌شت ناکه‌وی به رپی‌واری

مگذار که غصه در کنارت گیرد
واندوه ممال روزگارت گیرد
مگذار دمی کنار اب و لب کشت
زان پیش که خاک در حصارت گیرد

لاتدع الهم يعتریک ولا
يضق بك العیش و أطرح کمدک
ولازم الروض و المیاه و طب
من قبل أن یعصر الثری جسدک

غم توور ده لاوه و نارام بهو مه خردشی
با دیوی غم قووتت نه‌دا و هه‌لت نه‌لوشی
له لیواری می‌رگوزار و ناودا بخوره‌وه
پیش نه‌وهی خه‌رمانی خوژ داتپوشی

چون ههست زمانه در شتاب ای ساقی
برنه بکنم جام شراب ای ساقی
هنگام صبح قفل ازدر بگشا
تعجیل که امد افتاب ای ساقی

ان الصبح هلم فافتح حاننا
هذي ذكاء تهيم بالإشراق
إن كان يسرع للفتاء زماننا
فهلم في كأس إلي دهاق

تیژ دەرپوا ئەم وهخت و سات و کاته
مه‌یگێڕ بدهیه، جامی لهو مه‌یه‌ی که له‌لاته
وا به‌ریه‌یانه برۆ ئاواله‌که دهرگا
زووکه شهو گوزه‌شت و وا خۆر هه‌لاته.

شب نیست که عقل در تحیر شود
وز گریه کنار من براز در نشود
پرمی نشود کاسه‌ء سر از سودا
هر کاسه که سر نگون شود پرنشود

تزداد حیره عقلي كل داجية
والدمع حولي مثل الدر مسكوب
لا يمتلي جام رأسي من وساوسه
وليس يملأ جام وهو مقلوب

هه‌رکه شهو دێ ناخه‌م رچاوو سپ نه‌وی
ده‌روونی خامۆشم له‌ بنه‌وه پر گر نه‌وی
کاسه‌ی سه‌رم پر له‌سه‌ودا بوو.. رژا..
کاسه‌ی قه‌لب نایێ دیا‌ن چون پر نه‌وی..؟

ساقی علم سیاه شب صبح ربود
برخینر ومی مغانه رادرده زود
بگشای زهم دو نرگس خواب آلود
برخیز که خفتنت بسی خواهد بود

طوی الصبح رایة جيش الظلام
فقم یاندمی وهات المدام
وفك لنا نرجس المقلتين
فقم فلسوف تطیل المنام

وابه یانه رۆشنا شهوی داگیر کردووه
باده دوو نیترگی خه وال و مه بگیپر کردووه
تهو چاوه مه ستانهت هه لیبینه وه
نوستوون و منی بی ته گبیر کردووه.

أی انکه پدید گشتم از قدرت تو
پرورده شدم بناز در نعمهت تو
صد سال بامتحان گنه خواهم گرد
تاجر من است بیش یارحمت تو

أيا من أتى بي لوجود بقدره
وربيت في نعمائه أتدلل
سامتحن العصيان مائة حجة
لاعلم ذنبي أم سماحك أجزل

من به فهرمانت خولقاوم. لهش و بوون و تهرواحم
من له گهل گوناخا براوده ته وه .. نیکاحم
ده زاتم ره حمهتت زوره وهك باران، نازاتم
ره حمهتتی تو زوره با خه رمانی گوناخم ..؟

در پای أجل چو من سرافکنده شوم
وزیخ نهال عمر برکنده شوم
زنهار گلم بجز صراحی نکنید
باشد که زیاده پرشود زنده شوم

از گردش این دایره بی پایان
برخور داری دو نوع مردم رادان
یابا خبر از زمانه وزنیک وبدش
یا جاهل ازخود وازحال جهان

متی أقتلعت كف المنیة دوحتی
وعدت لدى أقدامها أتغفر
فلا تصنعوا طینی سوی کوز قرقف
عسی یمتلی بالراح یوماً فانشر

لم یهنَ فی هذا الزمان سوی امرء
عرفَ الوجودَ بغيره وبشره
أو جاهلٍ عن نفسه وزمانه
لم یدر ما فی نفسه او زمنه

تهو حلهی دیمه چوکا له پایتهختی مهرگ و میرا
بیرهوه ریم له بیر دهروا له نیو توئیژی کیل و ژیرا
گهر گلم بکریتته گۆزهی مه یخانه کان
زیندوو ده مینمه وه و تا پۆم نمایانه له بیرا

سور خواردنی ته م جغزه بی پایانه
مایه ی سه رفرازیی دوو جۆره ئینسانه
یه کینک دانای (خیر و شهر) بینه
یه کینک گهوج و کیلی به سه زمانه

گر من ز می مغانه مستم هستم
گر عاشق ورنه می پرستم هستم
هر طایفه بمن گمانی دارند
من زان خودم چنانکه هستم هستم

نعم أنا من راح الجوس بنشوة
وصب خلیع لم أزل مدمن الراح
یری کل حزب فی رأیا ومذهبا
وإني لنفسي کيفما كنت یاصح

مہنگ و مہخمووری مہیم و مہستی مہستم
کہوتووی مہیخانہم و مہیخانہم و مہی پرستم
چیہ با خہلکی ہہر لیم بہ گومان بن
خۆم دہزائم بہچی گہییوم و چی ہاتووتہ دہستم

برخینتر و بیبا بتا برای دل ما
حل کن بجمال خویشتن مشکل ما
یک کوزه می بیار تانوش کنیم
زان پیش که کوزها کنند از گل ما

ياصنمي قم واتني معجلاً
وحل في حسنك لي ما أشكلاً
وهاتني كوز المدام قبل أن
يُصنع من رفاتنا كوز الطلا

توخه‌ی که نزیک‌ی فریام که‌وه، دلم پر سوژه
بوم تیکه له و شه‌رابه سووره توژه توژه
هسته برۆ پیاله‌یه‌کی دی بیینه تامه‌ست بم
پیش شه‌وه‌ی کلم بکریتته ده‌فرو گوژه.

در سر هوس بتان چون حورم باد
بردست همیشه آب آنگورم باد
گویند کسان خدا ترا توبه ده‌اد
او خود ندهد من نکنم دورم باد

لا عشت إلا بالغواني مغرماً
وعلى يدي تبر المدام الذائب
قالوا سيقبل منك ربك توبة
لا الله قابلها ولأنا تائب

پیّم نا‌کری سه‌ودای نازداران له‌بیر به‌رم
جوانه ره‌نگی‌کی مه‌ی بی سمیل و ریش و سه‌رم
ده‌لین راپه‌ره .. برو توبه بکه .. وتم:
نه شه‌و ده‌مبه‌خشی نه‌منیش توبه‌که‌رم

دنیا بمراد رانده گیر آخرچه
وین نامه عمر خوانده گیر آخرچه
گیرم که بکام دل بماندی صد سال
صد سال دگر بمانده گیر آخرچه

هَبِ الدنیا کما تهوَاهُ کانتُ
وکنتَ قرأتَ أسفار الحیاةِ
وهبکَ بلغتها ممتین حوْلاً
فماذا بعدَ ذاک سوی المماتِ

دوو شهشه ژیانته همموو کاریکت بو جووته
به ناسانی له چنگ دایه نهوی که نیازه ویستووته
وا سهده سالی دیکهش.. ژیای
ناکامه کهت ههر مردنه و توپی جاوه و کفنی رووته.

من هیچ ندانم که مرا انکه سرشت
از هل بهشت کرد یا دوزخ زشت
جامی می و ساقی بر لب کشت
این هرسه مرا نقد و ترا نسیه بهشت

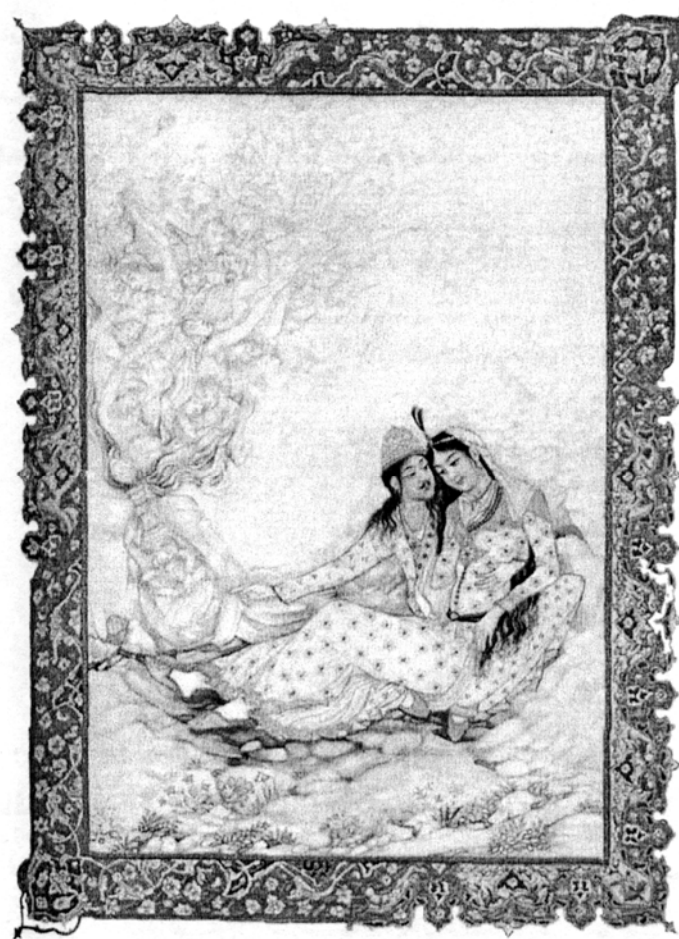
لَسَسْتُ أُدری هَلْ الالهُ برانی
لِجِنَانِ الأخرى أو النیرانِ
لی نقدا ساقِ وروض وراحُ
ولک الوعدُ فی غدٍ بالجِنانِ

ثم لایی بم یا نهولایی.. ناخر زهمان
دوزهخی بم، یان بههشتی و وی تاران
من وا سهرگهرم و خوماری مهیم
تویش چاوه پروانی سبهی و وهعهدهی سهر خهرمان.

کم کن طمع از جهان و میزی خرسند
واز نیک وید زمان بگسل پیوند
هانمی خور وزلف دلبری گیر که زود
هم بگذرد وغاند این روزی چند

دع عنك حرص الوجود وأهنا
إن أحسن الدهر أو أساء
وأعبث بشعر الحبيب وأشرب
فالعمر يمضي غداً هباء

کاری دنیا چلکی دهسته لیگه پری رابویره
چاکه و خراپه ی گهردون به خوی بسپیره
بونی سه رو زولفی نازداران هه لمژه وو..
مخوره وه میوانی.. هیندهت نه ماوه.. لیره.

امروز ترا دسترس فردا نیست
واندیشه فردات بجز سودا نیست
ضایع مکن ایندم اردلت شیدا نیست
کاین باقی عمر را بقا پیدا نیست

الْيَوْمَ مَأَلِكِ فِي أَمْرِ الْغَدَاةِ يَدُ
وَلَيْسَ فِكْرُ غَدٍ إِلَّا مِنَ الْخَبَلِ
فَاغْنِمِ بَقِيَّةَ عُمُرٍ إِنْ تَكُنْ يَقْظًا
فَالْعُمُرُ يَفْتَنِي بِلَا بَطْءٍ وَلَا مَهْلٍ

کام سبیهی؟ کئ ده لئیت وهک وتراوه وایه
لهو بیره گهرئ، دونیا خه یالئه.. سهودایه
ده رفه ته با به فیرؤ نهرؤا زه مانه
ئهوی له ته مهن ماوه هه وه سه رمایه

گر عالم همچو گوی گرد بگوی
برمن که خراب خفته باشم بجوی
دوشم بخرابات گرو می کردند
خمار همیگفت که نیکو گروی

أَنْ يَهُوَ كَالْكُرَةِ الْوُجُودُ بِهِوَّةٍ
لَمْ يَعْنِي وَأَنَا بَسْكَرِي هَاجِعُ
بِالْأَمْسِ فِي حَانَ الْمَدَامِ رَهِيْتُ وَالْ
خَمَارُ كَانَ يَقُولُ ((رَهْنُ نَافِعٍ))

خوا بکا کاول بییت ئهم گهردوونه بؤشه
ههرچی به سهر دئیت، بابئ. پیتم خؤشه
منئیک ههرچیم هه یه بارمته یه و
له ژئیر چنگی ناکهس و مهی فرؤشه

ای پیر خردمند بگه تر بر خیز
وآن کودك خاك بیزرا بنگرنیز
پندش دهو گوکه نرم نرمك می بیز
مغز سر کیقباد وچشم پرویز

قُمْ اِيهَا الشَّيْخُ اللَّيْبُ مَسَارِعًا
وَانظُرْ لِدَاكَ الطِّفْلُ يُذْرِي بِالثَّرِي
فَانصَحْهُ اِنْ يَذْرِي بِرَفَقِ عَيْنَ بَرِّ
وَيَزِ وَمَخِ قُبَادَ سُلْطَانَ الْوَرَى

پیری دانا! بنواپه شه منداله له خولا خوی دهگهوزینی
هسته برۆ به لایه وه، ته می که و بیده سوینی
له سه رخو خولبیژی کا، شه خوله بو خوی
می شکی که یقوباد و چاوی په رویتز بووه تا دوینی

يك نان بدورواز گر شود حاصل مرد
واز كوزه شكسته دمی آبی سرد
مخدوم كم از خودی چرا باید بود
یا خدمت چون خودی چرا باید کرد

مَنْ نَالَ فِي الْيَوْمِ جِرْعَةً مَاءٍ
مِنْ جِرَّةِ مَكْسُورَةٍ وَرَغِيْفًا
لَمْ يَغْتَدِ عَبْدًا لَمْ يَكُنْ هُوَ مِثْلَهُ
أَوْ سَائِمًا مَنْ دُونَهُ تَكْلِيْفًا؟

من که خورد و خوراكم نان و دوی
ژینم شانویهی شیوهن و رزرو بی
نه شیاوه سهر شه نجام و بونم
کویلهی کویلهیه کی وهك تو بی

برخیز و محور غم جهان گذران
خوش باش و دمی بشادمانی گذران
در طبع جهان اگر وفائی بودی
نویت بتو خود نیامدی از دگران

قُمْ وَدَعْ هِمَّ عَالَمٍ سَوْفَ يَفْنَى
وَأَغْتَنِمْ لِحِظَةِ السَّرُورِ لَدَيْكَ
إِنْ يَكُنْ فِي الزَّمَانِ أَدْنَى وَفَاءٍ
لَمْ تَصِلْ نَوْبَةَ الْهِنَاءِ إِلَيْكَ

هسته لاجۆ دوور به له غه می ژیان
بهزم گپه، رابویه.. تا بهره به بیان
ته گهر وه فای هه بوایه ته جیهانه
نۆره نه ده گه یشته تۆی چاوه روان

در ملک تواز طاعت من هیچ فزود
وز معصیتی که رفت نقصانی بود
بگذار و مگیر زانکه معلوم شد
گیرنده دیری و گذارنده زود

سَأَلْتُكَ هَلْ زَادَتْ بِمُلْكِكَ طَاعَتِي
وَهَلْ أَنْقَصَتْ مِنْهُ خَطَايَايَ مِنْ قَدْرِ
فَدَعْنِي وَدَعْ نَصْرِي فَطَبِعُكَ بَانَ لِي
سَرِيحٌ لِيخْذِلَانِي بِطِيءٍ عَنِ النَّصْرِ

سووجه و ئیمانم تای ته رازۆکه ناگۆپه
له کپشانه و بهراورداه کهل مسقالیک نادۆپه
ژینم فه رته نه وه هه رایه .. خۆم ویستوومه
به خته وه درم .. ناوا ژیانم لی ده پۆری.

در پرده اسرار کسی را ره نیست
 زین تعبیه جان هیچکس آگه نیست
 جز در دل خاک هیچ منزلگه نیست
 افسوس که این فسانه هم کوتاه نیست

لَيْسَ يَدْرِي سِرَّ الْوُجُودِ ابْنُ أَفْتَى
 وَبِتَكْوِينِهِ تَحَارُّ الْعُقُولُ
 مَا أَرَى لِلْفَتَى سِوَى الرَّمْسِ مَثْوَى
 وَهُوَ لَهْفِي حِكَايَةٌ سَتَطُولُ

رازیکه نه زانراوه چ نیستا و چ له میژه
 به حریکی پان و پوره خوتی تیا مه نیژه
 هه موو گولینک ناکامی خاک و خوله
 سهیر لهوه دایه نه فسانه که گه لینگ دورو دریژه.

از من رمقی بسعی باقی مانده است
واز صحبت خلق بی و فاقی مانده است
از باده دوشین قدحی بیش نماند
از عمر ندانم که چه باقی مانده است

لم يبقَ مِنِّي في الدُّنْيَا سِوَى رَمَقِ
وَلَيْسَ في الْيَدِ مِنْ صَحْبِي سِوَى الْكَدْرِ
لَمْ يَبْقَى لِي مِنْ طَلَا أَمْسِ سِوَى قَدَحِ
وَلَسْتُ أَعْلَمُ مَا الْبَاقِي مِنَ الْعُمْرِ

هیچندم نه ماوه لهم ژینه تالّه
سه رمایه م قسه ی که سانی خرچ و کاله
ئه وه شووشه که مه .. هر پیکیکی تیا ماوه
ته مه ن تیپه ری و .. خه رمایتک تاوانیشم له عه وبالّه.

پیری دیدم بخواب مستی رفته
وزگرد شعورخانه و تن رفته است
می خورده و مست خفته و اشفته
انالله لطیف بعباده گفته

وَشَيْخٍ بِنَوْمِ السُّكْرِ مُغْفٍ رَأَيْتَهُ
وَلَمْ تَبْقَ فِيهِ فُطْنَةٌ وَشَعُورٌ
حَسَاها وَأَغْفَى وَهُوَ نَشْوَانٌ قَاتِلًا
الْهِيَ لَطِيفٌ بِالْعِبَادِ غَفُورٌ

پیره میردی کم دی مه ننگ و خه والوی باده
شل و شیواو سه رخوشیکی بی راده ...
ناشوفته و بچراو ده بیوت: بخوره وه
دلنیام خوا نازاری کویله ی خوی ناده.

یکهفته شراب خورده باشی پیویست
هان تاندهی تو روزادینه زدست
در مذهب ما شنبه و آدینه یکی است
جبار پرست باش نه روز پرست

إِنْ تَشْرَبِ الْمُدَّامَ أُسْبُوعًا فَلَا
تَدَعُ لَدَى الْجُمُعَةِ قَدْسًا شُرْبِهَا
السَّبْتُ وَالْجُمُعَةُ عِنْدِي أُسْتَوِيَا
لَا تَعْبُدُ الْإَيَّامَ وَأَعْبُدْ رَبَّهَا

چهند خۆشه! كهوت روژی ههفته سه رانسهر مهست بم
(ههینی) شی پیوه خومار و سست بم
ههینیش وه کو شه مه هه روژی خواجه
خوا خواجه .. بزچی روژ په رست بم...؟

یک جرعه می زملک کاوس بهست
وز تخت قباد و ملکت طوس بهست
اه سحری زسینه خماری
از طاعت زاهدان سالوس بهست

الرَّاحُ أَطْيَبُ لِي مِنْ مُلْكِ طُوسٍ وَمِنْ
سِرِّيرِ كِسْرَى وَتَحْتِ الْمَلِكِ قَابُوسِ
وَإِنَّمَا أَنَا السِّكِّيرُ فِي سَحْرِ
خَيْرٍ مِنَ الزَّهْدِ وَالتَّقْوَى بِتَدْلِيسِ

مژیککی مهی تارو پودم ده بزوینیی
ناید همه ته ختی کاوس و شاکیسرای دوینیی
نالهی به ره به یانی سه رخۆشم لاخۆشتره
تا هایوهوویی ده رویشیی ویرد خوینیی

تاکی غم ان خورم که دارم یانه
وین عمر بخوشد لی کذارم یانه
درده قدح باده که معلوم نیست
این دم که فرو برم برارم یانه

حَتَّى مَ أَصْبَحُ فِي هَمِّ بَانِي هَلْ
أَهْنَى وَأَحْزَنُ أَوْ أَتْرَى وَأَبْتَسُّ
هَاتِ الْمُدَامَ فَإِنِّي لَسْتُ أَعْلَمُ هَلْ
مَتَى زَفَرْتُ لَصَدْرِي يَرْجِعُ النَّفْسُ

تا که ی غه می نه وه بخۆم همه یا نیمه
نه و عومره ی گوزه راه به خویشی رانیمه..؟
بۆم بانکه مه یگیڤه که با بۆم تیکا دهره ته.
نه م مه ته له ناشکرایه و له ده میکه وه زانیمه.

شب نیست که اه من مجوزا آنرسد
واز گریه من سیل بدریا نرسد
گفتی من و تو باده خوریم پس فردا
شاید که مرا عمر بفردا نرسد

لِلنَّجْمِ يَعْلُو زَفِيرِي كُلِّ دَاجِيَةٍ
وَسَيْلُ دَمْعِي يَمُدُّ الْبَحْرَ فِي مَدَدٍ
قَدْ قُلْتُ لِي سَوْفَ نَحْسُو الرِّاحَ بَعْدَ عَدِّ
لَعَلَّ عُمْرِي لَا يَمْتَدُّ بِي لَعَدِّ

شه و نییه ناله م نه گاته قولی ناسمان
توفانی که بو خو ی سهیلی فرمیسکی چاوان
ناخر بو خو ت وتت.. سبه ی ده خوینه وه
سبه ی دره نگه، کی ده لیت ده گه مه به ربه یان..؟

صیاد ازل که دانه در دام نهاد
صیدی بگرفت وادمش نام نهاد
هرنیک ویدی که می رود در عالم
او میکند وبهانه بر عام نهاد

صَيَادُ ذَا الدَّهْرِ أَلْقَى الْحَبَّ فِي شَرِكِ
فَصَادَ صَيْدًا وَقَدْ سَمَاهُ إِنْسَانًا
فَكُلَّ حَيْبٍ وَشَرَّ مِنْهُ قَدْ نَشَنَّا
وَرَاخَ يَعْزُو لِهَذَا الْخَلْقِ عَصِيَانَا

هر داوه دهیناته وه ثم گهردوونه
نیچیره کهی مروقی بهدبهخت و زه بوونه
هرچی چاک و خرابه یه دهیناته ملی ..
ثم توممت و بههانه چۆن به چۆنه ..؟

برکیر زخود حسابی ار باخبری
که اول توجه اوری و اخرچه بری
گفتی نخورم باده که میباید مرد
میباید مرد اگر خوری یا نخوری

أَنْظِرْ حِسَابَكَ مَا أَتَيْتَ بِهِ وَمَا
تَعْدُو بِهِ مِنْ بَعْدُ مَهْمَا تَذْهَبِ
أَتَقُولُ لَا أَحْسُوا الطَّلَا خَوْفَ الرَّدَى
سَتَمُوتُ إِنْ تَشْرَبَ وَإِنْ لَمْ تَشْرَبِ

ورد به ره وه .. ژیرانه خۆت بدوینه
بنواره که هاتی چیت هیئا .. وا دهوری چیت له خورجینه
وتت .. ناخۆمه وه .. مه رگم له پیشه ..
راست ده کهی وایه .. بزانه سمیلت دۆراندووه و نوره ی ردینه

عاقل غم وانديشه لاشی نخورد
جز جام لبالب وپيایی نخورد
غم در دل وياده در صراحی باشد
خاکش بسر انکه غم خوردمی نخورد

ذُو اللَّبِّ لَا يُصْبِحُ فِي هَمِّ عَدِيمِ الْمَنْفَعَةِ
وَيَشْرَبُ الرَّاحَ تَبَاعًا فِي كُتُوسٍ مُتْرَعَةٍ
الْهَمُّ فِي الْقَلْبِ وَفِي الْكُوزِ الْمَدَامُ مَوْدِعَةٌ
بُؤْسًا لِمَنْ عَافَ الْظَّلَا وَاحْتَمَلَ الْهَمَّ مِنْتَهُ

ژير دهزانی به غم به لا نارواته وه
شهراره هزار بنکهی خوشی ده ناته وه
غم پری دل بی و سوراخی پر له مهی
مه گهر کیله نه و که سهی مهی نه خواته وه

از درس علوم جمله بگریزی به
وندر سر زلف دلبر آیزی به
زان پیش که روزگار خونت ریزد
تو خون قنینه در قدح ریزی به

دَعَّ عَنْكَ دَرَسَ الْعُلُومِ أَجْمَعِهَا
وَأَشْفَ بِاصْدَاعِ شَادِنِ سَمِّكَ
وَأَهْرَقَ بِكَاسِ دَمِ الزَّجَاجِ وَطَبَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَهْرَقَ الزَّمَانُ دَمَكَ

لیگه ری له سهواد و زانیاری و وتوویژی
با لیوانت لیوی لیوان و دوو لیوان بچیژی
خوینی نیو شووشه بریژه لیوان
پیش نهوهی روژگار خوینت بریژی

تا چند زخم بروی دریاها خشت
نومید شدم زبت پرستان و کنشت
خیام که گفت دوزخی خواهد بود
که رفت بدوزخ و که آمد ز بهشت

حَتَّى مَ أَبْنِي عَلَى سَطْحِ الْمِيَاهِ لَقَدْ
سَمِعْتُ دَيْرًا وَعِبَادًا لِأَوْثَانِ
مَنْ قَالَ إِنِّي مِنْ أَهْلِ الْجَحِيمِ وَمَنْ
أَتَى مِنَ الْخُلْدِ أَوْوَلِي لِنِيرَانِ؟

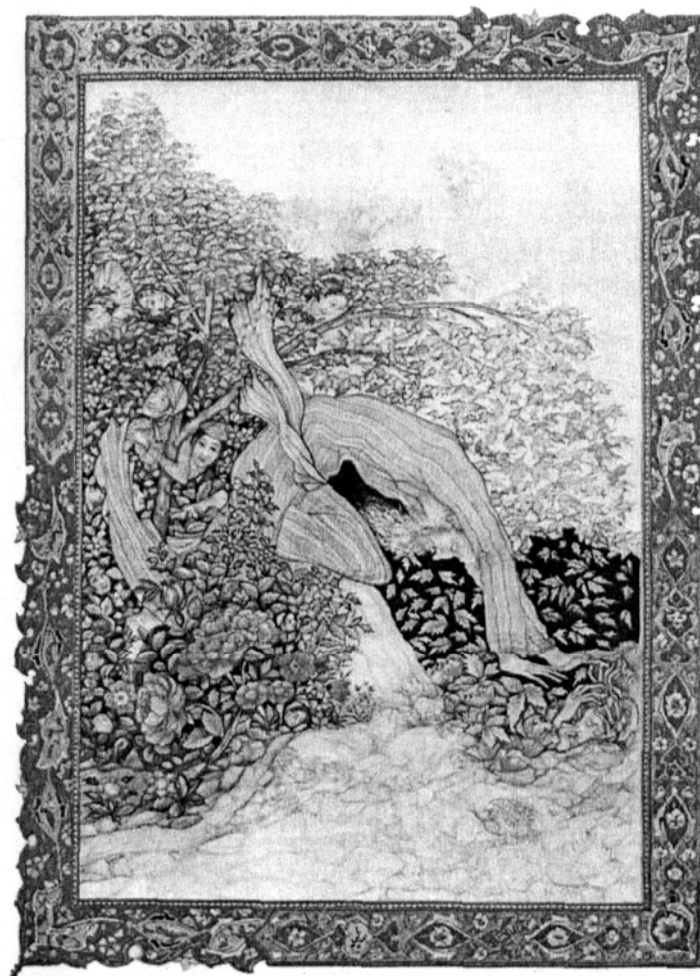
تَم خَلَكَ تَهْرِي دَهِيكََا نَهْخَشِي سَهْر تَاوَه
كَلَيْسَا وَ كَهْ نَشْت... دَهْهَوَلْيَانِ دِرَاوَه
خَه يَام كَي وَتِي دَوَزَخْ نَشِينِي چَوْنِي زَانِي
مَهْ كَهْر تَهْو لَه بَهْهَشْتَهْوَه هَاتُووَهْتَه دَوَاوَه؟

زین کنبد گردنده بد افعالی بین
واز جمله دوستان جهان خالی بین
تا بتوانی تویک نفس خودر اباش
فردا منگر دی مطلب حالی بین

أَنْظِرْ لِسُوءِ فِعَالٍ أَفْلاكَ السَّمَا
وَأَنْظِرْ لِدَهْرِكَ مِنْ رِفَاقِكَ خَالِي
مَا أَسْطَعْتَ فَاهِنَ الْيَوْمِ لَا تَنْظُرْ غَدًا
أَوْ مَا تَقْضَى وَأَنْظِرْ لِلْحَالِ

خوین تاله هم گهردونه بی بیخ و بنه
ناشکه رایه بکوژی باپیری توو.. باوکی منه
من نه مههم بودرکاندی.. نازا تیفکری
لهسهرمه زائد هم چیهو.. رازی وتنه

گرد دگری چگونه پرواز کنم
با عشق توئی چگونه آغاز کنم
يك لحظه سر شك دیده‌می نگزارد
تا چشم بروی دگری باز کنم

كيفَ يَحُمُّ الْقَلْبُ يَوْمًا عَلَى
غَيْرِكَ أَوْ يَبْغِي هَوًى مَعَ هَوَاكَ
إِنْ دَمَوْعِي لَمْ تَدَعْ لِحَظَةً
عَيْنِي تَرْنُو لِحَبِيبِ سِوَاكَ

به‌پوله ناسا دیم و ده‌گه‌پریم
هه‌ر به‌سه‌ر هاتیک قه‌ینا بیتته ریم..
بۆچی فرمیسک روانکه‌ی هیلاوه
له‌تۆ به‌ولاوه بوینم و بزائم من کیم..؟

بسیار بگشتیم بگرد در ودشت
اندر همه افاق بگشتیم بگشت
از کس نشنیدیم که امد زین راه
راهی که برفت راه رو بازنگشت

كَمْ ضَرَبْنَا فِي كُلِّ قُطْرٍ وَفَجَّ
وَادِيَا كَانَ أَوْ فَلَاتٍ وَسَهْلًا
لَمْ نَجِدْ مَنْ يَقُولُ مَنْ عَادَ مِنْ ذَا
كَ الطَّرِيقِ الَّذِي مَضَى فِيهِ قَبْلًا

کۆله‌وارین جو مگه‌مان سواوه
شه‌که‌تین هینده ولاتمان پیواوه
هه‌ر که‌سمان دی وتی.. ئه‌و ریگایه
ئه‌وی بیا رۆیشتوره، وریابه نه‌گه‌راوه

أى رب بگشای بر من از رزق درى
بى منت مخلوق رسان ما حصرى
از باده چنان مست نگهدار مرا
کز بیخبرى نباشدم درد سرى

رَبِّى أَفْتَحْ لِي بَابَ رِزْقِي وَأَرْسِلْ
لِي قُوَّتِي مِنْ دُونِ مِنَ الْأَنْعَامِ
وَأَدِّمْ نَشْوَةَ الطَّلَالِي حَتَّى
تُذْهِبْنِي مَاعِشْتِ عَنِ الْآمِي

دهرگای ژیانم لیکنه ره وه خواجه شه تو رابه ری
نییه که سیک هه رتو به تهنه نانه ری
ته ماحم سه رخوشی به رده و امه
بو من به هه شته مه نگی و دونیای بی خه به ری

ما افسر خان و تاج کی بفروشیم
دستار قصب ببانگ نی بفروشیم
تسبیح که پیک لشکرتر ویر است
ناکاه بیک پیاله می بفروشیم

نَحْنُ نَبِيعُ التُّحْتِ وَالتُّـ
تاج بصوت المعزفِ
ونشتری بسبحة الرِ
یاء کاس قَرُقَفِ

ده زانم له توانامایه و زاتم نازایه و دهویری
تاجی که یان بفروشمه سۆزی بلویری
ته زیبح پیش قهره ولی سوپای .. درۆیه بزانه ..
ده یگورمه وه به مژیک کی مهی نه گهر خوا بینیری

یاری که دلم زبهر او زار شده
 او جای دگر بغم گرفتار شده
 من در طلب علاج خود چون کوشم
 چون آنکه طیب ماست بیمار شده

إن ظیباً به استهَامَ فوَادِي
 عَادَ صَبَاً بِشَادِنِ مُسْتَهَامَا
 كَيْفَ أَرْجُو مَنْ بَعْدُ بَرَاءً لِدَائِي
 وَطَيِّبِي أَضْحَى يُعَانِي السَّقَامَا

عشقی نهو سوتاندمی دهسته پاچهم و بی ته کبیر
 نهویش گیر زدهی عشقی نهوی دهست و پاگیر
 نهو شهیدای یه کیکی تره و .. منیش هی نهو
 زولمه بو تاویک به من بیکن ژیر.

هر دل که دراو مهر محبت نسر شت
خواه أهل سجاده باش خواه اهل کنشت
در دفتر عشق نام هر کس که نوشت
ازاد زدوزخست و فارغ زبہشت

دَعَّ كُلَّ قَلْبٍ لَمْ يُمَازِجْهُ اِهْوَى
احواه دیر ام حواہ مَسْجِدُ
وبدفتر العشاق من خط اَسْمَهُ
لم یعنہ حُلْدٌ وَنَارٌ تُوقَدُ

چمه لهوانه‌ی په‌پیره‌وی کل‌یسا و مزگه‌وتن...؟
به من چی تا به‌یان به‌سهر به‌رماله‌وه نه‌سره‌وتن؟
نه‌وانه‌ی له تو‌ماری عشقا ناویان نووسا
سه‌رفرازن دوور له کاری هه‌له‌و چه‌وتن...!!

نه لایق مسجدم نه در خورد کنشت
 ایزد داند گل مرا از چه سرشت
 نه دین و نه دنیا ونه امید بهشت
 چون کافر درویشم و چون قحبهء زشت

لَسْتُ لِدَيْرٍ صَالِحًا وَلَا لِمَسْجِدٍ
 اللَّهُ أَدْرِي بِتَرِي كَوْنٍ مِنْهُ جَسَدِي
 لَا دِينَ أَوْ دُنْيَا وَلَا أَرْجُو الْجَنَّةَ فِي غَدٍ
 كَمُوسٍ دَمِيمَةٍ أَوْ كَفَقِيرٍ مُلْحَدٍ

نه شایسته‌ی مزگه‌وتم و نه کنشت دوینم
 خوا بؤ خوی ده‌زانی، چی کردووه‌ته هه‌وینم
 نه به ته‌مای دین و نه دنیا و نه نومید و نه به‌هه‌شت
 خوینی سۆزانی و کافره چووه‌ته ره‌گ و خوینم..

مسکین دل درد مند بیچاره من
هوشیار نشد ز عشق جانانه من
روزی که شراب عاشقی دادند
درخون جگر زدند پیمانه من

يا لهذا القلبِ البئيسِ المعنى
لم يفقْ مِنْ هوى الحبيبِ القاسي
مُدُّ أَدَارُوا سُلَافَةَ الْحُبِّ قَدَمَا
مَلَأُوا مِنْ دَمِ الْحِشَاشَةِ كَاسِي

دلی من بیچاره‌یه و کولی غمی له عه‌وبالّه
شه‌یدای عشقه و زور ژانی به‌سهره‌وه ماله
ته‌و ده‌مه‌ی شه‌رابی عشقیان دابه‌شکرد
خوینی جگه‌ریان بۆ کرده‌مه گوزه و پیاله..

این کاسه که بس نکوش پر داخته اند
بشکسته ودر ره‌گزر انداخته اند
زنهار براو قدم بخواری ننهی
کان کاسه ز کاسهای سر ساخته اند

إِنَّ هَذِي الْكَاسَ الظَّرِيفَةَ صَنَعًا
كَسَرْتُ ثُمَّ الْقَيْتُ فِي الطَّرِيقِ
لَا تَطَاها وَيحكُ أَحْتِقَارًا فَقَدَمَا
صَنَعُوهَا مِنْ كَاسِ رَأْسِ سَحِيقِ

ته‌و کو‌وپه‌ره کۆنه ره‌نگاو ره‌نگ سازاوه..
شکاوه و له‌بهر پای ری گوزه‌را دانراوه.
تو خوا نه‌گه‌ر پیش‌تیلی که‌ی..
نازانی ته‌وه له کاسه‌ی سهر دروست‌کراوه..؟

مائیم ومی ومطرب واین کنج خراب
فارغ زامید رحمت وبیم عذاب
جان ودل وجامه در رهن شراب
آزاد زخاک وباد واز آتش و آب

قَدْ حَظِينَا بِالْغِنَا وَالرَّاحِ فِي الدَّارِ الْخَرَابِ
وَفَرَعْنَا مِنْ مَنَى الرَّحْمَةِ أَوْ خَوْفِ الْعِقَابِ
وَسَمَوْنَا تَمَّ عَنْ مَاءٍ وَتَارٍ وَتُرَابِ
فَالْكَسَا وَالْكَاسِ وَالْعَقْلِ مَعَارَهُنَّ الشَّرَابِ

من ومی وزائد و چوار تهنیشتی هه پروژاو
بی ترس له تومید و ترس و گپو... تاو
گیان و دل و دونیام بارمتهیی مهیه
بی دهرهست له خوئل و باو ناگر و ناو

عمرت چه دوصد بود چه سیصد چه هزار
زین کهنه سرا برون برندت ناچار
گر پادشهی وگر گدای بازار
این هر دو بیک نرخ بود اخر کار

لَتَنْ عَمْرَتَ صَاحِيْ أَلْفَ حَوْلِ
فَسَوْفَ تَعَاْفُ هَذِي الدَّارَ قَهْرًا
وَإِنْ تَكُ سَاتِلًا أَوْ رَبَّ تَاجِ
فَذَانِ غَدًا سَيَسْتَوِيَانِ قَدْرًا

عومرت سه دو بیست بی، یان زورتر بوویه زال
لهم دونیایه رویشتی و خرایته چال
وهك يهك له تهرازوو دهرتین
بی هیتر و پالنهوانی خاوهن گوپال

مهتاب بنور دامن شب بشکافت
می خور که دمی خوشتر ازین نتوان یافت
خوش باش و بیندیش که آین ماه بسی
أندر سرخاک يك يك خواهد تافت

* * *

الْبَدْرُ شَقَّ بِنُورِهِ جَيْبَ الدُّجَى
فَاشْرَبَ فَلَئِنْ تَلَقَى كَذِي الأَرْقَاتِ
وَأَهْنَا وَلَا تَامِنَ فَهَذَا الْبَدْرُ كَمْ
سَيِضَى فَوْقَ تَرِي لَنَا وَرُقَاتِ

* * *

بنواره شوقی مانگ چۆن خۆی دهنوینی
بخۆرهوه مانگ و مهی ههست دهبزوینی
سبهی ههمان شوق سهرتاپا گۆره کهت
دهگریته خۆ ویردی نهزه لیت بۆ دهخوینی

تا چند زخم بروی دریاها خشت
نومید شدم زبت پرستان و کنشت
خیام که گفت دوزخی خواد بود
که رفت بدوزخ و که آمد زبشت

* * *

حَتَّى مَ أَبْنِي عَلَى سَطْحِ الْمِيَاهِ لَقَدْ
سَمِعْتُ دَيْرًا وَ عُبَادًا لِأَوْثَانِ
مَنْ قَالَ إِنِّي مِنْ أَهْلِ الْجَحِيمِ وَ مَنْ
أَتَى مِنَ الْخَلْدِ أَوْوَلِي لِنِيرَانِ؟

* * *

نامه‌وی خشت ریژیی ژینم به‌سهر تاوه بی
ناکامم به دهست دیر و کلیساوه بی
کی دهلیت خه‌یام .. دۆزه‌خ نشینه ..؟
کی دی ریواریک لهو دنیاوه بی ..؟

یکهفته شراب خورده باشی پیوست
هان تاندهی تو روز ادینه زدست
در مذهب ماشنبه وادینه یکی است
جبار پرست باش نه روز پرست

* * *

إِنْ تَشْرَبَ الْمُدَامَ أُسْبُوعًا فَلَا
تَدْعُ لَدَى الْجُمُعَةِ قُدْسًا شُرْبِهَا
السَّبَبُ وَالْجُمُعَةُ عِنْدِي أُسْتَوِيَا
لَا تَعْبُدُ الْأَيَّامَ وَ أَعْبُدُ رَبَّهَا

* * *

لام خوْشه جهوت رۆژ سه‌رانسه‌ر مه‌ست بم
هه‌ینیش له‌گه‌لیا خومار و سست بم
هه‌ینی و شه‌موان به‌لامه‌وه یه‌که
رۆژ رۆژی خواجه . بۆ چ رۆژ په‌رست بم؟

وقت سدر است خیز ای مایه ناز
نرمک نرمک باده خورو چنگ نواز
که آنها که بجانید نپاریند کسی
وانهاکه شدند کس نمیا ید باز

* * *

يَا صَاحِبَ الدَّلِّ هَذَا الْفَجْرُ لَاحَ فُجْمٌ
وَعَنٌّ وَأَشْرَبٌ وَأَطْفَى حُرْقَةَ الْكَبِدِ
فَمَنْ تَرَاهُمْ هُنَا لَنْ يَلْبِسُوا أَمْدًا
وَلَنْ يَعُودَ مِنَ الْمَاضِيْنَ مِنْ أَحَدٍ

* * *

وا بهیانه! هسته لهخه و نازدهنیم
با بیته گویم دهنگی تارو نهوای نهوینم
نهوی لهبه رچاوانه راناکاته سبهی
لهویش را که سیک نههاتهوه تا بیبینم

من بادهء تلخ تلخ دیرینه خورم
واندر رمضان درشب ادینه خورم
انگور حلال خویش درخم کردم
گو تلخ مکن خدای تامن نخورم

* * *

لَارْتَشِفِ الْمَدَامَةَ أَيَّ وَقْتٍ
وَإِنْ يَكُ أَشْرَفَ الْأَوْقَاتِ قَدْرًا
مَلَأَتْ الدِّنَّ مِنْ عِنَبٍ حَلَالٍ
فَقُلْ لِلَّهِ لَا يَجْعَلُهُ حَمْرًا

* * *

باده‌ی تالم ده‌خومه‌وه په‌یابه‌ی
چمه له رووداو و گوځبه‌ندی سبه‌ی..؟
تری حه‌لالی خوّم له کوویه ده‌نیم
خوا بوچ تالی ده‌کا و ده‌یکاته مه‌ی..؟

ای بس که نباشیم وجهان خواهد بود
نه نام زمان و نه نشان خواهد بود
زان پیس نبودیم ونبد هیچ خلل
زان پس که نباشیم همان خواهد بود

* * *

سَدَفْنِي وَهَذَا الْكَوْنُ سَوْفَ يَدُومُ
وَتَذْهَبُ أَسْمَاءُ لَنَا وَرُسُومُ
كَمَا لَمْ نَكُنْ وَالْكَوْنُ كَانَ مُنْظَمَا
سَنَفْنِي وَيَبْقَى بَعْدُ وَهُوَ نَظِيمُ

* * *

چ هه‌بین و نه‌بین ئەم جیهانه هه‌ر وایه
که‌یل و کیشانه‌ی ته‌رازووی لاره‌ه‌نگ و تا به‌تایه
له می‌ژیشا که نه‌بووین .. هه‌ر وابه‌وه
سبه‌یش که نین .. هه‌مان ده‌هۆل و زورنایه.

ان به که در این زمانه کم گیری دوست
با اهل زمانه صحبت از دور نکوست
انکس که ترا بجملگی تکیه بر اوست
چون چشم خرد باز کنی دشمنت اوست

* * *

إخترُ بدهركَ قلةَ الرفقاءِ
وأصحابِ بنیهِ وانتَ عنهم ناءِ
فمن اعتمدتَ عليه إن تنظرهُ في
عينِ البصيرةِ اعظمُ الاعداءِ

* * *

له ریزی پشت و باوانا ناوته نووسی..؟
له خزمه تیا دهسته و نه زهر و مل خووسی..؟
باش بنواری له پشته وه خه نجر وه شینه
نعت بیستوه ده لین.. دوری و دؤستی

شیخی بزنی فاحشه گفتا مستی
هر لحظه بدام دیگری پابستی
گفتا شیخا هرانچه گوئی هستم
أما تو چنانکه مینمائی هستی

* * *

قَالَ شَيْخٌ لِمُؤْمِسٍ أَنْتَ سَكْرِي
كُلُّ أَنْ بَصَاحِبِ لِكَ وَجُدُ
فَأَجَابَتْ إِيَّيْ كَمَا قُلْتَ لَكِنْ
أَنْتَ حَقًّا كَمَا لَدَى النَّاسِ تَبْدُو؟

* * *

شیخیك به سؤزانیی وت خو ته وه مهستی؟
هر که سه دهستت بو بیینی سازو سستی..؟
وتی: راست ده که ی تهوی وتت وام
به لام تو دوو روو و دروزن و نامهرد و پهستی

ای بادهء خوشگوار در جام بهی
بر پای خرد تمام بندد گرهی
هرکس که ز تو خوردا مانش ندهی
تا گوهر او بر کف دستش ننهی

* * *

يَا خَيْرُ مَا أَحْلَاكَ وَسَطُ زُجَاجَةٍ
تَاللَّهِ أَنْتَ عَقْلٌ عَقْلُ الْحَاسِي
لَا تَمْهَلِينَ مِنْ أَحْتِسَاكِ هُدْيَةٍ
حَتَّى تُبَيِّنِي كُنْهَهُ لِلنَّاسِ

* * *

ويستت بزانی چۆن پياويكە بى يەك و دوو
بادەى خوۆش رەنگى بۆ بکە تەرازوو؟
کە خواردییه وه و تۆزە کێک مەست بوو
دێتە دەستت مسقال بە مسقال، موو بە موو

در رهگذرم هزار جا دام نهی
گوئی که بگیرمت اگر گام نهی
یکذره جهان زحکم تو خالی نیست
حکمم تو کنی و عاصیتم نام نهی

* * *

الْقَيْتَ فِي كُلِّ مَنْهَجٍ شَرَكَا
وَقُلْتُ مَنْ يَغْطُ خُطْوَةَ هَلَكَا
بِالذَّنْبِ أَغْرَيْتَنِي وَتَنْسَبُ لِي
ذُنْبَا وَكُلُّ الْأَحْكَامِ فِي يَدِكَا

* * *

هزار داوم بۆ بنه‌بته‌وه
سه‌ده‌ده‌می روداوم بۆ بکه‌بته‌وه
ئه‌وی ده‌یکه‌م فه‌رمانی تو‌یه‌ مله‌ور نی‌م
ئیدی له‌ خورا بۆ له‌خوتم دۆر ده‌خه‌بته‌وه

جون مرده‌شوم خاک مرا گم سازید
احوال مرا عبرت مردم سازید
پس خاک و گلم بباده‌ اغشیه‌ کنید
وز کالبدم خشت سرخم سازید

* * *

إِنْ مِتُّ فَاصْنَعُوا رُفَاتِي وَأَجْعَلُوا
أَخْرَ أَمْرِي عِظَةً بَيْنَ الْمَلَا
وَبِالطَّلَا أَمْزَجُوا ثَرَايَ وَأَصْنَعُوا
مَنْ طِينَهُ غِطَاءَ رَأْقُودِ الطَّلَا

* * *

که مردم بمشارنه‌وه براله‌! نامان!
داستانی زینده‌گیم بکه‌نه‌ به‌زمی باوان
خۆلی له‌شم به‌ مه‌ی بگرنه‌وه و بی‌که‌نه
ده‌رخۆنه‌ی سه‌رکووپه‌ی مه‌یی یاران.

برخیز و بیا که چنگ برچنگ ز نیم
می نوش کنیم و نام بر ننگ ز نیم
سجاده بیک پیاله می بفروشیم
وین شیشه زهد بر سر سنگ ز نیم

* * *

الَا قُمْ لِنَحْسُوهَا وَنُعْمَلْ عُوْدَنَا
وَنُبْدَلْ حُسْنَ الصَّيْتِ بِالْعَارِ وَالرَّجْسِ
وَدَعْنَا نَبْعَ بِالْكَاسِ سَجَادَةَ التَّقَى
وَتَكْسِرَ فَوْقَ الصَّخْرِ قَارُورَةَ الْقُدْسِ

* * *

هسته و ره دستم دهیه تا پیکه وه
بی شهرم و ترس بخوینه وه، دست به پیکه وه
خه رقه فری دهین و بهر مال بفروشینه مهی
سه ره ست و بی ترس برزینه هه موو جیگه وه

يك نان بدوروزا گر شود حاصل مرد
واز كوزه شكسته ده می ابی سرد
مخدوم كم از خودی چرا باید بود
یا خدمت چون خودی چرا باید کرد

* * *

مَنْ نَالَ فِي الْيَوْمِ جِرْعَةَ مَاءٍ
مَنْ جِرَّةٍ مَكْسُورَةٍ وَرَغِيفًا
لَمْ يَغْتَدِ عَبْدًا أَمِنْهُ هُوَ مِثْلُهُ
أَوْ سَانِمًا مِنْ دُونِهِ تَكْلِيفًا؟

* * *

من كه خورد و خوراكم نان و دژی
زینده گیم سهرتاسه ری شیوهن و رۆرۆ بی
سته مه سهر شه نجام و بوونم
كۆیله ی كۆیله یه کی وهك تۆ بی

می خوردن وشاد بودن آیین من است
فارق بودن ز کفر و دین من است
گفتم بعروس دهر کآیین تو چیست
گفتا دل خرم تو کابین من است

* * *

إِنَّ دِينِي الْهَنَا وَرَشْفُ الْحُمَا
وَأَبْتِعَادِي عَنْ كُلِّ دِينٍ وَكُفْرٍ
قَلْتُ مَاذَا يَكُونُ مَهْرُ عُرُوسِ الدَّ
هَرٍ قَالَتْ جَذْلَانُ قَلْبِكَ مَهْرِي

* * *

مه ی و رابواردن سهره تاو دوا دوا بیمه
سهریه سستی و بی دهریه سستی سرودی خوا بیمه
به بووکی گهر دوونم وت: چهنده شیرباییت؟
وتی بی جیهازم من تهنها شادیی شیرباییمه

انم که زهیچم بوجود آوردی
وانم که بسی بمن نکوئی کردی
چون عاجز تقدیر توام معذوم
مادام که باقیست زخاکم گردی

* * *

أوجدتني يارب من عدم ولي
أسديت فضلاً ماله مقدار
عذري باني عند حكمك عاجز
مادام يوماً من تراي غبار

* * *

تو که سهم له هیچ منت هیئاو ته دونیاوه
جوانیبی فراوان و چاکه‌ی زورت پیم داوه
هه‌رچیم به‌سه‌ر دینی بیکه، شادمانم
به‌س نییه دوا‌ی مردنم خو‌لم تو‌ز به‌جی ماوه

افتاده مرا بامی ومستی کاری
خلقم زچه میکند ملامت باری
ای کاش که هر حرام مستی دادی
تا من بجهان ندید می هشیاری

* * *

أصبحت بالسكر و الصهباء مُفتتينا
فغيم يُكثر لي هذا الوری العدلا
ياليت كل حرام مُسكر لأرى
في الكون كل فتى من ذنبه ثملا

* * *

که مه‌ست بم بیّ ده‌ریه‌ستم له‌سه‌رم بیان له خواری
ده‌زانم بو هه‌ر کویّ ده‌رۆم جنیوم لیّ ده‌باری
خۆزگه ته‌واوی هه‌رامه‌کان مه‌ستی هیئابا
له چوار ته‌نیشدا به ده‌گمه‌ن ده‌تدی هوشیاری

تا باز شناختم من این پای زدست
این چرخ فرومایه مرادست ببست
افسوس که در حساب خواهند نهاد
عمری که مرا بی میّ معشوقه بدست

* * *

مُنْدُ مَيَزْتُ بَيْنَ كَفِي وَ رَجَلِي
غَلَّ هَذَا الدَّهْرُ الدَّنِي يَدِيَا
أَسْفَا يَحْسِبُونَ فِي الحِشْرِ عُمْرَا
مَرَّ بِي دُونَ شَادِنٍ وَ حِيَا

* * *

له‌و‌ته‌ی چه‌پ و راستی خۆم ناسیوه
له ناسوور به‌ولاره‌ی ئه‌وی خۆشی بیّ نه‌مدیوه
به‌بی باده و نازیز ژیان گوزهران
بیّ حیسابییه و ژیانیتیکی نیواو نیوه.

تاکی عمرت بخود برستی کزرد
یادری نیستی وهستی کزرد
می نوش که عمری که اجل در پی اوست
ان به‌که بخواب یا بمستی کزرد

* * *

إِلَى مِ بِهَذَا الحِرْصِ تَقْضِي مَدَى العُمْرِ
وَتَصْبِحُ لِلْإِثْرَاءِ وَ الفَقْرِ فِي فِكْرِ
أَلَا أَشْرَبُ فَعَمْرُ سَوْفَ عُنْقَبِهِ الرَّدَى
حَقِيقٌ بَانَ تَقْضِيهِ بِالنَّوْمِ وَ السُّكْرِ

* * *

بوون و نه‌بوونت کردووه‌ته سه‌رمایه
به‌لامه‌وه هیچه‌ی ئه‌و بزچوون و ته‌قه‌لایه
که‌وایه بخۆره‌وه، هاوری.. مردنت له پیشه
ئه‌وی ده‌ییستی هاژه و هووژه‌ی ره‌شه‌بایه.

هر چند دلم ز عشق محروم نشد
 کم ماند زاسرار که مفهوم نشد
 اکنون که بچشم عقل در مینگرم
 معلوم شد که هیچ معلوم نشد

* * *

إني وإن ذقتُ الغرامَ و قلَّ لي
 من مبهم الاسرار ما لم يفهم
 فاليوم حين فتحتُ عينَ بصيرتي
 أصبحتُ أعلمُ أنني لم أعلم

* * *

ثم سهرا پهردهی عشقه منی پیا چورمه
 زور راز و کومهل و کور هوشیارانه تیا بوومه
 که ورد دههوه و دیمه تیرامان
 دهزاتم شهوی زانیومه نهزانینه و نامهعلوومه.

بسیار بگشتیم بگرد در ودشت
اندر همه افاق بگشتیم بگشت
از کس نشنیدیم که امدزین راه
راهی که برفت راه رو بازنگشت

* * *

كَمْ ضَرَبْنَا فِي كُلِّ قَطْرٍ وَ فَجٍ
وَادِيًا كَانَ أَوْ فَلَآةٍ وَ سَهْلًا
لَمْ نَجِدْ مَنْ يَقُولُ مَنْ عَادُ مَنْ ذَا
كَ الطَّرِيقِ الَّذِي مَضَى فِيهِ قَبْلًا

* * *

شه که تین هیئده دهشت و دهرمان پیواوه
نه ما ولات نه که رپین، نهوی جومگه یه سواوه
هەر که سمان دی وتی: نهو ریگایه
نهوی بیا رژیشتووه.. نه که راه

گویند که ماه رمضان گشت پدید
من بعد بگرد باده نتوان گردید
در آخر شعبان بخورم چندان می
که اندر رمضان مست بحسبم تا عید

* * *

قَدْ قِيلَ لِي رَمَضَانُ جَاءَ فَسَوْفَ الْا
تَسْطِيعُ رَشْفًا لِابْنِهِ الْعَنْقُودِ
فَسَاحَتَسِ بِحْتَامِ شَعْبَانَ الطَّلَا
عَلَا لَتَصْرَعَنِي لِيَوْمِ الْعِيدِ

* * *

وتیان واره مه زان هاته پیشه وه
گهر بخوئته وه دهر پوته پیری کیشه وه
وتم نه گهر (شاپان) سه رتاسه ری بخومه وه
تا جهژن وهك شیر دهرومه بیسه وه.

باباده نشین که ملک محمود اینست
واز چنگ شنوکه لحن داود اینست
از نامرا ورفته دیگر یاد مکن
حالی خوش باش زانکه مقصود اینست

* * *

إِجْلِسْ إِلَى الرَّاحِ تَبْلِغُ مَلِكِ مُحَمَّدٍ
وَأَصْغِ لِلْعُودِ تَسْمَعُ لِحْنِ دَاوُدَ
دَعِ ذِكْرَ مَا لَمْ يَجِيءْ أَوْ مَا أَتَى وَ مَضَى
وَالآنَ فَاهْتِنَا فَهَذَا خَيْرٌ مَقْصُودٍ

* * *

گویی له نه‌وای تار بگره و هه‌لده په‌پمانه
که مه‌ست بوویت محمود غه‌زنه‌ویت لا شوانه
بیر له هات و چزی یاران مه‌که‌ره‌وه
نان نه‌و نانه‌یه نه‌مرۆ له خوانه...!!

آن مایه زدنیا که خوری یا نوشی
معدوری اگر در طلبش میکوشی
باقی همه رایگان نیرزد هشدار
تا عمر گرنمایه بدان نفروشی

* * *

إذا كنت تسعى في الحياة لمطعم
إلى أو ملبس فلك العذر
و فيما عدا هاتيك فالسعي ذاهب
هباءً فحاذر أن يضيع به العمر

* * *

بتهوی... دهبیکهی و دهیجۆی و دهینۆشی...
نازادی هەر چۆنیک بۆی بکۆشی
ژیان کورت و کهمه، پیچی میژهریکه
هوشیار به تهواری عومرتی پی نهفرۆشی...؟

گر باده بکوه دردهی رقص کند
ناقص بود آنکه باده را نقص کند
از باده مرا توبه چه میفرمائی
روحیست که او تربیت شخص کند

* * *

لَوْ تَسْقَى الطُّودَ لَاعْتَرَاهُ الرِّقْصُ
مَنْ يَنْتَقِصُ الرِّاحَ فَفِيهِ النِّقْصُ
حَتَّى مَ نَقُولُ لِي عَنِ الرِّاحِ فُتُبُّ
هَذِي رُوحَ بِهَا يُرَبِّي الشَّخْصُ

* * *

گهر مهی برژینیتته سهر کهژی دهردا
دیتته سه ماو لهرزه .. له سه ردا
بؤچی باده بجه مه نه ولاره؟ پیم سازگاره
که خواردمهوه دهرده کان ناسان یه خه به رده دا

انهاکه کشندهء شراب نابند
وانها که بشب مدام در محرابند
بر خاک یکی نیست همه درابند
بیداریکی نیست همه در خوابند

* * *

إِنَّ مَنْ لَازَمُوا الْمَحَارِبَ لَيْلًا
وَالْأَلَى عَاقَرُوا كُنُوسَ الرَّحِيقِ
غَرَّقَ الْكِلَّ مَا بِهِمْ قَطُّ نَاجُ
وَعَفَّوْا كُلَّهُمْ فَمَا مِنْ مُفِيقِ

* * *

نه وانهی شه ونشینی تاق و میحراون
یا کهیل و سه رخوشی باده و شهراون
ههر دوو وهک یهک خه والوو مهنگی خهون و
له ههلهه و لافاوی خهوا .. خنکاون

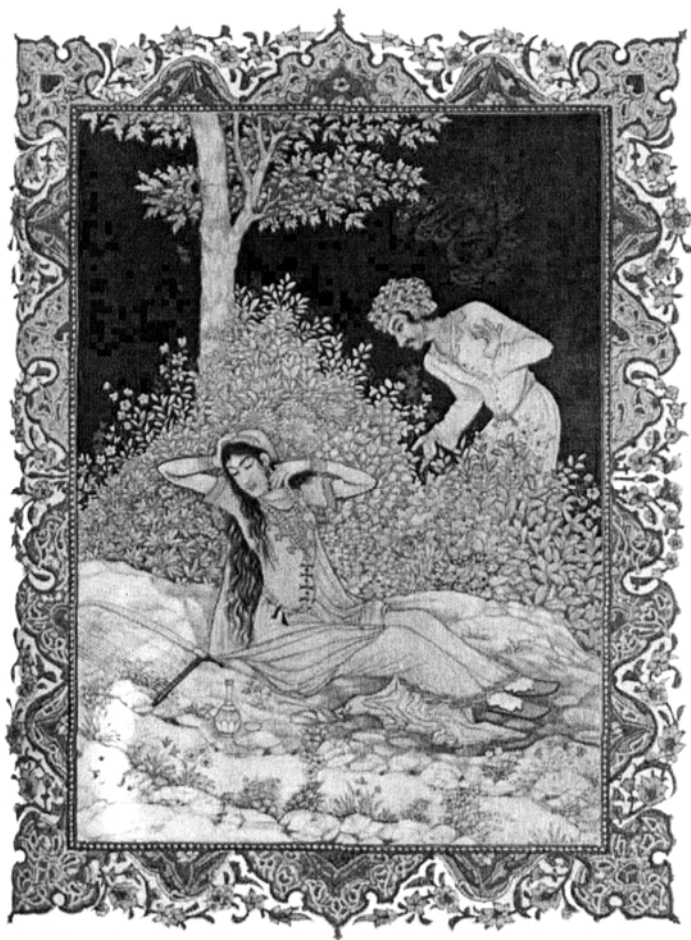
در میکده جز بی وضو نتوان کرد
وین نام که زشت شد نکو نتوان کرد
می ده که کنون پرده مستوری ما
بدریده چنان شد که رفو نتوان کرد

* * *

تَوْضَا إِذَا مَا كُنْتَ فِي الْحَانِ بِالطَّلَا
فَمَنْ يَفْتَضِحُ شَانًا فَلَا يَزِجُ أَنْ يَرْقَى
أَدْر لِي الْحَمِيَا إِنْ سَتَرَ عَفَافِنَا
قَدْ أَنْشَقَّ حَتَّى لَا نَطِيقَ لَهُ رُثْقَا

* * *

ئهو کەسە ی له مەبجانه دا مە ی دە کاته دەستنوێژی
ئاره قی شه رمی رژاوه، نیه تی تا دیسان بیرێژی
بی خە مه له ناو و ناتورو جینیو
بی دهرهسته له وه ی خە لکی پیی ئیژی

تابتوانی خدمت رندان میکن
بنیاد نماز وروزه ویران میکن
بشنو سخن راست زخیام عمر
می میخور وره میرو واحسان میکن

* * *

مَا أَسْطَعْتُ كُنْ لِبَنِي الْخَلَاعَةِ تَابِعاً
وَأَهْدِمِ بِنَاءَ الصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ
وَأَسْمِعْ عَنِ الْخِيَامِ خَيْرَ مَقَالَةٍ
إِشْرَبْ وَغْنِ وَسِرِّ إِلَى الْخَيْرَاتِ

* * *

تا دهتوانی برّ هانای خه لک و خواوه
نوئژ تهرک که و رۆژوو بجهره شه ولاره
کاکلهی حه قبقهت زانه خه یام بویه ده لیت..
چاکه بکه و فریی دهره زاند دهریاوه

یکجرعهء می ملک جهان می ارزد
خشت سر خم هز ارچان می ارزد
ان کهنه که لب زمی بدو پاک کنند
حقا که هزار طیلسان می ارزد

* * *

غَطَاءُ الدِّنِّ يَعْدِلُ أَلْفَ نَفْسٍ
وَتَعْدِلُ مَلِكُ ذِي الدُّنْيَا الْمُدَامُ
أَرَى مِنْدِيلَ مَسْحِ الرَّاحِ عِنْدِي
لَهُ فَوْقَ الطَّيَالِسَةِ أَحْتِرَامُ

* * *

مژیکمی مهی مولکی شاو سولتان دینی
دهرخونهی سه رکوپهی مهی سه د سفره و خوان دینی
کونه په رۆی دهم سرپینی مهی
ههزار مه خمه ل و نه تله سی شاهان دینی

صبحی خوش و خرمست خیز ای ساقی
در شیشه کن ان شراب از شب باقی
جامی من اور وغنیمت میدان
این یکدمه نقدرا وفردا باقی

* * *

راق الصِّباحُ فُقمُ أرقُ بزجاجة
باقی سلاقة لیلنا یاساقی
ثم أسقني كأساً و بادر لحظة
من عُمُرنا ستزول فالغدُ باقی

* * *

روژئیکی خوْشه، رایه پره شهی ساقی
شه شههد و له کارتتا لیزان و چاو ساقی
بۆم تیکه لهو بن شووشه ی پاشاوهی شهوه
ئهم دهمم لا ههلهو و سبه یینیشم سهر باقی

ساقی گل و سبزه بس طربناك شده است
دریاب كه هفته دگر خاك شده است
می نوش و گیلی بچین كه تادر نگری
گل خاك شد است و سنبره خاشاك شده

* * *

ازهر الروضُ یاندیمی فبادرُ
فسیغدو ثری و یسمی عدیماً
إرتشفُ و أقتطفُ فسوف تری الوردَ
تراباً و النبتُ فیهِ هشیماً

* * *

مه یگییر! بنواره دهشت و دهر شینه
فرسه ته.. ههسته. برۆ. بیینه
زۆر ناخایه نیت سهراپا ژاکاوه
سهوزه بوه به پوش و گولیش خاکی زه مینه.

بر خیز و دوی این دلتنگ بیار
ان باده مشکبوی گلرنگ بیار
اجرا و مفرح غم ار میخواهی
یاقوت می و پریشم چنگ بیار

* * *

قُمْ هَاتهَا وَرْدِيَّةَ مَسْكِيَّةِ
وَدَاوٍ مِّنْ هَذَا الْفَوَادِ الْعِلَا
وَإِنْ تَرَمَّ مَفْرَحًا جَاجِلُوا الْأَسَى
فَاحْضِرْ الْعُودَ وَ يَاقُوتَ الطَّلَا

* * *

لهو بادهی گوژپه‌نگه وا تاوی حه‌یاته
بۆم تیبکه لیوانتیک لهو شووشه‌یه که لاته
قه‌ینا کینچه‌لی زۆره، ژین رابواردنه
فریاکه‌وه، عومر کورته، چرکه‌یه، ساته.

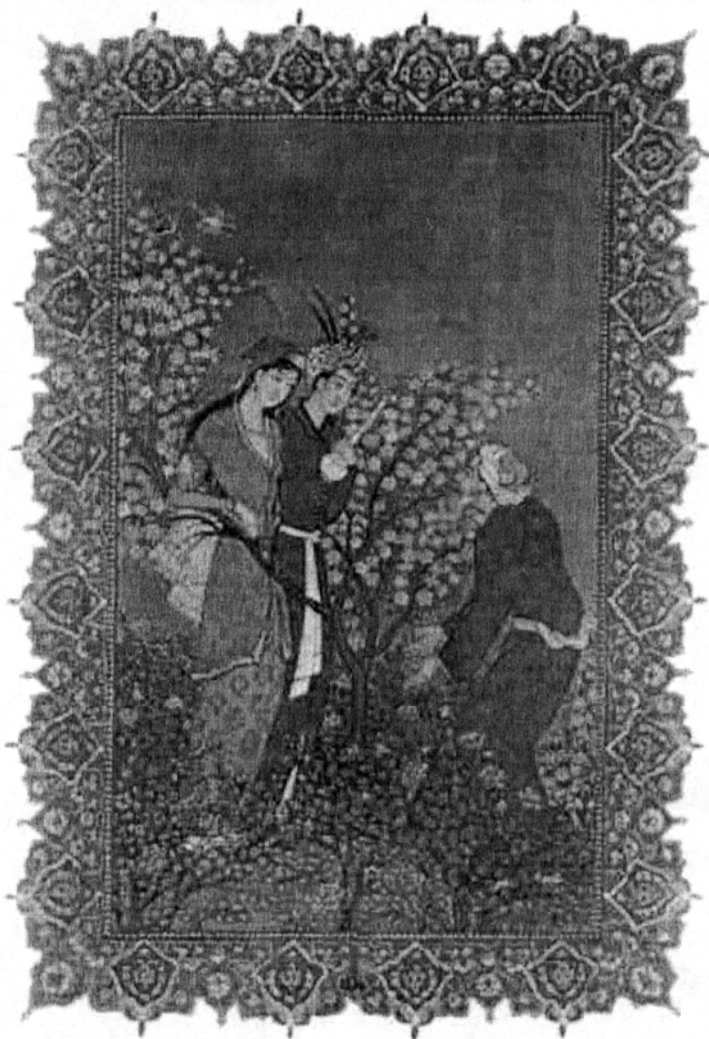
گر من زمی مغانه مستم هستم
گر عاشق ورنند ومی پرستم هستم
هر طایفه بمن گمانی دارند
من زان خودم چنانکه هستم هستم

* * *

نَعَمْ أَنَا مِنْ رِاحِ الْمَجُوسِ بِنَشْوَةِ
وَصَبِ خَلِيعٍ لَمْ أَزَلْ مُدْمِنَ الرَّاحِ
يَرَى كُلَّ حِزْبٍ فِي رَأْيَا وَمَذْهَبَا
وَإِنِّي لِنَفْسِي كَيْفَمَا كُنْتُ يَا صَاحِبَ

* * *

مهنگ و مه خمووری مهیم و مهستی مهستم
نیشته جیبی مه بخانه کان و مهی پرستم
بیّ دهریهستم خه لکی با ههر به گومان بن
خۆم ده زانم به چی گهیشتووم و چی هاتووده ته دهستم

ان به که ز جام باده دل شاد کنید
رز نامده و گذشته کم یاد کنید
وین عاریتی روان زندگی را
یک لحظه وقید عقل ازاد کنید

* * *

دَعُ الْمَاضِي و ما سيجي و أنعم
وطب نفساً بكاسات الشمول
وأنفسنا معارات فاطلق
سراح النفس من قيد العقول

* * *

مخوره، بهسه، کهم مهولا مهولا که
هوش و بیرت گیرودهی تهملاو لاکه
چیتته له رابوردوو یان دوا رۆژ...؟
سهربهستانه ههز و نیازت بهره لاکه

دریاب که عمر نازنین میکذرد
بنگرکه چه سان زارو حزین میکذرد
عیش و طربی ندیده ام درهمه عمر
صد حیف ز عمری که چنین میکذرد

* * *

أُنظِرُ العَمَرَ كَيْفَ يَمْضِي حَزِيناً
فابتدره فسوف يودي و يقضي
مارأيت الهناء عمري فللهفي
لحياة كذا تمر و تمضي

* * *

تهمه ن رابورد و سه سه ری تیپه ری
نه مدی هیچ جگه له کویری و که ری
نه مهیه ک، نه به ژنیک، نه بالایه
هه موو ژان بوو، سه د سه گی هاریشم پی وه ری

أى رب بگشای بر من از رزق درى
بى منت مخلوق رسان ما حصرى
از باده چنان مست نگهدار مرا
کز بیخبر نبا شدم درد سرى

* * *

ربى أفتح لى باب رزق و أرسل
لى قوتى من دون من الأنام
وأدم نشوة الطلالي حتى
تُذهلنى ما عشت عن الامى

* * *

ثاواله‌ی که —خوایه— تو گه‌وره و رابه‌ری
هه‌واله‌ی که. نانئ. هه‌ر تو به ته‌نھا ناندہ‌ری
ته‌ماحم ته‌نیا سه‌رخوشی به‌رده‌وامه
له‌زهت به‌خشه دونیای مه‌ستی و بئ خه‌به‌ری

جانم بفدای انکه او اهل بود
سر برقد مش اگر نهی سهل بود
خواهی که بدانی بیقین دوزخرا
دوزخ بجهان صحبت نا اهل بود

* * *

نفسى الفداء لكل كفء عارف
أهوى على قدميه غير مبال
أتريد معرفة المحيم بكنهها
إن المحيم لصحبة الجهال

* * *

من به‌نده‌ی پیوا چاکانم، سه‌رسوپورده‌م
بو خزمه‌تگوزاری پابوس و ناماده‌م
ویستت راسته‌قینه‌ی دوزه‌خ بزانی..؟
برؤ له‌گهل ناپیوا بوه به‌هاوده‌م

دنیا بمراد رانده گیر اخرچه
وین نامه عمر خوانده گیر اخرچه
گیرم که بکام دل بماندی صد سال
صد سال دگر بمانده گیر اخرچه

* * *

هَبِ الدنیا کما تهوَاهُ کانتُ
وکنتَ قرأتَ اسفار الحیاةِ
وهبکَ بلغتها متتین حَولاً
فماذا بعدَ ذاک سوی المماتِ

* * *

دووشه شه ژیانته هه موو کاریکیته بو جووته
به ئاسانی دیتته دهستت و شهوی نیازه و ویستووته
وا سهه سالی دیکه ش ژیای!
سهه ره نجامت هه مردنه و توپی جاو و کفنی رووته

دی کوزه گری بدیدم اندر بازار
برپاره کلی لگد همی زد بسیار
وانگل بزبان حال با او میگفت
من همچو تو بوده ام مرانیکو دار

* * *

رأیتُ فی السوقِ خزافاً غدی دثباً
یدوسُ فی الطینِ رکلاً غیرَ ذی حذرٍ
والطینُ یدعو لسانُ الحالِ منه الا
قد کنتُ مثلكَ فارفقُ بی ولا تجرُ

* * *

له بازارا گۆزه سازی قورییه شیتلا
سهخت و توند توند به لایه کدا نهیده هیلا
لیی هاته زمان .. رۆله نارام بم شیلله
منیش وهک تو دهم راست بوم له ناو خیتلا

گرد دگری چگونه پرواز کنم
با عشق توئی چگونه اعاز کنم
یک لحظه سر شک دیده می نگذارد
تا چشم بروی دگری باز کنم

* * *

کیف یجوم القلبُ یوماً علی
غیرک أو یبغی هوی مع هواک
إن دموعي لم تدع لحظة
عیبی ترنو لحیب سواک

* * *

پهپوله ناسا به دهورتا دیم
چی روو ددها دها بیداو با بیته ریم
بۆچی فرمیسک روانگه می هینلاوه
تا بزائم نه تۆ کییت و نه منیش کیم...؟

دنیا دیدی و هرچه دیدی هیچ است
وان نیزکه گفتی و شنیدی هیچ است
اندرهمه افاق دویدی هیچ است
وان نیزکه در خانه خزیدی هیچ است

* * *

كُلَّمَا قَدَّرَاتُ فِي الدَّهْرِ وَهْمٌ
وَالَّذِي قَلْتُ أَوْ سَمِعْتُ خِيَالُ
بِاطِلًا قَدْ غَدَوْتُ فِي الْأَرْضِ تَعْدُو
وَكَذَا الْإِنْتِزَاءُ فِي الدَّارِ الْ

* * *

نهوی له دونیادا دیوته، گشتی هیچه
دیواری ژیان و بونیانی خشتی هیچه
هه لپه و ته قالا .. نه زۆکه ..
پیشی هیچه . لای هیچه پشتی هیچه

هان كوزه گرابپای اگر هشیاری
تاچند کنی برگل ادم خواری
انگشت فریدون و کف کیخسرو
بر چرخ نهاد چه میپنداری

* * *

أيا خزافُ ان تشعُرُ فحاذرُ
إلى مَ تَهِنُ أنتَ ثرى العبادِ
سجقتَ بنانَ أفريدونَ ظُلماً
ودُستَ الكفِّ مِن كسرى قبادِ

* * *

گوزه ساز.. هوشیار به وامهیشیله
نهختی حورمهت و ریژه ریژیک بیله..
ئهوهی دهیشیللی پاشاوهی خووللی شاهانه
ئاوا شیتلانیك رفتاری گهوج و گیلله

بی باده ناب زیستن نتوانم
بی جام کشید بارتن نتوانم
من بنده ان دمم که ساقی گوید
یک جام دگر بگیر و من نتوانم

* * *

لا عیش لی بسوی صافی المدام
أطیق حملاً بدون الراح للجسدِ
ما أطيَّبَ السَّكرَ و السَّاقی یناولنی
كاساً و تعجز عن أخذی الكئوسِ یدی

* * *

بی تالی مهی تاله ژینم، لاله زمانم
سه ددهردم لی کومهله و ههر مهیه دهرمانم..
چهند خۆشه مهیگیژر بللی ها بگره لیوان..
هینده مهست بم بلیم: ناتوانم!!

بشنو زمن ای زبدهء یاران کهن
دلتنک مشو زین دنیا بی سرورین
بر گوشه عرصه سلامت بنشین
بازیچهء دهررا تماشا میکن

* * *

یازبدهء الخلان خدُ نصحی ولا
تصبح من الدنیا بهم مزعج
واجلس بزایوة اعتزالک و انظر
ألعب دنیاک نظرة المتفرج

* * *

گوی له ناموژگاریم بگرن.. یاران
گیژ مهبن له بی بن و بیخی ناسمان
سووچیک ههلبیژیرن و ته ماشاکهن
گهردوون چۆن خه لکی کردووه ته گوی چوگان..؟

ای دهر بکرد های خود معترفی
در زاویه جور وستم معتکفی
نعمت بحسان دهی و زحمت بکسان
زین هردو برون نه خری یا خرفی

* * *

یا دهر هل بالذی تأتیه
ألم تنزل بزوايا الظلم تعتكف
تعطي اللتیم نعیماً و الکریم عنا
لاشک إما حمار أنت أو خرف

* * *

رؤژگار راستت دهوی.. بی ویزدانی
گورگی و به لای ناژیله وه شوانی
بو نامهردان نهوازش، بو پیاوانیش بی سازش
نه شههد و گهوجیکی بی لیتدوانی

اجرام که ساکنان این ایوانند
اسباب تحی خرد منداند
هان تا سر رشته خرد گم نکنی
کانان که مدبرند سر گردانند

* * *

إن أجرام ذا الرواق النعلی
حیرت من ذوی النهی الأفکارا
احتفظ فی شریف عقلک و أنظر
دور هذی المدبرات خیاراً

* * *

نهستیره کان به قولایی ناسمانه وه
زانایان تیپی دهنوارن به سه رسورمانه وه
ورد بیته وه له سه بیرکردنا تیپده گهی
نهوانیش بی چاره ن و سه رگهردانن به و بانه وه.

ایزد چو نخواست آنچه من خواسته ام
کی گردد راست آنچه من خواسته ام
گر جمله صواب آنچه او خواسته است
پس جمله خطاست آنچه من خواسته ام

* * *

إِنْ لَمْ يَكُنْ رَبِّي قَدْ شَاءَ مَا
شِئْتُ فَهَلْ يَكْنِي فَعْلُهُ
فَإِنْ يَكُنْ شَاءَ صَوَاباً فَمَا
شِئْتُ سِوَاهُ خَطَاةٍ كُلُّهُ

* * *

خو نه‌وی ناویت وا من ویستوومه
دوو دلم و خراو گیروده.. بوومه
نه‌وی له‌سهرم بیت و نه‌مکردوو بیت
ریگای پر هله و تاوانه پیا چوممه

با ان دوسه نادان که چنان میدانند
از جهل که دانای جهان ایشانند
خر باش که از خری ایشان بمثل
هر کونه خر است کافرش میدانند

* * *

كُنْ حِمَارًا فِي مَعْشَرِ جُهَلَاءٍ
أَيَقْنُوا أَنَّهُمْ أَوْلُو الْعِرْفَانِ
فَهُمْ يَحْسِبُونَ لِلْجَهْلِ مَنْ لَيْسَ
حِمَارًا خَلَوْا مِنَ الْإِيمَانِ

* * *

نه‌و دوو سی‌گه‌وجه که بییان وایه
هوشیارن و زانستیان بی‌هاوتابه
مه‌ستی نیعمه‌تی کینلین و
لایان وایه ستایش له‌و دایه

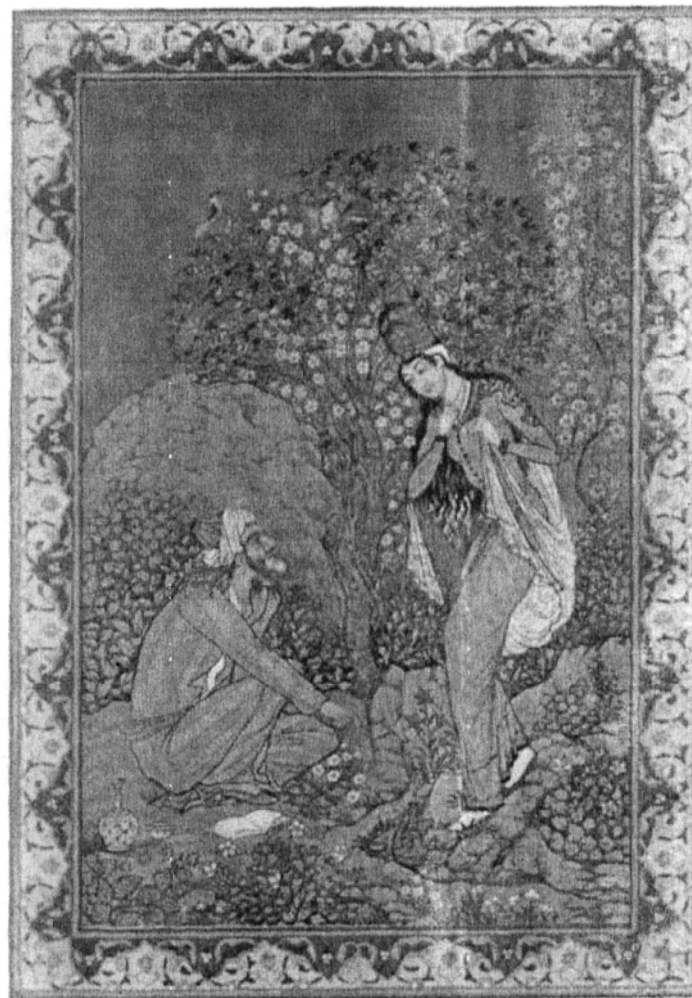
پندی دهمت اگر مرا داری گوش
 از بهر خدا جامه تزویر میپوش
 عقبی همه ساعتی و عمر تودمی
 از بهر دمی عمر ابدرا مفروش

* * *

الیک نُصَحِي إِذَا مَا كُنْتَ مُسْتَمِعًا
 لَا تَلْبَسَنَّ ثَوْبَ تَدْلِيْسٍ عَلَي الْجَسَدِ
 الْعَمْرُ يَفْنَى وَعَقْبِي الْمَرْءِ دَائِمَةً
 فَلَا بِيْعَنَّ بِفَانٍ عَيْشَةً الْآبِدِ

* * *

گوی هه لّخه بو پیری زه مان و ناموژگاری
 ناو و باوی چاکه ده مینیتته وه .. به یه کجاری
 ته مه ن کفه و چاکه به ردی بن ناوه
 دایماله که وای کاسه لیس و بی باری

هر روز برانم که کنم شب توبه
از جام پیاپی و لبالب توبه
اکنون که رسیدو قت گل هرغم نیست
در موسم گل زتوبه یارب توبه

* * *

کل یوم أنوی المتاب إذا ما
جاءني اللیل عن کنوس الشراب
فاتاني نصل الزهور وانی
فیه یارب تائب عن متابی

* * *

توبه خولیا مه هر که شهوم دیته سهرا
دهلیم لاجو. لایبه مهی و مه یغانه سهرا
که وهرزی گول دی و هه لده کا.. توبه کهم
وهک وایی له روژی روشنادا هه لکهی چرا.

باط میگفت ماهی درتب و تاب
باشد که بجوی رفته باز ایدآب
گفتا چو من وتو هردو گشتیم کباب
دنیا پس مرگ ماچه دریاچه سراب

* * *

قد خاطب السمك الاوز منادياً
سيعود ماء النهر فاصف هناء
فأجاب أن نصبح شواء فلتك
الدينيا سراباً بعدنا او ماء

* * *

ماسییه کی لابرژاو وتیبیه مراوی
سهیری مردنکه چزن که تووینه ته داوی؟
وتی: جا کهوا سووتان بیته به شان
خوا بکا کاول بیت نه م جیهانه به تهواوی

ای خواجه فقیه گتراهست خبر
تا چند شوی منکر براهل نظر
اینها همه از صانع و صنعش گویند
تواز دم حیض و از نجاسات دگر

* * *

إن كنت تفقه يا هذا الفقيه فلم
تلحو فلاسفة دانو بافكار
هم يبحثون عن الباري و صنعتة
وانت تبحث عن حيض و أقدار

* * *

نهو بابہ شیخ و کولکہ مه لایہ
نهوه بوچی له (دانا) له پاریز و له هه لایه؟
نه براوه لیدوان له بی نوئیژی ژنان
زاناش سهد تهزییحی زانستی له ملایه.

در هر دشتی که لاله زاری بوده است
آن لاله زخون شهر یاری بوده است
هر برگ بنفشه که از زمین میروید
خالیست که بر روی نگاری بوده است

* * *

لم ینم فی الصحراء روض شقائق
إلا وكان دماً جرى لامير
وكذاك كل وريقة ببنفسج
خالٌ بدا زمناً بحدٍ غير

* * *

په خش و بلاوه گولاله له هه رلایه
سووری خوینی دلی ته میر و پاشایه
هه ر و نه وشه یه ک چوزه و هه در دینی
خالی رووی نازداریکی پهری ناسایه

وقت سحراست خیز ای طرفه پسر
پرباده لعل کون بلورین ساغر
که این یکدمه عافیت دراین کنج فنا
بسیار بجویی و نیایی دیگر

* * *

الفجر لآح فقم لنا یاصاح
و املا زجاجك من عقیق الراح
فرمان انسك إن یفت لم تلقه
وتظل تنشد ساع الأفراح

* * *

وا به یانه -هاوری!- ههسته، راپه ره
پیالته سووری مهی که، مهیه دهسته ره
لهم کاول بووه به ههلی دانی ژیان
فورسه ته رابویره تا دهمت ته ره.

گردون ززمین هیچ گلی برنارد
تا نشکند و باز بگل نسپارد
گرابر چواب خاک را بردارد
تا حشر از اوخون عزیزان بارد

* * *

ما تصنع الأفلاك وما طینة
إلا وتکسرهما وترجعها الثری
لو كان یحتمل السحاب ثری غداً
لنثورنا بدم الأعزة ممطراً

* * *

گهردوون له زهوی ههچی هه لگری جاری
دهیداته وهو به خاک و خوئی دهسپاری
گهر هه وریش خوئی بردبا وهک ناو
بو هه همیشه خوینی نازیزانی لی دهباری

با ما تو هر آنچه گوئی از کین گوئی
پیویسته مرا ملحد و بیدین گوئی
من خود مقررم بد آنچه گوئی لیکن
انصاف بده ترا رست کین گوئی

* * *

لَمْ تَقُلْ لِي مَا قُلْتَ إِلَّا لِحَقْدٍ
زَاعِمًا أَنِّي بِلَا إِسْلَامٍ
أَنَا أَقَرْتُ بِالَّذِي قُلْتَ لِي كُنْ
أَنْتَ أَهْلٌ لِمِثْلِ هَذَا الْكَلَامِ؟

* * *

نهوی ده بیسم رق و کینه و بیژیانه
په یوهسته خو ده لیبی کابرا.. بی دین و نیمانه
من نه و هم که تو ده لیبی. نه ما بزانه
پیته ناکه وی نه م وتن و پله و پایه و خو نوانه

ابادی میخانه زمی خوردن ماست
خون دو هزار توبه در گردن ماست
گرمن نگنم گناه رحمت چه کند
اریش رحمت از گته کردن ماست

* * *

قَدْ أَصْبَحَ بِنَا الْحَانِ عَامِرًا
وَكَمْ نَقَضْنَا مِنْ مَتَابِ لَنَا
مَا يَصْنَعُ الْعَفْوُ بِلَا مَائِمٍ
الْعَفْوُ يَزِدُنُ بِإِثَامِنَا

* * *

مه یخانه گهرم و سه رقالی سه رخوشه
تاوانی هزار توبه له عه و بالی سه رخوشه
تاوانه، خو یه ی چیشتی ره حمهت
چیژی به خشین له بی نه حوالی سه رخوشه

هشیار نبوده ام دمی تا هستم
 گر خود شب قدر است من امشب مستم
 لب بر لب جام و سینه برینه خم
 تاروز بگردن صراحی دستم

* * *

أراني مِنَ الصَّهْبَاءِ لَمْ أَصِحْ لِحَظَّةٍ
 وَأَتَمَلُّ حَتَّى أَنْ تَكُنْ لَيْلَةَ الْقَدْرِ
 أَعَانِقُ دَنَا أَوْ أَقْبِلُ كُوسًا
 وَكَفَى بِعِيدِ الْكُوزِ تَبْقَى إِلَى الْفَجْرِ

* * *

کی منی دیوه به هوشیاری همه همیشه نیوه سهرخوشم
 شهوی (قهدر) یش بیالّه به ده دست ناکوشم شهرمم داپوشم
 لیوله سهر لیوی لیوان سنگ به سنگی گوزه وه
 سهیره که موی ده خومه وه سهرایا ناوه زو هوشم

دارم گنهی که پشت ایمان شکند
بازار تمام بت پرستان شکند
بار کنهم اگر میزان سنجند
ترسم که بروز حشر میزان شکند

* * *

هَدَّ رُكْنَ الْإِيمَانِ ذَنْبِي وَأَنْسَى
ذَنْبَ مَنْ رَاحَ بَعْبُدُ الْأَوْثَانَا
أَنَا أَخْشَى ذَنْبِي مَتَى وَزَنُوهُ
يَوْمَ حَشْرٍ أَنْ يَكْسِرَ الْمِيزَانَا

* * *

تاوانیتکم کردووه ریشووی ئیمان ودهدردینیی
مایه و ههویینی زۆر شته، سهوداسه ری ده نوینیی
بیده ی له کهیل و کیشانه
هیئنده قورسه له چه شرا زائد ته رازوو ده شکینیی.

از باده شود تکبر از سرها کم
وز باده شود گشاده بند محکم
ابلیس اگرز باده خوردی یکدم
کردی دو هزار سجده پیش ادم

* * *

تَقَلَّلُ الرِّاحُ تَكْبِرُ الْوَرَى
وَهِيَ تَحَلُّ مَشْكَلَاتِ الْعَالَمِ
لَوْ ذَاقَ إِبْلِيسُ الْمَدَامَ مَرَّةً
أَتَى بِالْفِي سَجْدَةَ لَادِمَ

* * *

فیشال کوژه، جادوووه ناوی تری
مهیه ده رمانی دهر د و هه له فه و گری
ئه گهر شه ییتان خۆی مهست کا رۆژی
به ئاسانی ستایشی ئاده می پی ده کری

برتر سپهر خاطرَم روز نخست
لوح و قلم و بهشت و روزخ میخست
پس گفتم مرا معلم از فکر دروست
لوح و قلم و بهشت و دوزخ باتست

* * *

حَلَقْتُ بِالْفِكْرِ مَنْ فَوْقَ السَّمَاءِ لَأْرَى الـ
جَنَانَ وَ النَّارَ وَ الْأَلْوَابِحَ وَ الْقَلَمَا
فَصَاحَ دَاعِيِ الْحَجِيِّ فَيْكَ الْجَنَانَ زَهَتْ
وَ النَّارَ شَبَّتْ وَ فَيْكَ اللُّوحَ قَدْ رُقِمَا

* * *

دهفته‌ری بیرم کرده‌وه که‌وتمه تیّفکرین
هاته به‌رچاوم قه‌لّم و به‌هشت، یاخی بوون له دین
دهنگیّ هاته گویم وتی: گهر هه‌بن نه‌وانه
دوور مه‌رۆ، به وردی له خۆتدا بیبین

من می خورم وهر که چو من اهل بود
من خوردن او نزد خرد سهل بود
می خوردن من حق زازل میدانست
گرمی محورم علم خدا جهل بود

* * *

اعب الطلأ عمداً و مثلي ذو حجي
له يغتدي عند النهي شربها سهلاً
دري الله قدماً بارتشاقني للطلا
فإن أجتنبها ينقلب علمه جهلاً

* * *

ئهوی ژیره و به‌وردی رووانیبی
باری زانستی بردبی و دیسان هانی بی
لای ناسانه سه‌رخۆشیم ده‌زانی بۆم نووسراوه
خۆناکریّ خوا نه‌وهی نه‌زانی بی...؟!

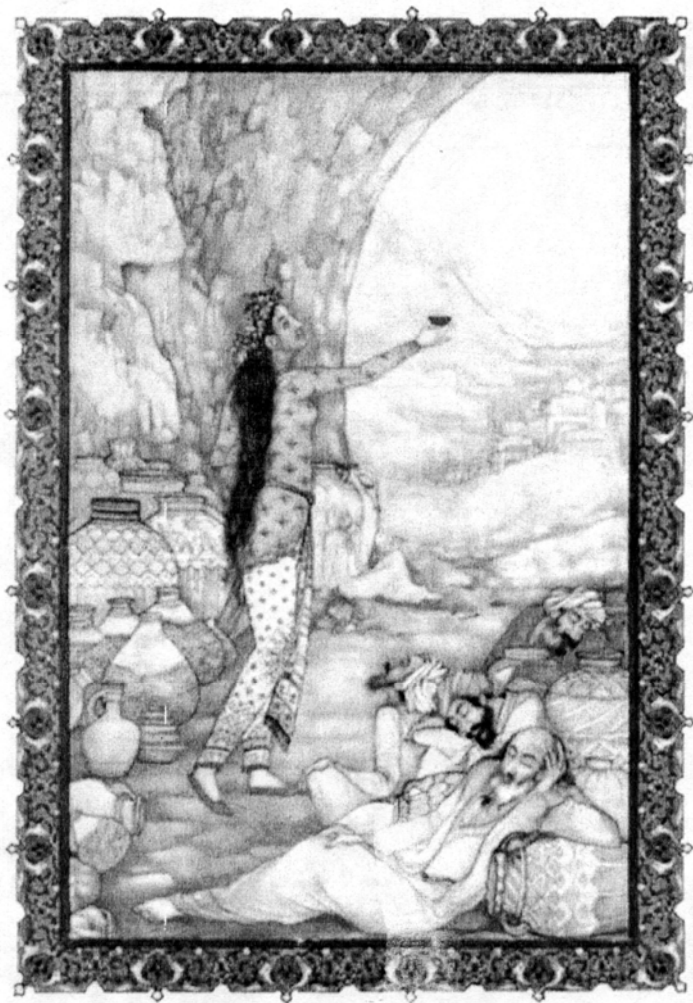
ماخرقه زهد بر سرخم کردیم
واز خاک خرابات تیمم کردیم
شاید که درون میکده دریابیم
عمری که درون مدرسه گم کردیم

* * *

ثوب قدسي خلعتہ فوق دن
وتيممت في ثرى الحان حزمًا
فعساني القى لدى الحان عمراً
ضاع مني بين المدارس قدماً

* * *

خستمه سهرکوپه‌ی مه‌ی جویه و خه‌رقه‌ی ستایشم
له گوشه‌ی مه‌یخانه‌دا نه‌ژنۆم گرتوه‌ته باووشم
عومریکه له فیرگه‌دا هه‌ر رهنگ زه‌ردی بوو به‌شم. وا
خۆلاری نیو مه‌یخانه‌م و شادمانه‌ و ماویشم

- ۲۲- حمدلله قزوینی - تاریخ گزیده، سال ۷۳۰ک.
 ۲۳- ترانه‌های خیام - صادق هدایت.
 ۲۴- رباعیات عمر الخیام المصورة - محمد عزت نصرالله.
 ۲۵- رباعیات حکیم خیام نیشاپوری. محمد علی فروغی-د. غنی.
 ۲۶- خیام - سه لام.
 ۲۷- رباعیات الخیام - حکمت البدری.
 ۲۸- رباعیات حکیم عمر خیام - محمد رمضان.
 ۲۹- رباعیات عمر الخیام الفلکی الشاعر الفيلسوف. معربة نظماً: ودیع البستانی
 30- Rubaiyat of Omar-khayyam EDWARD FITZGERALD 1868.

سهرچاوه‌کان

- ۱- رباعیات عمر الخیام - با اهتمام سرتیپ دکتر حسنیعلی اسفندیاری.
 ۲- رباعیات حکیم عمر خیام - بر اساس نسخه مؤرخه ششصد و چهار هجری -
 محمد عباسی.
 ۳- کلیات مثنوی، مولانا جلال الدین محمد بلخی رومی.
 ۴- کتاب گلستان - سعدی.
 ۵- رباعیات الخیام عن - عمریات - فیتز جیرالد، د. احمد زکی ابو شادی.
 ۶- رباعیات الخیام - احمد رامی.
 ۷- رباعیات الخیام - تعریب السید احمد الصافی النجفی.
 ۸- دیوان حافظ شیرازی: خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی.
 ۹- خه‌یامی کوردی - هه‌ژار.
 ۱۰- عمر الخیام - الحکیم الرياضي الفلکی النسابوری احمد حامد الصراف.
 ۱۱- ثورة الخیام - عبدالحق فاضل.
 ۱۲- نظامی سه‌مه‌رقه‌ندی - چهار مقاله سالی ۵۵ک.
 ۱۳- شاره‌زوری - نزهه الارواح، سال ۵۸۶ک.
 ۱۴- القفطي - تاریخ الحکماء، سال ۷۲۴.
 ۱۵- ابن الاثیر - کامل فی التاريخ ۶۲۸ک.
 ۱۶- زکریای قزوینی - آثار البلاد، سال ۶۷۴ک.
 ۱۷- علاء‌الدین جوینی، سال ۶۸۰ک.
 ۱۸- خواندیز - حبیب‌السیر، سال ۹۲۸ک.
 ۱۹- دولت شاه، سال ۸۹۲ک.
 ۲۰- خواند شاه - روضة الصفا، سال ۹۰۳ک.
 ۲۱- رشید الدین فضل‌الله - جامعه التواریخ، سال ۷۱۵ک.

چاپکراوه کانی نووسەر

تا به ئه‌ورۆ ۱۴-۶-۲۰۰۹ ز
په‌نجاو دوو به‌ره‌مه‌می جۆراوجۆره

خوسره و جاف

- ۱۹۴۵ له شهوی نه ورژدا له دئی که لار هاتووه ته دونیاوه .
- ماجستیږی وهرگرتووه له نهندازیاری ته لارسازیدا .
- دوو گرهوی گهره ی بیناکاری بردووه ته وه .